51/13-9-47

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ

Οἱ 'Αμερικανοὶ ποὺ ἀνακαλύπτουν τὴν 'Αθήνα

Ἕνος φίλος 'Αμερικανὸς ποὺ διακρίνεται γιὰ τὸ χιοῦμορ του, μὲ ρώτησε :

— Μήπως γνωρίζετε ποιός ἀνεκάλυψε πρῶτος τὴν... 'Αθήνα ;

Κι ἐπειδὴ βέβαια κάπως δυσκολεύθηκα νὰ ἀπαντήσω στὴν περίεργη αὐτὴ ἐρώτησι, ἐκεῖνος συνέχισε :

— Μὴ στενοχωρῆσθε καὶ μὴ ψάχνετε ἄδικα. 'Εμεῖς ἀνακαλύψαμε τὴν 'Αθήνα!...

— 'Εσεῖς ; Ποιοί ;

Αὐτὴ τὴν φορὰ τὸν λόγο λαμβάνει μιὰ πανύψηλη 'Αμερικανίδα τῆς Οἰκονομικῆς ἀποστολῆς, ποὺ κατάγεται ἀπὸ τὴν πολιτεία τοῦ κ. Γκρίζγουωλντ, τὴν Νεμπράσκα.

— Ξέρετε τί θέλει νὰ πῆ μ' αὐτό ; Ὅτι ἐμεῖς οἱ 'Αμερικανοὶ ἀνακαλύψαμε πρῶτα τὴν 'Αθήνα.

Τρίτος 'Αμερικανὸς βιαστικὸς προσθέτει :

— Δὲν ἔχει καμμιὰ πολιτικὴ ἔννοια αὐτό. 'Εμεῖς — εἴμεθα τέσσερις-πέντε — «ἀνακαλύπτουμε» τὴν ζωή, πρὸ πάντων τὴν νυκτερινὴ ζωὴ τῆς 'Αθήνας...

Αὐτὴ τὴ φορὰ τὴ συνέχεια τῆς συνομιλίας τὴν ἀναλαμβάνει μιὰ νεωτάτη 'Αμερικανίς. Νεωτάτη καὶ ὡραιοτάτη.

— 'Εγὼ εἶμαι ἀπὸ τὴν Φλωρίδα, λέγει. Ξέρετε τὴν ξακουστὴ Φλωρίδα, ὅπου ὅλα μοιάζουν σὰν ἕνα παραμύθι... Λοιπὸν σᾶς βεβαιῶ ὅτι οἱ νύκτες σας, οἱ νύκτες τῆς 'Αθήνας εἶνε ἀνώτερες ἀπὸ ὅ,τι εἶδα, ἀπὸ ὅ,τι φαντάστηκα ποτέ!

— Μὰ τί κάνατε τὸ τόσο ἐξαιρετικό ; ρώτησα. Καὶ ποῦ πήγατε ;

'Ο ἕνας τους μοῦ λέγει :

— Ἔχετε τὴν 'Ακρόπολί σας, αὐτὸ τὸ ξέρει καὶ τὸ θαυμάζει ὅλη ἡ ἀνθρωπότης: 'Ιστορία, παράδοσις, σύμβολα, ὠμορφιά, μάρμαρα, ὅλα αὐτὰ σ' ἕνα παράξενο μῖγμα γοητείας...

— Δὲν πιστεύω νὰ ἀνακαλύψατε τὴν 'Ακρόπολι ; ρωτῶ.

— 'Εκεῖ, κάτω ἀπὸ τὸν ἱερό σας βράχο, φύτρωσε μιὰ ταβέρνα. ('Υποθέτω πὼς θὰ εἶνε τοῦ Ζαφείρη). Τὸ γεγονὸς εἶνε τόσο περίεργο ὅσο καὶ γοητευτικό. Βλέπει κανεὶς τὸν Παρθενῶνα πίνει τὴν κίτρινη ρετσίνα σας καὶ τρώει καλὸ φαγητό...

— Ναί, τὸν διακόπτει ἡ χαριτωμένη Γραμματεύς.—Κάτι ὁλόκληρα πουλιὰ σερβιρισμένα σ' ἕνα πιάτο ποὺ διερωτᾶται κανεὶς πῶς πρέπει νὰ «ἐπιτεθῆ» ἐναντίον τους γιὰ νὰ τὰ καταφέρη...

'Ο πρῶτος 'Αμερικανὸς συνεχίζει :

—Ἂν αὐτὸς ὁ συνδυασμὸς ὑπῆρχε κάπου στὴν 'Αμερικὴ ὁ ἰδιοκτήτης του θὰ εἶχε γίνη ἑκατομμυριοῦχος... Στὴν 'Αμερικὴ ἡ τοποθεσία αὐτὴ θὰ εἶχε ἐμποροποιηθῆ. Θὰ τὴν εἶχε ἀναλάβει μιὰ ἑταιρία διαφημιστῶν... 'Αλήθεια δὲν εἶσθε «μπίζνεσμεν».

'Η δευτέρα τοποθεσία ποὺ προξένησε ἐντύπωσι στὴν ὁμάδα «νυκτερινῆς κρούσεως» εἶνε τὸ Τουρκολίμανο...

— Εἶνε κι αὐτό — λέγει ἡ Γραμματεύς — ἕνας παράξενος συνδυασμός. Εἶνε λιμανάκι μὲ βάρκες καὶ κότερα. Εἶνε ταβέρνα. Εἶνε τόπος μαρτυρίου. Εἶνε σκοτάδι καὶ φῶς. Εἶνε φτώχεια καὶ πολυτέλεια... Εἶνε... Εἶνε...

'Ο πρῶτος 'Αμερικανὸς προσθέτει :

— Θὰ ἔπρεπε ὅλες αὐτὲς τὶς μικρὲς ταβέρνες νὰ τὶς ἀναλάβη μιὰ ἑταιρία. Νὰ ἀλλάξη τὶς σπασμένες καρέκλες, τὰ βρώμικα τραπεζάκια, νὰ ξυρίση τὸ γκαρσόνι ποὺ σερβίρει, νὰ βάψη τὶς βάρκες νὰ φτιάξη ἕναν ἀσφαλτοστρωμένο δρόμο νὰ βάλη πελώρια φῶτα καὶ νὰ φτιάξη ἕναν πραγματικὸν ἐπίγειο παράδεισο...

Μοῦ ζητοῦν τὴ γνώμη καὶ τοὺς ἀπαντῶ :

— Ἂν γίνουν ὅλα αὐτὰ θὰ χαθῆ αὐτομάτως ἡ γοητεία... 'Η ἐργατικὴ αὐτὴ γωνιὰ θὰ ἀμερικανοποιηθῆ... Πρῶτα ἐσεῖς θὰ τὴν βαρεθῆτε καὶ δὲν θὰ τὴν προσέξετε... 'Ακοῦστε με ἂν ποτὲ τὸ πρόγραμμα ἀνοικοδομήσεως περιλάβη τέτοιου εἴδους ἐργασίες νὰ μὴ τὶς ἐκτελέσετε...

ΣΤΕΦ. ΖΩΤΟΣ

ΑΕΡΑ! ΑΕΡΑ! ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΑΓΑΜΕ!

Μία ἡμέρα ἀσκήσεων καὶ ψευτομαχῶν μὲ τὰ φανταράκια μας τοῦ Κέντρου Βασικῆς 'Εκπαιδεύσεως 'Αθηνῶν εις τὸ Χαϊδάρι. — Καπνογόνα, φωτοβολίδες, κατάληψις ὀχυρῶν

Οἱ 'Αθηναῖοι δημοσιογράφοι ἐδοκίμασαν τὴν περασμένη Παρασκευὴ μιὰ πολὺ ὡραία συγκίνησι ποὺ θὰ τοὺς μείνη γιὰ καιρὸ ζωηρὰ χαραγμένη στὴ μνήμη τους. Προσεκλήθησαν ἀπὸ τὸν διοικητὴ τοῦ Κέντρου Βασικῆς 'Εκπαιδεύσεως 'Αθηνῶν κ. Παπαδημητρίου καὶ ἔζησαν μιὰ ὁλόκληρη ἡμέρα ἀνάμεσα στοὺς ἐκπαιδευομένους στρατιώτας μας. Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ φαντασθῆ ὅτι ἡ τυπικὴ αὐτὴ πρόσκλησις θὰ εἶχε τόσο εὐχάριστες ἐντυπώσεις. Καὶ κανεὶς ἀπὸ μᾶς δὲν ἐπίστευε ὅτι θ' ἀντίκρυζε ἕνα τόσο μεγαλειῶδες ἔργον ποὺ συντελεῖται σήμερον στὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ ἐθνικοῦ μας στρατοῦ.

'Επίθεσις διὰ τὴν κατάληψιν τοῦ ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ

'Η «'Ημέρα τῶν Δημοσιογράφων»—ὅπως τὴν ὠνόμασε ὁ κ. Παπαδημητρίου ὑπῆρξεν ἡμέρα στρατιωτικῶν ἀποκαλύψεων. Ποτὲ δὲν φανταζόμαστε ὅτι ἦταν δυνατὸν ἕνας νεοσύλλεκτος 50 μόνον ἡμερῶν νὰ εἶνε ὁ τέλειος στρατιώτης ποὺ μπορεῖ αὔριον νὰ χρησιμοποιηθῆ στὴ μάχη μὲ πλήρη ἐμπιστοσύνην ὅτι θὰ ἀποδώση. 'Απὸ τὴν ἀπαραίτητη σωματικὴ ἀγωγὴ μέχρι τὴν κατάληψι ὀχυροῦ τοῦ ἐχθροῦ, ὑπὸ βροχὴν ἀληθινῶν πυρῶν, ὁ σημερινὸς στρατιώτης δὲν παραλείπει τίποτα ποὺ νὰ μὴ γνωρίζη.

Οἱ παρακολουθήσαντες τὶς ἀσκήσεις ἔμειναν κατάπληκτοι ἀπὸ τὶς πειθαρχημένες κινήσεις, τὴν ἀκριβῆ παρατηρητικότητα, τὴν εὐστοχία τῶν βολῶν, τὴ ζυγισμένη προφύλαξι καὶ τὴν ἀφάνταστη πρωτοβουλία κατὰ τὴν ὥρα τῆς μάχης τῶν στρατιωτῶν μας.

'Αλλὰ ἂς ζήσωμε λίγες στιγμὲς ἀνάμεσα στὰ παλληκάρια αὐτὰ ποὺ θ' ἀποτελέσουν αὔριο τὸ γρανιτένιο τεῖχος τῶν συνόρων μας κατὰ τῆς Σλαυικῆς ἐπιβουλῆς.

⁂

Εἶνε ἡ ὥρα 8η πρωινή! 'Επισκεπτόμεθα τοὺς θαλάμους τῶν στρατιωτῶν. 'Ο λοχαγὸς κ. Χριστοδουλόπουλος ἔχει ἀναλάβει νὰ μᾶς κατατοπίση ἐπὶ τῆς ζωῆς κι ἐκπαιδεύσεως τῶν νεοσυλλέκτων. Τί τάξις, τί καθαριότης, τί ἐπιμέλεια! Θαρρεῖ κανεὶς ὅτι ἀπὸ κεῖ μέσα πέρασε συνεργεῖο ὁλόκληρο ἀπὸ καθαρίστριες καὶ καμαριέρες. 'Ο συνοδεύων λοχαγὸς μᾶς ἐξηγεῖ ὅτι ὅλα αὐτά, καὶ μὲ τὴν πλέον σχολαστικὴν παρατήρησιν, πρέπει νὰ εἶνε ἕτοιμα μέσα σ' ἕνα τέταρτο. 'Αλλοίμονο, κατὰ τὴν ἐπιθεώρησι τοῦ διμοιρίτου, ἂν εἶνε ἡ μιὰ γωνιὰ τῆς κουβέρτας λοξή!..

Στὸ Κέντρο Ψυχαγωγίας τῶν ὁπλιτῶν μᾶς ἀναμένει ἄλλη ἔκπληξις: Μιὰ ὡραιοτάτη εὐρύχωρη αἴθουσα γεμάτη εἰκόνες, φωτογραφίες, γελοιογραφίες καὶ πατριωτικὰ ρητά, μαζὶ μὲ ἄφθονα καθίσματα καὶ τραπέζια, σοῦ δίνει τὴν ἐντύπωσι αἰθούσης χοροῦ κάποιου καλοῦ κέντρου. Καὶ τί δὲν ἔχει αὐτὴ ἡ αἴθουσα ; Μπουφφέ, πρατήριον σιγαρέττων, καντίνα, βιβλιοθήκη μὲ ὡραῖα βιβλία καὶ περιοδικά, ξεχωριστὴ αἴθουσα παιγνιδίων, πὶνγκ-πόνγκ, ραδιόφωνον μὲ μεγάφωνα, ἰδιαίτερον γραφεῖον ἀναγνώσεως κλπ.

Διαταγαὶ δι' ἀσυρμάτου τηλεφώνου πρὸς τὰ μαχόμενα τμήματα

« —'Ο σημερινὸς στρατιώτης, —μᾶς ἐξηγεῖ ὁ κ. Χριστοδουλόπουλος — ἔχει ἀπαιτήσεις. Κι ἐμεῖς φροντίζουμε νὰ τοῦ προσφέρωμε τὰ τρία κυριώτερα πράγματα, δηλαδή : καλὸ φαΐ, ὕπνο καὶ ψυχαγωγία γιὰ νὰ μᾶς ἀποδώση τὸ τέταρτο!»

— Ποιό εἶνε ;

— 'Η ἐπιτυχία εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν. Ποτὲ ὁ στρατιώτης δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδώση καὶ ἡ ἐκπαίδευσις νὰ χρησιμοποιηθῆ, ἂν δὲν τοῦ δώσωμε τὰ τρία προηγούμενα, πρὸ πάντων τὴ ψυχαγωγία καὶ τὴ ψυχικὴ ἀνακούφισι.

⁂

Σὲ λίγο βρισκόμαστε στὸ στίβο λογχομαχίας. Μιὰ διμοιρία ἐξασκεῖται στὴν λογχομαχία ἐπὶ ἀνδρεικέλλων μὲ ἐφ' ὅπλου λόγχην. 'Η δικαιολογημένη ἀπορία μᾶς φέρνει στὰ χείλη τὸ ἐρώτημα : «Καλά, στὴν ἐποχὴ τῆς μηχανικῆς προόδου τοῦ συγχρόνου πολέμου, ἡ ἐφολόγχη σὲ τί μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῆ ;

— Εἶνε καὶ θὰ εἶνε ἡ... ἀτομικὴ βόμβα τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου, μᾶς ἀπαντᾶ ὁ ἀξιωματικός.

Καὶ δὲν ἔχει ἄδικο! Οἱ μηχανοκίνητες μεραρχίες τῶν Γερμανοϊταλῶν ἐδοκίμασαν σὲ πολλὲς φάσεις τοῦ ἀγῶνος τὴ χρησιμοποίησι τῆς ἑλληνικῆς λόγχης...

⁂

'Ο ταγματάρχης κ. Παπακωνσταντίνου μᾶς παραλαμβάνει γιὰ νὰ μᾶς δείξη μιὰ θαυμασία ἄσκησι. Εἶνε ἄσκησις τῆς ἀτομικῆς παραλλαγῆς. Δηλαδὴ τοῦ «καμουφλάζ». Μᾶς ὁδηγεῖ σ' ἕνα γυμνὸ χωράφι καὶ μᾶς λέγει :

— Σὲ ἀπόστασι πενῆντα μέτρων ἀπὸ ἐμᾶς βρίσκεται μιὰ ὁλόκληρη διμοιρία στρατιωτῶν. Θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ μοῦ ὑποδείξη ἐὰν βλέπη κανένα στρατιώτη ;

Τὰ μάτια ὅλων μας ἄνοιξαν ὀρθάνοικτα. Τὰ μαῦρα γυαλιὰ τοῦ ἡλίου ἀφηρέθησαν, διόπτρες ἐχρησιμοποιήθησαν ἀλλὰ τίποτα! Στοίχημα βάζαμε πὼς δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἄλλος ἀπὸ μᾶς σ' ὅλη αὐτὴ τὴν ἔκτασι. 'Αλλὰ ὁ κ. Παπακωνσταντίνου συνεχίζει :

— Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὁλόκληρος ἡ διμοιρία κινεῖται κατ' ἐπάνω μας. Εἶνε καλὰ ὡπλισμένη, μᾶς βλέπει θαυμάσια καὶ σὲ λίγο εἶνε πιθανὸν νὰ βρεθοῦμε αἰχμάλωτοι, ἂν δὲν τοὺς ἰδοῦμε...

Νέα ἔντασις τῶν ματιῶν, μεγαλύτερη παρατηρητικότης, ἀλλὰ μάταια!

'Ο ἀξιωματικὸς ἐξακολουθεῖ :

—Φθάσανε σχεδὸν κοντά μας, ἀκοῦνε καὶ τὴν ἀνάσα μας ἀκόμα!

'Αλλὰ ποῦ νὰ πάρωμε χαμπάρι. Ἕνα παράγγελμα δίνεται κι ἀμέσως καμμιὰ εἰκοσαριὰ διαβόλοι καμουφλαρισμένοι μὲ κλαδιὰ στὸ χρῶμα τοῦ ἐδάφους παρουσιάστηκαν μπροστά μας! Μείναμε κυριολεκτικῶς κατάπληκτοι κι εὐτυχῶς ποὺ.. δὲν μᾶς ἔπιασαν αἰχμαλώτους!

⁂

Κατὰ τὴν «ἐπίθεσιν» γιὰ τὴν κατάληψιν ἑνὸς ὑψώματος ὅπου ὁ ὑποτιθέμενος ἐχθρὸς διαθέτει μεγάλην ἀντίστασιν προκειμένου νὰ ὑποστηρίξη τὸν ὑποχωροῦντα πρὸς 'Ελευσῖνα κύριον ὄγκον τῶν δυνάμεών του, ὁλόκληρος ἡ περιοχὴ ἀπὸ τὸ Περιστέρι καὶ τὰ γύρω ὑψώματα τοῦ Αἰγάλεω ἀντηχοῦν ἀπὸ τοὺς πυροβολισμούς. Τὸ κελαηδητὸ τῶν πολυβόλων καὶ οἱ ὅλμοι δίνουν τὴν ἐντύπωσι μιᾶς ἀληθινῆς μάχης. Τὰ βλήματα περνᾶνε πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια μας.

Μαζί μας παρακολουθοῦν τὴ θεαματικὴ αὐτὴ μάχη καὶ οἱ πρὸ ἡμερῶν ἀφιχθέντες διὰ τοῦ «Νέα Ἑλλὰς» 'Ελληνοαμερικανοί. 'Η ἐπίθεσις συνεχίζεται σφοδροτέρα. Οἱ σφαῖρες σφυρίζουν κοντά μας. Τὰ καπνογόνα προσθέτουν κάτι τὸ μεγαλειῶδες στὴν ἐξέλιξι τῆς ἐπιθέσεως. Τὰ Τόμψον οὐρλιάζουν κυριολεκτικά. Μιὰ διμοιρία προστατευομένη ἀπὸ τὰ πυκνὰ πυρὰ τῶν ὅλμων προχωρεῖ ἀπὸ μιὰ χαράδρα. 'Ο ἀντικειμενικὸς σκοπὸς εἶνε νὰ καταληφθῆ τὸ ὕψωμα καὶ νὰ συλληφθοῦν αἰχμάλωτοι. 'Η ἐξέλιξις τῆς μάχης λαμβάνει τὴ δραματικωτέρα της μορφή. Σείεται ὁ τόπος ἀπὸ τὰ πυρά. 'Η ἀγωνία κατέχει ὅλους μας. 'Ο «ἐχθρὸς» διαθέτει μεγάλην ἀντίστασιν καὶ ἰσχυρὰν ἄμυναν. Εἶνε ἀποφασισμένος νὰ ὑποστηρίξη τὴν 'Ελευσῖνα γιὰ νὰ κερδίσουν χρόνον τὰ στρατεύματά του. Τὰ ἑλληνικὰ πυρὰ δυναμώνουν. Οἱ στρατιῶτες μας προχωροῦν. Σὲ κάποια στιγμὴ τὰ πολυβολεῖα τοῦ ἐχθροῦ σιγοῦν. Δίδεται τὸ σύνθημα «Παύσατε πῦρ» ἀπὸ τὸν ἐπικεφαλῆς μὲ μιὰ φωτοβολίδα. 'Ο ἐχθρὸς εἶνε ὕπουλος. Σὲ λίγο ἄλλη φωτοβολίδα δίδει τὸ σύνθημα γενικῆς ἐξορμήσεως. Οἱ στρατιῶτες μας πετιοῦνται σὰν σκυλλιὰ μὲ τὴ κραυγή :

— 'Αέρα! ἀέρα!.. Καὶ τοὺς φάγαμε!

Ἕνας ἐνθουσιασμὸς καταλαμβάνει ὅλους μας. 'Ο ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς ἐπιθέσεως ἐπετυχε...

Μιὰ ὡραία 'Ελληνοαμερικανὶς ποὺ παρακολουθοῦσε μὲ τὰ κυάλια τὴν ἐξόρμησι φώναξε ἐνθουσιασμένη :

—'Ω γιές!.. ἀέγα! ἀέγα!..

⁂

Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἀσκήσεων μιλήσαμε μὲ τοὺς στρατιῶτες μας. Φαίνονται κουρασμένοι ἀλλὰ καὶ χαρούμενοι. 'Ο κ. Χριστοδουλόπουλος μᾶς διευκρινίζει :

— Τὸ δόγμα τῆς ἐκπαιδεύσεώς μας εἶνε : ἄφθονος ἱδρὼς καὶ λίγο αἷμα!...

Κανείς τους ὡστόσο δὲν φάνηκε νὰ δυσανασχετῆ. Κανείς, παρ' ὅλη τὴν κούρασι, δὲν δείχνει σημεῖα ἀπογοητεύσεως ἢ λιποψυχίας. Ὅλοι τους — οἱ στρατιῶται αὐτοὶ τῶν 50 ἡμερῶν — εἶνε Ἕλληνες ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸ κι ἀγωνιοῦν πότε θὰ τοὺς δοθῆ ἡ διαταγὴ νὰ πᾶνε ἐκεῖ πάνω, νὰ βοηθήσουν τὰ μαχόμενα ἀδέρφια τους.

Δ. ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

Λουλούδια στὸ Γκρεμό

ἀθηναϊκὸν μυθιστόρημα τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ
κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

41ον

Καί, πρὶν προλάβουν οἱ ἄλλοι νάρθουν στὸν ἑαυτό τους ἀπὸ τὸ σάστισμα, ἡ Ἄννα ρίχτηκε, ξεφρενιασμένη, στὶς μπουκάλες, τὶς ἅρπαξε τὶς πέταγε. Τὶς χτυποῦσε στὸ πλακόστρωτο πάτωμα τοῦ μαγαζιοῦ, τὶς ἔσπαζε μὲ πάταγο, ξεφωνίζοντας τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια:

— Κι' αὐτὰ πάρτε τα!... Κι' αὐτά!... Εἶν' ἄχρηστα... κι' ἀνώφελα!... Θὰ γίνουν φονικά... χιλιάδες φονικά!... Θὰ κολυμπήσουμε στὰ αἵματα!...

Εἶδαν κι' ἔπαθαν νὰ τὴν πιάσουν, νὰ τὴν κρατήσουνε, νὰ τὴ δαμάσουν. Τὸ κορμί της σφάδαζε στὰ δυνατὰ μπράτσα τῶν ἀντρῶν. Ὡς καὶ τὸ τελευταῖο κλαράκι τοῦ νευρικοῦ της δέντρου ἀγωνιζότανε μὲ ὑπεράνθρωπο δύναμι, νὰ τοὺς γλυστρήση, νὰ συνεχίση τὸ ἔργο τοῦ ὀλέθρου. 'Απ' τὴ μορφή της εἶχε σβήσει κάθε ἥμερη γραμμὴ κι' ἀπ' τὴ ματιά της κάθε γλύκα. Μιὰ μάσκα τραγικὴ ἀντικατέστησε, μέσα σὲ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας, τ' ἀνθρωπινό της πρόσωπο. Κ' ὅταν σὲ λίγο, μὲ ξέπλεγα μαλλιὰ καὶ βραχνιασμένη ἀπ' τὰ ξεφωνητὰ τὴν περνοῦσαν ἀπὸ τὸν κεντρικὸ δρόμο τῆς μικρῆς πολιτείας, ἔτρεχε ὁ κόσμος νὰ τὴ δῆ.

⁂

Βούϊξαν τὴν ἄλλη μέρα οἱ ἐφημερίδες ποὔφτασαν πρωΐ-πρωΐ ἀπ' τὴν 'Αθήνα. 'Ιστορούσανε τὰ καθέκαστα, κάτω ἀπὸ χοντροὺς τίτλους: «Μυστηριώδης δολοφονία γέροντος — μία συνταρακτικὴ οἰκογενειακὴ τραγωδία— μήτηρ καὶ μνηστή, διὰ νὰ σώσουν τὸν δολοφόνον παρουσιάζονται αὐταὶ ὡς διαπράξασαι τὸ ἔγκλημα.. 'Η μήτηρ παρεφρόνησε;»... Μιλούσανε γιὰ ὅλους καὶ γιὰ ὅλα... Καὶ μονάχα τὸ κύριο πρόσωπο ἔμενε σκεπασμένο, κάτω ἀπὸ ἀδιαπέραστους πέπλους σιωπῆς: 'Η Λούση. Αὐτὴ δὲν τὴν ἀνάφεραν καθόλου. Ὄχι μονάχα δὲν πέρασε ἀπὸ κανενὸς τὸ μυαλὸ ν' ἀνακατέψη τ' ὄνομά της, μὰ οὔτε ποὺ θυμήθηκε κανεὶς τὴν ὕπαρξί της. 'Αντίθετα τ' ὄνομα τῆς Μαργαρίτας ἔδινε κι' ἔπαιρνε.

'Ο Βερδέλης κι' ἡ Κωνσταντίνα, καταντροπιασμένοι, κλείστηκαν μαζί της σὲ μιὰ κάμαρη τῆς «'Ακτῆς» καὶ δὲν κατέβαιναν οὔτε νὰ φᾶνε. 'Ο Στρατάκης ἔπιασε τὴ διπλανὴ κάμαρη. Ἔγινε ὁ ἀχώριστος. Κάθε φορά, ποὺ ἦταν ἀνάγκη νὰ βγῆ κάποιος, ἔτρεχε αὐτὸς γιὰ τὶς δουλειές τους. Αὐτὸς παρηγοροῦσε τὴν Κωνσταντίνα κι' αὐτὸς συνώδεψε τρεῖς φορές, τὴ Μαργαρίτα, ποὺ τὴ χρειάστηκαν στὴν ἀνάκρισι. 'Ο τακτικὸς ἀνακριτής, ποὺ εἶχε φτάσει σύγκαιρα, ξεκαθάρισε ὁλότελα τὴ δουλειά. Δὲν ἔψαχνε πιὰ οὔτε γιὰ συνεργούς, οὔτε γιὰ ἠθικοὺς αὐτουργούς. Εἶχε προσδιορίσει ἀπόλυτα τὸν ἔνοχο κι' ἐξακριβώση ὅλα τὰ καθέκαστα, ἐξὸν ἀπὸ ἕνα σημεῖο: Τί τάθελε τὰ λεπτὰ ὁ 'Αντώνης. 'Απάνω σ' αὐτὸ ξέταζαν καὶ ξαναξέταζαν τὴ Μαργαρίτα. Μὰ δὲν εἶχε πῆ μιὰ λέξι. Δὲν ἤθελε νὰ φέρη στὴ μέση τὴν ἱστορία τῆς Λούσης ἀπὸ σεβασμὸ στὸ μυστικὸ μιᾶς γυναίκας καὶ γιατὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἔνοιωθε πὼς ἂν ξεσκέπαζε τὴν ἀλήθεια θάδινε ἀνώφελα μεγάλη λύπη στὸν 'Αντώνη.

'Ο Βερδέλης, βλέποντας πὼς δὲν εἶχε πιὰ κανένα λόγο νὰ μένη στὴ μικρὴ πολιτεία, εἶπε στὴ Μαργαρίτα καὶ στὴν Κωσταντίνα :

— 'Ετοιμαστῆτε, ἀπόψε θὰ φύγουμε, θὰ πᾶμε νὰ μαζευτοῦμε στὸ σπίτι μας. Θὰ φύγουμε νύχτα, θυγατέρα, ἔτσι ποὺ καταντήσαμε νὰ μὴ μποροῦμε ν' ἀντικρύσουμε μέρα τοὺς ἀνθρώπους... Θὰ πᾶμε νὰ κλειστοῦμε μῆνες, μπορεῖ καὶ χρόνια... ὡς ποὺ νὰ κατακάτση ἡ καταλαλιὰ τοῦ κόσμου!

'Η Μαργαρίτα τινάχτηκε ἀπάνω, ξαναμμένη :

— Ὄχι, πατέρα ! — εἶπε μὲ σταθερὴ φωνὴ — δὲ μποροῦμε νὰ κλειστοῦμε... Ἔχουμε χρέος νὰ παρασταθοῦμε στὸν 'Αντώνη, σ' αὐτὴ τὴ τρομερὴ περιπέτεια!...

— Ἄ, ὅλα κι' ὅλα, κόρη μου— φώναξε ὁ Βερδέλης, ἐπαναστατημένος — σ' ἄκουσα ὡς τὰ τώρα... σ' ἀκολούθησα σ' ὅλες σου τὶς τρέλλες... σοὔκανα ὅλα σου τὰ χατήρια... καὶ παρὰ λίγο νὰ χαθῆς... καὶ νὰ μᾶς χάσης ὅλους!.. 'Από 'δῶ καὶ πέρα δὲν ἀκούω τίποτα πιά... Ξαναπαίρνω τὰ δικαιώματά μου... ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ πατέρα!... 'Απὸ δῶ καὶ πέρα θὰ κάνης ὅ,τι σοῦ λέω!... Θὰ τραβηχτοῦμε... Δὲ θὰ παρουσιαστῆς οὔτε στὴ δίκη... νὰ δώσης μαρτυριά... Θὰ φύγουμε μακάρι κι' ἀπὸ τὴν 'Ελλάδα...

— Αὐτὸ δὲ γίνεται πατέρα! — ἔκαμε ἡ Μαργαρίτα σὲ τόνο ἀποφασιστικό. Ἄκουσα πάντα τὸ σωστό... Μὰ τώρα θέλετε κάτι ποὺ δὲν ταιριάζει οὔτε σὲ μένα, οὔτε σὲ σᾶς!.. 'Ο 'Αντώνης δὲν ἔχει πιὰ κανένα

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ
ΗΜΕΡΟΜ 16.8.88
ΑΡΙΘ 38575

Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Θεσσαλονίκης

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ 14-20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μῆκος κύματος 373 μ. ἢ 804 χκ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 14 Σεπτεμβρίου

Μεσημβρινὸν πρόγραμμα

11.30 Ἐκκλησιαστικὴ ὥρα (Ὁμιλία τοῦ καθηγητοῦ κ. Θεοδ. Καστανᾶ) καὶ βυζαντινὴ μουσικὴ ἀπὸ τὴ χορῳδία Παναγιωτίδη — Καραμάνη.
11.50 Ἀπὸ τὴν Ἐθνική μας ζωὴ (ὁμιλία τοῦ κ. Ἰωάννου Παπακώστα)
12.00 Συμφωνικὴ συναυλία.
Μπετόβεν: Κοντσέρτο εἰς ρὲ μεῖζον γιὰ βιολί. Παίζει ὁ Κούλενκαμπφ.
Ρίχαρντ Στράους: Δὸν Ζουάν. Συμφωνικὸ ποίημα.
13.00 Τὸ Σεξτέττο τοῦ Σταθμοῦ μὲ τὸν κ. Σ. Κασσάρα.
Γιόχαν Στράους: Χορὸς τραγούδι, γυναῖκα Βάλς.
Γκεμπχαρντ: Νοβελέττα.
Μπούντ: Ἰσπανικὸς χορός.
Μασκάνι: Ἰντερμέτζο ἀπὸ τὴν ὄπερα «Ἀμίκο Φρίτς».
Κομτζάκ: Βάλς.
13.30 Δημοτικὰ τραγούδια
13.45 Διαφημίσεις
μιλία τοῦ κ.Ν.Καμμώνα)
13.50 Ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν Πολιὰ Θεσσαλονίκη (ὁ-
14.00 Μουσικὴ γιὰ ὅλους
14.30 Ἀνασκόπησις γεγονότων τῆς ἑβδομάδος
14.40 Ἐλαφρὰ ἑλληνικὰ τραγούδια
15.00 Τέλος τοῦ Μεσημβρινοῦ προγράμματος.

Ἑσπερινὸν πρόγραμμα

18.00 Δημοτικὰ τραγούδια καὶ χοροί
18.20 Γύρω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα (ὁμιλία τοῦ κ. Ἰωάννου Παπασταύρου).
18.30 Μουσικὴ Λατινικῆς Ἀμερικῆς
18.55 Ἐκπομπὴ Ἐνόπλων Δυνάμεων.
19.30 Ἐλαφρὰ μουσική
10.00 Ὥρα Ἀγρότου (ὁμιλία τοῦ κ. Γεωργίου Παπαγιάννη)
20.25 Διαφημίσεις
20.30 Μακεδονικὰ νέα
20.45 Γιὰ τοὺς Ἀκρίτας μας
21.10 Διαφημίσεις
21.15 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς ὥρας τῆς Βορ. Ἑλλάδος.
21.30 Λαϊκὰ τραγούδια ἀπ' ὅλον τὸν κόσμον.
21.50 Λαογραφικά. (ὁμιλία τοῦ κ. Στίλπωνος Κυριακίδη)
22.00 Δίσκοι μὲ τὴν Μαίρη Λῶ καὶ τὸν Μαρούδα
22.15 Νυκτεριναὶ εἰδήσεις (ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν)
22.30 Χορευτικὸ πρόγραμμα
23.00 Ἀθλητικαὶ εἰδήσεις
23.10 Ἀποσπάσματα ἀπὸ ὀπερέττες.
23.45 Παίζει ἡ ὀρχήστρα Μπουλανζέ
24.00 Τέλος προγράμματος

ΔΕΥΤΕΡΑ 15 Σεπτεμβρίου

Μεσημβρινὸν πρόγραμμα

13.30 Μουσικὴ τοῦ Πάουλ Λίνκε.
13.45 Τὸ γαλλικὸ τέταρτο
14.00 Μουσικὴ γιὰ ὅλους.
14.25 Διαφημίσεις
14.30 Μεσημβριναὶ εἰδήσεις (ἀναμετάδ. ἐξ Ἀθηνῶν)
14.45 Ἐπιλογὴ ἀπὸ φὸξ-τρότ.
15.00 Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος

Ἑσπερινὸν πρόγραμμα

18.00 Ψυχαγωγία ἀσθενῶν
18.30 Ἕνα τέταρτο γιὰ τὰ Ἑλληνόπουλα
18.45 Παίζει ἡ ὀρχήστρα Μέϊφερ
18.55 Ἐκπομπὴ Ἐνόπλων Δυνάμεων.
19.30 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς ἐκπομπῆς διὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν.
20.00 Δημοτικὰ τραγούδια ἀπὸ τὸν Στέφανο Βέζο συνοδεία λαϊκῶν ὀργάνων
«Στῆς Λειβαδιᾶς τὴν ρεματιά», τσάμικο
Γκάϊντα — Χορὸς. Σόλο κλαρίνο ὁ Κουσούρης
«Κλεῖσαν οἱ στράτες τοῦ Μωρηᾶ», κλέφτικο
Συρτὸς Μακεδονικὸς χορός.
«Τὰ πῆρα τὰ πρόβατα» συρτός.
20.25 Διαφημίσεις
20.30 Μακεδονικὰ νέα
20.45 Εὔθυμη μουσική
21.10 Διαφημίσεις
21.15 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς ὥρας τῆς Βορ. Ἑλλάδος.
21.30 Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Σταθμοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ε. Κοτσανίδη
Σουππέ: Ντάμα Πίκα - Εἰσαγωγὴ
Δέλλα: Βὰλς κοντσέρτου.
Ρούστ: Ἰσπανικὴ φαντασία
22.00 Ἐλαφρὰ μουσικὴ γιὰ πιάνο
22.15 Νυκτεριναὶ εἰδήσεις (ἀναμετάδ. ἐξ Ἀθηνῶν)
22.30 Κλασσικὰ τραγούδια
Πάρσελ: Ἡ Κέλια ἔχει χίλια χαρίσματα (μὲ τὴν κοντράλτο Ἄστρα Ντέσμοντ)
Οὖγκο Βόλφ: Τὸ τραγούδι τοῦ Βέυλα (μὲ τὸν βαρύτονο Ἰωσὴφ Μανοβάρντα)
Σοῦμπερτ: Ἡ Φλαμουριὰ (μὲ τὴν Λόρε Φίσερ) καὶ «Ποῦ πᾶς» (μὲ τὸν βαρύτονο Σλούσνους)
Μπράμς: Νανούρισμα (μὲ τὴν ὑψίφωνο Ἔρικα Μπέργκερ)
Γκρίγκ: «Ὁ Ἔρως», (μὲ τὸν βαρύτονο Κὰρλ Σμὶτ Βάλτερ)
Ρίχαρντ Στράους: «Ἑορτὴ τῆς Ἀνοίξεως» (μὲ τὴν ὑψίφωνο Βόρικα Οὔρτουλεκ).
22.50 Ποιητικὴ βραδυὰ (ὁμιλία τοῦ κ. Γεωργ. Μιχαλοπούλου)
23.00 Ἐλαφρὰ μουσική
23.30 Ἐκλεκτοὶ δίσκοι
Σωσσόν: Ποίημα. Παίζει ὁ βιολιστὴς Γιεχουντὶ Μενουΐν
Ραβέλ: Μπολέρο
24.00 Τέλος Προγράμματος

ΤΡΙΤΗ 16 Σεπτεμβρίου:

Μεσημβρινὸν πρόγραμμα

13.30 Ἐλαφρὰ Ἑλληνικὰ τραγούδια
13.45 Τὸ Σπίτι καὶ τὸ Παιδὶ (ὁμιλία τοῦ κ. Ι. Ξηροτύρη)
13.50 Παλαιοὶ χοροί
14.00 Μουσικὴ γιὰ ὅλους.
14.25 Διαφημίσεις
14.30 Μεσημβριναὶ εἰδήσεις (ἀναμετάδ. ἐξ Ἀθηνῶν)
14.45 Παίζει ἡ ὀρχήστρα Φρέντ Χάρτλεϋ
15.00 Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος.

Ἑσπερινὸν πρόγραμμα

18.00 Μουσικὴ ἀπὸ Μπάντα
18.15 Χορευτικοὶ ρυθμοί
18.40 Τὸ Ἀγγλικὸ τέταρτο.
18.55 Ἐκπομπὴ Ἐνόπλων Δυνάμεων.
19.30 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς ἐκπομπῆς διὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν
20.00 Δημοτικὰ τραγούδια
20.15 Γιὰ τὸν Ἕλληνα Ἐργάτη (ὁμιλία τοῦ κ. Κώστα Μαρινάκη)
20.25 Διαφημίσεις.
20.30 Μακεδονικὰ Νέα.
20.45 Παίζει ἡ Μανδολινάτα τοῦ κ. Χατζημιχαὴλ
Γκωτιέρο: Ἐμβατήριον.
Κέλερ Μπέλλα: Κωμῳδία — Εἰσαγωγὴ
Σαλδέττι: Ἰσπανικὴ ραψῳδία
Μπίλλι: Μικρὴ Σερενάτα
Λάβδα: Κρητικὸς χορός.
21.10 Διαφημίσεις.
21.15 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς ὥρας τῆς Βορ. Ἑλλάδος.
21.30 Καντάδες
21.50 Τὸ Ἔθνος καὶ τὰ γεγονότα (ὁμιλία τοῦ κ. Ἀχ. Καλεύρα)
22.00 Μουσικὴ τῆς Χαβάης
22.15 Νυκτεριναὶ εἰδήσεις (ἀναμετάδ. ἐξ Ἀθηνῶν)
22.30 Συμφωνικὴ συναυλία.
Γκλούκ: Ἄλκηστις. Εἰσαγωγὴ
Χάϋντν: Συμφωνία εἰς σὸλ μεῖζον (τῆς «Ὀξφόρδης»)
Φράνκ: «Ψυχὴ» Συμφωνικὰ ποίημα.
23.30 Ἐλαφρὰ Ἑλληνικὰ τραγούδια
24.00 Τέλος τοῦ προγράμματος.

ΤΕΤΑΡΤΗ 17 Σεπτεμβρίου

Μεσημβρινὸν πρόγραμμα

13.30 Παίζει ἡ ὀρχήστρα Ἀλφρέδο Κάμπολι
13.45 Τὸ ἀγγλικὸ τέταρτο.
14.00 Μουσικὴ γιὰ ὅλους
14.25 Διαφημίσεις
14.30 Μεσημβριναὶ εἰδήσεις
14.45 Ἐπιλογὴ ἀπὸ βάλς
15.00 Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος

Ἑσπερινὸν πρόγραμμα

18.00 Παίζει τὸ Σεξτέττο τοῦ Σταθμοῦ μὲ τὸν κ. Σ. Κασσάρα
Μποκκερίνι: Μενουέττο
Μασνέ: Οἱ «Ἐριννύες». Ἰντερμέζο
Μπόρσελ: Μικρὸς χορός
Μικέλι: «Φιλιὰ στὸ σκοτάδι»
Τσίρερ: «Κορίτσια τῆς Βιέννης» - Βάλς. Γιόχαν Στράους: «Πιτσικάτο» πόλκα.
18.30 Ὥρα Ἐφήβων (ὁμιλία τοῦ κ. Βάσου Ὀρφανίδη)
18.40 Τραγουδᾷ ἡ Βέμπο
18.55 Ἐκπομπὴ Ἐνόπλων Δυνάμεων.
19.30 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς καὶ τῆς Βουλγαρικῆς ἐκπομπῆς
20.00 Δημοτικὰ τραγούδια
20.25 Διαφημίσεις.
20.30 Μακεδονικὰ Νέα
20.45 Γιὰ τοὺς Ἀκρίτας μας.
21.10 Διαφημίσεις
21.15 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς ὥρας τῆς Βορ. Ἑλλάδος.
21.30 Ρεσιτὰλ πιάνου τοῦ κ. Γεωργίου Θυμῆ
Μαργαρίτη: Ἑλληνικὰ Βουκολικὰ (ἔργον 18 ἀρ. 1 - 2)
Γ. Θυμῆ: Δύο ποιμενικὰ πρελούδια (1η ἐκτέλεσις)
Καλομοίρη: Ραψῳδία ἔργον 21 εἰς λὰ ἔλασσον.
21.50 Ἀπὸ τὴν Ἐθνική μας ζωὴ (ὁμιλία τοῦ κ. Κ. Πηχεῶν)
22.00 Ἀκκορντεὸν
22.15 Νυκτεριναὶ εἰδήσεις (ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν)
22.30 Ὥρα ἐκλογῆς ἀκροατῶν
23.00 Ποικίλη μουσική
Σμέτανα: Εἰσαγωγὴ ἀπὸ τὴν «Πουλημένη μνηστή».
Σαρασάτε: «Γύρω ἀπὸ τὴν Κάρμεν».
Ντίλιους: «Κοάνγκα»
Μπὰξ: «Μεσόγειος»
Ρίμσκυ—Κόρσακωφ: «Ντουμπίνουσκα»
23.30 Χορευτικὸ πρόγραμμα
24.00 Τέλος τοῦ προγράμματος.

ΠΕΜΠΤΗ 18 Σεπτεμβρίου:

Μεσημβρινὸν πρόγραμμα

13.30 Παίζει τὸ Τρίο Σάντλερ
13.45 Γιὰ τὴν ὑγεία σας (ὁμιλία τοῦ κ. Κων. Σνώκ)
13.50 Μουσικὴ γιὰ κινηματογραφικὸ ὄργανο
14.00 Μουσικὴ γιὰ ὅλους
14.25 Διαφημίσεις
14.30 Μεσημβριναὶ εἰδήσεις (ἀναμετάδ. ἐξ Ἀθηνῶν)
14.45 Ἐλαφρὰ ἑλληνικὰ τραγούδια
15.00 Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος.

Ἑσπερινὸν πρόγραμμα

18.00 Ἀπογευματ. συναυλία
Σοπέν: Κοντσέρτο εἰς μὶ ἔλασσον γιὰ πιάνο. Παίζει ὁ Μπραϊλόφσκυ.
18.40 Τὸ Ἀγγλικὸ τέταρτο.
18.55 Ἐκπομπὴ Ἐνόπλων Δυνάμεων.
19.30 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς καὶ τῆς Βουλγαρικῆς ἐκπομπῆς
20.00 Ὥρα ἀγρότου (ὁμιλία τοῦ κ. Λάμπρου Οἰκονομίδη)
20.25 Διαφημίσεις.
20.30 Μακεδονικὰ Νέα.
20.45 Ποντιακὰ τραγούδια ἀπὸ τὸν ὅμιλο Νίκου Σπανίδη
«Τὸ θύμιγμαν τὶ νῦφες»
«Σὰ ποδιαρκας ρούζω ρίζαις»
«Ἐσονίγα ἐσονίγα»
«Κοτσάνκλ»
Κρωμέτκα τραγωδίες (Στὴ λύρα ὁ Παῦλος Μουρατίδης)
21.00 Πόλκες
21.10 Διαφημίσεις.
21.15 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς ὥρας τῆς Βορ. Ἑλλάδος
21.30 Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Σταθμοῦ ὑπὸ τὴν Διεύθ. τοῦ κ. Ε. Κοτσανίδη.
Μπουαλντιέ: «Χαλίφης τῆς Βαγδάτης», εἰσαγωγὴ
Βέννινγκερ: Παράφρασις στὴν μελῳδία τοῦ Μαρτίνι «Χαρὰ τοῦ ἔρωτος».
Χρούμπυ: Βιεννέζικη εἰσαγωγή.
Δέλλα: Μακεδονικὸς χορός
22.00 Καντσονέττες
22.15 Νυκτεριναὶ εἰδήσεις (ἀναμετάδ. ἐξ Ἀθηνῶν)
22.30 Μουσικὴ τζὰζ
22.50 Λογοτεχνικὸ δεκάλεπτο (ὁμιλία τοῦ κ. Τάκη Γκοσιοπούλου)
23.00 Ἐλαφρὰ ἑλληνικὰ τραγούδια
23.30 Ἔργα Μπερλιὸζ
«Καρναβάλι στὴ Ρώμη», εἰσαγωγὴ
«Ἀμλέτος» (Πένθιμον ἐμβατήριον)
«Ἡ καταδίκη τοῦ Φάουστ»
24.00 Τέλος τοῦ προγράμματος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19 Σεπτεμβ.

Μεσημβρινὸν πρόγραμμα

13.30 Μουσικὴ ἀπὸ μπάντα
13.45 Τὸ γαλλικὸ τέταρτο.
14.00 Μουσικὴ γιὰ ὅλους.
14.25 Διαφημίσεις.
14.30 Μεσημβριναὶ εἰδήσεις (ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν)
14.45 Ἐλαφρὰ μουσικὴ γιὰ πιάνο
15.00 Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος.

Ἑσπερινὸν πρόγραμμα

18.00 Ψυχαγωγία ἀσθενῶν
18.30 Ἕνα τέταρτο γιὰ τὰ Ἑλληνόπουλα
18.55 Ἐκπομπὴ Ἐνόπλων Δυνάμεων
19.30 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς καὶ τῆς Βουλγαρικῆς ἐκπομπῆς
20.00 Τραγουδᾷ ἡ Στέλλα Γκρέκα
20.15 Γιὰ τὸν Ἕλληνα ἐργάτη
20.25 Διαφημίσεις
20.30 Μακεδονικὰ νέα
20.45 Τὸ Κουαρτέττο εἰς σὸλ μεῖζον τοῦ Μπετόβεν
21.10 Διαφημίσεις
21.15 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς ὥρας τῆς Βορ. Ἑλλάδος
21.30 Ἐλαφρὰ ἑλληνικὰ τραγούδια
21.50 Τὸ Ἔθνος καὶ τὰ γεγονότα.
22.00 Ἐπιλογὴ ἀπὸ βάλς
22.15 Νυκτεριναὶ εἰδήσεις (ἀναμετάδ. ἐξ Ἀθηνῶν)
22.30 Ἡ πρώτη πρᾶξις ἀπὸ τὴν ὄπερα «Μανὼν» τοῦ Μασνέ
23.10 Ἡ τσιγγάνικη ὀρχήστρα Μαύρου — Ἀνακίδη
Χουμπαΐ: «Ρότζα», τσάρντας
Λεόπολντ: «Οὐγγαρία»
Γκάνγκλ: «Τραπεζάκι», τσάρντας
23.30 Ἐλαφρὰ μουσική.
24.00 Τέλος τοῦ προγράμματος.

ΣΑΒΒΑΤΟ 20 Σεπτεμβρίου

Μεσημβρινὸν πρόγραμμα

13.30 Ἐλαφρὰ ἑλληνικὰ τραγούδια
13.45 Διὰ τὴν γυναῖκα (ὁμιλία τῆς κ. Ἰφιγενείας Χρυσοχόου)
13.50 Μελῳδίες μὲ μαντολίνο
14.00 Μουσικὴ γιὰ ὅλους
14.25 Διαφημίσεις
14.30 Μεσημβριναὶ εἰδήσεις (ἀναμετάδ. ἐξ Ἀθηνῶν)
14.45 Μουσικὴ ἀπὸ φωνοταινίες
15.00 Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος

Ἑσπερινὸν πρόγραμμα

18.00 Ἐλαφρὸ ποικίλο πρόγραμμα
18.40 Τὸ Ἀγγλικὸ τέταρτο.
18.55 Ἐκπομπὴ Ἐνόπλων Δυνάμεων.
19.30 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς καὶ τῆς Βουλγαρικῆς ἐκπομπῆς
20.00 Δημοτικὰ τραγούδια ἀπὸ τὸν Στέφανο Βέζο συνοδεία λαϊκῶν ὀργάνων.
«Τρικκαλινιά μου πέρδικα» τσάμικο
Παῦλος Μελᾶς: Σόλο κλαρίνο, ὁ Κουσούρης
«Γερακίνα» συρτός
Σέλωνα, τσάμικος
20.25 Διαφημίσεις
20.30 Μακεδονικὰ νέα
20.45 Ἐπιλογὴ ἀπὸ ὀπερέττες
21.10 Διαφημίσεις
21.15 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς ὥρας τῆς Βορ. Ἑλλάδος.
21.30 Ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ τῆς κ. Βίλμας Γεωργίου
Μπετόβεν: «Μετάνοια»
Μότσαρτ: Ἄρια τῆς Κοντέσσας ἀπὸ τοὺς «Γάμους τοῦ Φίγκαρο»
Μπιζέ: Ἄρια τῆς Μικαέλας ἀπὸ τὴν «Κάρμεν»
Καλομοίρη: «Κατάρα»
Καλομοίρη: «Μὴ μὲ τυραννεῖς καὶ κλαίω»
21.50 Ὁμιλία.
22.00 Καντάδες
22.15 Νυκτεριναὶ εἰδήσεις (ἀναμετάδ. ἐξ Ἀθηνῶν)
22.30 Μουσικὴ χοροῦ
23.30 Ἐλαφρὰ ἑλληνικὰ τραγούδια
24.00 Τέλος τοῦ προγράμματος

στὸν κόσμο σήμερα... ἡ μητέρα του εἶναι κάτι χειρότερο ἀπὸ πεθαμένη... Δὲν ἔχει κάποιον ποὺ νὰ τοῦ πάῃ κάτι στὴ φυλακή... ἕνα βιβλίο.. ἕνα κουτὶ τσιγάρα... νὰ τοῦ πῇ δυὸ λόγια παρηγοριᾶς... νὰ φροντίσῃ γιὰ τὴ δίκη του...

— Καὶ θέλεις τώρα ν' ἀναλάβῃς ἐσὺ αὐτὰ ὅλα; — φώναξε ὁ Βερδέλης — Δὲν εἴμαστε καλά!.. Ἐγὼ δὲ βλέπω τὴν ὥρα καὶ τὴ στιγμὴ νὰ τραβήξω τ' ὄνομά μου ἀπ' αὐτὸ τὸ βοῦρκο.. καὶ θέλεις νὰ τὸ βουλιάξῃς πάρα μέσα;...

Ἡ Κωσταντίνα μπῆκε στὴ μέση μὲ κλάμματα:

— Καλά... ἐμᾶς δὲ μᾶς πονᾶς... τὸν ἑαυτό σου δὲν τὸν λυπᾶσαι;... Ἔλα δῶ... κύτταξε στὸν καθρέφτη... κύτταξε πῶς ἔχεις γίνῃ!...

Καὶ τὴν τράβηξε στὸν καθρέφτη τοῦ λαβομάνου:

— Κύτταξε!... Ἡ μισὴ ἀπόμεινες... Θέλεις νὰ πεθάνῃς;...

Ἔρριξε μιὰ γρήγορη ματιὰ στὸ γυαλὶ στὸ εἴδωλο τῆς μορφῆς της, ποὖχε σουρώσει μέσα στὶς λίγες τοῦτες μέρες. Μὰ σὰν νἄβλεπε κάποιο ἄλλο πρόσωπο κι' ὄχι τὸ δικό της κάτι ποὺ τῆς ἦταν ξένο πιὰ καὶ μακρυνό:

— Σκέψου, μητέρα, πῶς εἶναι ὁλομόναχος τούτη τὴν ὥρα!... Πῶς μπορῶ νὰ μὴ σταθῶ πλάϊ του;... Δὲν εἶμαι ἀρραβωνιαστικιά του;

— Ὁ ἀρραβῶνας αὐτὸς δὲν ὑπάρχει — βρυχήθηκε, ξεσπάζοντας, ὁ Βερδέλης.

— Ὑπάρχει κάτι περσότερο πατέρα!... τὸν ἀγαπῶ!...

— Ἀγαπᾶς ἕναν ἄντρα ποὖφτασε νὰ κάνῃ φονικὸ γιὰ μιὰν ἄλλη.. μιὰ παληοβρώμα;

— Ἄνθρωπος εἶναι... ἁμάρτησε... ἡ κακὴ ὥρα!...

— Αὐτὰ δὲν τ' ἀκούω ἐγώ, παιδί μου... Τὴ νύχτα θὰ πᾶμε στὸ σπιτάκι μας... Κι' οὔτε θὰ μιλήσουμε πιὰ γι' αὐτόν!...

— Πατέρα! — φώναξε ἡ Μαργαρίτα μὲ σπαραγμὸ κι' ἀπόγνωσι— τέτοιο φέρσιμο δὲν πάει σ' ἐμᾶς... Αὐτόνε μοὖστειλε ἡ Μοῖρα... θὰ πάω μαζί του ὥς τὸ τέλος!...

* * *

Γίνηκε σιωπή. Ὁ Στρατάκης, ἀγρυπνημένος, κουρασμένος, ζαρωμένος σὲ μιὰ καρέκλα, πάσχιζε νὰ μὴν κάνῃ αἰσθητὴ τὴν παρουσία του σ' ὅλη τούτη τὴν κουβέντα, ποὺ καταλάβαινε πῶς δὲν ἔπρεπε νὰ τὴν ἀκούσῃ. Μὰ τώρα ἔνοιωθε ξαφνικὰ τὴν ἀνάγκη νὰ μιλήσῃ:

— Ἐμένα δὲ μοῦ πέφτει λόγος —εἶπε—κι' οὔτε θέλω νὰ μ' ἀκούσετε... Ὅμως ἡ Μαργαρίτα ἔχει δίκηο... Ὁ νέος αὐτὸς ἐγκλημάτησε βαρειά... ἡ Δικαιοσύνη θὰ τὸν κρίνῃ. Μὰ θἄτανε πολὺ σκληρὸ ν' αὐξήσουμε κι' ἐμεῖς τὴν ἐρημιά γύρω του... Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, κύριε Βερδέλη, σᾶς νοιώθω ἀπόλυτα κι' ἐσᾶς... Θέλετε σὰν πατέρας νὰ προστατέψετε τὴν κόρη σας νὰ τὴν προφυλάξετε ἀπ' τὴ δυσφήμισι... Γι' αὐτὸ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ δεχθῆτε ὅλες τὶς φροντίδες γιὰ τὸν Ἀντώνη νὰ τὶς ἀναλάβω ἐγώ... Θὰ ξαίρῃ φυσικά, ὅτι πηγαίνω πάντα ἀπὸ μέρος τῆς δεσποινίδος Μαργαρίτας... Αὐτὸ θὰ τοῦ δίνῃ κάποιαν ἀνακούφισι... Θὰ τοῦ πηγαίνουμε ὅ,τι τοῦ χρειάζεται... Θὰ φροντίσω νὰ μὴ τοῦ λείψῃ τίποτα... Ἡ Μαργαρίτα μπορεῖ καὶ νὰ τοῦ γράφῃ κάπου - κάπου... Θὰ τοῦ πηγαίνω τὰ γράμματα μὲ μεγάλη εὐχαρίστησι...

— Πέτρο — ἔκαμε ἡ Μαργαρίτα, σφίγγοντάς του ζεστὰ τὸ χέρι.

Μὰ δὲ μπόρεσε νὰ προστέσῃ μιὰ λέξι. Ἀνάμεσα στὰ βλέφαρά της ἰρρίδιζε τὸ δάκρυ:

— Ἔτσι — συνέχισε ὁ Στρατάκης — οἱ περιπτώσεις, ποὺ θὰ πρέπει νὰ τὸν δῇς Μαργαρίτα, θὰ λιγοστέψουνε πολύ... καὶ τὸ σούσουρο θἄναι μικρότερο...

Ὁ Βερδέλης ἄρχισε νὰ μαλακώνῃ:

— Εὐχαριστῶ — εἶπε—μὰ τοῦ πέφτουνε πολὺ αὐτὰ ὅλα!...

— Θὰ κυττάξω γιὰ ἕναν καλὸ δικηγόρο—πρόστεσε ὁ Στρατάκης— μά, πρὶν ἀπὸ κάθε ἄλλο, πρέπει νὰ μάθω ποῦ θὰ τὸν κλείσουν... γιὰ νὰ τοῦ πάω ροῦχα στὴ φυλακή.

Ἡ Μαργαρίτα τοὔρριξε ματιὰ γεμάτη εὐγνωμοσύνη:

— Τὴ στιγμή, ποὺ θὰ τὸν πάρουν ἀπὸ δῶ—εἶπε—θέλω νὰ εἶμαι κοντά του, νὰ τοῦ πῶ δυὸ λόγια...

— Δὲν ἔχεις νὰ κάνῃς βῆμα! — φώναξε ἀγριεμένος ὁ Βερδέλης.

— Τί λόγια θὰ τοῦ πῇς, παιδάκι μου ἔκαμε ἡ Κωσταντίνα, κλαψιάρικα — μπροστὰ στὸν κόσμο ποὺ θἄχῃ μαζευτῇ;...

Ὁ Στρατάκης μπῆκε πάλι στὴ μέση:

— Ἄκουσα—εἶπε—πῶς θὰ τὸν πάρουν σήμερα τὸ μεσημέρι... Νομίζω, κύριε Βερδέλη πῶς μπορεῖ νὰ τὸν δῇ, στὸ κρατητήριο, γιὰ μιὰ στιγμή, πρὶν μαζευτῇ κόσμος, μισὴ ὥρα πρὶν τὸν βάλουν στὸ αὐτοκίνητο... Τί λέτε;.. Θὰ τὴ συνοδέψω ἐγώ!...

Ὁ Βερδέλης ἦταν ἀλύγιστος:

— Δὲν ἔχει νὰ πάῃ πουθενά!..

— Κι' ἂν σᾶς τὸ ζητοῦσα γιὰ προσωπικὴ χάρι;

Γύρισε καὶ τὸν κύτταξε καλὰ στὰ μάτια: Ὁ Στρατάκης ἦτανε γι' αὐτὸν ἡ τελευταία κρυφὴ ἐλπίδα του γιὰ τὴ Μαργαρίτα, μετὰ τὸ τρομερὸ δρολάπι ποὺ ξέσπασε στὸ σπίτι του:

— Ἀφοῦ τὸ θέλεις—ἔκαμε μὲ μισὴ φωνὴ—μὰ... κύτταξε... γιὰ μιὰ στιγμή...

Τὴ συνώδεψε τὸ μεσημέρι, στὴν ἀστυνομία. Ὁ ἀνακριτὴς κι' ὁ ἀστυνόμος τὴν ἄφησαν νὰ τοῦ μιλήσῃ μπροστά τους:

— Καὶ μπροστὰ σ' ὅλο τὸν κόσμο! — εἶπε σταθερὰ—θὰ περιμένω νἄρθῃ τ' αὐτοκίνητο!

Τὸ πλῆθος εἶχε μαζευτῇ σὲ λίγο γύρω ἀπὸ τὸ θεόκλειστο καὶ σιδερόφραχτο καμιόνι ποὺ σταμάτησε μπροστὰ στὸ κρατητήριο. Τὸν βγάλανε μὲ τὰ σίδερα στὰ χέρια, χλωμό, ἀναμαλλιάρη. Μιὰ στιγμὴ πρὶν τὸν ἀνεβάσουν τοῦ φώναξε δυνατά:

— Ἐδῶ εἶμαι, Ἀντώνη!... Πιστεύω πῶς ἦταν ὅπως εἶπες: Κακὴ ὥρα... Καὶ σ' ἀγαπῶ!... Ὅπου καὶ νὰ σὲ πᾶνε.. ὅ,τι κι' ἂν γίνῃ... σ' ἀγαπῶ!... Νὰ τὸ ξαίρῃς!...

Τῆς χαμογέλασε, βουρκωμένος καὶ μπῆκε, χάθηκε στὸ καμιόνι. Ὁ κόσμος γύρισε ξαφνιασμένος, καὶ τῆς ἔρριχνε ματιές ποὺ λέγανε: «Ποῦ καταντήσαμε»!... Ὁ Στρατάκης τῆς ἔσφιξε ἁπαλὰ τὸ μπράτσο:

— Μπράβο!... Ἔτσι ἔπρεπε νὰ κάνῃς... Πᾶμε!...

Καὶ τὴν τράβηξε μακρυά.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὸ προσεχές.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι τὴν 21ην Σ)βρίου ἐ. ἔ. ἐνεργηθήσεται ἐν Ρόδῳ δημοπρασία ἐνοικιάσεως τοῦ ἐν Ρόδῳ Ἐθνικοῦ Θεάτρου μεθ' ὅλων τῶν ἐν αὐτῷ ἐπίπλων διὰ τὴν περίοδον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας μέχρι 30ῆς Σ)βρίου 1948.

Πληροφορίαι περὶ τῶν ὅρων τῆς μισθώσεως ταύτης παρέχονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσις 6η — ΔΩΜΑΤΙΟΝ 71).

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν)

Σπ. ΠΡΙΣΤΟΡΗΣ
Κοσμήματα Τέχνης

ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ

ΦΑΡΔΕΙΕΣ ΣΚΑΛΕΣ — ΧΟΝΔΡΕΣ ΜΠΟΥΚΛΕΣ! δοῦ τὸ ΜΥΣΤΙΚΟ μας

Μ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀν. Κωνσταντίνου 12
Τηλ. 53—100

Σημ.— Αἱ προσκομίζουσαι τὸ παρὸν ἀπόκομμα λαμβάνουν ΔΩΡΕΑΝ κάτι.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΗΣ ΠΛΟΚΗΣ

Ἡ χαμένη κληρονομία

ΤΟΥ Ε. ΦΙΛΙΠΠΣ ΟΠΠΕΝΧΑΪΜ

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: Ὁ Χάρβεϋ Γκάρραρ κληρονόμος μιᾶς μεγάλης ἐπιχειρήσεως, ἀνίδεος ὅμως ἀπὸ αὐτὴν καὶ τὶς ἐργασίες της φθάνει ἕνα πρωὶ στὰ γραφεῖα της ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀμέριμνη καὶ εἰδυλλιακὴ ζωὴ ποὺ περνοῦσε στὴν Κυανῆ Ἀκτή. Ἐκεῖ ἀπὸ τὸν διευθυντὴ καὶ ἀρχιλογιστὴ τῆς ἐπιχειρήσεως μαθαίνει ὅτι οἱ δουλειὲς δὲν πᾶνε καλὰ καὶ ὅτι ἡ ἐπιχείρησις εὑρίσκεται στὰ πρόθυρα τῆς χρεωκοπίας. Ἀναγκάζεται νὰ ἀπευθυνθῇ στὸ γραφεῖο τοῦ τραπεζίτου κ. Πώλτον, ὁ ὁποῖος τὸν πληροφορεῖ ὅτι ἐντὸς 48 ὡρῶν πρέπει νὰ βροῦν ἕνα μεγάλο χρηματικὸ ποσὸν γιὰ νὰ καλυφθοῦν αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ Οἴκου Γκάρραρ. Ὁ Χάρβεϋ φεύγει ἀφοῦ ὑπόσχεται νὰ πληρώσῃ τὸ νέον στὴν προθεσμία του. Τὸ βράδυ τῆς ἰδίας μέρας γευματίζει μὲ τὴ γυναῖκα του Μίλντρεντ καὶ μιὰ κοσμικὴ συντροφιὰ στὸ Σαβόϋ. Ἐπιστρέφοντας, ἀποφασίζει νὰ τῆς μιλήσῃ γιὰ τὴν τραγικὴ κατάστασί τους, ἀφοῦ προηγουμένως τῆς ζητᾷ νὰ τοῦ δείξῃ τοὺς τίτλους ἰδιοκτησίας τοῦ σπιτιοῦ).

ΟΝ

Ὁ Χάρβεϋ δίστασε λίγο. Στὰ μάτια της φαινότανε μιὰ ἔκφρασι δυσπιστίας, σχεδὸν θυμοῦ, καὶ ὁ Χάρβεϋ σκέφθηκε ὅτι τὸ ἔργο του γινότανε ξαφνικὰ τρομερώτερο. Ἐν τούτοις, ἔπρεπε, ὁπωσδήποτε, νὰ τὸ ἐπιχειρήσῃ καὶ συνεκέντρωσε γι' αὐτὸ ὅλο τὸ θάρρος του:

— Ἔχεις δικαίωμα Μίλντρεντ νὰ τὰ μάθῃς ὅλα, ἂν θέλῃς. Θὰ προσπαθήσω νὰ σοῦ ἐξηγήσω τὴν ὑπόθεσι. Στὸ Σίτυ ἀνεκάλυψα μιὰ κατάστασι πολὺ σοβαρή. Ὁ συνεταῖρος μου Ἄρμιταιητς γιὰ νὰ συγκαλύψῃ, φοβοῦμαι τὶς προσωπικές του τρέλλες καὶ νὰ κρύψῃ ὅτι εἶχε μεγάλο ἔλλειμμα ἀπέναντι τοῦ Οἴκου, μὲ κρατοῦσε σὲ πλήρη ἄγνοια τῶν ζημιῶν ποὺ παθαίναμε... Δὲν εἶμαι εἰδικὸς στὸ ἐμπόριο τὸ ξέρεις καὶ δὲ βρῆκα ἀκόμα τὸν καιρὸ νὰ φθάσω στὸ βάθος τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ αὐτὸ ποὺ ξέρω, εἶνε ὅτι πρέπει νὰ βρῶ ὁπωσδήποτε προτοῦ κλείσῃ ἡ Τράπεζα μεθαύριο τὸ ποσὸ τῶν 80 χιλιάδων λιρῶν.

Ἡ Μίλντρεντ ἔμεινε πρὸς στιγμὴν ἄναυδη.

— Μά... δὲν καταλαβαίνω, εἶπε μὲ φωνὴ πνιγμένη. Ἐπίστευα πάντα ὅτι εἶχες μιὰ ἐπιχείρησι πρώτης τάξεως. Ἔπαιρνες ἀπὸ τὴν Τράπεζα ὅσα σοῦ χρειαζόνταν καὶ κανεὶς δὲν ἔλεγε ποτὲ τίποτε.

— Ἀκριβῶς. Ἐξώδεψα πολὺ μεγάλα ποσὰ ἐφέτος, τὸ ξέρεις αὐτό. Ἂν ὁ Ἄρμιταιητς δὲν διαμαρτυρήθηκε, εἶνε ἐπειδὴ ἂν τὸ ἔκαμνε αὐτὸ θὰ τραβοῦσε τὴν προσοχή μου στὸ ἔλλειμμα, γιὰ τὸ ὁποῖον ἦταν ὑπεύθυνος. Καθὼς φαίνεται ἄφησε στὴν Τράπεζα ἀκάλυπτο ποσὸν ἑκατὸ περίπου χιλιάδων λιρῶν.

— Μὰ αὐτὸ εἶνε ἀτιμία..., φώναξε ἡ Μίλντρεντ. Δὲν μπορεῖ νὰ εἰσπραχθῇ τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀπὸ τὴν περιουσία του;

— Δὲν ἄφησε καμμιὰ περιουσία. Ὁ Ἄρμιταιητς ἔμενε σὲ μιὰ πανσιὸν καὶ δὲν εἶχε ἀπολύτως τίποτε δικό του. Εἶνε ἀλήθεια, ὅτι ἐγὼ καὶ ἐγὼ ἴσον περίπου ποσὸν χρεῶν, ἀλλὰ δὲν φανταζόμουνα οὔτε μιὰ στιγμὴ ὅτι δὲν θὰ μποροῦσα νὰ τ' ἀντιμετωπίσω.

Ἡ Μίλντρεντ ρώτησε μὲ κάπως ζωηρὸ τόνο:

— Τί θὰ κάνωμε τώρα;

— Δυστυχῶς δὲν μπορῶ νὰ σοῦ πῶ πρὸς τὸ παρόν. Ὁ κ. Τσάλμερ θὰ ἔλθῃ νὰ μὲ δῇ αὔριο τὸ πρωῒ καὶ θὰ προσπαθήσω νὰ καταλάβω πῶς εἶνε ἡ κατάστασι στὸ σύνολό της. Πάντως, πρὸς τὸ παρόν, ἕνα εἶνε βέβαιο: Πρέπει μὲ ὁποιονδήποτε τρόπο νὰ βρῶ αὐτὲς τὶς ὀγδόντα χιλιάδες λίρες πρὶν ἀπὸ τὶς τέσσερις τὸ ἀπόγευμα μεθαύριο. Γι' αὐτὸ σοῦ μίλησα γιὰ τοὺς τίτλους ἰδιοκτησίας τοῦ σπιτιοῦ αὐτοῦ. Ἀντιπροσωπεύουν ἐγγύησι τοὐλάχιστον 10 χιλιάδων λιρῶν, καὶ τὰ μαργαριτάρια σου ἄλλες... ἂς ποῦμε 25 χιλιάδες λίρες. Ὑπολογίζω ἐπίσης, ὅτι θὰ μπορέσω νὰ βρῶ ἄλλες δέκα χιλιάδες μὲ ὑποθήκη τὴν προσωπική μου περιουσία καὶ νὰ δανεισθῶ ἴσως κάτι ἀπὸ τὴν ἀσφάλεια τῆς ζωῆς μου.

Ἡ ὀργὴ ποὺ κυρίευσε τὴν γυναῖκα του, σπινθηροβόλησε στὰ σκληρὰ γαλανὰ μάτια της. Σηκώθηκε ἀποτόμως καὶ ἀκουμπῶντας στὴν πολυθρόνα της, τὸν κύτταξε κατάματα:

— Εἶσαι τρελλός... φώναξε. Λὲς τρέλλες!.. Τὸ σπίτι εἶνε δικό μου, μοῦ τὸ ἔχεις χαρίσει εἶνε στὸ ὄνομά μου. Τὰ μαργαριτάρια ἐπίσης εἶνε δικά μου. Καὶ πιστεύεις ὅτι θὰ σὲ ἀφήσω νὰ μοῦ τὰ ξαναπάρῃς ὅλα καὶ νὰ μὲ καταδικάσῃς σὲ φτώχεια, ἐπειδὴ ἦσουν τόσο κουτός, ὥστε ν' ἀφήσῃς νὰ σὲ κλέψουν! Πρέπει νὰ εἶσαι τρελλὸς γιὰ νὰ μοῦ ζητᾷς τέτοιο πρᾶγμα. Οἱ τίτλοι ἰδιοκτησίας εἶνε στὴν Τράπεζα ἐπ' ὀνόματί μου καὶ θὰ μείνουν ἐκεῖ... Ὅσο γιὰ τὰ μαργαριτάρια, κύτταξε!.

Τὰ ἀπέσπασε ἀπὸ τὸ λαιμό της, ἔτρεξε στὸ χρηματοκιβώτιο, τὸ ἄνοιξε, τὰ πέταξε μέσα καὶ ἔπειτα τὸ ἔκλεισε καὶ κρέμασε τὸ κλειδὶ στὸ βραχιόλι της. Ὁ Χάρβεϋ, χωρὶς νὰ κάνῃ καμμιὰ κίνησι, τὴν παρακολουθοῦσε περίεργος μὲ τὸ βλέμμα του.

— Τὰ μαργαριτάρια καὶ τὸ σπίτι—δήλωσε ἐκείνη—εἶνε δικά μου καὶ δὲν θὰ τ' ἀγγίξῃς. Εἶσαι φοβερὸς ἐγωϊστής, Χάρβεϋ, γιὰ νὰ σκεφθῇς τέτοιο πρᾶγμα. Μήπως θὰ ἤθελες, γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃς τοὺς δανειστάς σου, νὰ παραιτηθῶ καὶ ἀπὸ τὸ γελοῖο ἐπίδομα ποὺ μοῦ δίνεις; Πιστεύεις ὅτι σὲ παντρεύτηκα γιὰ νὰ εἶμαι φτωχή, Χάρβεϋ;

— Πολλὲς φορὲς διερωτήθηκα — εἶπε ὁ Χάρβεϋ μὲ ψύχραιμο τόνο— γιατὶ μὲ παντρεύτηκες, καὶ αὐτὴ τὴ στιγμὴ διερωτῶμαι ἀκόμη περισσότερο.

— Λοιπόν, θὰ σοῦ τὸ πῶ! φώναξε αὐτὴ μὲ ἔξαψι, περπατῶντας πάνω - κάτω μὲ μεγάλα νευρικὰ βήματα, καὶ ρίχνοντας πότε - πότε πρὸς τὸ μέρος του μιὰ ματιά. Σὲ παντρεύτηκα, ἐπειδὴ σὲ πίστευα, ὅπως ὅλοι, πλούσιο καὶ ἰδιοκτήτη ἑνὸς ἀληθινοῦ χρυσωρυχείου. Τὸ ἐπάγγελμά σου μοῦ προξενοῦσε φρίκη... ἐμπόριο δερμάτων! Ἀηδία!... Σήμερα ὅμως δὲν φαίνεται νὰ προσέχῃ κανεὶς αὐτὰ τὰ πράγματα. Λοιπὸν δὲν τὸ πρόσεξα οὔτε ἐγώ. Ἀπὸ ἐξωτερικῆς ἀπόψεως ἦταν τοῦ δικοῦ μου κόσμου, τὸ ἀναγνωρίζω, μὲ ἱκανοποιεῖς ἀπὸ πολλὲς ἀπόψεις ἀλλὰ πρὸ πάντων, ἀφοῦ θέλεις νὰ μάθῃς, σὲ παντρεύτηκα ἐπειδὴ ἤθελα νὰ εἶμαι πλούσια. Ἔχουν προηγηθῆ τέσσερις γενιές, Φάρριγκτον ἡ μία φτωχότερη ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ἐμεγάλωσα μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα φτώχειας καὶ ἤθελα νὰ ξεφύγω ἀπ' αὐτήν, ἤθελα νὰ ἔχω χρήματα τόσα, ὥστε νὰ τὰ πετῶ κι' ἀπὸ τὸ παράθυρο. Δὲν ἤξερα ὅτι ἔπαιρνα ἕνα χασομέρη ποὺ δὲν ξέρει παρὰ νὰ παίζῃ πόλο καὶ νὰ τρέχῃ στὰ κυνήγια, ἐνῶ ὅλος ὁ κόσμος καταβροχθίζει τὴν περιουσία του.

Σὰν ἀπάντησι στὴν ἀλλαγὴ ποὺ ἔδειχνε ἡ Μίλντρεντ, ἔδειχναν τώρα καὶ οἱ δικοί του τρόποι καὶ ὁ τόνος του μιὰ διαφορά.

Τὸ πρόσωπό του ἔπαψε νὰ ἐκφράζῃ μιὰ ἐλαφρὴ ἐπιείκεια. Ἐπῆρε ἕνα τσιγάρο καὶ ὅταν τὸ ἄναψε, τὰ δάχτυλά του ποὺ κρατοῦσαν τὸ σπίρτο δὲν ἔτρεμαν καθόλου, ὁ τόνος ἦταν ἤρεμος, ἡ φωνή του σταθερή:

— Ἀπὸ ψυχολογικῆς ἀπόψεως —εἶπε— ἡ στάσι σου εἶνε περίεργη, ἀλλά, κατὰ βάθος, δὲν μὲ παραξενεύει πολύ. Ὑποτάσσομαι, φυσικά, στὴν ἀπόφασί σου, νὰ μὴ μοῦ δανείσῃς οὔτε τὸ σπίτι αὐτὸ οὔτε τὰ μαργαριτάρια σου. Ἐν τούτοις νομίζω ὅτι πρέπει νὰ σοῦ τονίσω πρὸς τὸ κοινὸ συμφέρον μας, ὅτι ἡ μόνη ἐλπίδα ποὺ ὑπάρχει νὰ ὑπερνικήσουμε τὴν κρίσι αὐτή, εἶνε τὸ νὰ κατορθώσω νὰ βρῶ τὸ ποσὸν ποὺ σοῦ εἶπα. Ἂν ὥς μεθαύριο δὲν μπορέσουμε νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὶς ὑποχρεώσεις μας, ἡ χρεωκοπία εἶνε ἀναπόφευκτη ὅπως βλέπω.

Ἡ Μίλντρεντ ρίγησε, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ ἀποστροφὴ γιὰ τὴ φρικτὴ αὐτὴ λέξι, παρὰ ἀπὸ τὸ παραμικρὸ αἴσθημα συμπαθείας:

— Ἂν καταλήξουμε ἐκεῖ — δήλωσε — ἐγὼ θὰ πάω νὰ μείνω στὸ Ἐξωτερικό. Δὲν θὰ ἔχῃς φαντάζομαι τὴν ἀνοησία νὰ τοὺς ἀφήσῃς νὰ σοῦ τὰ πάρουν ὅλα. Θὰ θυμηθῇς τὸ καθῆκον σου ὡς συζύγου. Κάτι πρέπει νὰ μείνῃ γιὰ μένα.

— Δὲν μοῦ δόθηκε ἀκόμη καιρὸς νὰ προβλέψω τὸ μέλλον, ἀπάντησε αὐτός. Σοῦ ὑπενθυμίζω, ὅμως, ὅτι ἐσὺ ἔχεις ἤδη τὸ εἰσόδημά σου, δυὸ χιλιάδες λίρες τὸ χρόνο

— Φαντάζεσαι — ρώτησε ἐκείνη μὲ τόνο περιφρονητικὸ καὶ μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε ἀπὸ τὸν θυμὸ — ὅτι μιὰ γυναῖκα τῆς θέσεώς μου μπορεῖ νὰ ζήσῃ μ' αὐτά; Μὰ αὐτὰ δὲν φτάνουν οὔτε γιὰ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς μοδίστρας μου!

— Εἶνε λίγα, βέβαια, καὶ λυπᾶμαι γι' αὐτό, ἀλλά, τουλάχιστον εἶνε σίγουρα. Ὅσο γιὰ μένα, δὲν βλέπω τὴν στιγμὴ αὐτὴ οὔτε δυὸ χιλιάδες πέννες, ποὺ θὰ μποροῦσα νὰ πῶ ὅτι μοῦ ἀνήκουν.

— Ὤ!... φώναξε ἡ Μίλντρεντ

μὲ ἀδημονία. Ποιὸς σκοτίζεται γιὰ ἕναν ἄνδρα; Θὰ τὰ καταφέρῃς ὁπωσδήποτε ἐσύ!... Ἐγὼ θὰ φροντίσω ἀμέσως ἀπὸ αὔριο νὰ πουληθῇ τὸ σπίτι αὐτό. Δὲν ἔχω καμμιὰ διάθεσι νὰ μοῦ τὸ ἁρπάξουν...

— Πρέπει νὰ ὁμολογήσω — εἶπε αὐτὸς καθὼς σηκωνότανε — ὅτι ἡ στάσι σου μὲ ἀπογοητεύει λίγο. Εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ σοῦ ὑπενθυμίσω ἄλλη μιὰ φορά, πρὶν τελειώσουμε, ὅτι ἡ βοήθειά σου, μὲ τὰ μαργαριτάρια σου καὶ τοὺς τίτλους ἰδιοκτησίας σὰν ἐγγύησι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶνε λογικὴ θυσία, ποὺ μπορεῖ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴ γυναῖκα του ἕνας ἄνδρας, ὅταν βρίσκεται σὲ μεγάλες δυσκολίες θὰ μποροῦσε πραγματικὰ νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ὑπερνικήσω τὴν κρίσι.

— Ἀνοησίες!... πρόφερε ἐκείνη μὲ εἰρωνικὸ τόνο.

— Δὲν εἶνε καθόλου ἀνοησίες, πίστεψέ με. Ἴσως σοῦ ἐξήγησα κάπως ἀδέξια τὴν ἱστορία αὐτὴ καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι δὲν πρόλαβες ἀκόμη νὰ καταλάβῃς τί σημαίνουν ὅλα αὐτά. Ἡ χρεωκοπία τοῦ Οἴκου Γκάρραρ θὰ ἀτίμαζε ἕνα ὄνομα ποὺ ἦταν πάντα σεβαστὸ ἀπὸ τὴν μέρα ποὺ ὁ προπάππος μου εἶχε ἱδρύσει τὴν ἐργασία μας ἐδῶ καὶ ἑκατὸ τόσα χρόνια. Ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα βλέπω καλλίτερα τὴν φρίκη τῆς καταστροφῆς. Θὰ κάνω γιὰ νὰ τὴν ἀποτρέψω ὅ,τι εἶνε ἀνθρωπίνως δυνατὸ νὰ γίνῃ, Μίλντρεντ, καὶ σοῦ ζητῶ νὰ μὲ βοηθήσῃς — αὐτὸ βέβαια ὄχι μόνο γιὰ μένα, ἀλλὰ καὶ γιὰ σένα τὴν ἴδια. Ἂν μπορέσω νὰ ὑπερνικήσω τὴν μεθαυριανὴ δυσκολία, θὰ ἀγωνισθῶ ἔπειτα μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις μου, σοῦ τὸ ὑπόσχομαι.

— Ἀρνοῦμαι ἀπολύτως!... δήλωσε αὐτή, χωρὶς νὰ διστάσῃ οὔτε μιὰ στιγμή. Δὲν ἐννοῶ νὰ δώσῃς οὔτε τὰ μαργαριτάρια μου, οὔτε τὸ σπίτι. Μπορεῖς νὰ μοῦ τὰ ζητήσῃς χίλιες φορὲς Χάρβεϋ, ἀλλὰ αὐτὴ θὰ εἶνε πάντα ἡ τελευταία λέξι μου... Ἂν ἐσὺ ἄφησες νὰ σὲ κλέψουν, πρέπει ἐσὺ πάλι νὰ ὑποστῇς τὶς συνέπειες. Θὰ ἔπρεπε νὰ ντρέπεσαι μόνο, ποὺ σκέφθηκες νὰ μοῦ ζητήσῃς τέτοια βοήθεια!...

Ὁ Χάρβεϋ ἔμεινε γιὰ λίγο σιωπηλός. Κανένα σημεῖο θυμοῦ ἢ ἀπογοητεύσεως δὲν φαινότανε στὸ πρόσωπό του, ἀλλὰ τὰ μάτια του ἦταν καρφωμένα πάνω στὴ γυναῖκα του σὰν νὰ ἀντίκριζαν κάποιο περίεργο ἀντικείμενο.

— Ἂν σκεφθῇς καλλίτερα καὶ ἀλλάξῃς γνώμη, εἰδοποίησέ με πρὶν ἀπὸ τὶς ὀκτὼ τὸ πρωΐ.

— Εἶνε τόσο ἀπίθανο ν' ἀλλάξω γνώμη — εἶπε ἐκείνη μ' ἕνα σκληρὸ γέλιο — ὅσο ὅτι θὰ μπορέσῃς ν' ἀναστηλώσῃς τὴν γρουσούζικη ἐπιχείρησί σου.

Στὸ κατώφλι, μὲ τὸ χέρι του στὸ πόμολο τῆς πόρτας ὁ Χάρβεϋ γύρισε. Εἶχε ὕφος αὐστηρότερο καὶ ὁ τόνος του ἦταν τραχύτερος:

— Θὰ ἐπιμείνω σ' ἕνα σημεῖο, Μίλντρεντ: Ὥσπου νὰ κανονισθῇ τὸ ζήτημα αὐτὸ κατὰ ὁποιονδήποτε τρόπο, σοῦ ἀπαγορεύω νὰ πῇς λέξι σὲ κανέναν γιὰ ὅ,τι συνέβη μεταξύ μας.

— Μοῦ τὸ ἀπαγορεύεις; ἐκάγχασε αὐτή.

— Μεταχειρίστηκα τὴν λέξι αὐτὴ ἐπίτηδες: μιὰ ἀσύνετη λέξι ἀπὸ σένα θὰ μποροῦσε νὰ ἐκμηδενίσῃ ὅλες τὶς προσπάθειές μου. Ἡ πίστι εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς οὐσιώδεις παράγοντας στὸ ἐμπόριο καὶ πρὸς τὸ παρόν, ὁ Οἶκος Γκάρραρ ἔχει πάντοτε ἄθικτη τὴν πίστι του. Ἂν φανῇς τόσο ἐπιπόλαιη, ὥστε νὰ πῇς σ' ὁποιονδήποτε τὸ μυστικὸ ποὺ σοῦ εἶπα θὰ εἶσαι ἀξία τῆς τύχης ποὺ μπορεῖ νὰ σὲ περιμένῃ. Δὲν ζητῶ οὔτε περιμένω ἀπὸ σένα καμμιὰ καλωσύνη ἢ καμμιὰ συμπάθεια. Αὐτὸ ποὺ σοῦ ζήτησα ἀπὸ ὑλικῆς ἀπόψεως μοῦ τὸ ἀρνήθηκες. Δέχομαι τὴν ἀπόφασί σου, ἀλλὰ σοῦ ἀπαγορεύω ἀπολύτως καὶ κατηγορηματικῶς νὰ πῇς ἔστω καὶ μιὰ λέξι σὲ κανέναν, γιὰ ὅλα αὐτὰ ποὺ σοῦ εἶπα, ὥς ὅτου σοῦ ἐπιτρέψω ἐγώ.

Ἡ σαρκαστικὴ ἀπάντησι ποὺ ἡ Μίλντρεντ ἑτοίμαζε ἔσβησε στὰ χείλη της· τῆς φάνηκε ὅτι ἔβλεπε μπροστά της ἕναν ξένο. Ὁ Χάρβεϋ περίμενε ἕνα - δυὸ δευτερόλεπτα καὶ ἔπειτα βγῆκε, κλείνοντας τὴν πόρτα πίσω του καὶ τὴν ἄφησε ν' ἀκούῃ τὰ ρυθμικὰ βήματά του, καθὼς διέσχιζε τὸν διάδρομο κι' ἔμπαινε στὸ δωμάτιό του.

Τότε ἡ Μίλντρεντ ἔπεσε στὸ ντιβάνι της μὲ τὸ κεφάλι χωμένο μέσα στὰ μαξιλάρια καὶ μὲ ἀπότομες νευρικὲς κινήσεις ἄρχισε νὰ σχίζῃ ἕνα δαντελλένιο μαντήλι, ποὺ κρατοῦσε διπλωμένο στὸ χέρι της.

III

Ὁ κ. Τσάλμερ, ὁ γνωστότατος ἐμπειρογνώμων — λογιστὴς τοῦ ἐμπορίου τῶν δερμάτων καὶ παρεμφερῶν προϊόντων, ἔμενε σ' ἕνα ἐξοχικὸ σπίτι στὸ Ἔσσεξ, καλλιεργοῦσε τὰ ἄνθη του καὶ 'ρχότανε στὴν πόλι κάθε πρωῒ μὲ τὸ τραῖνο τῶν 9.37. Τὴν ἐπομένη τῆς ἡμέρας ποὺ ὁ Χάρβεϋ πῆγε στὸ Μπέρμονδσεϋ, ὁ Τσάλμερ βρῆκε, φθάνοντας στὸ γραφεῖο του, μιὰ πρόσκλησι τόσο ἐπείγουσα, ὥστε, χωρὶς κἂν ν' ἀνοίξῃ τὸ ἄλλο ταχυδρομεῖο του, ἔφυγε βιαστικὰ γιὰ νὰ πάῃ στὴν συνάντησι ποὺ τοῦ ὥριζαν κατὰ τρόπο τόσο ἐπιτακτικό. Τὸν ὡδήγησαν στὸ ἰδιαίτερο γραφεῖο, ὅπου τὸν περίμενε ὁ Χάρβεϋ. Ὁ ἀρχιλογιστὴς περίμενε γιὰ νὰ τὸν ὑποδεχθῇ κανένας τύπος ἡλικιωμένου γλεντζέ, ἕνας τυπικὸς ἐκπρόσωπος τῆς τάξεως ἐκείνης τῶν ἀργοσχόλων, τὴν ὁποία περιφρονοῦσε λίγο καὶ θαύμαζε ἐνδομύχως. Ἀντίθετα, ὅμως εἶδε νὰ τὸν χαιρετᾷ ἕνας ἄνδρας μᾶλλον νέος, φρεσκοξυρισμένος, μὲ μάτια ζωηρά, ὑγιέστατος καὶ ὁ ὁποῖος φαινότανε νὰ μὴν ἔχῃ τίποτα τὸ κοινὸ μὲ τὸν κόσμο στὸν ὁποῖο ὑπετίθετο ὅτι ἀνῆκε τὸ αἰωνίως ἀπουσιάζον μέλος τοῦ περιφήμου αὐτοῦ ἐμπορικοῦ Οἴκου.

— Μὲ συγχωρῆτε, ἀλλὰ χθὲς ἤμουν γιὰ δουλειὲς στὸ Μπρίστολ, εἶπε δικαιολογούμενος. Ἦλθα μόλις βρῆκα τὸ σημείωμά σας σήμερα τὸ πρωΐ.

— Κατάλαβα ὅτι λείπατε, εἶπε ὁ Χάρβεϋ δείχνοντάς του μιὰ πολυθρόνα. Σᾶς εὐχαριστῶ ποὺ βιαστήκατε νὰ ἔλθετε. Σᾶς ζήτησα κύριε Τσάλμερ, ἐπειδὴ βρίσκομαι ξαφνικὰ σὲ πολὺ δύσκολη θέσι. Δὲν εἶμαι ἔμπορος καὶ δὲν καταλαβαίνω καθόλου ἀπὸ ἀριθμούς. Ποιὰ εἶνε ἡ γνώμη σας γιὰ τὴν κατάστασι τοῦ Οἴκου μας, ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως;

Ὁ κ. Τσάλμερ ξερόβηξε.

— Κύριε Γκάρραρ, θὰ ἔχετε ἀντιληφθῆ ὅτι ὁ Οἶκος σας ἔχει ὑποστῆ μεγάλες ζημίες.

— Πράγματι τὸ ἀντελήφθην. Ἔγινε ἐπίσης κάτι ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ ὀνομασθῇ ὅπως φαντάζομαι, κακὴ διαχείρισις ἐκ μέρους τοῦ μακαρίτη Ἄρμιταιητς. Κατὰ τὸ ἑταιρικὸν συμβόλαιον, ποὺ τὸ μελέτησα χθὲς τὸ βράδυ, δὲν εἶχε κανένα δικαίωμα νὰ ἀποσύρῃ ἀπὸ τὴν Τράπεζα ποσὸν ἑκατὸ περίπου χιλιάδων λιρῶν.

— Ἀπολύτως κανένα δικαίωμα, ἀνεγνώρισε ὁ ἐμπειρογνώμων. Αὐτὸ εἶνε ἐντελῶς ἀντικανονικό.

— Καὶ αὐτὲς οἱ ἑκατὸ χιλιάδες λίρες, ὅπως εἶδα, ἐμφανίζονται στὸ ἐνεργητικό μας, στὸν τελευταῖο ἰσολογισμὸ τοῦ Οἴκου μας.

— Εἶνε περασμένες πιστεύω, στὶς πιστώσεις. Εἶχα κάνει σοβαρὲς παρατηρήσεις γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα στὸν μακαρίτη Ἄρμιταιητς. Μὲ εἶχε βεβαιώσει, ὅμως, ὅτι θὰ ἐπέστρεφε ἀμέσως τὰ ποσὰ αὐτὰ· καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσι αὐτή, δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ μὴ περασθοῦν στὸ ἐνεργητικό.

— Καταλαβαίνω, συνεπέρανε ὁ Χάρβεϋ μὲ ξερὸ τόνο. Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἄλλο ἕνα σημεῖο, γιὰ τὸ ὁποῖο θέλω νὰ σᾶς μιλήσω σοβαρά, σχετικῶς μὲ τὸν ἰσολογισμό, ἐξηκολούθησε δείχνοντας ἕνα ἔγγραφο ποὺ εἶχε ἀνοίξει. Μιὰ παράγραφος λέει ἐδῶ ὅτι ἡ ἀξία τῆς παρακαταθήκης τῶν ἐμπορευμάτων ἔχει ὁρισθῆ ἀπὸ τὸν Οἶκο καὶ ὅτι σεῖς δὲν ἀναλαμβάνετε καμμιὰ εὐθύνη γιὰ τὴν ἐκτίμησι αὐτή.

— Αὐτὸ εἶνε συνηθισμένο πρᾶγμα, ἀνεγνώρισε ὁ ἄλλος, στερεώνοντας στὰ μάτια του τὰ χρυσᾶ γυαλιά του, γιὰ νὰ ἐξετάσῃ μερικὲς στιγμὲς τὸν ἰσολογισμό· Ἐμεῖς οἱ ἐμπειρογνώμονες δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε ἔλεγχο στοὺς ἀριθμοὺς ποὺ μᾶς παρέχονται. Ἂν οἱ πελάτες μας θέλουν νὰ ξεγελάσουν μόνοι τους τὸν ἑαυτό τους αὐξάνοντας τὴν ἀξία τοῦ ἐνεργητικοῦ τους, δὲν μποροῦμε νὰ τοὺς ἐμποδίσουμε σ' αὐτό...

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ, στὸ ἑπόμενο.

Ὁ Οὐμβέρτος τῆς Ἰταλίας χωρίζει;

Ὡς γνωστόν, ὁ τέως Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, δὲν ἠκολούθησε τοὺς γονεῖς του στὴν Αἴγυπτο, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσι τῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐπροτίμησε νὰ ἐγκατασταθῇ στὴν Πορτογαλία. Διαμένει ἐκεῖ σὲ μιὰ ἁπλῆ βίλλα κάποιας λουτροπόλεως. Ἡ ἀσυμφωνία τοῦ πρώην Βασιλέως Οὐμβέρτου μὲ τὴν σύζυγόν του Μαρίαν — Ζοζὲ (ἀδελφὴν τοῦ Λεοπόλδου τοῦ Βελγίου), ἐμεγάλωσε ἀκόμη περισσότερο. Τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐκνευρισμὸν τῆς Μαρίας — Ζοζὲ συνεπείᾳ τῆς παθήσεως τῶν ματιῶν της, ποὺ ἀπειλεῖ νὰ τῆς στερήσῃ ὁλοσχερῶς τὴν ὅρασιν. Ἤδη ἡ σύζυγος τοῦ Οὐμβέρτου, δὲν βλέπει παρὰ μόνον ὅταν εἶναι πλαγιασμένη. Ὅταν περπατῇ διακρίνει ἐλάχιστα καὶ βαδίζει μὲ προφύλαξι γιὰ νὰ μὴ σκοντάφτῃ στὰ ἔπιπλα. Ἡ Μαρία — Ζοζὲ, θὰ προτιμοῦσε νὰ ζήσῃ στὴν Ἑλβετία ὅπου καὶ εὑρίσκετο τελευταίως πλησίον τοῦ ἀδελφοῦ της Λεοπόλδου τοῦ Βελγίου, ἀλλ' ἡ ζωὴ στὴν Ἑλβετία εἶναι τόσον ἀκριβή, ὥστε ἡ Μαρία — Ζοζὲ ποὺ δὲν διαθέτει ἰδίους πόρους, εὑρέθη στὴν ἀνάγκη νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Πορτογαλία, πλησίον τοῦ Οὐμβέρτου καὶ τῶν τεσσάρων τέκνων των, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρωτότοκη κόρη της, Μαρία-Πία εἶναι 13 χρόνων καὶ ἡ μικρότερη, Μαρία — Βεατρίκη, μόλις 4 ἐτῶν.

Εἰς τὴν Πορτογαλίαν, ὑπάρχει ἡ ἐντύπωσις ὅτι τὸ ζεῦγος τῶν πρώην βασιλέων τῆς Ἰταλίας πρόκειται νὰ χωρίσῃ φιλικά. Λέγεται ὅτι ὁ Οὐμβέρτος ποὺ δὲν ἔχει πολλὰς ἐλπίδας εἰς τὴν παλινόρθωσιν του, δὲν θὰ ἐδίσταζε νὰ ζητήσῃ τὴν λύσιν τῶν γάμων του, καὶ ὅτι ἡ Μαρία — Ζοζὲ ποὺ σημειωτέον παρεπονέθη συχνά, ὅτι ἔζησε ὡς ἐγκαταλελειμμένη, τώρα ποὺ συνεπλήρωσε πιὰ τὸ 40ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας της, θὰ ἤθελε νὰ ζήσῃ ἥσυχη πλέον. Ἔχει περισσότερο παρὰ ποτὲ ἀνάγκην ἡσυχίας, λόγῳ τῆς παθήσεως τῶν ματιῶν της ποὺ ἀπαιτεῖ ἀπόλυτον ἠρεμίαν, ἡ ἔλλειψις τῆς ὁποίας ἐπιδεινώνει τὴν κατάστασίν των.

Τὸ μυστήριο τῆς ζωῆς τοῦ Μπουντοὺφ

Ὁ κύριος Μπουντοὺφ εἶνε ὁ πιὸ συμπαθητικὸς ἄντρας ὁλόκληρου τοῦ Τρικαστὶν καὶ θὰ πρέπει νὰ βαδίσετε πολλὰ μίλια γιὰ νὰ βρῆτε τὸν ὅμοιό του.

Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ποὺ σᾶς μιλῶ πρέπει νἀγγίζη τὰ ἑξῆντα καὶ σ' ὅλη του τὴ ζωὴ δὲν ἔκανε ποτὲ τίποτα· δὲ θέλησε νὰ κάνη τίποτα, οὔτε ἀκόμα καὶ νὰ παντρευτῆ, θαρρώντας πὼς αὐτὴ ἡ δουλειὰ ἤτανε πολὺ περίπλοκη γιὰ ἕναν εἰρηνικὸ διάολο.

Ἔτσι δὲν ἔχει μεγάλες ὑποχρεώσεις καὶ μὲ τὴ κεφάλαιο κι εἰσοδήματα.

Σᾶς βεβαιώνω πὼς εἶνε ἕνας ὡραῖος τύπος.

Ἔχει μόνο ἕνα ἐλάττωμα: τὸν ἔρωτα γιὰ τὸ κυνῆγι. Σχετικὰ μ' αὐτὸ εἶνε ἀδιάλλαχτος. Θ' ἀρνιῶταν ἀκόμα νὰ καπνίση τὴν πίπα του, παρὰ νὰ μὴν πάη στὸ κυνῆγι. Κι ὅμως αὐτὸ τὸ πάθος, σᾶς τὸ βεβαιώνω, εἶνε τελείως πλατωνικό... Εἶνε τώρα σαράντα χρόνια ποὺ ὁ κ. Μπουντοὺφ πηγαίνει καθημερινὰ στὸ κυνῆγι φυσικὰ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἐπιτρέπεται. Μὰ ὅσο καὶ ν' ἀλλάζη τουφέκι κάθε χρόνο, καὶ ν' ἀγοράζη τὸ πιὸ τέλειο, ὅσο καὶ νὰ προμηθεύεται τὰ πιὸ θαυμάσια κυνηγιάρικα σκυλιά, ὅσο καὶ νὰ βαδίζη μὲ τὸ τουφέκι στὸ χέρι χιλιόμετρα καὶ χιλιόμετρα καὶ τὴν ἡμέρα τοῦ Ἅη Ἐρμπέρτου νὰ μεθάη θρησκευτικώτατα πρὸς τιμὴ τοῦ Προστάτη τῶν κυνηγῶν, ὁ κύριος Μπουντοὺφ δὲν ἐσκότωσε ποτὲ τίποτα.

Ξεκινάει ἀπὸ τὸ σπίτι του μὲ τὸν κυνηγετικό του σάκκο γεμᾶτον μ' ὅλα τ' ἀγαθὰ τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ ὁ κύριος Μπουντοὺφ ἀποδείχνεται πρωταθλητὴς ὅταν πρόκειται νὰ συναγωνιστῆ σὲ ἐκλεκτὰ φαγητὰ καί γυρίζει στὸ σπίτι του μὲ τὸν κυνηγετικό του σάκκο ἄδειο, πετσὶ μὲ πετσί...

Μὰ μὴ θαρρεῖτε πὼς ὁ κ. Μπουντοὺφ εἶνε κανένας ἀνίκανος σκοπευτής. Τὸ ἀντίθετο: εἶνε ὁ καλύτερος σκοπευτὴς ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ γνωρίση κανείς: Ἔτσι τουλάχιστον βεβαιώνουν ὅλοι. Στὸ σύνταγμα εἶχε πάντα τὴ χρυσῆ καρφίτσα στὸ στῆθος καὶ τὸ κυνηγετικὸ κέρατο στὰ μανίκι τοῦ σακκακιοῦ του. Καὶ τὶς γιορτὲς κανεὶς δὲν τὸν περνάει σπάζοντας τὶς πίπες στὸ σημάδι. Τόσο ποὺ οἱ μαγαζάτορες τὸν γνωρίζουν κι ἀπαιτοῦν ἀπ' αὐτὸν διπλῆ πληρωμή.

Ἐφέτος ἀκριβῶς, ὅπως καὶ στὰ σαράντα προηγούμενα χρόνια ὁ κ. Μπουντοὺφ δὲν ἐσκότωσε τίποτα μ' ὅλο ποὺ τὸ κυνῆγι ἦταν ἐξαιρετικὰ ἄφθονο.

— Μὰ κύριε Μπουντούφ — τὸν ρώτησα χθές— γιὰ ποιὸ λόγο δὲ σκοτώνετε ποτὲ τίποτα;

— Καὶ ποιός τὸ ξέρει;

— Εἶσαστ' ἱκανός. Δὲ σᾶς εἶδα ποτὲ νὰ λαθεύετε, ὅταν πυροβολεῖτε στὸ σημάδι...

— Εἶνε ἀληθέστατο.

— Μήπως ἐπιμένετε νὰ πυροβολῆτε μόνο στὰ πεταχτά;

— Μὰ ὄχι, πυροβολῶ πάντοτε ὅταν τὸ πουλὶ κάθεται.

— Τότε τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀκατανόητο!

— Ἀπὸ σαράντα χρόνια ξαναλέω ἀκριβῶς τὸ ἴδιο πρᾶγμα.

— Ἂς ἐλπίσουμε τουλάχιστον πὼς δὲ θὰ σκοτώσατε κανέναν ἄνθρωπο, γι' ἀποζημίωσι τοῦ κυνηγιοῦ ποὺ δὲν κατορθώνετε νὰ χτυπήσετε...,—πρόσθεσα γελῶντας.

— Ἔ ὅσο γι' αὐτὸ εἶμαι ἥσυχος, γιατὶ ἡ σύνεσις εἶνε ἡ μεγαλύτερή μου ἀξία. Εἶχα πάντα τρομερὸ φόβο γιὰ τ' ἀτυχήματα τοῦ κυνηγιοῦ, κι ἐζήτησα νὰ τ' ἀποφύγω μὲ μανία. Τόσο ποὺ ὅταν βλέπω ἕνα πουλὶ ἐπάνω σ' ἕνα κλαρὶ πρὶν πυροβολήσω φωνάζω προφυλακτικά: «Μήπως εἶνε κανεὶς ἐκεῖ πίσω;». Μὰ ὅταν εἶμαι βέβαιος πὼς τὰ σκάγια μου δὲν πρόκειται νὰ χτυπήσουν κανέναν ἀνέρμονο, — θὰ τὸ πιστεύατε; τὸ πουλὶ ἔχει πετάξει καὶ βρίσκεται μακρυά!..

RODOLPHE BRINGER — Μτφρ. Γ.Σ.

Η ΤΕΧΝΗ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ

ΤΗΣ Κας Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Β΄

Ὁ Βάγκνερ, ποὺ ἀτύχησε στὸν πρῶτο του γάμο μὲ τὴ Μίννα Πλάνερ μόλις ἔνοιωσε τὴ μεγαλοφυΐα του λυτρωμένη ἀπὸ κάθε καταναγκαστικὴ πίεσι, καὶ παραδόθηκε στὸ ἀτέλειο πέταγμα τῆς δημιουργίας του, δυὸ πράγματα ποθοῦσε νὰ βρῆ μ' ὅλη τὴ φλόγα τῆς ψυχῆς του: ἕνα γελαστὸ καὶ ἥσυχο ἐξοχικὸ σπιτάκι μ' ἕνα μικρὸ κῆπο, καὶ κοντά του «μιὰ καρδιά, ἕνα πνεῦμα, μιὰ ψυχὴ γυναικεία, ἄξια νὰ τὸν νοιώση ὁλάκληρο καὶ μέσα στὴν ὁποία νὰ μπορῆ νὰ βυθίζη ὁλοκληρωτικὰ τὴν ψυχή του». Τὰ βρίσκει τότε καὶ τὰ δυὸ ἀκριβῶς ὅπως τὰ ποθοῦσε.

Ἡ Ματίλντα Βέζεντονκ, ἡ σύζυγος τοῦ Ὄττο Βέζεντονκ, τοῦ πλουσιώτατου ἐμπόρου τῆς Ζυρίχης πείθει τὸν σύζυγό της νὰ παραχωρήσουν τὸ ὡραῖο περίπτερο ποὺ ἦταν στὴν ἄκρη τῆς ἐξοχικῆς κατοικίας τους, στὸν μεγάλο μουσικό. Ὁ Βάγκνερ πετᾶ ἀπ' τὴ χαρά του. Γράφει στὸν Λὶστ παράφορα γράμματα εὐτυχίας. Ἐργάζεται ἐντατικὰ μέσα στὸ «Ἄσυλο». Τελειώνει τὴν πρώτη πρᾶξι τοῦ «Σήγφριδ» κι' ἀρχίζει τὴ δεύτερη, ὅταν νοιώθη τὸ κεραύνωμα τοῦ ἔρωτος γιὰ τὴν οὐρανόσταλτη Ματίλντα. Ἀρχίζει τότε νὰ πνίγεται μέσα σὲ μιὰ φλογερὴ λαχτάρα.

— «Τώρα μόνο νοιώθω τὴ μοναδικὴ εὐτυχία τοῦ κόσμου! Τὴν Τέχνη ἐμπνευσμένη ἀπ' τὸν Ἔρωτα!» γράφει στὸν Λίστ. Ζῶ στιγμὲς θαυμάτων κι' ἐκστάσεων ψυχικῶν ἀπόλυτα. Γιατὶ ἡ Ματίλντα εἶνε μιὰ ἀνώτερη γυναῖκα μιὰ εὐγενικὴ ὕπαρξις πλασμένη γιὰ τὴν αὐτοθυσία. Δὲν θὰ ὑποκύψη ποτὲ στὸν ἔρωτα τοῦ Καλλιτέχνη ποὺ τὴ φλογίζει κι' ἐκείνη, καὶ ποὺ τὸν φανερώνει εὐθὺς στὸν σύζυγό της γιὰ νὰ σωθῆ μέσα στὸ καθῆκον. Ὁ Ὄττο Βέζεντονκ προσπαθεῖ, ἀγωνίζεται νὰ σταθῆ κι' αὐτὸς στὸ ἴδιο ἠθικὸν ὕψος... Πρᾶγμα πολὺ δύσκολο, ἂν ὄχι ἀκατόρθωτο. Ἀρχίζουν οἱ βασανιστικὲς ζήλειες. Ἐξακολουθοῦν οἱ χυδαιότητες τῆς Μίννας Βάγκνερ. Ὁ Μουσουργὸς διώχνει ὁριστικὰ τὴ γυναῖκα του· χωρίζεται ὁριστικὰ ἀπ' τοὺς εὐγενικοὺς φίλους του Βέζεντονκ καὶ φεύγει στὴ Βενετία. Ἐκεῖ ἀφίνεται ἐξ ὁλοκλήρου νὰ ζήση τὸ πάθος του μέσα στὴ δημιουργία τοῦ «Τριστάνου».

Δὲν γράφηκε οὔτε θὰ γραφῆ ποτὲ ἐρωτικώτερη μουσική. Ὁ «Τριστάνος» οὔτε συζητεῖται, οὔτε ἀναλύεται. Φθάνει στὴ μουσικώτερη ἀνύψωσι, στὴν ὑπερένταση, στὸν τέλειο ἐκμηδενισμό. Ἡ μουσικὴ φλόγα σβήνει μὲ τὸν ἐρωτικὸ θάνατο τῆς Ἰζόλδης ὅπως ἡ ἐρωτικὴ λαμπάδα σβήνει μέσα στὴ βαθειὰ νύχτα τῆς β΄ πράξεως: «Εἶσαι δική μου! Ἐπὶ τέλους! Στὴν καρδιά μου ἐπάνω! Πάντα ἑνωμένοι! Ἐγὼ καὶ Σύ! Ὢ μεθῦσι τῆς χαρᾶς!»... Ὅλη ἡ ἠχὼ τοῦ ἀπελπισμένου ἔρωτά του πρὸς τὴ Ματίλντα, ὅλη ἡ ἀσθματικὴ λαχτάρα, ὅλη ἡ φλογερὴ ἐξόρμησις, ἡ ἔκστασις, ἡ φωτιά, ἡ μέθη, «πραγματοποιοῦνται» μέσα στὸν «Τριστάνο». Ἕνα μεγάλο πάθος μᾶς δίνει ἕνα μεγάλο ἀριστούργημα.

Μὰ εὐθὺς μετὰ τὴ δημιουργία τοῦ «Τριστάνου» τὸ πάθος αὐτὸ γίνεται στάχτη. Ὁ Βάγκνερ ξεχνᾶ τὴν ὕπαρξι τῆς Ματίλντας. Ἐκείνη τὸν λατρεύει ὡς τὴν ὥρα ποὺ ξεψυχᾶ. Μὰ ἐπέρχεται ἡ Κόζιμα ἡ κόρη τοῦ Λίστ, ποὺ ἀφίνει τὸν ἄνδρα της, τὸν μεγάλο Χὰνς φὸν Μπύλωβ, καὶ ἀπάγει βιαίως τὸν Βάγκνερ. Γράφεται ὁλάκληρος ὁ «Σήγφριδ». Συμπληρώνεται ἡ «Τετραλογία», ὁ «Πάρσιφαλ» καὶ τὸ τελευταῖο κεφάλαιο τῆς πολυκύμαντης ἐρωτικῆς ζωῆς τοῦ Τιτᾶνος τοῦ Μπάϋρόϊτ, τελειώνει στὴν εἰρηνικὴ «Βάνφρηντ».

Ἡ μοιραία παρακμὴ ποὺ σημειώνεται στὴν Τέχνη, μετὰ τὸ κορύφωμα τοῦ Ρωμαντισμοῦ, ἔχει στὴ ζωὴ τῶν καλλιτεχνῶν τὸν ἀντίκτυπό της. Εἶνε ἡ ἐποχὴ τοῦ Βερλαίν, τοῦ Ντεμπυσσύ, τοῦ Μαλλαρμὲ τοῦ Ὄσκαρ Οὐάϊλντ. Ὁ τελευταῖος αὐτὸς τύπος, τέλεια ἀντιπροσωπευτικὸς μιᾶς ἐκφυλισμένης νεότητος, ποὺ κουράσθηκε νὰ ποτίζεται μὲ τὶς ἰδεαλιστικὲς θεωρίες τοῦ Τζὼν Ράσκιν, καὶ ζητοῦσε στὶς ἀρρωστημένες ἀπολαύσεις μιὰ κάποια διέξοδο... Ὁ Ράσκιν ἦταν ὁ φιλόσοφος τῆς Πίστεως, ὁ ἀπόστολος τῆς θρησκείας τοῦ Ἐνθουσιασμοῦ καὶ τοῦ Ὡραίου. Ὁ νέος Οὐάϊλντ εἶνε τόσο ὡραῖος, τόσο καινότροπος στὶς ἀντιλήψεις καὶ τὶς θεωρίες του, ὥστε μιὰ μέρα, ὁ διάσημος Πέκτερ, ὁ καθηγητής του στὴν Ὀξφόρδη ξεχνιέται σὲ τέτοιο βαθμό, ὥστε γονατίζει ἀπὸ θαυμασμὸ μπροστά τους. Ἔτσι ἀρχίζει νὰ περιβάλλη τὸν νέο ποιητὴ μιὰ ἀτμοσφαῖρα ὕποπτου θαυμασμοῦ.

Τὰ δόγματά του ἐξαπολύονται σὰν παντοδύναμα μανιφέστα σ' ὅλη τὴν Ἀγγλία. Μᾶς φαίνονται σήμερα τόσο γελοῖα!

— Τὸ πρῶτο καθῆκον μας στὴ ζωὴ εἶνε νὰ εἴμαστε ὅσο τὸ δυνατὸ τεχνητοί. — Μπορεῖ κανεὶς ν' ἀντισταθῆ σὲ ὅλα ἐκτὸς στὸν πειρασμό. — Νὰ ὑποκύψης στὸν πειρασμό, ἰδοὺ ἡ γενναιότης! — Δῶστε μου τὸ περιττὸ στὴ ζωή· ἀφίνω τὸ ἀπαραίτητο στοὺς κοινοὺς ἀνθρώπους. — Μπορῶ νὰ ζήσω χωρὶς ψωμί, μὰ ποτὲ χωρὶς χαβιάρι καὶ σαμπάνια.

Ἀλλὰ μὲ τὸ χαβιάρι καὶ μὲ τὴ σαμπάνια παίρνει ἡ ζωή του τὸν κατήφορο. Καὶ ὁ μεγάλος Αἰσθητικὸς ποὺ δὲ φοροῦσε ποτὲ ἄλλη περιβολὴ ἀπὸ βελούδινο παντελόνι, μεταξωτὲς κάλτσες, φράκο μπλὲ νουΐ, καὶ φαμπρικάριζε γιὰ τὶς μπουτονιέρες του πράσινα τριαντάφυλλα χρυσᾶ κρίνα καὶ ἡλιοτρόπια ντύθηκε μιὰ μέρα τὴ στολὴ τῶν καταδίκων τῆς φυλακῆς τοῦ Ρήντιγκ, μέσα στὴν ὁποίαν ἔγραψε τὰ μόνα του ἀληθινὰ ἀριστουργήματα, τὸ «Ἐς βαθέων» καὶ τὴ «Μπαλλάντα τῆς φυλακῆς τοῦ Ρήντιγκ».

Ὁ Πὼλ Βερλαὶν, ὁ ἁγνότατος ποιητὴς μὲ τὴν ἀπέραντη περιπαθῆ ψυχή, ἀπήλπιζε κυριολεκτικὰ ἐκείνους ποὺ τὸν πλησίαζαν. Πόσοι τὸν εἶδαν τύφλα στὸ μεθῦσι καὶ τὸν ἄκουσαν νὰ ἐξεμῆ τὶς ἀκατονόμαστες αἰσχρότητες τοῦ χυδαιότερου ὄχλου, αὐτὸς ὁ ποιητὴς τῆς «Σαζὲς» καὶ τῶν ὑψίστων ψυχικῶν ἀνατάσεων.. Ὁ Ντεμπυσσὺ πραγματοποίησε καὶ στὴ ζωή του ὅλες τὶς παρεκκλίσεις τῆς Τέχνης του. Ὁ Μπωντλαὶρ ἀντλεῖ τὶς δυνατότερές του ἐμπνεύσεις ἀπ' τὴν ἐπικοινωνία του μὲ μιὰ βρωμερὴ μιγάδα καὶ σύγχρονα καλλιεργεῖ ἕναν ἁγνότατον ἔρωτα — αὐτὸς ὁ κολασμένος τῶν βαλπούργειων «Λιτανειῶν τοῦ Σατανᾶ» πρὸς τὴν κυρία Σαμπατιέ. Ἔτσι ἡ ζωή του ἀντιφεγγίζει πιστὰ ὅλη του τὴν ποίησι.

Κλασσικὸς στοὺς «Αἴ ους» του, ρωμαντικὸς στὰ πεζά του ἔργα μεταρρωμαντικός, Ἀπολλώνειος καὶ Διονυσιακὸς μαζί, συνταραγμένος σὰν ὠκεάνεια θύελλα ἕνας σύγχρονός μας μεγάλος ποιητής, ὁ Γκαμπριέλε ντ' Ἀννούντσιο γράφει μὲ τὴ ζωή του ἕνα πολυδαίδαλο ποίημα, γεμᾶτο ἀφάνταστους ἡρωϊσμούς, περήφανες ἀναλαμπές, φωτιὲς καὶ πάθη, κυλισμένο μέσα σὲ ἀνήκουστα ὄργια καὶ παιδαριώδεις ἐπιδεικτιάσεις δοξομανίας — ὅλες τὶς συγκρούσεις καὶ τὶς μεγαλειώδεις ἀντιθέσεις τῶν δυνατῶν ποὺ ἔχουν στὴν κάθε τους ἐκδήλωσι ἔκτυπη τὴ δική τους σφραγίδα. Ἡ ζωὴ τοῦ ντ' Ἀννούντσιο ἀντιφεγγίζει ὅλη τὴν αἴγλη τῶν αἰώνων τῆς παλιᾶς καὶ τῆς νέας Ἰταλίας. Μεταίχμιο καὶ ὁρόσημο δύο ἱστορικῶν ἐποχῶν, ὁ Ποιητὴς ποὺ καυχήθηκε πὼς «δημιουργεῖ μέσα στὴ Χαρά» ἔζησε ὅσο κανένας ἄλλος, τὴ ζωή του μέσα στὴν Τέχνη του καὶ τὴν Τέχνη του μέσα στὴ ζωή του.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Μία ἔγχρωμος ταινία

«Νύχτα στὸν Παράδεισο»

Μ' ἑλληνικὴ ὑπόθεσι

Ἡ ἔγχρωμος ταινία «Νύχτα στὸν Παράδεισο», ἡ ὁποία μόλις ἔχει τελειώσει στὸ στούντιο τῆς Ἑταιρίας Οὐνιβέρσαλ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψι τοῦ περιφήμου παραγωγοῦ Γουώλτερ Γουάνγκερ, χαρακτηρίζεται ἀπὸ τοὺς κριτικοὺς ποὺ τὴν εἶδαν στὴν πρώτη της δοκιμαστικὴ προβολή, ὡς ἡ σημαντικώτερη δημιουργία τοῦ 1946.

Ἡ ὑπόθεσις ἐκτυλίσσεται στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα καὶ στὴν Λυδία. Ἡ μεγάλη καλλιτέχνις Μὲρλ Ὄμπερον — ἡ ἀλησμόνητη ἀπὸ τὸν «Πύργο τῶν Καταιγίδων» — κρατεῖ τὸν ρόλο μιᾶς Περσίδος Πριγκηπίσσης καὶ ὁ νέος ἀστέρας Ταρχὰν Μπέη τὸν ρόλο τοῦ Αἰσώπου, τοῦ περιφήμου μυθοποιοῦ τῆς Σάμου.

Ἡ Ὄμπερον παρουσιάζεται ἐντελῶς διαφορετικὴ στὴν καινούργια ταινία της. Εἶναι θερμὴ καὶ ρωμαντικὴ καὶ ἐγκαταλείπει τὸν πάμπλουτο Κροῖσο γιὰ ν' ἀκολουθήση τὸν Αἴσωπο μέχρι σχεδὸν τὸν τραγικὸ θάνατο.

Ὁ Μπέη ζωντανεύει μὲ ἀξιοθαύμαστη ἀνθρωπιὰ τὸν ἀρχαῖο μυθοποιὸ καὶ γίνεται συμπαθητικώτατος μ' ὅλο ποὺ φορεῖ γένεια καὶ καμπούρα.

Ἡ φωτογραφία τοῦ φιλμ πλουτισμένη μὲ ὡραιότατα χρώματα κάνει ἐντύπωσι μὲ τὴ δύναμι καὶ τὴν μεγαλοπρέπειά της. Τὸ χρῶμα, τὸ Ἑλληνικὸ φῶς καὶ τὰ κολοσσιαῖα σκηνικὰ τῶν ἀνακτόρων τοῦ Κροίσου καὶ τοῦ Ναοῦ τῶν Δελφῶν θαμπώνουν πραγματικὰ τὰ μάτια τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπὶ κεφαλῆς ὁλοκλήρου ἐπιτελείου ἠθοποιῶν στοὺς βοηθητικοὺς ρόλους βρίσκεται ἡ Γκέϊλ Σοντεργκάαρντ ποὺ ὑποδύεται μιὰ σατανικὴ γυναῖκα, πραγματικὴ μάγισσα. Ὁ Τόμας Γκομὲθ εἶναι ὁ παχὺς εὔθυμος καὶ μισότρελλος βασιλιᾶς Κροῖσος. Ἄλλοι ἠθοποιοὶ ποὺ δημιουργοῦν ἐξαιρετικοὺς ρόλους εἶναι οἱ Ἔρνεστ Τρουέξ, Τζώρτζ Ντόλεντζ, Τζέρου Κόουαν, Ντάγκλας Ντάμπριλλ, Μωρὶς Ὄλσεν, Μάρβιν Μίλλερ καὶ Τζὼν Λάϊτελ.

Ὑπάρχουν στὴν ταινία δύο σκηνὲς σὲ λουτρά, ποὺ ξεπερνοῦν σὲ πολυτέλεια καὶ φαντασία τὰ λουτρὰ ποὺ ἔχει παρουσιάσει στὴν ὀθόνη ὁ περίφημος σκηνοθέτης Σεσὶλ ντὲ Μίλλ.

Ραδιοερασιτέχναι

Ἑξῆντα χιλιάδες Ἀμερικανοί, ἐνῶ κάθονται ἀναπαυτικὰ στὰ σπίτια τους, δημιουργοῦν κάθε μέρα καινούργιους φίλους πάνω στὴν ὑδρόγειο. Εἶναι οἱ Ραδιοερασιτέχνες. Ἡ 25η Αὐγούστου 1945 ἦταν γιὰ τοὺς 60.000 Ἀμερικανοὺς ἐρασιτέχνας μέρα χαρᾶς, γιατὶ ἐκείνη τὴ μέρα ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Ἐπιτροπὴ ἐπικοινωνιῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐπέτρεψε καὶ πάλιν τὴν χρησιμοποίησιν τῶν πομπῶν. Ὁ μέσος τύπος τοῦ Ἀμερικανοῦ ραδιοτεχνίτη εἶναι ἕνας ἔξυπνος τριαντάρης νέος, ποὺ ἐργάζεται ὅλη τὴ μέρα στὸ γκαράζ ἢ στὴν Τράπεζα καὶ ποὺ γλεντάει περνῶντας ἕνα μέρος τῆς νύχτας του σκυμμένος σ' ἕναν πομπὸ τῶν 50 δολλαρίων καὶ συνομιλῶντας σὲ μιὰ παράξενη διεθνῆ γλῶσσα μὲ ἄλλους ἐρασιτέχνας ποὺ ἐργάζονται σὲ ρωσικὰ ἢ αὐστραλιανὰ ἢ γιαπωνέζικα γκαράζ ἢ Τράπεζες, στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ κόσμου.

Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Ἐπιτροπὴ Ἐπικοινωνιῶν, ἐλπίζει πὼς μέσα σὲ πέντε χρόνια, ὁ ἀριθμὸς τῶν 60.000 σημερινῶν ἐρασιτεχνῶν θὰ ἀνέβη στὶς 250.000. Πρὸ τοῦ πολέμου ἡ κατανάλωσις ὑλικῶν γιὰ ραδιοερασιτέχνες ἦτο ἀξίας 5 ἑκατομμυρ. δολλαρίων περίπου. Σὲ πέντε χρόνια αὐτὸ τὸ ἤδη τεράστιο ποσὸ ἐλπίζεται νὰ τετραπλασιασθῆ τουλάχιστον.

Εἶνε πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἡ ἐξέλιξις τοῦ ραδιοερασιτέχνη. Στὴν ἀρχὴ αὐτὸς πλήρωνε τὰ σπασμένα γιὰ κάθε ἀνωμαλία στὶς λήψεις. Κάθε παρασιτικὴ παρεμβολή, ἀπὸ τὶς κοσμικὲς ἀκτίνες μέχρι τὸ ἠλεκτρικὸ ξυράφι τοῦ γείτονα, φορτωνόταν στὴ ράχη του. Ἔπειτα τὸ πρᾶγμα ἔφτασε στὴν ἄλλη ἄκρη: Θεωρήθηκε δηλαδὴ ἥρωας, ὅπως ἄλλωστε ὑπῆρξε κι' ἀπὸ τὴν ἀρχή.

Τὸ 1938 π.χ., ὅταν ξέσπασε στὶς βόρειες Πολιτεῖες ἡ τρομερὴ ἐκείνη θύελλα ποὺ ἔκανε τόσες καταστροφές δυὸ ἐρασιτέχνες κατώρθωσαν μὲ ἡρωϊκὲς πραγματικὰ προσπάθειες νὰ προσφέρουν ἀνυπολόγιστες ὑπηρεσίες στὴν πόλι καὶ σ' ὁλόκληρη τὴν περιοχή.

Ἀπὸ τὶς τρομακτικὲς πλημμύρες εἶχαν καταστραφῆ τὰ πάντα. Οἱ Ραδιοφωνικοὶ Σταθμοί, τὰ τηλεγραφικὰ καὶ τηλεφωνικὰ καλώδια καὶ οἱ ἐγκαταστάσεις, καὶ ἡ περιοχὴ εἶχε τελείως ἀπομονωθῆ. Ἑκατοντάδες τραυματίαι καὶ χιλιάδες ἄστεγοι περίμεναν μάταια περίθαλψι.

Μ' ἕναν μικροσκοπικὸ πομπὸ κατώρθωσαν οἱ δυὸ ἐρασιτέχνες παλεύοντας μὲ ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως νὰ στήσουν μιὰ κεραία καὶ νὰ πάρουν ἐπαφὴ μ' ἕναν ἐρασιτέχνη τῆς Ν. Ὑόρκης. Ἔτσι ἀποκαταστάθηκε ἡ ἐπικοινωνία τοῦ κατεστραμμένου μὲ τὸν ὑπόλοιπο κόσμο.

Τρεῖς μέρες συνεχῶς οἱ δυὸ ἐρασιτέχνες καθισμένοι μπροστὰ σ' αὐτὸν τὸν ἀξιοδάκρυτης ἐμφανίσεως μικρὸ πομπὸ ἔστελναν πάνω ἀπὸ 700 μηνύματα γιὰ τὸν Ἐρυθρὸ Σταυρό, τὴν ἀστυνομία, τὶς ἐφημερίδες καὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ τόπου. Ἔστελναν μηνύματα ζητῶντας τρόφιμα, φάρμακα καὶ ἄλλες βοήθειες καὶ μέσω ἄλλων ἐρασιτεχνῶν γνωστοποιοῦσαν στοὺς ἐνδιαφερομένους τὴν κατάστασιν τῶν συγγενῶν των. Αὐτοὶ ἦταν ἡ μόνη ἐπαφὴ τῆς περιοχῆς μὲ τὸν ἔξω κόσμο.

Οἱ ἐρασιτεχνικοὶ πομποὶ δὲν χρειάζονταν μεγάλη ἰσχύ. Ἕνας ἐρασιτέχνης κατώρθωσε νὰ ἔλθη εἰς ἐπαφὴ μὲ ὅλες τὶς Ἠπείρους μὲ ἰσχὺ ἑνὸς δεκάτου τοῦ βάττ.

Ὑπάρχουν ἄπειρες περιπτώσεις ἐρασιτεχνῶν ποὺ ἔσωσαν ζωὲς ἀνθρώπων ἀπὸ τρομεροὺς κινδύνους.

Οἱ ἐρασιτεχνικὲς ἐκπομπὲς ὑπόκεινται σὲ ὡρισμένους κανονισμούς. Νά, οἱ διατάξεις τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου Ἐπικοινωνιῶν ποὺ ἀφοροῦν τὸν ἐρασιτέχνη.

Οἱ ἐνέργειες τοῦ ἐρασιτέχνη ἐκπομπῆς δὲν εἶναι ἀνεξάρτητες, ὅπως π.χ. τῶν ἐρασιτεχνῶν φωτογράφων κλπ., ἀλλὰ ὑπόκειται σὲ αὐστηροὺς κανονισμοὺς μέχρι καὶ τῆς τελευταίας λεπτομερείας. Κατὰ τὸν Ἀμερικανικὸ νόμο, «ἐρασιτέχνης χειριστὴς» εἶναι «τὸ πρόσωπο τὸ ὁποῖο κατέχει νόμιμη ἄδεια ποὺ ἐκδίδεται ἀπὸ τὸ Ὁμοσπονδιακὸ Συμβούλιο Ἐπικοινωνιῶν, ἡ ὁποία τοῦ ἐπιτρέπει νὰ χειρίζεται ἐρασιτεχνικοὺς σταθμοὺς ἀσυρμάτων ἐφωδιασμένους μὲ ἄδεια λειτουργίας.»

Γιὰ νὰ μπορῆ δηλαδὴ νὰ χειριστῆ ἕναν σταθμὸ ὁ ἐρασιτέχνης πρέπει νὰ ἔχη δυὸ ἄδειες, μιὰ ἄδεια χειριστοῦ γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ μιὰ γιὰ τὸν σταθμό του. Γι' αὐτὸ περνάει ἀπὸ ἐξετάσεις, κατὰ τὶς ὁποῖες ἐξετάζεται στὴν ταχύτητα λήψεως μὲ τὸν Μορσικὸ κώδικα (τριάντα τουλάχιστον λέξεις, δηλαδὴ 150 γράμματα στὸ λεπτό), σὲ προχωρημένες γνώσεις ἠλεκτρονικῶν καὶ στὴ γνῶσι τῶν ὅρων τῶν Ραδιοφωνικῶν συμβάσεων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μὲ ἄλλες χῶρες.

Ἀφοῦ πετύχη στὶς ἐξετάσεις ὁ ἐρασιτέχνης, παρακολουθεῖται πιὰ συνεχῶς ἀπὸ τὸ Ο.Σ.Ε. Γιὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν, ὁ Καναδᾶς καὶ οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες χώριστηκαν γεωγραφικὰ σὲ δεκατέσσερις περιοχὲς καὶ 70 τμήματα. Κάθε δυὸ χρόνια ὑποδεικνύονται ἀπὸ τοὺς ἐρασιτέχνες μὲ μυστικὴ ψηφοφορία ἀνὰ ἕνας διευθυντὴς περιοχῆς καὶ ἀνὰ ἕνας διευθυντὴς τμήματος.

Οἱ δεκατέσσερις διευθυνταὶ περιοχῶν συνέρχονται κάθε χρόνο γιὰ νὰ ἀποφασίσουν γιὰ τὰ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν τὸν ἐρασιτεχνικὸ κόσμο καὶ νὰ ἐκλέξουν τὰ ἐκτελεστικὰ ὄργανα. Οἱ ἑβδομήντα Τμηματάρχες πάλι εἶνε οἱ τοπικοὶ διευθυντὲς ποὺ ἐλέγχουν τοὺς ἐρασιτέχνας στὴν περιοχή τους, παρακολουθοῦν τὴν κίνησιν καὶ τὰ πειράματά τους, φροντίζουν γιὰ τὴν ἀναμετάδοσιν τῶν μηνυμάτων καὶ γενικὰ εἶναι ὑπεύθυνοι γιὰ κάθε ζήτημα.

Αὐτοὶ ἐπίσης διορίζουν τοὺς ἐπισήμους παρατηρητάς, ποὺ παρακολουθοῦν τοὺς ἐρασιτέχνας στὶς ἐκπομπές τους καὶ τοὺς κάνουν προφορικὲς παρατηρήσεις, ὅταν ξεφεύγουν ἀπὸ τὸ μῆκος κύματός τους, ἢ κάνουν ἄλλη παράβασι.

Ὑπάρχουν καὶ σὲ ἄλλα κράτη σχετικὲς ὀργανώσεις. Ὅλες μαζὶ ἀποτελοῦν τὴ Διεθνῆ Ἕνωσι τῶν Ραδιοερασιτεχνῶν, ποὺ ὑπάρχει πιθανότητα νὰ συμπεριληφθῆ στὸν Ὀργανισμὸ Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

ΠΩΣ ΣΥΝΕΝΝΟΟΥΝΤΑΙ

Θὰ ρωτήσουν ἴσως οἱ ἀνίδεοι ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας, πῶς συνεννοοῦνται ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἐρασιτέχναι ἀπὸ τὰ διάφορα ἔθνη, ἀφοῦ μιλᾶνε διαφορετικὲς γλῶσσες. Ὑπάρχει ἡ εἰδικὴ γλῶσσα «Q», μιὰ διεθνὴς γλῶσσα ποὺ ἔμεινε ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Μορσικοῦ Κώδικα. Π.χ. στὸν ἐρασιτέχνη: «CQ» σημαίνει «μήπως θέλει νὰ μιλήση κανένας μαζί μου; Εἶμαι μονάχος». Τὸ «73» σημαίνει «μὲ πολλὴ ὑπόληψι», «SS» σημαίνει «μὲ πολλὴ ἀγάπη καὶ φιλία», «CUL» «θὰ σὲ ξαναϊδῶ ἀργότερα», «YL» «κορίτσι», «K» «ἐξακολούθησε κ.ο.κ.»

Μ' αὐτὰ τὰ σύμβολα οἱ ἐρασιτέχνες γίνονται πολὺ στενοὶ φίλοι μεταξύ τους, κι' ἂς ἀνήκουν σὲ διαφορετικὰ καὶ πολὺ μακρυνὰ ἔθνη.

ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Μετὰ τὸ Πὲρλ Χάρμπορ, τὸ Συμβούλιο Τηλεπικοινωνιῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, γιὰ νὰ ἐμποδίση τοὺς κατασκόπους νὰ ἐπικοινωνοῦν μὲ ἐχθρικὲς χῶρες, ἔπαψε ὅλες τὶς ἐρασιτεχνικὲς ἐκπομπὲς καὶ μετεδίβασε τὶς περιοχὲς κυμάτων, ποὺ εἶχαν διατεθῆ γι' αὐτὲς στὸ Στρατό. Βάσει μιᾶς διαταγῆς ἡ Κυβέρνησι ἄρχισε νὰ ἀγοράζη ὅλους τοὺς ἐρα σιτεχνικοὺς πομπούς, οἱ ὁποῖοι κα προσέφεραν ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίε στὴν ὑπηρεσία τοῦ πολέμου, γιατ ἡ χώρα βρισκόταν ἐκείνη τὴν ἐποχ τελείως ἀπροετοίμαστη.

⁂

Ἀπὸ τοὺς 60.000 Ἀμερικανοὺς ἐρασιτέχνας περισσότεροι ἀπὸ 35 000 ἐπεστρατεύθησαν καὶ μπήκα στὰ Ἐργαστήρια Ἀσυρμάτων Ραντὰρ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Στρατο ἢ τῶν Πολιτικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Οἱ ὑπόλοιποι ἐρασιτέχνες μπήκα στὴν πολεμικὴ Ραδιοφωνικὴ Ὑπη ρεσία, ποὺ ἀποτελοῦσε τμῆμα τ Ὑπηρεσίας Ἀμύνης τῶν Ἡνωμένω Πολιτειῶν.

Τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1944 ὁ Π εδρος τῶν ἐρασιτεχνῶν Τζώρ Μπαίλλεϋ ὕστερα ἀπὸ ἕναν ἐμπνε σμένο λόγο μὲ τὸν ὁποῖο ἐπήνε τὶς πολύτιμες ὑπηρεσίες τῶν ἐρασ τεχνῶν πρὸς τὴν Πατρίδα, δέχτη τὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα, ὅτι παρ χωροῦνται καὶ πάλι στοὺς ἐρασιτ χνες, μαζὶ μὲ τὴν ἔκφρασι εὐαρ σκείας τοῦ Προέδρου, οἱ πέντε ἀ τὶς ἕξη περιοχὲς κυμάτων, ποὺ το εἶχαν ἀφαιρεθῆ κατὰ τὴν διάρκε τοῦ πολέμου.

Ὑπάρχουν πολλοὶ λόγοι ποὺ π θουν γιὰ τὴν πολύτιμη συμβολὴ τ ἐρασιτεχνισμοῦ ἐκπομπῆς, στὴν μοβαία κατανόησι μεταξὺ τῶν λα καὶ τὴν πρόοδο γιὰ τὴν ἐπίτευξι τ μεγάλου Ἰδανικοῦ τῆς Εἰρήνης.

Μακάρι νὰ ἔλθη γρήγορα ἡ στιγ ποὺ ὁ ἀνύπαρκτος ἀκόμα σήμερα ληνικὸς ραδιοερασιτεχνισμὸς θὰ κ τὴν ἐμφάνισί του καὶ θὰ προοδεύ ἔτσι, ποὺ νὰ φέρη καὶ τὴν Ἑλλ στὸ ἐπίπεδο τῶν ἄλλων πολιτισ νων λαῶν.

(Μετεδόθη ἀπὸ τὸν Ραδιο νικὸ Σταθμὸ Ἀθηνῶν προσφ θὲν ἀπὸ τὴν Ἑταιρία «Ράδιο Καραγιάννη».

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΠΡΩΤΕΥΟΥΝ ΜΕΤΑΞΥ 42 ΕΘΝΩΝ

Ὁ ἀρχηγὸς καὶ οἱ βαθμοφόροι ποὺ μετέσχον τοῦ 6ου Διεθνοῦς Τζάμπορυ διηγοῦνται τὴν Ἑλληνικὴ Νίκη

Τριανταπέντε Ἑλληνόπουλα ἀνάμεσα σὲ 40.000 προσκόπους ποὺ ἀντιπροσώπευαν 42 ἔθνη ἀναδείχθηκαν νικητὲς στὸ 6ο Διεθνὲς Τζάμπορυ — τὸ πρῶτο μεταπολεμικὸ — τιμῶντας τὰ ἑλληνικὰ χρώματα.

Καὶ τώρα, μετὰ τὴ θεομηνία τοῦ Πολέμου οἱ πρόσκοποι ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο συγκεντρώθηκαν στὸ Μουασσὸν τῆς Γαλλίας γιὰ τὸ 6ο τζάμπορυ τὸ «Τζάμπορυ τῆς Εἰρήνης»— ὅπως βαφτίστηκε. Σ' αὐτὸ τὸ Διεθνὲς Προσκοπικὸ Γραφεῖο ὥρισε τὴν ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία σὲ 35 προσκόπους.

Τὰ Ἑλληνόπουλα ποὺ θὰ ἐκπροσωποῦσαν τὴν Γαλανόλευκη, συγκεντρώθηκαν ἀπ' ὅλες τὶς ἑλληνικὲς ἐπαρχίες στὴν Ἀθήνα, ὅπου καὶ προετοιμάστηκε ἡ ὁμάδα μας, ἀφοῦ διαιρέθη σὲ 4 ἐνωμοτίες. Νά τες:

ΚΑΣΤΟΡΕΣ: Ἐνωμοτάρχης Ἄγις Ἀλευρᾶς, Εὐστ. Φιλιππόπουλος, Κ. Ζέππος, Πίνδαρος Διαλυνᾶς Στ. Πυρακάκος, Δ. Ἀθηναῖος καὶ Θ. Ἀναστασιάδης.

ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΕΣ: Ἐν)χης Π. Κουάρας, Π. Σωτηρόπουλος, Δ. Κοζαντζῆς, Τρέμαις, Ἄντζελ Ἀναγνώστου, Ἡγουμενάκης καὶ Μαλεφάκης.

ΓΛΑΡΟΙ: Ἐν)χης Κ. Φιλίππου, Γ. Ἠσαΐας, Γ. Μαρκάκης, Μ. Παπαοικονόμου, Διογ. Χρυσαφίδης, Χολιάς Θωμᾶς, Γρίσπος Γ.

ΑΛΕΠΟΥΔΕΣ: Ἐν)χης Ν. Γιαμαλάκης, Α. Δημαρᾶς, Ν. Νικολάου, Ε. Ἀποστολίδης, Στ. Ἀγγελίδης, Γ. Πολίτης καὶ Ν. Βερυκοκκάκης.

Ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδος ἦταν ὁ κ. Μακρίδης καὶ ὑπαρχηγοὶ οἱ κ.κ. Κομνηνός, Γεωργούλης, Μαρινάκης. Τὴν ὁμάδα συνώδευσαν ἐπίσης οἱ κ.κ. Α. Μπενάκης πρόεδρος τοῦ Σ.Ε.Π., Ζ. Ζαλοκώστας ἔφορος διεθνῶν σχέσεων καὶ Η. Ἠσαΐας ἔφορος.

Μετὰ τὴν νίκην! Τὰ προσκοπάκια μας μὲ τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία καὶ τὸ ἔπαθλο (τὸ τρίγωνο λάβαρο). Στὴ φωτογραφία ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: Ἀλευρᾶς ὁ ἔφορος κ. Ἠσαΐας, Μαρινάκης, Φιλιππόπουλος ὁ ἀρχηγὸς Μακρίδης, Ἀθηναῖος, ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς Ἑλλ. Πρεσβείας στρατηγὸς κ. Κετσέας, Ζέππος, Διαλυνᾶς, ὁ Ἕλλην ἐπιτετραμμένος κ. Κοσμετᾶτος, Ἄντζελ καὶ ὁ ἔφορος διεθν. σχέσεων κ. Γ. Ζαλοκώστας

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΙΚΗ

Καιρὸς ὅμως εἶνε ν' ἀκούσωμε πῶς ἐπετεύχθη ἡ ἑλληνικὴ νίκη, ἡ νίκη ποὺ δόξασε τὴν πατρίδα μας καὶ ξανάφερε στὰ στόματα ὅλων τῶν νέων τῆς γῆς τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Μιλτιάδης Παπαοικονόμου ἕνα ζωηρὸ συμπαθητικὸ Ἑλληνόπουλο ἀπ' τὴ Θεσσαλονίκη μας δίνει μὲ παραστατικότητα ὅλες τὶς λεπτομέρειες:

— Ὁλόκληρο τὸ τζάμπορυ εἶχε χωρισθῆ σὲ 15 ὑποστρατόπεδα μὲ 3—4 χιλιάδες προσκόπους τὸ καθένα. Ἡ Ἑλλὰς ἦταν στὸ στρατόπεδο Ἀνζοῦ. Ἐκεῖ ἄρχισαν οἱ ἐσωτερικοὶ ἀγῶνες γιὰ νὰ βγῆ ἡ ὁμάδα ποὺ θ' ἀγωνιζόταν μὲ τ' ἄλλα ὑποστρατόπεδα. Ἀρχίσαμε μὲ ἀγῶνες βόλλεϋ μπώλ. Νικήσαμε 7 γαλλικὲς ὁμάδες μὲ σκὸρ 15—1, 15—2. Ἐπηκολούθησε ἀγῶνας σκυταλοδρομίας κι ἐκεῖ εἴμαστε ἀκαταγίκητοι. Μετὰ τὰ ἀθλητικὰ ἔγιναν προσκοπικὰ ἀγωνίσματα. Στὸ ἄναμμα προσκοπικῆς φωτιᾶς καὶ στὴν κατασκευὴ καρέκλας νικήσαμε πάλι. Εἴχαμε σὲ μισὴ ὥρα φτιάξει τὴν καλύτερη καὶ ἀναπαυτικώτερη καρέκλα. Ὁ διαγωνισμὸς προσκοπικῶν καὶ πατριωτικῶν τραγουδιῶν ἔληξε μὲ ἑλληνικὴ νίκη γιὰ νὰ ἐπακολουθήση διαγωνισμὸς «παντομίμας». Τὸ θέμα ἦταν ἡ ἐπιστροφὴ ἑνὸς προσκόπου ἀπ' τὸ τζάμπορυ κι ἡ ὑποδοχή του στὸ σπίτι. Τὸ ἐκτελέσαμε χωρὶς τσιμουδιὰ μὲ καταπληκτικὴ ἐπιτυχία.

— Ἔτσι κερδίσατε πανηγυρικά;

— Ὄχι, γιατὶ ἐπακολούθησε ἀγῶνας ράγκμπυ μὲ Ἄγγλους στὸν ὁποῖο ἤλθαμε ἰσόπαλοι 2—2. Ἔτσι ἀφοῦ νικήσαμε Γάλλους, Βέλγους, Ἄγγλους καὶ Αἰγυπτίους προσκόπους, ἤρθαμε πρῶτοι στοὺς ἐσωτερικοὺς μὲ δεύτερους τοὺς Γάλλους. Πήραμε τὴ Σημαία Τιμῆς τοῦ ὑποστρατοπέδου Ἀνζοῦ κι ὁ ἀρχηγὸς εὐχήθηκε σὲ μᾶς καὶ στοὺς δεύτερους Γάλλους—μὲ τοὺς ὁποίους ἀποτελέσαμε μιὰ ὁμάδα — νὰ ἀντιπροσωπεύσουμε ἄξια τὸ ὑποστρατόπεδο στὴν Ἀρρένα.

— Τί ἦταν ἡ Ἀρρένα; ἐρωτοῦμε τὸν Μιλτιάδη.

— Ἕνας τεράστιος χῶρος ὅπου συγκεντρώνονται οἱ πρόσκοποι καὶ οἱ θεαταὶ ὅταν γίνονται γιορτές, ἐπιδείξεις κι ἀγῶνες. Ἐκεῖ ἔγιναν οἱ τελικοὶ ἀγῶνες. Στὴν ἀρχὴ λάβαμε μέρος ὡς ὑποστρατόπεδο Ἀνζοῦ. Οἱ Γάλλοι ὅμως ἀπεχώρησαν γρήγορα καὶ συνεχίσαμε μόνοι τοὺς ἀγῶνες, ὡς Ἑλλάς.

— Τί ἀγωνίσματα εἴχατε;

— Περάσαμε πρῶτα-πρῶτα ἕρποντας γρήγορα κάτω ἀπὸ ἕνα ἀντίσκηνο ἁπλωμένο στὴ γῆ. Σχηματίσαμε μετὰ μιὰ πυραμίδα. Ἔπειτα μὲ δεμένα μάτια παίξαμε ἕνα προσκοπικὸ παιγνίδι στὸ ὁποῖο προχωρούσαμε καθοδηγούμενοι μὲ συνθήματα. Μέχρι ἐδῶ εἴχαμε διακριθῆ μὲ σημαντικὴ διαφορὰ ἀπ' τοὺς ἀντιπάλους μας. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀποσύρονται οἱ Γάλλοι καὶ συνεχίζουμε μόνοι. Ἔχουμε τώρα τρέξιμο καὶ πέρασμα πάλι κάτω ἀπ' τὴν τέντα. Ἐπακολουθοῦν ἀσκήσεις τῆς ἐνωμοτίας μὲ τὸν κορμὸ ἑνὸς δέντρου. Στὶς ἀσκήσεις αὐτὲς κάναμε διάφορες στροφὲς μέσα σ' ἕνα κύκλο. Τελευταῖο ἀγώνισμα ἦταν τρέξιμο τῆς ἐνωμοτίας μὲ... δεμένα πόδια! Κερδίσαμε καὶ σ' αὐτὸ μὲ πολὺ καλὸ χρόνο. Στ' ἀποτελέσματα προηγούμεθα μὲ σημαντικὴ διαφορά.

— Δηλαδή;

— Ἡ ἑλληνικὴ ἐνωμοτία ἐνίκησε τὶς ἀντιπροσωπεῖες 42 ἐθνῶν μὲ χρόνο 5 λεπτῶν. Δεύτεροι εἶχαν ἔρθει οἱ Ἰταλοὶ μὲ τοὺς Οὔγγρους σὲ 13 λεπτά.

Η ΕΛΛΑΣ ΑΠΟΘΕΟΥΤΑΙ

Ἕνας ἄλλος πρόσκοπος ποὺ παρακολουθεῖ τὴ συζήτηση — ὁ Μαλεφάκης ἀπ' τὰ Χανιὰ τῆς Κρήτης— ἐπεμβαίνει γιὰ νὰ μᾶς μιλήση γιὰ τὴν ἀπονομὴ τῆς Σημαίας τῆς Νίκης.

— Ὅταν πλησίασε ὁ ἐπὶ κεφαλῆς μας, διηγεῖται, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Τζάμπορυ ἐνῶ ἅπλωνε τὸ ἀριστερὸ χέρι τὸν ρωτάει: «Εἶστε τὸ στρατόπεδο Ἀνζοῦ;» = «Ὄχι! Εἴμαστε ἡ Ἑλλάς» ἀπαντᾶ περήφανα ὁ δικός μας — «Βλέπω, τοῦ ξαναλέει, ὅτι ξαναρχίσατε νὰ παίρνετε τὶς νίκες σας».— «Ποτὲ δὲν πάψαμε νὰ νικοῦμε» ἦταν τὰ λόγια τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς μας ἐνῶ κρατοῦσε τὸ ἔπαθλο.

Ἕνας πρόσκοπος ἀπὸ τὶς Σέρρες ὁ Νικ. Νικολάου ἀναλαμβάνει νὰ μᾶς πῆ τὸ τί ἐπηκολούθησε:

— Δὲν εἶναι εὔκολο νὰ περιγράψω μὲ πόσο ἐνθουσιασμὸ ὑποδέχτηκαν οἱ χιλιάδες τῶν προσκόπων καὶ τῶν πολιτῶν θεατῶν τὴν Ἑλληνικὴ νίκη. Πρὸς τιμὴν τῆς Χώρας μας οἱ Ἕλληνες πρόσκοποι ἔκαναν τὴν ὑποστολὴ τῆς Γενικῆς Σημαίας τοῦ Τζάμπορυ. Παντοῦ ὅπου περνάγαμε φώναζαν: «Ζήτω ἡ Ἑλλάς!»

»Δυὸ μέρες τὰ μεγάφωνα τοῦ Τζάμπορυ διαλαλοῦσαν τὴ νίκη μας. Καθένας θεωροῦσε τιμή του νὰ κάνη συντροφιὰ μαζί μας.»

Ἐκτὸς ἀπ' τὴ νίκη αὐτὴ καὶ ἡ ἐμφάνιση τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἀπέσπασε τὸ θαυμασμό. Ὁ Γ. Μαρκάκης, πρόσκοπος ἀπ' τὴ Θεσσαλονίκη, μᾶς λέει τὰ ἑξῆς:

Ὁ Γενικὸς Ἔφορος τῆς Γαλλίας στρατηγὸς Λαφὸν συγχαίρει τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς νικητρίας Ἑλλάδος.

— Ἡ κατασκήνωσί μας ἦταν πάντα γεμάτη ἀπὸ ἐπισκέπτες ποὺ ζητοῦσαν νὰ τοὺς ἐξηγήσουμε τί παρίστανον μερικὲς φωτογραφίες ἀρχαιοτήτων κι' ἄλλα πράγματα ποὺ εἴχαμε στὸ στρατόπεδό μας. Εἴχαμε πάντα προσκλήσεις νὰ χαρέψουμε σὲ διάφορες «φωτιὲς κατασκηνώσεων» ἄλλων ἀντιπροσωπειῶν. Οἱ Ἐθνικοί μας χοροὶ ἦταν πάντα οἱ καλύτεροι, μόνο οἱ Σκωτσέζοι μᾶς συναγωνίζονταν. Ἡ ἐπιτυχία μας ἦταν τόση ποὺ ἐκτὸς ἀπ' τὶς ἐπαναλήψεις τοῦ προγράμματός μας στὴν Ἀρρένα, κάναμε καὶ δυὸ ραδιοφωνικὲς ἐκπομπὲς γιὰ τὸ B.B.C. στὶς 11 καὶ 12 Αὐγούστου, μ' ὁλόκληρο τὸ πρόγραμμα τῆς ψυχαγωγίας μας.

Ὁ ὑπενωμοτάρχης Φιλιππόπουλος ποὺ ἦταν στὴν ἐνωμοτία ποὺ νίκησε στοὺς μεγάλους ἀγῶνες ἔχει κι' ἄλλα πράγματα νὰ προσθέση:

— Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν μεγάλο ἀγῶνα εἴχαμε μιὰ νίκη ἀκόμα σὲ ἀνώμαλο δρόμο 6 χιλιομέτρων ὅπου ἤρθαμε τρίτοι μετὰ τοὺς Τσέχους καὶ τοὺς Γάλλους. Δὲν σᾶς εἴπαμε ὅτι πρωτοβουλία τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Μελετίου τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας τοῦ Παρισιοῦ στὸ στρατόπεδο εἴχαμε ὀρθόδοξο ἐκκλησία ὅπου καὶ μεταλάβαμε τὸν Δεκαπενταύγουστο. Πρέπει νὰ σᾶς ποῦμε ὅτι ἡ κατασκήνωσή μας ἦταν ὡραῖα διαρρυθμισμένη κι' ὅλα ἔγιναν μὲ τὰ χέρια μας ἐνῶ ἄλλες ἀντιπροσωπεῖες εἶχαν ἐργάτες. Κατασκευὲς κάναμε μόνο τὶς ἀπαραίτητες γιατὶ δὲν μᾶς ἔμενε καθόλου καιρός.

ΟΜΙΛΕΙ Ο κ. ΚΟΜΝΗΝΟΣ

Καιρὸς νομίζω εἶναι ν' ἀκούσωμε καὶ τὸν τὸν πρῶτο ἀρχηγὸ τῆς ὁμάδος. Ὁ κ. Κομνηνὸς μᾶς περιγράφει τὸ χτυποκάρδι του ὅταν ἔφθασαν στὸ Μουασσὸν καὶ δὲν εἶχαν ἀκόμα μεταφερθῆ τὰ ἐφόδια τῆς ὁμάδος, ἐνῶ τὸ Τζάμπορυ ἄρχιζε.

— Καὶ τὸ χτυποκάρδι, συνεχίζει ὁ συνομιλητής μας, συνεχίστηκε ὅταν ἦρθαν οἱ σκηνὲς τμηματικὰ χωρὶς νὰ ἔρθουν οἱ φουστανέλλες καὶ τ' ἄλλα ἐφόδια. Εὐτυχῶς ἦρθαν στὴν ὥρα τους. Λίγο πρὶν ἀπ' τὴ μεγάλη παρέλασι ποὺ ἀποθεώθηκαν οἱ φουστανελλοφόροι καὶ οἱ ἄλλοι πρόσκοποί μας. Ἄλλο διασκεδαστικὸ αὐτὴ τὴ φορά, πρᾶγμα ἦταν τὸ «μενού». Τὰ τρόφιμα ποὺ παίρναμε ἦσαν σύμφωνα μὲ τὴ γαλλικὴ ἢ τὴν ἀγγλικὴ κουζίνα. Ἔτσι δὲν συμβιβάζονταν διόλου μὲ τὰ ἀνατολίτικα γοῦστα μας κι ἀναγκαζόμαστε νὰ κάνουμε διάφορες ἐπινοήσεις στὸ μαγείρεμμα.

— Πράγματι, τὸν διακόπτουμε, ἀκούσαμε ἀπὸ τὰ παιδιὰ ὅτι μόνο στοὺς Λιβανέζους εὐχαριστηθήκατε φαγητό.

— Ναί. Ἔτσι ἦταν γιατὶ οἱ πρόσκοποι τοῦ Λιβάνου τρῶνε μὲ ἀνατολίτικη κουζίνα.

— Τί σᾶς ἔκανε μεγαλύτερη ἐντύπωση;

— Ἡ κατασκήνωσι ἀναπήρων προσκόπων. Ἐκεῖ ἐφιλοξενοῦντο παιδιὰ μὲ ὡρισμένες ἀτέλειες σωματικὲς — χωλά, τυφλά, κωφάλαλα, κλπ.—τὰ ὁποῖα ἐχαίροντο ὅπως κι' ἐμεῖς οἱ ἀρτιμελεῖς τὸ προσκοπικὸ παιγνίδι. Τὸ θέαμα τῆς κατασκηνώσεως καὶ ἡ συναναστροφὴ μὲ τὰ παιδιὰ αὐτὸ ἦταν συγκινητική.

— Πῶς πέρασε ἡ ὁμάς;

— Τόσο οἱ ἀξιωματικοὶ ὅσο καὶ οἱ πρόσκοποι εἶχαν βεβαρυμένο πρόγραμμα. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἦταν σὲ κάθε ἐκδήλωση παροῦσα. Ἀπὸ τὰ διάφορα συνέδρια μέχρι τοὺς ἀγῶνες, τὶς ψυχαγωγικὲς βραδυὲς καὶ τὶς ἐπισκέψεις.

ΠΑΝΤΟΥ ΠΡΩΤΟΙ

Τώρα πρέπει νὰ συγκεφαλαιώσουμε καὶ νὰ προσθέσουμε ἐδῶ καὶ τὶς ἰδιαίτερες πληροφορίες μας γιὰ τὴν ἐπίσημη ἐμφάνιση τῆς Ἑλλάδος. Χάρις στὸ ἐξαιρετικὰ ἐπίλεκτο ἔμψυχο ὑλικὸ ποὺ μετέβη στὸ Τζάμπορυ καὶ χάρις στὴν πρωτοβουλία καὶ προθυμία, στὸν ἀπαράμιλλο ζῆλο καὶ τὴν προσπάθεια τὰ προσκοπάκια μας κατώρθωσαν νὰ ἐπιβληθοῦν κατὰ τὶς διάφορες ἐμφανίσεις τῆς ὁμάδος καὶ νὰ ἐξυψώσουν τὸ Ἑλληνικὸ ὄνομα.

Στὸ Προσκοπικὸ Συνέδριο ἡ παρουσία τοῦ κ. Α. Μπενάκη ἐπέσυρε τὸν σεβασμὸ καὶ τὸν γενικὸ θαυμασμό. Τὴν προσοχὴ τῶν συνέδρων προκάλεσε ἡ ἐμφάνιση τοῦ κ. Γ. Ζαλοκώστα, ὁ ὁποῖος ἐχειρίσθη λίαν ἐπιδεξίως τὰ προσκοπικὰ ζητήματα. Στὸ συνέδριο τῶν βετεράνων τοῦ προσκοπισμοῦ ἡ Πατρίς μας ἀντιπροσωπεύθηκε ἐπαξίως ὑπὸ τοῦ κ. Η. Ἠσαΐα. Πρὶν κλείσουμε τὶς γραμμὲς αὐτὲς εἶνε ἐπιβεβλημένο νὰ ἀναφέρουμε μὲ πόση ἀγάπη περιέβαλλαν τὴν ἀντιπροσωπεία μας τὰ μέλη τῆς παροικίας μας τῆς Γαλλίας.

Χαρακτηριστικὸς εἶναι ὁ λόγος ἑνὸς ἐπιφανοῦς Ἕλληνος τῆς Γαλλίας ὁ ὁποῖος προσφωνῶν μετὰ τὸ Τζάμπορυ τὴν ὁμάδα μας εἶπε:

— Ὅ,τι δὲν θὰ κατώρθωναν δέκα πρεσβευταὶ τῆς Ἑλλάδος τὸ ἐπέτυχαν τὰ προσκοπάκια μας.

Νομίζω ὅτι δὲν χρειάζεται νὰ προσθέσωμε τίποτα περισσότερο ἐμεῖς. Μόνο τὰ ὀνόματα τῆς ἐνωμοτίας ποὺ κέρδισε τοὺς συναδέλφους ἀπὸ 42 χῶρες. Οἱ ἄξιοι αὐτοὶ Ἕλληνες πρόσκοποι εἶναι οἱ: Φοῖβος Μαρινάκης, Ἄγις Ἀλευρᾶς, Πυρακάκος Στέργιος, Φιλιππόπουλος Εὐστάθιος, Ἀθηναῖος Δημ., Παπαοικονόμου Μιλτ., Ζέππος Κωνστ., Χρυσαφίδης Γεώργιος.

Εὖγε παιδιά! Νικήσατε γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Τιμήσατε τὶς ὁμάδες σας καὶ τὸν Προσκοπισμό μας!

Μ. ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ

ΤΟΥ κ. ΓΕΡΑΣ. ΣΠΑΤΑΛΑ

Δὲν πρόκειται γιὰ σύμπτωση, ποὺ ἡ εὐκολοπιστία τῆς δίνει κάποιαν αὐθαίρετην ἑρμηνεία, μὰ φαίνεται πὼς πρόκειται γιὰ πρόγνωσι ὡρισμένου γεγονότος γιὰ προφητεία ποὺ γιὰ τὸ σκεπτόμενον ἄνθρωπο παίρνει τεράστια σημασία.

Μιὰ ὡρισμένη κυρία, βλέποντας πὼς ὁ ἄντρας της ἔπιασ' ἐρωτικὲς σχέσεις μὲ μιὰν ἄλλη γυναῖκα κ' ἐπαραμέρισε τὸ σπίτι του, ἀπελπισμένη πῆγε σὲ μιὰν ὡρισμένη καφεμάντισσα γιὰ νὰ πληροφορηθῆ ποῦ θὰ κατέληγε ἡ περιπέτειά της. Κι ἡ καφεμάντισσα τῆς εἶπε ὀρθὰ-κοφτά:

— Μὴν περιμένεις ὁ ἄντρας σου νὰ τὰ χαλάση θεληματικά του μὲ τὴν ἐρωμένη του, γιατὶ αὐτὸ δὲν θὰ γίνη ποτέ. Ὅμως ἡ ἐρωμένη του μέσα σὲ δύο «τέρμενα», εἴτε σὲ δύο ἡμέρες, εἴτε σὲ δύο ἑβδομάδες, εἴτε σὲ δύο μῆνες, θὰ πεθάνη ἀπὸ θάνατο τραγικό.

Ἡ κυρία ἔφυγε ἀπελπισμένη ὅπως εἶχε πάει, κ' ἐθεώρησε τὰ λόγια τῆς καφφεμάντισσας γιὰ παραμύθια. Ὡς τόσο, πρὶν περάσουν οἱ δυὸ μῆνες τῆς προθεσμίας, ἡ ἐρωμένη τοῦ ἄντρα της, γιὰ τελείως ἀπρόβλεπτη ἀφορμή ἔπεσε ἀπὸ τὸ παράθυρο κι' αὐτοχτόνησε. Ἤτανε γυναῖκα λιγάκι πολυέξοδη, τῆς ἄρεσαν τὰ λοῦσα, καὶ δίνοντας τὸν τελευταῖο λογαριασμὸ στὸν ἐρωμένο της γιὰ νὰ τὸν ἐξοφλήση, ἄκουσε ἀπροσδόκητα ἀπὸ μέρος του νὰ τῆς γίνουν αὐστηρὲς παρατηρήσεις γιὰ τὰ μεγάλα της ἔξοδα. Αὐτὸ ἡ ἐρωμένη του τὸ θεώρησε ἀνυπόφορη προσβολὴ κ' ἔπεσε ἀπὸ τὸ παράθυρο κι' αὐτοχτόνησε! Φυσικώτερο ἴσως θἄτανε νὰ τὰ χαλάση μαζί του...

Τὸ ἐπεισόδιο εἶναι πραγματικὸ κι ἔγινε λόγος γι' αὐτὸ ἐδῶ καὶ μερικοὺς μῆνες στὶς ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες.

Ἔτσι ἔρχονται στὸ νοῦ μας μερικὲς σκέψεις: Γιὰ νὰ προμαντέψη ἡ καφφεμάντισσα, πρέπει νὰ ὑπάρχη ἀπὸ πρὶν καθωρισμένο μέλλον, καὶ γιὰ νὰ ὑπάρχη τέτοιο, πρέπει νὰ ὑπάρχη κάποια δύναμις, ποὺ ἔχει καθορίσει μαθηματικὰ τὶς πράξεις καὶ τὴ μοῖρα τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ γεννιέται τὸ ἐρώτημα: Εἶναι λοιπὸν οἱ ἀνθρώπινες πράξεις καὶ τὸ ἀνθρώπινο μέλλον καθωρισμένα ἀπὸ πρίν; Κι' ὁ ἄνθρωπος στὴ ζωή του παίζει ὡρισμένο ρόλο, καθωρισμένον ἀπὸ πρίν, ἔξω ἀπὸ κάθε δική του θέλησι; Εἴμαστε, μ' ἄλλα λόγια τυφλὰ ἀντρείκελα στὴν ἐξουσία κάποιας τρομερῆς δυνάμεως, ποὺ βρίσκετ' ἔξω ἀπὸ τὸν ὁρατὸ κόσμο, μὰ ποὺ ἐνεργεῖ μὲ ἀπόλυτην ἐξουσία ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸν κόσμο καὶ μᾶς ἔχει καθορίσει ἀπὸ πρὶν μαθηματικὰ τὴν πορεία μας; Ἢ μήπως εἴμαστε ὄντα μ' ἐλεύθερη βούληση, μὰ ποὺ ἡ ἐλευθερία μας δὲν εἶναι ἀπόλυτη, γιατὶ περιορίζεται ἀπὸ τὶς συνέπειες τῶν πράξεών μας, ποὺ μέσα στὰ φυσικὰ ὅρια ἔχουν κάποια καθωρισμένη μελλοντικὴ ἀπόδοση;

Ὅλ' αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα εἶναι τελείως ἀβέβαια, ἀξίζουν ὅμως τὸν κόπο νὰ ἐρευνηθοῦν κάποτε ἀντικειμενικά, μὲ τὶς πιὸ αὐστηρὲς ἐπιστημονικὲς μεθόδους. Δυστυχῶς φαινόμενα τόσο σημαντικά, ὅπως ἡ πρόγνωση τοῦ μέλλοντος, μένουν στὰ χέρια ἐπαγγελματιῶν, ποὺ τὰ ἐκμεταλλεύονται γιὰ χρηματισμὸ καὶ τὸ χειρότερο, οἱ περισσότεροι ἐπαγγελματίες τοῦ εἴδους αὐτοῦ εἶνε καθαρὰ ἀγύρτες, γιατὶ δὲν ἔχουν οὔτε τὸ χάρισμα τῆς προγνώσεως. Καὶ τὸ χάρισμ' αὐτό, φαίνεται, πὼς δὲν τὄχουν παρὰ ἐλάχιστα ἄτομα κ' εἶναι κι' αὐτὸ ἕν' ἀπὸ τὰ σοβαρὰ ζητήματα ποὺ ἀξίζει νὰ ἐρευνηθῆ ἐπιστημονικὰ καὶ πέρ' ἀπὸ κάθε εἶδος μυστικισμοῦ. Ἡ καφφεμάντισσα ἐπρομάντεψε, καὶ φαίνεται πὼς δὲν εἶναι ἡ μόνη φορά, μὰ δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ ξέρη ποιὰ εἶνε ἡ δύναμις ποὺ καθορίζει τὸ μέλλον τοῦ ἀνθρώπου. Ὡς τόσο ἡ μαντεία της, ποὺ φαίνεται πὼς εἶναι θετική, μᾶς παρουσιάζει τὴν ὕπαρξη κάποιας ὑπερφυσικῆς δυνάμεως, ποὺ ἐξασκεῖ σχεδὸν μοιραίαν ἐξουσία στὴν ὕπαρξη τοῦ ἀνθρώπου. Κ' ἡ δύναμη αὐτή, ἀπὸ δρόμους διαφορετικοὺς ἀπὸ κείνους ποὺ ἀκολουθοῦν οἱ λεγόμενες Θετικὲς ἐπιστῆμες, μὲ σχετικὴ μέθοδο, μᾶς φανερώνει τὴ δυνατότητα νὰ τὴν ἐρευνήσουμε κ' ἴσως νὰ τὴ γνωρίσουμε.

Βέβαια σὲ μιὰ σφαῖρα σχεδὸν μεταφυσική, κανεὶς δὲν ξέρει ποιὰ μπορεῖ νἆναι τ' ἀποτελέσματα τῆς τέτοιας ἔρευνας. Ὅμως, σὲ μιὰν ἐποχὴ τόσο ταραγμένη ὅπως ἡ δική μας, ὅπου ὁ πιὸ ἀναίσχυντος ὑλισμὸς κι ἡ πιὸ ἀνόητη ἀγυρτεία συναγωνίζονται ποιός νὰ μεγαλώση περισσότερο τὴν πλάνη καὶ τὴ σύγχυση, ἂν κατορθωθῆ νὰ βεβαιωθῆ ἡ ὕπαρξη τῆς δυνάμεως αὐτῆς κι' ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας της, ἀσφαλῶς θὰ προκύψη μεγάλη ὠφέλεια γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Γιατὶ μπορεῖ νὰ πληροφορηθῆ τὶς ἀναπόφευγες συνέπειες τῆς κάθε του πράξεως, πρᾶμα ποὺ θὰ τὸν κάμη πολὺ πιὸ ἐπιφυλαχτικὸ καὶ προσεχτικὸ ἀπ' ὅσο εἶναι στὶς ἡμέρες μας τὶς γεμᾶτες φανατισμό, ἐγκληματικότητα κ' εὐκολοπιστία.

ΓΕΡ. ΣΠΑΤΑΛΑΣ

Ἡ ξανθὴ βασίλισσα τῶν ταυρομαχιῶν

Εἶναι 23 χρόνων, τετράξανθη σὰν ἀστέρι τοῦ Χόλλυγουντ κι' εὐκίνητη σὰ ζαρκάδι. Πρόκειται περὶ τῆς Περουβιανῆς ταυρομάχου Κοντσίτα Τσίτρον ποὺ ἔχει ἀναστατώσει τοὺς θιασῶτες τοῦ ἀγρίου αὐτοῦ σπόρ, σὲ ὅλους τοὺς στίβους ταυρομαχιῶν τῆς Νοτίου Γαλλίας.

Οἱ περισσότεροι κριτικοὶ — παρ' ὅλον ὅτι διάκεινται δυσμενῶς πρὸς τὶς γυναῖκες ταυρομάχους — ἀποφαίνονται ὅτι ἡ ξανθὴ αὐτὴ βασίλισσα τῆς ἀρένας, εἶναι κατὰ πολὺ ὑπέρτερη τοῦ ἐφίππου ἄρρενος συναδέλφου της Ντὸν Ἀντώνιο Κανέρο. Ἡ μεγάλη ἐπιδεξιότης τῆς Κοντσίτα Τσίτρον ἔχει προκαλέσει τὸν φθόνο πολλῶν φημισμένων ταυρομάχων, σὰν τὸν Μυνόζ, ποὺ ἔκαμε τὰ πάντα διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ὡραίαν Περουβιανὴ νὰ μετάσχῃ τῶν ταυρομαχιῶν τῆς Μπαγιόν. Ἀλλ' οἱ πιστοὶ θαμῶνες των, τοὺς ὁποίους ἡ Κοντσίτα εἶχε ἤδη κατακτήσει εἰς προγενεστέρας ἐμφανίσεις της στοὺς στίβους ἄλλων γειτονικῶν πόλεων, τῆς τρέφουν τέτοιο θαυμασμὸ γιὰ τὴν τόλμη, τὴ δεξιοτεχνία καὶ τὴν ὠμορφιά της, ὥστε μόλις ἀνηγγέλθη, ὅτι πρόκειται νὰ ταυρομαχήσῃ εἰς τὴν Μπαγιόν, προηγόρασαν ὅλα τὰ εἰσιτήρια.

Ὁ Μορενίτο ντὲ Ταλαβέρα, ποὺ μέχρι πρό τινος ἦτο ἕνα ἀπὸ τὰ εἴδωλα τῆς ἀρένας, κάτι ξέρει γιὰ τὴ δημοτικότητα τῆς τόσο ἐπικίνδυνης ἀνταγωνιστρίας ποὺ ἦλθε ἀπὸ τὸ μακρινὸ Περού, γιὰ νὰ ἐπισκιάσῃ ἐναλλὰξ τοὺς Εὐρωπαίους-ἀστέρας τῶν ταυρομαχικῶν στίβων τῆς Ἱσπανίας καὶ τῆς Νοτίου Γαλλίας.

Ὁ Μορενίτο ντὲ Ταλαβέρα καὶ ὁ Μυνόζ, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀντιδράσει περισσότερο ἀπ' ὅλους τοὺς συναδέλφους των, στὸ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς Μπαγιὸν ἡ ὡραία Περουβιανὴ ταυρομάχος, ὑπέστησαν ἀληθῆ πανωλεθρίαν. Εἰδικῶς ὁ Ταλαβέρα, κατὰ τὴν πιὸ πρόσφατη ταυρομαχία του, ὁπότε ἐδυσκολεύθη πολὺ νὰ θανατώσῃ τὸν ταῦρον, ἐγνώρισε τὸν μεγάλον ἐξευτελισμό, ν' ἀκούσῃ τοὺς θεατὰς νὰ τοῦ φωνάζουν:

— Θέλεις νὰ καλέσωμε τὴν Κοντσίτα νὰ σὲ βοηθήσῃ;

Ἦταν ἡ βαρύτερη προσβολὴ ποὺ μποροῦσαν νὰ κάμουν οἱ θεαταὶ σ' αὐτὸν τὸν ἡμίθεο τοῦ ταυρομαχικοῦ στίβου, ποὺ εἶχε τὴν πιὸ μεγάλη ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτό του.

Δὲν χωρεῖ καμμιὰ ἀμφιβολία, ὅτι ἡ Κοντσίτα Τσίτρον θὰ ἔχῃ τὴ λαμπρότερη σταδιοδρομία ὡς ταυρομάχος. Τὸ ἄψογο στὺλ της, ἡ ψυχραιμία καὶ ἡ τόλμη της, δείχνουν ὅτι πρόκειται περὶ μιᾶς ἐκ τῶν ἱκανωτέρων ματαντὸρ ποὺ ἐγνώρισε ὁ ταυρομαχικὸς στίβος. Εἶναι τόσο ἐπιδέξια, τόσο εὐκίνητη, τόσο προσεκτική, ὥστε οἱ θαυμασταί της δὲν ἀνησυχοῦν γιὰ τὴ ζωή της, τὴν ὁποίαν θέτει στὸ μεγαλύτερο κίνδυνο σὲ κάθε καρίντα. Φοβοῦνται ὅμως μήπως ἡ ὠμορφιά της γίνῃ αἰτία νὰ τὴν ἀποσπάσῃ τὸ Χόλλυγουντ ἀπὸ τὸν στίβο τῶν ταυρομαχιῶν, καὶ νὰ τὴν ἐμφανίσῃ σὲ καμμιὰ μοντέρνα... Κάρμεν. Ὡς γνωστόν, οἱ Ἀμερικανοὶ λαμβάνουν τόσας «ποιητικὰς ἀδείας», ὥστε δὲν ἀποκλείεται καθόλου νὰ καταστήσουν ἀγνώριστη καὶ τὴν Κάρμεν τοῦ Μεριμέ, ἐμφανίζοντας σὲ μιὰ νέα κινηματογραφικὴ διασκευή της τὴν Κοντσίτα Τσίτρον, στὴ θέσι τοῦ Ἐσκαμίγιο, τοῦ θουλικοῦ τορρέρο, ὁ ὁποῖος ἄλλωστε, χάριν τῆς ρίμας καὶ μόνον, ἔγινε «τορρεαντὸρ» ἀπὸ μελόδραμα τοῦ Μπιζέ.

ΚΟΝΤΣΙΤΑ ΤΣΙΤΡΟΝ, ἡ ταυρομάχος, ποὺ ἔγινε τὸ ἴνδαλμα ὅλης τῆς Γαλλίας.

Ὁ δαμαστής: — Τὸ λιοντάρι θὰ πάρῃ τὴν καραμέλλα ἀπὸ τὸ στόμα τῆς δεσποινίδος. Δίνουμε χίλια φράγκα στὸν τολμηρὸ ποὺ θὰ ἐπαναλάβῃ τὸ πείραμα...

Ὁ θεατής: — Διῶξτε τὸ λιοντάρι νὰ πάρω ἐγὼ τὴν καραμέλλα ἀπὸ τὸ στόμα τῆς δεσποινίδος!..

— Γιατρέ, ποιὰ ἦσαν τὰ τελευταῖα λόγια τοῦ ἀνδρός μου;

— Εὐτυχῶς, θὰ γίνω ἐπὶ τέλους.. χῆρος!

Η ΥΔΡΑ ΠΡΙΝ ΑΠ' ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΤΟΥ κ. Α. ΜΥΣΤΑΚΙΔΗ

Εἶναι ἀξιοπρόσεχτο τὸ γεγονός, ὅτι τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ νησιά, ἀνήκουν σὲ τούτη ἢ σὲ κείνη τὴν ἐποχὴ τῆς τρισχιλιόχρονης ἱστορικῆς μας πορείας. Αὐτὸ θὰ πῇ, ὅτι μπόρεσαν νὰ ἐκφραστοῦν ὁλοκληρωτικὰ μέσα σὲ μιὰ ὡρισμένη χρονικὴ περιοχή, σύμφωνα μὲ τὰ ἰδιαίτερα γνωρίσματα τοῦ καιροῦ καὶ τὶς γεωγραφικὲς συνθῆκες ποὺ διέθεταν, σὲ τρόπο ὥστε νὰ ἀποχτήσουν τὴν ὁριστικὴ σφραγίδα τῆς πραγματοποιήσεώς τους, στὰ πλαίσια τῆς ἐθνικῆς μας ἐξελίξεως. Ἀπὸ τὴν πανάρχαια ἐποχή, πότε τὸ ἕνα καὶ πότε τὸ ἄλλο, μάχονται νὰ ἐκφράσουν τὴν ὀντότητά τους καὶ νὰ πάρουν μέρος ἐνεργὸ στὴν ἱστορία μας.

Νά ἕνα νησὶ ἀπὸ κεῖνα ποὺ δὲ βιάστηκαν νὰ ποῦν τὸ λόγο τους: Ἡ Ὕδρα. Παράμερο, ἄγονο κομμάτι γῆς, τὸ νησὶ τοῦτο πέρασε ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς αἰῶνες, ντυμένο στὴν ἀφάνεια. Καμμιὰ σημασία δὲν ἀπέκτησε στὴν ἀρχαιότητα, τίποτε δὲν πρόσφερε στὸ Βυζαντινὸ Κράτος. Κάποτε ὅμως ἦρθε ἡ ὥρα του, φόρεσε τὰ ναυτικά, καὶ μπῆκε στὸ μεγάλο ἁλώνι τῆς Φυλῆς, νὰ δώσῃ γι' αὐτὴν ὅ,τι καλύτερο εἶχε νὰ δώσῃ.

Εἶναι ἀληθινὰ συμβολική, γεμάτη βαθύτερο νόημα, ἡ περίπτωσις τῆς Ὕδρας, γιὰ τὴ μοῖρα ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ποὺ, γαντζωμένος στὸν νοτιώτατο αὐτὸ βράχο τῆς Εὐρώπης, πολεμάει χιλιάδες χρόνια τώρα, τὴν ξεραΐλα τῆς γῆς του μὲ τὸ σκληρὸ μόχθο τῆς θάλασσας. Καθὼς πλησιάζει τὸ βαπόρι, κυττᾶς τὸ κακοτράχαλο τοῦτο νησὶ καὶ καταλαβαίνεις γιατὶ δημιούργησε τὸ πρότυπο τοῦ Νεοέλληνα ναυτικοῦ. Ἐκτὸς ἀπὸ τινὲς ὀάσεις βλάστησι, πουθενὰ δὲ βλέπεις δέντρο, δὲ βλέπεις πρασινάδα. Ἕνα τοπίο ἀπὸ πέτρα σκληρὸ κι' ἀτίθασσο, ὅπως σκληρὲς κι' ἀτίθασσες ἦσαν οἱ ψυχὲς ποὺ γέννησε. Σὰν νάχῃς ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα μπροστά σου καὶ βλέπεις τὰ παιδιά της ν' ἀπελπίζουνται ἀπὸ τὰ βουνὰ καὶ τὰ βράχια καὶ νὰ κατεβαίνουν στὴ θάλασσα, νὰ πηδοῦν στὶς φουντουκόφλουδες καὶ ν' ἀνοίγουνται στὸ πέλαγος. Μὲ μόνη τὴν διαφορὰ πὼς οἱ Ὑδραῖοι δὲν ξενητεύτηκαν. Ὄργωσαν τὴ θάλασσα, γιὰ ν' ἀποκτήσουν πλούτη καὶ δύναμι, νὰ γίνουν οἱ πρῶτοι Νεοέλληνες ἐφοπλισταὶ καὶ ἄξιοι μαχηταὶ τῆς Πατρίδος.

Ἀπὸ τὰ πρῶτα κιόλας χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας ἀρχίζει ἡ σταδιοδρομία τῆς Ὕδρας. Καθὼς ἀποτελοῦσε ἕνα σπουδαῖο φυσικὸ καταφύγιο, πολλοὶ Ἕλληνες, φεύγοντας τὸν ξένο ζυγὸ πέρασαν στὸ νησὶ κι' ἐγκαταστάθηκαν μόνιμα ἐκεῖ. Ἔρχονται ἀπὸ τὸ Μωριᾶ, ἀπὸ τὴ Ρούμελη, κι' ἀπὸ τὴν Ἤπειρο ἀκόμα. Στήνουν τὶς καλύβες τους, βόσκουν τὰ πρόβατά τους, σκαλίζουν τὴ λίγη γῆς. Ἡ ζωή τους ἦταν σκληρὴ καὶ πρωτόγονη. Οὔτε ἐμπόριο, οὔτε χρήματα ἤξεραν. Ἄλλαζαν μεταξύ τους ὅ,τι περίσσευμα εἶχε ὁ καθένας κι' ἦσαν εὐχαριστημένοι ποὺ ζοῦσαν ἐλεύθεροι.

Μὰ στὸ νησὶ ἔρχονταν κι' ἄλλοι πρόσφυγες οἱ οἰκογένειες πλήθαιναν κι' ὁ τόπος δὲν μποροῦσε νὰ θρέψῃ τόσες ψυχές. Ἔβλεπες κι' ἔρχονταν ἀπὸ τὴ Μονεμβασιά, ἀπὸ τὴν Εὔβοια, ἀπὸ τὴ Βόρειο Ἤπειρο. Ἀπὸ τότε βαστάει στὴν Ὕδρα τὸ Κουντουριώτικο δένδρο, κι' ἡ οἰκογένεια τοῦ Βούλγαρη, ἀπὸ τότε βαστοῦν τὰ τζάκια τῶν Μιαούληδων καὶ τῶν Τομπάζηδων. Ὅλοι αὐτοὶ ἀπετέλεσαν τὰ γερὰ θεμέλια μιᾶς ἀπὸ τὶς διαλεχτὲς Νεοελληνικὲς κοινότητες, τὰ πιὸ ἀνυπότακτα καὶ τὰ πιὸ δυναμικὰ βλαστάρια τοῦ καταπατημένου Ἑλληνικοῦ χωραφιοῦ. Σκαρφάλωσαν στὸ βράχο τοῦτο κι ἄρχισαν νὰ πολεμοῦν τὸν ἄλλο ἐχθρό: Τὴν ἄγονη γῆς. Πάλαιψαν, μόχθησαν, σκάλισαν τὸ χῶμα, κόπος βαρύς, δίχως ἀνταμοιβή. Ὥσπου σήκωσαν κάποτε τὰ μάτια καὶ κύτταξαν τὴ θάλασσα, καθὼς ἁπλώνονταν μακρυά, γεμάτη παράξενη γοητεία. Μέσα τους ἔνοιωσαν κάτι νὰ ξυπνάῃ, κάτι σὰν ἕνα κάλεσμα, ποὺ δὲν τοὺς ἦταν ἐντελῶς ἄγνωστο, μιὰ μακρυνὴ ἀνάμνησι ποὺ ξαναζωντάνευε στὴ μνήμη τους.

Πῆραν τότε τὸ τσεκοῦρι, ἔκοψαν δέντρα, κατέβηκαν στὴν παραλία καὶ βάλθηκαν νὰ σκαρώσουν ἕνα σκαφίδι. Ἔμοιαζε μὲ ἄθλιο μονόξυλο μὰ γιὰ ψάρεμα ἦταν καλό. Ἔτσι οἱ ζευγάδες καὶ οἱ τσομπάνοι τῆς Ὕδρας πραγματοποίησαν τὴν πρώτη ἐπαφὴ τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ μὲ τὴ θάλασσά του.

Πέρασαν χρόνια. Τὸ ψάρεμα δὲν ἔφθανε κι' αὐτὸ νὰ καλύψῃ τὶς ἀνάγκες τοῦ νησιοῦ. Οἱ Ὑδραῖοι ἔνοιωθαν ὅλο καὶ περισσότερο τὴν ἀνάγκη νὰ κάνουν ἐμπόριο, νὰ ἔλθουν σ' ἐπικοινωνία μ' ἄλλα λιμάνια κι' ἄλλα νησιά. Γιὰ νὰ γίνῃ αὐτό, ἦταν ἀνάγκη νὰ φτιάξουν βάρκες μεγάλες, μὲ πανιά, ἱκανὲς νὰ μεταφέρουν φορτίο καὶ νὰ ταξιδέψουν μὲ ἀσφάλεια. Μὰ οὔτε ναυπηγικὲς γνώσεις εἶχαν, οὔτε τὰ ἀπαιτούμενα ἐργαλεῖα. Ὁ πρῶτος ποὺ τόλμησε νὰ φτιάξῃ καΐκι δὲν εἶχε οὔτε καρφιά, οὔτε σκοινιὰ νὰ δέσῃ τὰ ξάρτια. Κι' ὅμως τὸ ἔφτιασε. Βαρὺ κι' ἄσχημο, μὰ νίκησε τὶς δυσκολίες. Σὰν τὸ φόρτωσε ἐμπόρευμα καὶ ἔκανε πανιά, οἱ νησιῶτες ἔτριβαν τὰ μάτια τους. Μὰ τὴ μέρα ἐκείνη εἶχε κριθῆ πιὰ ἡ τύχη τῆς Ὕδρας. Δὲν ἄργησαν νὰ καταλάβουν οἱ Ὑδραῖοι, ὅτι ἡ θάλασσα ἦταν ἡ σωτηρία τους. Φτιάχνουν καΐκια τὰ φορτώνουν μὲ προϊόντα τοῦ νησιοῦ καὶ σαλπάρουν γιὰ τὰ κοντινὰ λιμάνια. Σιγὰ-σιγὰ ξεθαρρεύουν, φτιάχνουν μεγαλύτερα σκαριά, ταξιδεύουν πιὸ μακρυά. Ἀπὸ λιμάνι σὲ λιμάνι, ἀπὸ νησὶ σὲ νησί, ἀνακαλύπτουν τὸ Αἰγαῖο, φτάνουν ὡς τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀνεβαίνουν στὰ Δαρδανέλλια, φτάνουν στὴν Πόλη.

Οἱ δουλειές τους μεγάλωσαν γρήγορα. Σὲ λίγο διάστημα τὸ Αἰγαῖο δὲν τοὺς χωροῦσε. Οἱ καραβοκύρηδες κι' οἱ καπεταναῖοι διψοῦσαν γιὰ ἀκόμα πιὸ μακρυνὰ ταξίδια, ὀνειρεύονταν νὰ περάσουν τὰ σύνορα τοῦ Αἰγαίου, νὰ κάνουν γνωριμία μὲ ξένους τόπους. Φτιάχνουν λοιπὸν μεγαλύτερα καράβια, καὶ φεύγουν γιὰ τὰ ζεστὰ λιμάνια τῆς Ἀφρικῆς. Πηγαίνουν στὴν Αἴγυπτο, στὴν Κύπρο, στὴ Συρία, στρέφονται ἔπειτα στὴν Ἀδριατική, ἀνεβαίνουν στὴν Τεργέστη καὶ στὴ Βενετιά. Κι' ὅταν ὁ Κριεζῆς ἔφερε ἀπὸ κεῖ τοὺς πρώτους χάρτες καὶ τὶς πρῶτες πυξίδες, τὰ Ὑδραίικα καράβια κατέκτησαν ὁλόκληρη τὴ Μεσόγειο, ἔφτασαν στὴ Νεάπολη, στὴ Μασσαλία, στὸ Γιβραλτάρ.

Ἄρχισε στὴν Ὕδρα νὰ πέφτῃ χρῆμα μὲ τὴ σέσουλα. Οἱ καραβοκύρηδες πλούταιναν γρήγορα, ἔχτιζαν σπίτια ἀρχοντικά, ἔχτιζαν ἐκκλησιὲς καὶ σχολειά, ἔφερναν δασκάλους μεγάλους καὶ μάθαιναν γράμματα στὰ παιδιά τους. Παραδομένοι ὁλόψυχα στὸ ἐμπόριο, ἐκμεταλλεύτηκαν καὶ ὡρισμένα πολιτικὰ γεγονότα, σὲ τρόπο ποὺ νὰ κερδίσουν τὴν εὔνοια καὶ τὴ συμπάθεια τοῦ Σουλτάνου. Κι' ὅταν, ἀργότερα, τὸ νησί τους χτυπήθηκε ἀπὸ τὸν Λάμπρο Κατσώνη κι' ἀπὸ τοὺς κουρσάρους, κατάφεραν νὰ πάρουν ἀπ' αὐτὸν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξοπλίζουν τὰ καράβια τους, γιὰ νὰ προστατεύσουν τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἐμπόριό τους. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ αὐτή, οἱ Ὑδραῖοι εἶχαν ἀποκτήσει οὐσιαστικὰ πολεμικὸ ναυτικό, κι' ὅλοι ξέρουμε πόσο τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐξυπηρέτησε τὸν Ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας. Στὰ χρόνια ποὺ ὁ Μέγας Ναπολέων πολεμοῦσε τὴν Ἀγγλία, τὰ καράβια τους παραβίαζαν τὸν ἀποκλεισμὸ τῆς Εὐρώπης, καὶ τόσα πολλὰ ἦσαν τὰ κέρδη τους, ποὺ δὲν εἶχαν μέρος νὰ βάζουν τὰ λεφτά. Τὸ χρυσάφι αὐτό, ποὺ μαζεύτηκε στὶς στέρνες καὶ στὰ ὑπόγεια τῶν ἐφοπλιστῶν ἐκείνων, ξοδεύτηκε ὅλο γιὰ τὴ λευτεριὰ τῆς Πατρίδος.

Ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 21 εἶναι τὸ τελευταῖο καὶ τὸ ἔνδοξο κεφάλαιο τῆς σταδιοδρομίας τῆς Ὕδρας. Σὲ μιὰ στιγμή, ὁλόκληρος ὁ ἐμπορικὸς στόλος — πάνω ἀπὸ 150 καράβια — μεταβλήθηκε σὲ φοβερὸ πολεμικὸ ὅπλο, ποὺ χτύπησε μὲ σπάνια παλληκαριὰ καὶ ἱκανότητα τοὺς ἀνίκητους ὡς τότε θαλασσινοὺς κολοσσοὺς τῆς Τουρκιᾶς. Μαζὶ μὲ τοὺς Σπετσιῶτες καὶ τοὺς Ψαριανούς, οἱ Ὑδραῖοι ἀνέλαβαν τὸ μεγάλο βάρος τοῦ ἀγῶνα στὴ θάλασσα καὶ ἔγραψαν ἀθάνατες σελίδες στὴν ἱστορία τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ. Ὁ Ἰμπραὴμ εἶχε ἀποκαλέσει τὴν Ὕδρα «Μικρὴ Ἀγγλία» καὶ τὴ φοβόταν πραγματικά.

Ἔτσι, τὸ ξερὸ νησὶ τῆς Ὕδρας στάθηκε ἕνας ἀπὸ τοὺς κύριους συντελεστὰς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀναγεννήσεως, ξανάδωσε στοὺς Ἕλληνες τὴ θάλασσα, ποὺ τοὺς τὴν εἶχαν πάρει οἱ ξένοι, καὶ τοὺς ἔμαθε τὴν τέχνη νὰ μεταβάλλουν τὸ ἐμπόριο σὲ ἀκαταμάχητη ἐθνικὴ δύναμι. Τὸ παράδειγμα καὶ τὸ δίδαγμά του εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα θεμέλια τοῦ νεοελληνικοῦ οἰκοδομήματος. Πίστις, γενναιοψυχία, αὐταπάρνησις, αὐτὸ ἦταν τὸ χρυσάφι καὶ ἡ δύναμις τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν.

Σὰν ἀφίνεις τὴν Ὕδρα γιὰ νὰ πάρῃς τὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ, ἔχεις τὴν ἐντύπωσι, πὼς φεύγεις ἀπὸ ἕναν τόπο, ὅπου ἡ ἱστορία καὶ ἡ ἀρετὴ ζοῦν συμπυκνωμένα σὲ κάθε παλιὸ ἀρχοντικό, σὲ κάθε στενό, σὲ κάθε γωνιά. Καὶ μαζί σου παίρνεις κάτι ἀπὸ τὴν ἀτσάλινη ὕπαρξι τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, ποὺ ἤξεραν νὰ ἀξιοποιήσουν, στὴν κατάλληλη στιγμή, τὴν ὑλικὴ δύναμι ποὺ κατεῖχαν.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ ΤΟ ΚΑΙΡΟ

Ὅταν παραθερίζετε σὲ νησιά, καλὸ εἶναι νὰ ξέρετε νὰ ξεχωρίζετε τὰ σήματα πρὸς τοὺς ναυτιλλομένους. Τὰ περισσότερα δυστυχήματα τῶν παραθεριστῶν ποὺ πηγαίνουν μὲ βάρκες ἢ μὲ καΐκια, ὀφείλονται στὴν ἄγνοιά τους ὅσον ἀφορᾷ τοὺς πνέοντας ἀνέμους. Ὅταν δὲν ξέρουν νὰ καταλάβουν τὴν ἔννοια τῶν σημάτων ποὺ δίδει ἡ Εἰδικὴ Ναυτικὴ Ὑπηρεσία, οἱ ἐρασιτέχναι αὐτοὶ «σποντοπόροι», κατ' ἀνάγκην ξεκινοῦν στὰ τυφλά, γιὰ τὶς θαλάσσιες ἐκδρομές τους. Ἐπειδὴ δὲ πρόκειται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον περὶ νέων, τοὺς διακρίνει τόλμη καὶ αἰσιοδοξία, ὅταν ἰδοῦν ὅτι ἡ θάλασσα ἀρχίζει νὰ φουσκώνῃ, λέγε:

— Δὲ βαρυέσαι, θὰ προλάβωμε νὰ γυρίσωμε, πρὶν ἀγριέψῃ γιὰ καλὰ ἡ φουρτούνα.»

Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ καπρίτσια τῆς θάλασσας εἶναι ἀπρόοπτα σὰν τὰ γυναικεῖα πείσματα, οἱ θαλασσινοὶ αὐτοὶ ἐκδρομεῖς, πολλὲς φορὲς δὲν προφταίνουν νὰ γυρίσουν στὸ λιμάνι γιατὶ στὰ μισὰ τοῦ πλοῦ τω συναντοῦν ἕνα εἶδος ὑγροῦ τείχους ποὺ ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀπειλεῖ ν' ἀνατρέψῃ τὴ βάρκα ἢ τὸ καΐκι τῶν ἐκδρομέων αὐτῶν, συνάμα τοὺς ἐμποδίζει νὰ βροῦν τὸν προσανατολισμό τους, ἰδίως ὅταν ὡς ἐκ τῆς ἀπειρίας των, δὲν ἐφρόντισαν νὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ τὰ ἀπαραίτητα βοηθητικὰ πρὶν ξεκινήσουν.

Ὅταν δὲν ξέρει κανεὶς λεπτομερῶς τὰ γνωρίσματα τοῦ νησιοῦ καὶ τοῦ λιμανιοῦ ἀπὸ τὸ ὁποῖο ξεκίνησε καὶ ὅπου πρόκειται νὰ ἐπιστρέψῃ πάλι, ἡ στοιχειώδης σύνεσις ἐπιβάλλει νὰ στρέψῃ ἀμέσως τὴν πρῶρα τοῦ σκάφους του πρὸς τὸ λιμάνι, εὐθὺς μόλις ἀντιληφθῇ ὅτι ὁ ἀέρας ἀρχίζει νὰ ἀγριεύῃ.

Στὰ περισσότερα λιμάνια ἢ ἄλλα σημεῖα νησιῶν, ὅπου ὑπάρχει σηματωρὸς ὅταν ἡ θάλασσα φουσκώνῃ, οἱ ναυτιλλόμενοι εἰδοποιοῦνται περὶ αὐτοῦ. Τὸ διακριτικὸ σῆμα ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι, μία μαύρη σημαία εἰς σχῆμα τριγώνου, ὑπὸ τὴν ὁποία εὑρίσκεται μία ἄσπρη σημαία ποὺ ἔχει στὸ μέσον της ἕνα μαῦρο Χ. Συνεπῶς οἱ ἐνδιαφερόμενοι, δὲν ἔχουν παρὰ νὰ συμβουλευθοῦν τὸν σηματωρό. Ἡ μαύρη τριγωνικὴ σημαία, ὅταν ὑψωθῇ ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἄσπρη μὲ τὸ Χ στὸ μέσον, δείχνει ὅτι τὰ νερὰ ἀρχίζουν νὰ χαμηλώνουν.

Κάθε πρωῒ καὶ βράδυ οἱ σηματωροὶ ὑψώνουν σήματα ποὺ δείχνουν τί καιρὸς ἐπικρατεῖ στὸ πέλαγος. Λ.χ. μία σημαία (οἱουδήποτε χρώματος), ὑψωμένη ἄνευ ἄλλου διακριτικοῦ, σημαίνει ὅτι ὁ καιρὸς εἶναι ἀμφίβολος καὶ ὅτι τὸ βαρόμετρο τείνει νὰ πέσῃ. Ἕνας ἁπλοῦς ἐπισείων ὑψωμένος, σημαίνει: Φουσκοθαλασσιά, τὸ βαρόμετρο πέφτει. Μία σημαία σὲ σχῆμα τριγώνου, οἱουδήποτε χρώματος, σημαίνει: Ἐνδείξεις καλλιτερεύσεως τοῦ καιροῦ, τὸ βαρόμετρο ἀνεβαίνει. Μία σημαία, ὑψωμένη ὑπεράνω ἑνὸς ἐπισείοντος, σημαίνει: Ἡ εἴσοδος στὸ λιμάνι καθίσταται δυσχερής. Ἕνας ἐπισείων ποὺ κυματίζει ὑπεράνω μιᾶς σημαίας σημαίνει: Τὸ ναυαγοσωστικὸν θὰ ἐξέλθῃ τοῦ λιμένος.

Ὑπάρχουν ἐξ ἄλλου καὶ ἄλλα σήματα τῆς καταιγίδος ποὺ ἐκπέμπονται τῇ βοηθείᾳ δύο κώνων ἀπὸ μαῦρο λινό, ποὺ φαίνονται μακρόθεν σὰν μαῦρα τρίγωνα. Τὰ σήματα ὅμως αὐτά, δὲν εἶναι ὁρατὰ γιὰ τοὺς παραθεριστάς, ποὺ πρόκειται νὰ ξεκινήσουν σὲ θαλάσσια ἐκδρομή, ἀλλ' εἰδοποιοῦν τοὺς εἰς τὸ πέλαγος εὑρισκομένους ψαράδες περὶ τῶν πιθανῶν κατευθύνσεων ποὺ θὰ λάβουν οἱ ἄνεμοι καὶ περὶ τοῦ ἐνδεχομένου νὰ ξεσπάσῃ μία θύελλα.

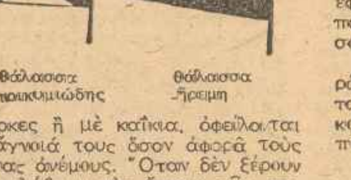

Θάλασσα τρικυμιώδης

Θάλασσα ἤρεμη

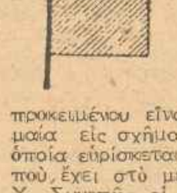

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὰ ναυαγοσωστικὰ ἀπέπλευσαν.

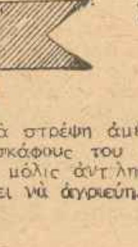

Αὐτὲς οἱ δυὸ σημαῖες σημαίνουν ὅτι ἡ εἴσοδος εἰς τὸν λιμένα εἶνε δυσχερής.

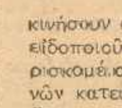

Σημεῖον ὅτι ὁ καιρὸς καλλιτερεύει τὸ βαρόμετρο ἀνεβαίνει.

Ξένο χιοῦμορ

Ἡ νοικοκυρά: Παίζετε ἄθλια μουσική..

— Γιὰ τὸ προπολεμικὸ νοίκι ποὺ σᾶς πληρώνω πολὺ σᾶς πάει

Τὸ ρομπότ: Μπάρμαν, ἕνα ποτηράκι λάδι, παρακαλῶ!

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ. — Μὲ συγχωρεῖτε ποὺ φεύγω. Φοβᾶμαι μὴ χάσω τὴν πρώτη σκηνὴ τῆς «Εὔθυμης χήρας»...

Ὁ κύριος.. Τηλέφωνος

ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

— Καλησπέρα Μαντλέν. Εἶσαι εὐχαριστημένη;... Ναί, πάλι θ' ἀργήσω... Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ φάω μαζὶ μ' ἕναν πελάτη... Ὄχι, δὲ θ' ἀργήσω πολύ... Μὰ πάνω-κάτω τὰ μεσάνυκτα... Ἔχεις κανένα καλὸ βιβλίο νὰ διαβάσῃς ὥσπου νὰ γυρίσω;... Ὡραῖα... ὥστε θὰ μὲ περιμένῃς... Ἀντίο ἀγάπη μου...

Τὸ τηλεφώνημα αὐτὸ τοῦ ἀνδρός της, δὲν ἦταν οὔτε τὸ πρῶτο, οὔτε τὸ τελευταῖο τῆς ἑβδομάδος. Τὸ τηλέφωνο εἶχε τόσο ἀντικαταστήσει τὴν παρουσία τοῦ πολυάσχολου συζύγου, ὥστε ἡ παραμελημένη Μαντλέν, τὸν εἶχε βαφτίσει «ὁ κύριος Τηλέφωνος». Μὲ τὸν καιρὸ ὅμως, ἡ νέα γυναίκα ἄρχισε πιὰ νὰ χάνῃ τὴν ὑπομονή της. Ὁ Ζὰν προτιμοῦσε τὶς ἐργασίες του ἀπὸ τὴ σύντροφό του. Εἶνε τόσο ἄδικο νὰ καταντᾷ κανεὶς φάντασμα τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἰδίως ὅταν βλέπῃ τὴν ὡραία του ἀγάπη νὰ πηγαίνῃ χαμένη!... Ἡ δύστυχη Μαντλέν, δὲν εἶχε κοντά της τὸν Ζὰν παρὰ μόνο τὶς ὧρες ποὺ ὁ ἄνδρας της κοιμότανε. Οἱ ἔμποροι, οἱ πελάτες του, ὁ λογιστής του, ἡ δακτυλογράφος του, τὸν ἔβλεπαν πολὺ περισσότερο παρὰ ἡ γυναίκα του ποὺ τὸν πῆρε ἀπὸ ἔρωτα! Ὅταν ἡ Μαντλὲν ἀρραβωνιάστηκε τὸν Ζάν, ἀνυπομονοῦσε νὰ παντρευτοῦνε γιὰ νὰ μὴ τὸν ἀποχωριστῇ. Τώρα, ἡ γυναίκα τοῦ πολυάσχολου αὐτοῦ ἐπιχειρηματία, νοσταλγοῦσε 'κείνη τὴν ἐποχή, ποὺ ὁ Ζὰν τῆς ἔδινε ὅλα του τὰ ἀπογεύματα.

Τὸ ρολόϊ χτυπάει ἔντεκα. Τί κουρασμένο ποὺ νοιώθει ἀπόψε τὸν ἑαυτό της ἡ δύστυχη Μαντλέν! Ἆρά γε ν' ἀρχίζῃ νὰ γερνάῃ; Ὡρισμένως θὰ γερνάῃ κανένας πιὸ γρήγορα, ὅταν περνᾷ τὶς ὧρες του ὁλομόναχος καὶ τὶς μετρᾷ τὴ μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη... Τὸ βλέμμα τῆς νέας γυναίκας ἔπεσε στὸ γραφεῖο τοῦ ἀνδρός της. Ἐστάθηκε πάνω στὴ φωτογραφία ποὺ παρίστανε τὸν Ζὰν καὶ 'κείνην νὰ τοῦ χαμογελᾷ, σὰ νὰ τοῦ ἔλεγε: «Τὰ περιμένω ὅλα ἀπὸ τὴ ζωή. Γι' αὐτὸ σὲ παίρνω, γιὰ νὰ μοῦ τὰ δώσῃς ἐσύ!..» Αὐτὸ τῆς φάνηκε σὰν εἰρωνεία ἀβάσταχτα σκληρή. Ἀπόσπασε τὸ βλέμμα της ἀπὸ τὴ φωτογραφία τους κι' ἀναρωτήθηκε τί θάκανε γιὰ νὰ περάσῃ ἀκόμη μιὰ ὥρα, ὥσπου νὰ γυρίσῃ ὁ Ζάν. Ἡ Μαντλὲν δὲν εἶχε φάει, ἀλλ' οὔτε καὶ πεινοῦσε. Μπορεῖ κανεὶς νάχῃ ὄρεξι, ὅταν εἶνε ὁλομόναχος; Ἂν διάβαζε μερικὲς σελίδες τοῦ μυθιστορήματός της, ἴσως ἡ ὥρα νὰ περνοῦσε γρηγορώτερα... Μὰ ἡ Μαντλὲν δὲν ἔκανε ἄλλη δουλειὰ ἀπὸ τ' ἀπόγευμα. Εἶχε κουραστῆ πιὰ ἀπὸ τὸ διάβασμα, σὲ σημεῖο νὰ μὴ μπορῇ νὰ συγκεντρώσῃ πάλι τὴν προσοχή της στὸ βιβλίο ποὺ τῆς κράτησε ἐπὶ τόσες ὧρες συντροφιά. Οὔτε καὶ νὰ περιμένῃ ἄλλο μποροῦσε. Εἶχε ἀποκάμει. Ἡ σκέψι της πῆγε τότε στὶς ἄλλες γυναῖκες ποὺ αὐτὴ τὴν ὥρα ἄκουγαν μουσικὴ παρακολουθοῦσαν μιὰ θεατρικὴ παράστασι, ἢ περνοῦσαν τὴ βραδυά τους μὲ τὴ συντροφιὰ τοῦ ἀνδρός τους. Πόσα χρόνια τῆς ἔμεναν ἀκόμη νὰ χαρῇ τὴ ζωή της γιὰ νὰ συνεχίσῃ αὐτὴ τὴ μάταιη θυσία τῆς ἀγάπης καὶ τῆς νειότης της; Σ' αὐτὴ τὴ σκέψι, ἡ Μαντλὲν ἄναψε τὸ πολύφωτο, ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸν καθρέφτη, καὶ σὰ νὰ τὴν ἱκανοποίησε τὸ εἴδωλό της, ἄρχισε νὰ σιγοτραγουδᾷ ἕνα βάλς. Ὅταν εἶπε δυὸ-τρεῖς στροφὲς τῆς μελωδίας του ἡ νέα γυναίκα ἀντελήφθηκε πὼς αὐτὸ τὸ βάλς ἤτανε περασμένης μόδας. Τί εἶχε κάνει ἡ Μαντλὲν ἀπὸ τότε ποὺ ὅλο τὸ Παρίσι τραγουδοῦσε αὐτὸ τὸ βάλς; Ποῦ βρισκότανε καὶ μὲ ποιόν; Ἐδῶ, στὴν ἴδια αὐτὴ αἴθουσα, μονάχη, μὲ τὴ σκιά της καὶ τὶς νοσταλγίες της... Ἤτανε σὰ νάχε ἀποκοιμηθῆ σὰ νὰ ὠνειρεύτηκε ἀντὶ νὰ ζήσῃ... Καὶ ξαφνικὰ ἡ Μαντλὲν ἔνοιωσε πὼς δὲ θὰ μποροῦσε πιὰ νὰ ὑπομείνῃ οὔτε μιὰ ὥρα περισσότερο αὐτὸ τὸ μούδιασμα, αὐτὴ τὴν ἀναμονὴ μιᾶς χαρᾶς ποὺ τῆς ἀρνιότανε τόσο ἄδικα ἐκεῖνος π' ἀγαποῦσε. Σ' αὐτὴ τὴ σκέψι ἡ νέα γυναίκα πῆρε τ' ἀκουστικὸ τοῦ τηλεφώνου καὶ σχημάτισε τὸν ἀριθμὸ τῆς φίλης της Ζακλίν.

— Ἀλλὸ Ζακλίν, τί θάλεγες ἂν σοῦ πρότεινα νὰ βγαίναμε λίγο ἀπόψε; Τί λές; Ἀπορεῖς γιὰ τὴν πρότασί μου; Μὰ ὁ ἴδιος ὁ ἄνδρας μου μὲ συμβούλεψε νὰ βγῶ λίγο νὰ ξεμουδιάσω γιατὶ ἐκεῖνος ἔχει δουλειὰ ἀπόψε. Εὐτυχῶς δὲν τοῦ συμβαίνει συχνά... Πάντως θὰ τὸν εὐχαριστοῦσε νὰ μὴν πάῃ χαμένη ἡ βραδυά μου ἐξ αἰτίας του. Ἔχεις παρέα;... Ἂν θέλω τὸν κουνιάδο σου μαζί μας; Καὶ βέβαια τὸν θέλω! ...Λοιπόν, σύμφωνοι... Ἔρχομαι ἀμέσως...

— Μαντλέν!... Μαντλέν! ...Μὰ ποῦ εἶσαι λοιπόν; — φώναξε στὸ γυρισμό του ὁ Ζὰν ἀνήσυχος.

Γιὰ πρώτη φορὰ συναισθάνθηκε τὴν ἀγωνία ποὺ προξενεῖ στὸν ἄνδρα τὸ νὰ βρίσκῃ ἀδειανὸ τὸ σπίτι ὅπου εἶχε συνηθίσει νὰ τὸν περιμένῃ κάθε βράδυ μιὰ ἀγαπημένη παρουσία...

Τὸ βλέμμα τοῦ Ζὰν ἔπεσε ἀπάνω στὸ γραφεῖο του. Ὑπῆρχε μιὰ κόλλα χαρτὶ μὲ δυὸ-τρεῖς φράσεις γραμμένες ἀπὸ τὸ χέρι τῆς Μαντλέν:

— «Ἄργησα κάπως νὰ σκεφτῶ, ὅτι ἔχω κι' ἐγὼ δικαίωμα νὰ χαρῶ τὴ ζωή μου. Ἐσένα αὐτὸ δὲν σοῦ πέρασε ποτὲ ἀπὸ τὸ νοῦ:»

— Ἔχεις δίκηο ψιθύρισε ὁ Ζάν. Καὶ ξαπλώθηκε σὲ μιὰ πολυθρόνα νὰ περιμένῃ τὸ γυρισμὸ τῆς Μαντλέν.

Ὅταν ἡ γυναίκα του ἐπέστρεψε σὲ δυὸ ὧρες, δὲν τῆς ἔκανε καμμιὰ σκηνὴ γι' αὐτὴ τὴ νυκτερινὴ ἔξοδό της. Οὔτε καὶ τὴ ρώτησε μὲ ποιὸν ἤτανε καὶ ποῦ πῆγε. Τὴν ἀγκάλιασε μὲ τρυφερότητα καὶ τῆς εἶπε ἁπλᾶ:

— Ἐπὶ τέλους αὐτὴ ἡ δουλειὰ ποὺ κυνηγοῦσα τόσον καιρό, πέτυχε. Τώρα ποὺ ξεμπέρδεψα, ἄρχισα νὰ καταλαβαίνω πόσο πολὺ μοῦ λείπεις. Ἐπῆρα εἰσιτήρια γιὰ νὰ πᾶμε αὔριο μαζὶ στὸ θέατρο καὶ κατόπιν θὰ κάνωμε ἕναν περίπατο μὲ τ' αὐτοκίνητο, ἂν σ' εὐχαριστῇ. Τώρα ποὺ οἱ βραδυές μου θἆναι πάλι ἐλεύθερες θὰ πηγαίνωμε ὅπου σοῦ κάνει κέφι ἐσένα. Τὸ σκεφτόμουν ἀπὸ μέρες αὐτό, μὰ δὲν σοῦ τὸ ἔλεγα γιὰ νὰ σοῦ κάνω ἔκπληξι...

— Εἶσαι ἕνας μεγάλος ψεύτης, ἀλλὰ σὲ πιστεύω, τοῦ ἀποκρίθηκε 'κείνη χαμογελώντας.

Ρίχτηκαν ὁ ἕνας στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἄλλου, μὲ τὴ βεβαιότητα ὅτι ἡ εὐτυχία τους ποὺ εἶχε τόσο κινδυνέψει ἐκεῖνο τὸ βράδυ νὰ χαθῇ σώθηκε ὡς ἐκ θαύματος...

ΓΚΑΣΤΟΝ ΜΠΟΝΝΕΡ

Μικρὲς ἀσκήσεις...

ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΛΟΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

γιὰ παιδιὰ καὶ μεγάλους

Τρεῖς σιδηροδρομικοὶ ὁδηγοῦν ἕνα τραῖνο, ἤτοι ὁ μηχανικός, ὁ θερμαστὴς καὶ ὁ χειριστὴς τῶν φρένων. Ὀνομάζονται Τζὸνς Σμὶθ καὶ Ρόμπινσον.

Μέσα στὸ τραῖνο βρίσκονται τρεῖς ταξιδιῶτες ποὺ λέγονται Τζόνς, Σμὶθ καὶ Ρόμπινσον.

1) Ὁ Ρόμπινσον κατοικεῖ στὸ Ντητρόϊτ.

2) Ὁ χειριστὴς τῶν φρένων κατοικεῖ στὰ μισὰ τοῦ δρόμου μεταξὺ Σικάγου καὶ Ντητρόϊτ.

3) Ὁ Τζὸνς κερδίζει ἀκριβῶς 2000 δολλάρια τὸ χρόνο.

4) Ὁ Σμὶθ εἶνε πολὺ πιὸ δυνατὸς στὸ μπιλλιάρδο ἀπὸ τὸν θερμαστή.

5) Ὁ ταξιδιώτης ποὺ κατοικεῖ πλησιέστερα πρὸς τὸν χειριστὴ τῶν φρένων κερδίζει τριπλάσια ἀπ' αὐτόν.

6) Ὁ ταξιδιώτης ποὺ μένει στὸ Σικάγο ἔχει τὸ ἴδιο ὄνομα μὲ τὸν χειριστὴ τῶν φρένων.

Ποιὸ εἶνε τὸ ὄνομα τοῦ μηχανικοῦ;

Δὲν εἶνε δύσκολο νὰ βρῆτε τὴν ἀπάντησι, ἂν διαβάσετε μὲ προσοχὴ τὰ ἀνωτέρω.

Ἂν ὅμως δὲν καταφέρετε νὰ λύσετε τὸ μικρὸ αὐτὸ πρόβλημα θὰ σᾶς βοηθήσωμε ἐμεῖς.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

1) Ο ΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΤΩΝ ΦΡΕΝΩΝ:

Ἔχει τὸ ἴδιο ὄνομα μὲ τὸν ταξιδιώτη ποὺ κατοικεῖ στὸ Σικάγο. Ἄρα δὲν εἶνε ὁ Ρόμπινσον ἀφοῦ ὁ Ρόμπινσον κατοικεῖ στὸ Ντητρόϊτ. Ἐξ ἄλλου, ὁ Τζὸνς δὲν κατοικεῖ πλησιέστερα πρὸς τὸν χειριστὴ τῶν φρένων, ἐφόσον ὁ Τζὸνς κερδίζει ἀκριβῶς 2000 δολλάρια τὸ χρόνο, ἐνῶ ἐκεῖνος ποὺ μένει πιὸ κοντὰ στὸν χειριστὴ τῶν φρένων κερδίζει τὸ τριπλάσιο ἀπ' αὐτόν.

Δεδομένου λοιπὸν ὅτι ὁ χειριστὴς τῶν φρένων κατοικεῖ στὰ μισὰ τοῦ δρόμου μεταξὺ Σικάγου καὶ Ντητρόϊτ καὶ ὅτι ὁ Τζὸνς δὲν εἶνε ἐκεῖνος ποὺ μένει πιὸ κοντὰ στὸν χειριστὴ τῶν φρένων, θὰ πῇ ὅτι ὁ Τζὸνς κατοικεῖ στὸ Σικάγο. Συνεπῶς ὁ χειριστὴς τῶν φρένων εἶνε ὁ Τζόνς.

2 Ο ΘΕΡΜΑΣΤΗΣ:

Δὲν λέγεται Τζόνς, ἀφοῦ αὐτὸ εἶνε τὸ ὄνομα τοῦ χειριστοῦ τῶν φρένων. Δὲν ὀνομάζεται οὔτε Σμὶθ γιατὶ τότε θὰ ἔπρεπε νὰ ξεπερνᾷ τὸν ἑαυτό του ὡς παίκτης μπιλλιάρδου. Ἑπομένως ὁ θερμαστὴς εἶνε ὁ Ρόμπινσον.

3) Ο ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ:

Δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶνε ὁ Σμὶθ ἀφοῦ ὁ Τζὸνς εἶνε ὁ χειριστὴς τῶν φρένων καὶ ὁ Ρόμπινσον εἶνε ὁ θερμαστής.

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΕΝΤΙΤ

ΜΙΚΡΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

Τὴν Κυριακή, στὸ μπάνιο, πηγαίνω μόνος. Ἔχω μιὰ θεσούλα στὴν ἄμμο καὶ στήνω τὴ σκηνή μου πρωῒ-πρωΐ. Παίρνω μαζί μου τὸ μπουρνούζι μου, τὴν κρέμα μου τὴν πίπα μου, τσιγάρα καὶ σπίρτα. Κάποιος ποὺ ἀγαπᾷ τὸ ἴδιο μὲ μένα τὴ μοναξιὰ ἔρχεται κι' αὐτὸς κοντά μου μ' ἕνα πακέττο τσιγάρα. Ὅταν τὰ καπνίσῃ, πλησιάζει σὲ μένα. Ἀλλὰ ζοῦμε τὸ πολὺ ὀχτὼ λέξεις τὴ μέρα. Πολλὲς φορὲς θέλουν νὰ πιάσουν κουβέντα μαζί μου καὶ ἄλλοι. Τότε ἀνοίγω τὴν ἐφημερίδα ποὺ ἔχω μαζί μου ἐπίτηδες γι' αὐτὲς τὶς περιστάσεις, ἢ κοιμᾶμαι.

Τὸ πρωῒ τῆς Πεντηκοστῆς ἤμουν ξαπλωμένος πάνω στὸ λιλὰ μπουρνούζι μου, ὅταν ἄκουσα κοντά μου κουβέντα. Ἀκούω πολὺ εὐχαρίστως ὅταν κουβεντιάζουν δίπλα μου καὶ χαίρομαι ποὺ δὲν λαβαίνω μέρος στὴ συζήτησι. Ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἦταν τὸ θέμα τόσο ἐνδιαφέρον: Ὠδαὶ τοῦ Ὁρατίου, μαθηματικὰ τοῦ σχολείου καὶ γεωγραφία τῆς Ἀγγλίας. Ἡ φωνὴ μιᾶς Ἔρρικας ἀνήγγειλε ὑπερήφανα:

— Ὁ πατέρας θὰ μοῦ χαρίσῃ ἕνα αὐτοκίνητο καὶ ἀπὸ τώρα μαθαίνω νὰ ὁδηγῶ.

Εὐτυχισμένοι ἄνθρωποι! σκέφθηκα. Δὲν ἔχουν φροντίδα πῶς θὰ τὰ βγάλουν πέρα! Ἀσφαλῶς τὰ κορίτσια θὰ ἦσαν ἄσχημα. Ἀπὸ τὰ λόγια τους κατάλαβα πὼς ἦσαν φοιτήτριες. Γύρισα τότε ἔτσι ποὺ νὰ μπορῶ νὰ τὶς δῶ! Ὤ, δὲν ἦσαν καθόλου ἄσχημες. Ἡ Ἔντιτ πρὸ πάντων ποὺ ἤθελε νὰ ταξιδέψῃ στὴν Ἀγγλία ἦταν καλλονή. Δυστυχῶς δὲν εἶναι πιὰ τῆς μόδας νὰ περιγράφῃ κανεὶς τὶς ἡρωΐδες. Κρῖμα!

Ποτὲ κανένα ξένο κορίτσι δὲ φλερτάρισε τόσο χαριτωμένα μὲ μένα. Φυσικὰ ἦταν λιγάκι δύσκολο. Οἱ δυὸ ἄλλες ἔρριχναν ὕποπτα βλέμματα πρὸς τὸ μέρος μου. Ὁ γειτονάς μου βέβαια δὲν ἤθελα νὰ προσέξῃ τίποτα. Ἤξερε τὴ φιλενάδα μου, τὴν Ἴλσα. Κατωρθώσαμε μ' ὅλα ταῦτα νὰ ἀνταλλάξωμε μερικὲς ματιές, κουνήματα τοῦ κεφαλιοῦ καὶ ἀνασηκώματα τῶν ὤμων. Κάναμε ἔτσι μιὰ συνδιάλεξι, μόνο ποὺ δὲν καταλάβαινε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον τί λέει. Μιὰ στιγμὴ ὅμως μὲ κατάλαβε ἀρκετὰ καλά, ὅταν τῆς ἔδωσα νὰ νοιώσῃ ὅτι τὴν ἤθελα νὰ ἔρθῃ στὴν πλάζ, ὅπου μπορούσαμε νὰ μιλήσωμε ἀνενόχλητα.

Αὐτὴ ἔστειλε τὶς φιλενάδες της νὰ ἰδοῦν ἂν πῆγα. Καὶ ὅταν ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ὥρα ἀναμονὴ γύρισα πάλι ἔξω φρενῶν, τὴν εἶδα καὶ μοῦ ἔκαμε τόσα νοήματα μὲ τὰ μάτια της, ὥστε ἀπεφάσισα νὰ μείνω ἐκεῖ.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε ἔρθει πέντε ἡ ὥρα. Δὲν πρόφθανα πιὰ νὰ πάω στὸ ραντεβοῦ μὲ τὴν Ἴλσα. Τὰ τρία κορίτσια κουβέντιαζαν μεταξύ τους. Ἔλεγαν πὼς θὰ πήγαιναν στὴν Ἔρρικα γιὰ νά... γιατὶ δὲν κατάλαβα.

Σηκώθηκαν καὶ ἔφυγαν. Φυσικὰ δὲν ἤμουν τόσον ἀνόητος νὰ τὶς ἀκολουθήσω. Φουρκισμένος ἔμεινα ἐκεῖ. φουρκισμένος ὄχι γιὰ τίποτ' ἄλλο, παρὰ γιατὶ αὐτὴ ἡ Ἔντιτ μοῦ ἄρεσε πάρα πολύ.

Εἶναι ὅμως πολὺ εὔκολο νὰ βρῇ κανεὶς ἕνα κορίτσι, γιὰ τὸ ὁποῖο ξέρει κανεὶς τὰ ἑξῆς: Λέγεται Ἔντιτ ἔχει μιὰ φίλη ὀνομαζόμενη Ἔρρικα, εἶνε φοιτήτρια καὶ θὰ ταξιδέψῃ γιὰ τὴν Ἀγγλία. Εἶχα βρῆ ἀνθρώπους μὲ πολὺ λιγώτερα στοιχεῖα. Ἤθελα καὶ νὰ τὴν ἐκδικηθῶ ποὺ μὲ ἔκαμε νὰ τὴν περιμένω ἄδικα, ἤθελα καὶ νὰ κυττάξω ἀκόμα μιὰ φορὰ τὰ μάτια της καὶ νὰ ἀκούσω τὴν ὡραία φωνή της. Στὴν ἀρχὴ τὴν περίμενα στὴν πλὰζ μὲ τὴν ἰδέα πὼς κάποτε θὰ ἐρχόταν ἐκεῖ. Μὰ δυστυχῶς ἔβρεχε ὁλόκληρες ἑξη βδομάδες κατόπιν καὶ ὅταν ξανάγινε ὁ οὐρανὸς μπλέ, ὑπέθεσα πὼς θὰ εἶχε φύγει γιὰ τὴν Ἀγγλία.

Στὸ διάστημα αὐτὸ ρωτοῦσα συστηματικὰ τὴν Ἴλσε, τὴν Ρενέ, τὴν Βίλμα, τὴν Ρένα.

Οὔτε μιὰ ὅμως ἀπ' αὐτὲς εἶχε καμμιὰ Ἔρικα γνωστή. Μὰ κάθε μιὰ εἶχε καὶ μιὰ φίλη Ἔντιτ, ποὺ εἶχε πάει ταξίδι στὴν Ἀγγλία. Ὁ καιρὸς περνοῦσε, εἶχα ξεχάσει πῶς ἦταν ἀκριβῶς τὸ πρόσωπό της. Μὰ ἤμουν ἐρωτευμένος ἀπὸ πεῖσμα.

Μάταια γύριζα στὶς αἴθουσες τοῦ τσαγιοῦ τὸ ἀπόγευμα στὶς κοσμικὲς συγκεντρώσεις καὶ ὅπου εὐχαριστοῦνται νὰ πηγαίνουν τὰ κορίτσια. Τίποτα. Ἄρχισα νὰ χάνω τὴν ὄρεξί μου, παραμέλησα τὴ δουλειά μου. Ξεχνοῦσα νὰ κόψω τὰ μαλλιά μου, νὰ σιδερώσουν τὰ ροῦχα μου.

Στὸν φίλο μου τὸν Φρὲντ τὰ εἶχα πῆ ὅλα.

— Τέτοιες ἀνοησίες μόνο στὰ μυθιστορήματα γίνονται. Νὰ ἀγαπᾷ κανεὶς ἕνα ἄγνωστο κορίτσι καὶ νὰ μὴν μπορῇ νὰ τὸ βρῇ. Ἀλλὰ μιὰ καὶ εἶσαι ἀνόητος, ὅλα ἐξηγοῦνται μοῦ ἔλεγε.

Προσπάθησα νὰ τοῦ ἐξηγήσω ὅτι αὐτὸς ὁ ἔρως καὶ ἂν κάποτε εἶχε γεννηθῆ, ἀπὸ καιρὸ τώρα εἶχε σβήσει καὶ ἦταν μονάχα μιὰ ἔμμονη ἰδέα νὰ τὴν βρῶ.

— Τότε βάλε στὶς ἐφημερίδες μιὰ ἀγγελία. Ἐκείνη ἡ Ἔντιτ ποὺ τὴν μέρα τῆς Πεντηκοστῆς... καὶ διηγήσου τὸ ἐπεισόδιο. Θὰ παρουσιαστῇ.

Ἔτσι καὶ ἔκανα. Τὴν ἄλλη μέρα μοῦ τηλεφώνησαν τετρακόσιες ἑξηνταπέντε Ἔντιτ, δεκαοχτὼ χρόνων ποὺ τὴ μέρα τῆς Πεντηκοστῆς ἦταν στὸ μπάνιο, φλέρταραν μὲ μένα καὶ πῆγαν μετὰ ταξίδι στὴν Ἀγγλία.

Ὁ Φρὲντ δὲν βρῆκε τίποτα ἄλλο νὰ μὲ συμβουλέψῃ. Παραδόξως ὅμως ὕστερα ἀπὸ λίγον καιρὸ γνώρισα μιὰ Ἔντιτ, ποὺ ἦταν κι' αὐτὴ δεκαοχτὼ χρόνων μὲ ὡραῖα τσαχπίνικα μάτια καὶ ὄμορφη φωνή. Τότε ξέχασα τὴν ἄλλη τόσο ποὺ δὲν ξέρω ἂν ὑπῆρξε πράγματι ποτέ!

Τ. ΑΝΤΩΝΟΒΙΤΣ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΑΓΩΝΑ

Πατρίδα μου μυριόκαλλη, ἀθάνατη Ἑλλάδα
π' ἄσβηστη πάντα κράτησες τῆς Λευτεριᾶς τὴ δᾶδα,
καὶ πάντα στάθηκες ὀρθὴ στὰ στίφη τῶν ἐχθρῶν σου
βάφοντας τὰ ἐδάφη σου μὲ αἷμα τῶν παιδιῶν σου

Ἐσὲ Πατρίδα ἀθάνατη, ποὺ ζῇς εἰς τοὺς αἰῶνας
καὶ πάλι ἡ Μοῖρα σὲ καλεῖ σὲ διαλεχτοὺς ἀγῶνας.
Ἀγῶνας γιὰ τὴ Λευτεριά, γιὰ τῆς φυλῆς τὴ ζήση
ποὺ μὲ διαμάντι' ἀτίμητα τὸν κόσμο ἔχεις φωτίσει.
... ...

Σὲ σένα Ἑλληνόπουλο, καμάρι τῆς Πατρίδας
ποὺ ἀπ' αἰῶνες στάθηκες ὁ φάρος τῆς ἐλπίδας,
σὲ σένα ἔλαχε ξανά, γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα
νὰ σώσῃς τῆς Πατρίδας σου τὸ ἁγιασμένο χῶμα.

ΑΝΤ. ΣΒΟΡΩΝΟΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ 66

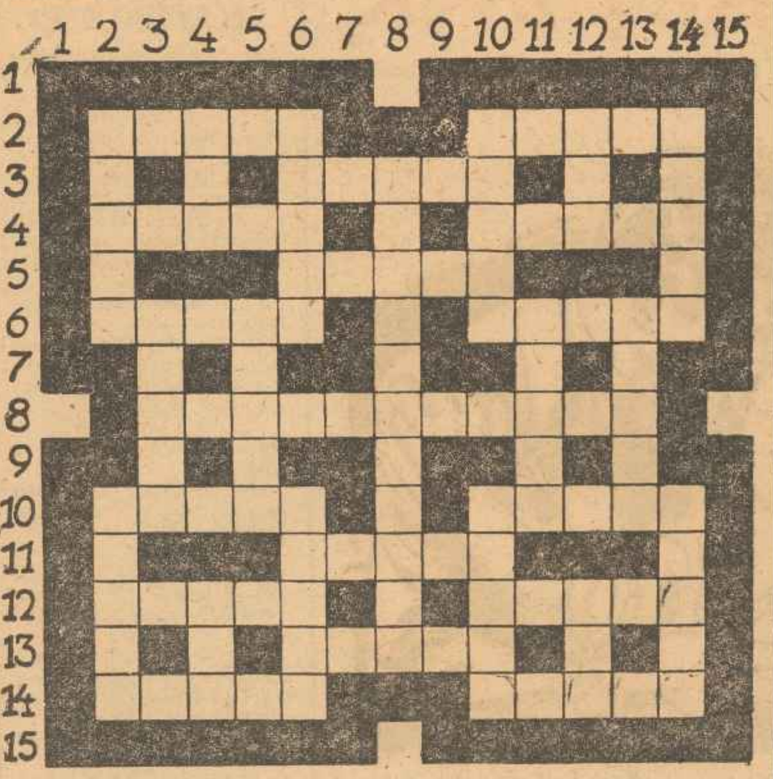

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

2) Ποταμὸς τῆς Μεσσηνίας, διαρρέων τὴν πόλιν τῶν Καλαμῶν — Τὰ βάζουμε στὰ πλεούμενα.
3) Εὐφραίνει τοὺς μπεκρῆδες.
4) Θυμὸς μανία — Ποσοτικόν.
5) Παράγονται κατὰ τὸ ψήσιμο.
6) Εἶνε γεμᾶτος φρόνησι καὶ γνώσεις. — Δὲν εἶναι τὸ ἕνα ὅμοιο μὲ τὸ ἄλλο.
8) Μετακομίζομαι ἀπὸ ἕνα μέρος εἰς ἄλλο.
10) Ἔκαμα μίαν καλὴν πρᾶξιν. — Ὁ κάτοικος τῆς πόλεως.
11) Ὁ κάτοικος μιᾶς ἡρωικῆς περιοχῆς τῆς Πελοποννήσου.
12) Εἶναι κακὰ ὅταν πιάνουν. — Ἡ πρωτεύουσα τοῦ Πριάμου
13) Εἶνε γίλια καλὰ καὶ ψάρι.
14) Πόλις τῆς Μακεδονίας. — Ἀπαραίτητος εἰς τὸ φαγητόν μας.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

2) Σ' αὐτὸν ὑπακούομεν ὅλοι. — Ὁ Θεὸς τοῦ Ἐμπορίου καὶ τοῦ κάλλους.
3) Σ' αὐτὸν καταφεύγουν τὰ πλοῖα ὅταν ἔχει τρικυμία.
4) Ἀρνητικόν. — Διότι (ἀρχαϊκόν).
5) Ἀναφορικόν.
6) Ἡ ἀσθένεια. — Ἀπαραίτητον καρύκευμα τῆς τροφῆς.
8) Ἔτσι λέγεται ἡ Βουλὴ ὡς Σῶμα
10) Ὅ τι καὶ ἡ δευτέρα λέξις τοῦ 2 ὁριζοντίως. — Ὅ,τι καὶ ἡ δευτέρα λέξις τοῦ 6 ὁριζοντίως.
11) Τὸν ψηφίζει ἡ Βουλή.
12) Ἄθροον (πληθ.) — Τὸ 16 μὲ γράμματα.
13) Ὁ αὐτόματος κονδυλοφόρος (ξενικόν).
14) Μᾶς δίνουν αἰσιοδοξίαν. — Εἶνε ἀπὸ ξύλο.

Τὰ ζητήματα τῆς ἡμέρας

Ἡ ἔχθρα τῆς εὐτυχίας

Ἡ μεγαλύτερη ἐχθρὰ τῆς εὐτυχίας μας εἶνε ἡ ρουτίνα. Ἀπὸ μᾶς ὅμως ἐξαρτᾶται ν' ἀποφύγωμε νὰ μπλέξωμε σ' αὐτὸ τὸ μαγκανοπήγαδο. Χρειάζεται φαντασία γιὰ νἆναι κανεὶς εὐτυχισμένος ἢ μᾶλλον, γιὰ νὰ διαρκέση ἡ εὐτυχία του. Μιὰ γυναῖκα ποὺ ξέρει ν' ἀγαπᾶ, φροντίζει καὶ βρίσκει πάντα νὰ κάνη κάποια εὐχάριστη ἔκπληξι στὸν ἄνδρα της. Ἐνῶ ἐκεῖνος ἐργάζεται, αὐτὴ σκέπτεται μὲ ποιὸ τρόπο θὰ κατορθώση νὰ τοῦ προσφέρη μιὰ καινούργια εὐχαρίστησι, ποὺ εἶνε συνάμα καὶ μιὰ ξεκούρασι τοῦ πνεύματός τους κι ἕνας ἀμοιβαῖος λυτρωμὸς τῶν δύο συζύγων ἀπὸ τὴ ρουτίνα τοῦ γραφείου καὶ τοῦ νοικοκυριοῦ τους. Γνωρίζω ἕνα εὐτυχισμένο σύζυγο ὁ ὁποῖος δικαίως καυχᾶται, ὅτι ὕστερα ἀπὸ συζυγικὴ ζωὴ 25 χρόνων, ἐξακολουθοῦν νὰ εἶνε εὐτυχεῖς αὐτὸς καὶ ἡ γυναῖκα του, ὅσο τὴν πρώτη μέρα τοῦ γάμου τους.

Εἶνε κάτι τόσο σπάνιο, ὥστε δὲν μπόρεσα νὰ μὴ τὸν ρωτήσω ποιὸ εἶνε τὸ μυστικὸ αὐτῆς τῆς ἐξαιρετικῆς των τύχης. Ὁ ἄνθρωπος μοῦ ἀπήντησε:

— Εἶνε ἁπλούστατο. Οὔτε ἡ γυναῖκα μου, οὔτε ἐγώ, δὲν γκρινιάζομε ποτέ. Ὅταν μᾶς συμβῆ κάτι δυσάρεστο ἀντὶ νὰ κλαῖμε τὴ Μοῖρα μας βγαίνομε περίπατο γιὰ νὰ τὸ ξεχάσωμε λίγο, χάρις στὴν ἀλλαγὴ τοῦ περιβάλλοντος καὶ τὴν ἀπορρόφησί μας ἀπὸ ἄλλες ἐντυπώσεις. Ἡ γυναῖκα μου προσπαθεῖ νὰ βρῆ τί θὰ μποροῦσε νὰ μ' εὐχαριστήση περισσότερο. Μπορῶ λοιπὸν νὰ μὴ τὴ μιμηθῶ;

☆

Τὰ παιδιὰ εἶνε εὐτυχία. Ὅλοι τὸ ξέρουμε αὐτό. Ξέρουμε ὅμως ἐπίσης ὅτι μία πολυμελὴς οἰκογένεια ἀντιμετωπίζει ἀρκετὰ προβλήματα στὴν ἐποχή μας, μεταξὺ αὐτῶν δὲ καὶ τὸ ὅτι ἡ κρίσις τῆς στέγης δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ διαθέτωμε εὐρυχωρία στὰ σπίτια μας. Ἐξετάσαμε τὸ πρόβλημα τῆς ἀνέσεως γιὰ τὶς πολυμελεῖς οἰκογένειες οὕτως ὥστε νὰ συντελέσωμε κάπως στὴν πρακτικώτερη ἀντιμετώπισί του ἐκ μέρους τῆς νοικοκυρᾶς.

Στὶς σχετικὲς περιπτώσεις, τὸ καλλίτερο εἶνε, νὰ χρησιμοποιῆ κανεὶς τὸ πιὸ εὐρύχωρο δωμάτιο τοῦ σπιτιοῦ του ὡς τραπεζαρία καὶ ταυτοχρόνως ὡς αἴθουσα φωτισμοῦ σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο, γιὰ νὰ μὴ κουράζωνται τὰ μάτια τῶν παιδιῶν ὅταν γράφουν ἢ διαβάζουν τὰ μαθήματά τους.

Ἐὰν τὰ ἄλλα δωμάτια τοῦ σπιτιοῦ συμβαίνει νὰ εἶνε μικρὰ ἢ νοικοκυρὰ μπορεῖ μὲ μιὰ κατάλληλη τοποθέτησι τῶν ἐπίπλων, νὰ ἐξοικονομήση χῶρο. Ἐπὶ παραδείγματι ἂν ἔχη δυὸ παιδιά, ἂς τοποθετήση τὰ κρεββάτια των τὸ ἕνα κοντὰ στὸ ἄλλο, κατὰ μῆκος τῶν δύο τοίχων, βάζοντας στὸ σημεῖο ποὺ οἱ δύο τοῖχοι σχηματίζουν γωνία, τὸ κομοδῖνο μεταξὺ τῶν δύο κρεββατιῶν.

◆

Ἕνα πλωτὸ ἄσυλο

Ἕνα μεγάλο ποταμόπλοιο εἶνε ἀγκυροβολημένο στὸν Σηκουάνα, μπροστὰ στὴν ἀκτὴ τῆς παρισινῆς Γκὰρ ντ' Ὀρσαί. Εἶνε τὸ πλωτὸ ἄσυλο τῶν ἀλητῶν ποὺ διανυκτερεύανε ἄλλοτε, κάτω ἀπὸ τὶς γέφυρες τοῦ ποταμοῦ.

Σήμερα ἡ φιλανθρωπικὴ ὀργάνωσις τοῦ Στρατοῦ τῆς Σωτηρίας, παρέχει στοὺς ἀλῆτες, στρῶμα, καθαριότητα, ὑγιεινὴ καὶ ἄνεσι, στὸν πλωτὸ ξενῶνα της. Ἕνα ὁλόκληρο σύνταγμα γυναικῶν, ποὺ μιλᾶνε γαλλικὰ ὅπως τὰ διδάχτηκαν στὸ Ἐδιμβοῦργο τῆς Σκωτίας ἢ στὸ Μέλμπουρν τῆς Αὐστραλίας, γυρνᾶνε μέρα - νύκτα τὰ κέντρα τοῦ Παρισιοῦ καὶ τὰ ἀπόκεντρά του, γιὰ νὰ ἀνακουφίσουν τὴ δυστυχία ποὺ ηὔξησε ὁ πόλεμος.

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ μερικοὶ ἀλῆτες, ποὺ ἡ μακροχρόνια ἀθλιότης τους τοὺς ἔχει ἀποκτηνώσει σὲ βαθμὸ νὰ μισοῦν ἀκόμη καὶ τὴν καλωσύνη. Ἡ κοινωνία ἀνοίγει μακρόθυμα σ' αὐτοὺς τοὺς ἐχθρούς της, τὴν Μπισὲτρ, τὸ μελαγχολικὸ ἄσυλο ὅπου θὰ καταφύγουν ἀναπόδραστα αὐτοὶ οἱ νικημένοι, ὅταν γεράσουν. Στὴ Μπισὲτρ ἀργοσβήνουν ὅσες δυνάμεις ἀπόμειναν στ' ἀνθρώπινα ράκη μιᾶς ἁμαρτωλῆς ζωῆς μισοῦ ἢ τριῶν τετάρτων τοῦ αἰῶνα. Τὸ κράτος περιθάλπει τοὺς γέρους ἀλῆτες, καὶ ἡ ἀνθρώπινη συμπόνια συγχωρεῖ αὐτὰ τὰ δυστυχισμένα γεράματα.

Τὰ γνήσια ΛΟΥΤΡΑ ΔΑΜΒΕΡΓΗ
ΣΕ ΦΙΑΛΕΣ
ΦΕΡΟΥΝ ΣΤΟ ΠΩΜΑ ΤΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΟΥΣ.

Γράφετε στοὺς Ἀκρίτας μας

Στὴ Στήλη αὐτὴ δημοσιεύονται διευθύνσεις Ἀκριτῶν μας ποὺ ζητοῦν νὰ ἀλληλογραφοῦν μὲ Νέες καὶ Νέους τῶν μετόπισθεν. Δημοσιεύονται ἐπίσης διευθύνσεις ὅσων δέχονται νὰ ἀλληλογραφοῦν μὲ τοὺς Ἀκρίτας μας. Ἡ ἀλληλογραφία διεξάγεται ἀπ' εὐθείας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ὄχι μέσω τοῦ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ».

Ὁ στρατ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΕΡΠΕΖΗΣ, ποὺ βρίσκεται εἰς τὰ Βουνὰ τῆς Β. Ἑλλάδος, ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν : 1ος Λόχος Διαβιβάσεων Χ Ὀρεινῆς Μεραρχίας Σ.Τ.Γ. 916.

Ὁ στρατ. ΚΑΡΑΓΚΙΚΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν εἰς τὴν διεύθυνσιν : Διαβιβάσεις Χ Μεραρχίας Σ.Τ.Γ. 916.

Ὁ στρατ. ΣΑΒΒΑΣ ΒΑΣΙΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται ἀλληλογραφίαν εἰς τὴν διεύθυνσιν : 40ὸς Λόχος Αὐτασφαλείας Πρωτευούσης (Τάγμα Μ.Α.Υ.) Πασιτέλους 9' Παγκράτι.

Ὁ στρατ. ΤΟΥΤΟΥΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν διεύθυνσιν : 22α Ταξιαρχία 509 Τάγμα Λόχος Διοικήσεως Σ.Τ.Γ. 912γ.

Η δὶς ΒΑΝΕΣΣΑ Μ. δέχεται ν' ἀλληλογραφῆ μὲ τοὺς ἡρωικοὺς Ἀκρίτας μας στὴν ἑξῆς διεύθυνσι : Περιοδικὸν «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» λεωφόρος Ἐλ. Βενιζέλου 41, Ἀθήνας.

Ὁ στρατ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ζητεῖ ν' ἀλληλογραφῆ μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν κατωτέρω διεύθυνσιν: 401 Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον Β.Σ.Τ. 902.

Ὁ στρατ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΤΑΚΗΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν : 401 Στρατ Νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν Β. Σ. Τ. 902.

Ὁ στρατ. ΖΩΓΡΑΦΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν διεύθυνσιν : 401 Στρατ. Νοσοκ. Ἀθηνῶν Β.Σ.Τ. 902.

Ὁ στρατ. ΤΣΑΜΠΑΡΔΩΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν κατωτέρω διεύθυνσιν : 401 Στρατ. Νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν Β.Σ.Τ. 902.

Ὁ στρατ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν διεύθυνσιν : Γραφεῖον Διαβιβάσεων 51ης Ταξιαρχίας Σ.Τ.Γ. 914δ.

Ὁ στρατ. ΚΑΤΣΑΜΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν διεύθυνσιν : Γραφεῖον Διαβιβάσεων 51ης Ταξιαρχίας Σ.Τ.Γ. 914δ.

Ὁ δεκανεὺς ΓΡΑΨΑΣ ΤΟΛΗΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν διεύθυνσιν : ΧΙ Μεραρχία, Διαβιβάσεις, 1ος Λόχος Σ.Τ.Γ. 914.

Ἡ δὶς ΜΑΙΡΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ δέχεται νὰ ἀλληλογραφῆ μὲ Ἀκρίτας στὴν ἑξῆς διεύθυνσι : Ἰωαννίνων 2 Ἀθήνας.

Ὁ κ. Δ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται νὰ ἀλληλογραφῆ μὲ τοὺς ἡρωικοὺς στρατιώτας καὶ ἀξιωματικοὺς τῆς περιοχῆς τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ στὴν ἑξῆς διεύθυνσι : Νίκης 13 Ἀθήνας.

Ὁ ἐπιλοχίας ΞΕΝΑΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ τοῦ Εὐσταθίου ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας, «ποὺ νὰ τοῦ κάνουν ἔτσι συντροφιὰ στὰ βουνὰ ποὺ βρίσκεται». Διεύθυνσις : 85η Περιοχή, Λόχος Κυνηγῶν Λοκρίδος, Μῶλος.

Ἡ δὶς ΜΑΙΡΗ ΜΑΡΜΑΡΑ δέχεται νὰ ἀλληλογραφήση μὲ τὸν ἀνθυπολοχαγὸν ΙΩΑΝ. ΦΩΤΕΙΝΟΝ. Διεύθυνσίς της : Πελοποννήσου 9 Μοσχᾶτον Ἀθήνας.

Ὁ ἐπιλοχίας ΠΟΥΛΙΑΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας στὴν κατωτέρω διεύθυνσι : 530 Ἀνεξάρτητος Λόχος Πολυβόλων ΣΤΓ. 918.

Ὁ στρατιώτης ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας στὴν κατωτέρω διεύθυνσι : 530 Λόχος Πολυβόλων Σ.Τ.Γ. 918.

Ὁ στρατ. ΠΛΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας στὴν διεύθυνσι : 530 Λόχος Πολυβόλων Σ.Γ.Τ. 918.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν διεύθυνσι : 957 Λόχος ΕΣΑ ΣΤΓ.916. ..

Ἡ δὶς ΜΠΟΥΛΗ ΠΑΠΟΥΛΙΑ δέχεται νὰ ἀλληλογραφῆ μ' αὐτοὺς ποὺ ἀγόγγυστα ἀψηφοῦν τὸν θάνατο γιὰ νὰ μᾶς ὑπερασπίσουν. Διεύθυνσις : Αἰόλου 2 Παλαιὸν Φάληρον.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ΦΩΤΕΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν εἰς τὴν διεύθυνσι: 957 Λόχος ΕΣΑ. ΣΤΓ.916.

Ὁ ἐπιλοχίας ΜΩΡΑΙΤΗΣ ΣΠΥΡ. ποὺ βρίσκεται στὰ Ὑψώματα τοῦ Γράμμου, ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας στὴν διεύθυνσι : 22α Ταξιαρχία 509 Τάγμα, Λόχος Διοικήσεως ΣΤΓ. 912γ.

Ὁ δεκανεὺς ΚΑΡΜΟΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ποὺ ὑπηρετεῖ στὶς κορυφὲς τῆς Μεθορίου ἐπὶ 13 συνεχῶς μῆνες, ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας στὴ διεύθυνσι: 22α Ταξιαρχία 509 Τάγμα Λόχος Διοικήσεως, ΣΤΓ. 912γ.

Ὁ ὑπαξιωματικὸς ΣΑΒΒΑΣ ΤΑΚΗΣ, ποὺ ἀπὸ τοὺς πρώτους ἔσπευσε στὴ φωνὴ τῆς Πατρίδος, ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας στὴν διεύθυνσι: Διαβιβάσεις Χ Μεραρχίας Σ. Τ. 916.

Ὁ στρατιώτης ΜΠΑΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς Διεύθυνσιν: 509 τάγμα, 4ος λόχος, Σ. Τ. Γ. 912Γ'.

Ὁ στρατιώτης ΛΙΑΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν κατωτέρω διεύθυνσιν: 599 τάγμα πεζικοῦ, λόχος Διοικήσεως Σ. Τ. Γ. 915 Γ.

Ὁ στρατιώτης ΜΑΡΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ποὺ εὑρίσκεται στὰ βουνὰ τῆς Ἠπείρου ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ δεσποινίδας στὴν κατωτέρω διεύθυνσι : Διμοιρία Πολυβόλων 75η Ταξιαρχία Σ.Τ.Γ. 918.

Ὁ στρατιώτης ΜΠΑΖΑΚΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ποὺ μάχεται στὰ Ἠπειρωτικὰ Βουνὰ ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ δεσποινίδας στὴν ἑξῆς Διεύθυνσιν : Ἀνεξάρτητος διμοιρία Μ. Πολ)λων, 75η Ταξιαρχία Σ. Τ. Γ. 918.

Ὁ στρατιώτης ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ τὰ Ἰδεώδη τῆς Πατρίδος ζητεῖ νὰ ἀλληλογραφῆ μὲ δεσποινίδας στὴν κατωτέρω διεύθυνσιν : Χη Ο. Μεραρχία Σ. Τ. Γ. 916.

Ὁ στρατιώτης ΜΑΡΙΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας καὶ μὲ ὁποιονδήποτε: Χη Ο. Μεραρχία Σ. Τ. Γ. 916

Ὁ στρατιώτης ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ, ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας στὴν ἑξῆς διεύθυνσι : Χη Ο. Μεραρχία Σ. Τ. Γ. 916.

Ὁ στρατιώτης ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ, ζητεῖ νὰ ἀλληλογραφῆ μὲ δεσποινίδας στὴν κατωτέρω διεύθυνσι : Χη Ο. Μεραρχία Σ. Τ. Γ. 916.

Ὁ στρατιώτης ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ δεσποινίδας στὴν ἑξῆς διεύθυνσι : Χη Ο. Μεραρχία Σ. Τ. Γ. 916.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΛΙΚΗΝ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Δὲν ἐπεράσατε νὰ πάρετε τὰ γράμματά σας ἀπὸ τοὺς Ἀκρίτας καὶ εἶνε πολλά. Καὶ τὰ καϋμένα τὰ παιδιὰ θὰ περιμένουν νὰ τοὺς ἀπαντήσετε.

Στρατιώτας ΚΑΤΣΙΡΟΓΙΑΝΝΗΝ ΔΗΜ. ΨΥΧΑΝ ΙΩΑΝΝΗΝ ΓΑΛΑΥΤΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΟΝ. Δεκανεῖς ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΝ ΣΤΥΛΙΑΝΟΝ καὶ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ : Τὰ γράμματά σας παραμένουν ἀνεπίδοτα, διότι τὰ πρόσ πα πρὸς τὰ ὁποῖα ἀπευθύνοντα δὲν ἐπέρασαν νὰ τὰ παραλάβου

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ 67

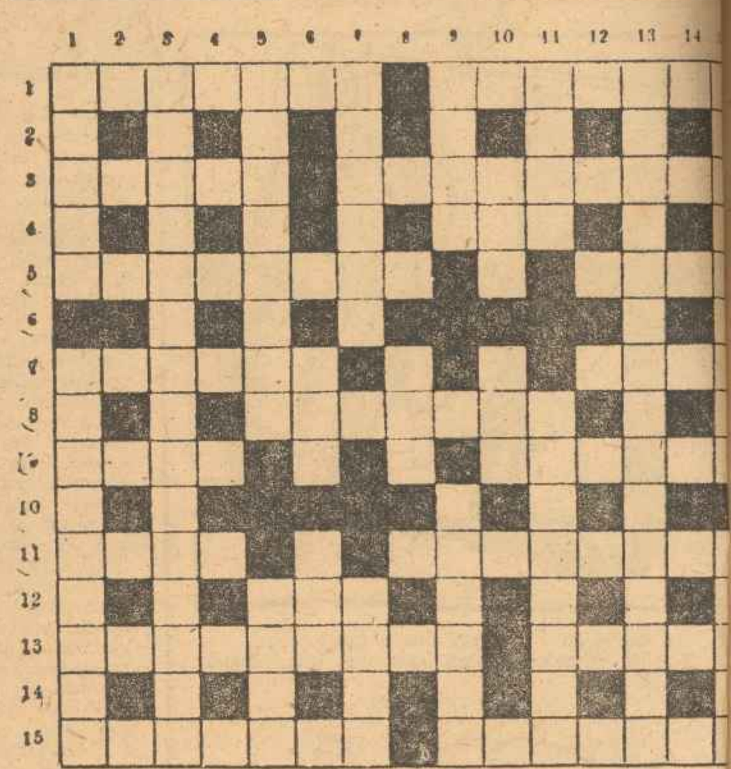

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1) Τίτλος εὐγενείας. — Τὸ παράγωνον τοῦ νίτρου.
3) Τρόπος περπατήματος. — Ἱερὰ περιοχὴ τῆς Ἑλλάδος.
4) Παραπέμπει.
5) Εἶδος πολυτελοῦς χαρτιοῦ (ξενικόν). — Τύπος αὐτοκινήτου.
7) Ἡ ὡμορφιά. — Μόλις.
8) Ἐθνικὸς ποιητής.
9) Παράγεται ἀπὸ τὰ τσίπουρα. — Εἶναι ὑγρό.
11) Γαλακτερὴ τροφή. — Δὲν ἔχει καλὴ ἀνατροφή
12) Τὰ σύμπαντα.
13) Αὐτὸς ποὺ χτίζει. — Τὸ μικρὸ ὄνομα τοῦ μουσουργοῦ Στραβίνσκυ.
15) Γνωστὸς ἀπὸ τοὺς μύθους του. — Δὲν εἶνε συνηθισμένος.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1) Δὲν ἔχουν φωνή. — Ὄρος τ Μακεδονίας εἰς τὸν νομὸν Πέλλης.
3) Ἀνήκει εἰς τὴν πλέον σύγχ νον Ἐπιστήμην.
5) Φαινόμενον τῆς φυλῆς τῶν Πυ μαίων. — Ἐκκλησιαστικὸς ὀργαν σμός.
6) Κτητικὴ Ἀντωνυμία καὶ σῆμ κινδύνου. — Τὸ φωνάζει ἡ γαλλ εἰς τὰς Ἐπιθεωρήσεις.
7) Συνδέεται μὲ τὰ γαϊδούρ —Τὸ ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιᾶτ
8) Τροπικόν
9) Ὄνομα Ἰάπωνος στρατηγο — Δὲν εἶνε ὅμοιος μὲ ἄλλον.
10) Τοπικόν. — Κτητικὴ ἀντωνυμ
11) Δεικτικόν. — Ἡ πατρὶς τοῦ Ἀ ριστοτέλους.
13) Οἱ τόποι ποὺ παράγουν κρασ
13) Πρωτεύουσα Νόμου καὶ χωρ τῆς Ἀττικῆς — Ἀκανόνιστος ὄγκο

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 64 ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

2) Δαναὸς — Ὄσπρια
4) Ἐπὶ
5) Κρίτων — Κτῆσις
9) Μάθημα — Πτῆσις
10) Λεό
12) Ἄνεσις — Οὖσσαι

ΚΑΘΕΤΩΣ :

2) Σαμάρι — Καρίνα
4) Ἀκατανόητος
6) Ἀσθενῶ — Σάλεσι
8) Νομικὴ — Ἄπονος
10) Παρηγορητὴς
12) Οἴησις — Χιλιάς.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 65 ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1) Ἑλλὰς — Ραβδὶ
3) Ἄρτος
4) Ἐσθὴρ — Σακκὶ
6) Αἴσθημα — Ἀρίων
8) Ἑρμῆς — Μάρτιος
10) Αἴσιο — Στόκος
11) Κρῖμα
13) Νῆσος — Ἴλιον.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1) Ἔντερα — Ἑκατὸν
3) Ἦθος — Μισά
5) Σπάρτη — Στόκος
7) Σταλαγματιὰ
9) Ρωσσία — Ραχάτι.
11) Ὀκεϊ — Ἴδης
13) Ἰόνιον — Σταγών.

ΕΝΑΣ ΕΞΟΡΙΣΤΟΣ ΕΡΗΜΙΤΗΣ

Τὸ 1940 ζοῦσε στὸ Βέλγιο ἕνας Ἄγγλος ποὺ ἤτανε παράλ τος. Ἡ ταχύτης τῆς γερμανική εἰσβολῆς καὶ ἡ ἀναπηρία του δ ἄφησαν αὐτὸν τὸν Βρετανὸ ν πάη στὴν Ὀστάνδη καὶ νὰ μπαρ κάρη γιὰ τὴν πατρίδα του. Κα τευθύνθηκε λοιπὸν πρὸς τὴ Νο μανδία ὅπου καὶ ἔφθασαν ὀλίγο κατόπιν του οἱ Γερμανοί. Οἱ κα τοκτηταὶ ἐνέκλεισαν τὴ σύζυγο τ Ἄγγλου ἀναπήρου σὲ στρατόπε δο συγκεντρώσεως ἀλλ' αὐτὸν τ ἀφῆκαν ἐλεύθερο σ' ἕνα σπιτά τοῦ Σαὶν—Λό, γιατὶ οἱ γιατροὶ ἀ πεφάνθησαν ὅτι τοῦ ἔμενε λίγ ζωὴ ἀκόμη. Ἡ θέλησις ὅμως κ ἡ πίστις κάνουν κάποτε θαύματ Ὁ Ἄγγλος ἀνάπηρος ὄχι μόν δὲν ἀπέθανε, ἀλλὰ καὶ κατώρθωσ νὰ στηριχθῆ στὰ πόδια του μὲ τ βοήθεια δεκανικιῶν. Οἱ Νορμαν δοὶ ἐξεδήλωναν μυστικὰ τὴ συμπ θειά τους σ' αὐτὸν τὸ λησμονημέν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς Βρετανό, πο μὲ τὴν ἴδια μυστικότητα κρατοῦσ σημειώσεις τῶν ὅσων συνέβαινα γύρω του. Κατὰ τὸ 1944 οἱ Ἄ γλοι ἀπεβιβάσθησαν στὴ Νορμαν δία. Τὸ Σαὶν—Λὸ ἐδέχθη κατα γισμὸν πυρὸς ἀλλ' ὁ Βρεταννὸ ἀνάπηρος εἶχε χρόνια καὶ τὴν γλύτωσε ἀπὸ τὶς βόμβες. Χάρ στὴ σωτηρία του ὁ κόσμος μπορ νὰ διαβάση σήμερα μία ἀπὸ τ πιὸ ζωντανὲς καὶ συγκλονιστικ περιγραφὲς τοῦ δράματος τῆς γ μανικῆς κατοχῆς. Ὁ Ἄγγλος νάπηρος λέγεται Μπέοναρ καὶ τλοφορεῖ τὸ ἐξόχως ἐνδιαφέρον τὸ βιβλίον του «Ἕνας ἐρημίτης ἐξόριστος»...

ΚΟΡΕΑ: Ἡ χώρα τῆς Ἀπω Ἀνατολῆς

Ἡ Κορέα, ἀρχαιότατο βασίλειο τῆς Βορειοανατολικῆς Ἀσίας, ἐπὶ δεκαετηρίδας ὑποδουλωμένη στὴν Ἰαπωνία, ἀποτελεῖ σήμερα ἕνα ἀπὸ τὰ φλέγοντα θέματα στὰ ὁποῖα συγκεντρώνεται ἡ διεθνὴς προσοχή. Ἀπὸ τὰ 1945 ποὺ Ἀμερικανοὶ καὶ Ρῶσσοι στρατιῶται συνηντήθησαν στὸ μέσον τῆς Κορέας, ἐγκαταστάθηκαν ἐκεῖ καὶ διεχώρισαν τὶς ζῶνες τῆς κατοχῆς τους, ἡ κατάστασις δὲν ἐβελτιώθη πολύ. Οἱ Κορεᾶται ἀποτελοῦντες συμπαγῆ πληθυσμὸ 29 ἑκατομμυρίων, διεκδικοῦν τὴν πλήρη ἀνεξαρτησία τους καὶ ἐξεδήλωσαν ἀπροκάλυπτη ἐχθρότητα στὴν ἰδέα τετραμεροῦς κηδεμονίας, ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ δηλαδή, τὴν Ἀγγλία, τὴ Ρωσσία καὶ τὴν Κίνα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κατάστασις στὴ χώρα τους εἶνε κυριολεκτικὰ χαώδης. Ὁ διαχωρισμὸς τῶν ζωνῶν εἶνε ὁ ἐντελῶς ἀντίθετος ἀπὸ ὅ,τι εἶναι στὴν Γερμανία.

Οἱ Ρῶσσοι ἐλέγχουν τὸ βόρειο καὶ βιομηχανικὸ τμῆμα τῆς Κορέας, μὲ 9 ἑκατομμύρια κατοίκους· οἱ Ἀμερικανοὶ τὸ νότιο καὶ γεωργικὸ τμῆμα μὲ 20 ἑκατομμύρια κατοίκους. Βαρὺ σιδηροῦν παραπέτασμα ἔχει χωρίσει τὶς δύο ζῶνες ποὺ φαίνεται νὰ εἶνε βαρύτερο καὶ ἀπὸ τὸ εὐρωπαϊκό.

Ἡ Ρωσσία ἐχρησιμοποίησε στὴ ζώνη της ἕνα πλῆθος Κορεατῶν κομμουνιστῶν, φυγάδων στὴ Μόσχα ἐπὶ ἰαπωνικῆς κατοχῆς τοὺς ὁποίους ἐξεπαίδευσε στὴν ἰδεολογία της καὶ τοὺς ἔχει τώρα δεξὶ χέρι. Ἔχει μιὰ κυβέρνησι νευροσπάστων ποὺ θέλει καὶ δι' αὐτῆς κυβερνᾷ τὸ τμῆμα της ἐπὶ τῇ βάσει κομμουνιστικῶν προτύπων. Κανένα κόμμα ἄλλο ἀπὸ τὸ κομμουνιστικό, δὲν ὑφίσταται καὶ ἡ ἐκκαθάρισις ἔφθασεν ἕως τὸ τελευταῖο χωριό. Οἱ ὑποστηρικταὶ τῶν Ἰαπώνων εἶνε ὅλοι στὶς φυλακές. Ἔγινε ἀνακατανομὴ τῆς γῆς. Οἱ Ρῶσσοι «ἀποἰσπώνισαν» τὴν Κορέα γιὰ νὰ τὴν σοβιετορρωσσοποιήσουν! Τώρα ἡ δῆθεν Κορεατικὴ Κυβέρνησις τοῦ ρωσσικοῦ τμήματος ὀργανώνει πολιτοφυλακὴ ποὺ τὴν ὁπλίζει μὲ νέα ὅπλα καὶ τὴν ἐκγυμνάζει μὲ ἀξιωματικοὺς ἐκπαιδευμένους στὴ Ρωσσία. Ἐν τῷ μεταξὺ κατὰ χιλιάδας καταφεύγουν οἱ καλούμενοι καθὼς καὶ ἄλλοι Κορεᾶτοι στὴν ἀμερικανικὴ ζώνη.

Οἱ Ἀμερικανοὶ στὴ δική τους ζώνη ποὺ ἔχει πληθυσμὸ 20 ἑκατομμυρίων καταβάλλουν κάθε προσπάθεια νὰ τὴν κυβερνήσουν πάνω σὲ δημοκρατικὰ πρότυπα. Ἐγκαθίδρυσαν ἀναπληρωματικὴ Συνέλευσι μὲ πλήρη νομοθετικὰ δικαιώματα, τὰ 54 ὅμως κόμματα ποὺ ὑπάρχουν στὴν ἀμερικανικὴ ζώνη καὶ ἐμφανίζουν μέλη τριπλάσια ἀπὸ τὸν ὅλον πληθυσμὸ τῆς Κορέας, παρεμβάλλουν μὲ τὶς διενέξεις τους ἄπειρες δυσχέρειες στὴν διακυβέρνησι.

Τεράστιο ἀληθινὰ εἶνε τὸ ἔργο τῶν Ἀμερικανῶν στὴ ζώνη τους. Ἀναδιωργάνωσαν ἐν πρώτοις τὴν πολιτικὴ διοίκησι, πρᾶγμα ἐξαιρετικῆς σημασίας, γιατὶ ἐπὶ σαράντα χρόνια ποὺ ἐκράτησεν ὁ ἰαπωνικὸς ζυγός, οἱ Κορεᾶται δὲν εἶχαν αὐτοκυβερνηθῆ. Ἀμερικανοὶ ἀκτοφύλακες ὠργάνωσαν τὴν Ἀστυνομία καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν Ἀμερικανῶν οἱ ἰαπωνικὲς καταθέσεις στὶς Τράπεζες διετέθησαν γιὰ τὴν γεωργικὴ βελτίωσι. Πρὸς τούτοις, οἱ Ἀμερικανοὶ εἰσάγουν 30.000 τόννους τρόφιμα στὴ ζώνη τους γιὰ τὴ διατροφὴ τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἄγρια διεξάγεται πολεμικὴ μεταξὺ τῶν ἐφημερίδων τῆς ρωσσικῆς καὶ τῆς ἀμερικανικῆς ζώνης καὶ κανεὶς δὲν ξέρει ἂν θὰ κατορθωθῆ ποτὲ νὰ βρεθῆ λύσις γιὰ τὸ κορεατικὸ ζήτημα ποὺ παίρνει σιγὰ - σιγὰ τὴ μορφὴ τοῦ γερμανικοῦ.

ΜΠΑΛΛΕΤΤΑ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΤΗΣ Κας ΕΛΛΗΣ ΖΟΥΡΟΥΔΗ

Ἡ τόσο γνωστὴ καθηγήτρια τῆς Ρυθμικῆς εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ὠδεῖον κ. Ἔλλη Ζουρούδη ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἐπίσκεψί της εἰς Λονδῖνον ἐπέστρεψε πρὸ ἡμερῶν εἰς τὰς Ἀθήνας γεμάτη ἀπὸ ζωηρὲς ἐντυπώσεις. Αὐτὲς τὶς ἐντυπώσεις της περιέγραψε σὲ μιὰ ὁμιλία ποὺ ἔκαμε ἀπὸ τὸν ραδιοφωνικὸ σταθμὸ τοῦ B.B.C. Ἡ ὁμιλία τῆς ἐκλεκτῆς καλλιτέχνιδος ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Σᾶς ὁμιλῶ ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τοῦ Λονδίνου γιὰ νὰ σᾶς πῶ τὰς ἐντυπώσεις ποὺ ἀπεκόμισα στὸ διάστημα ποὺ εἶμαι ἐδῶ γύρω ἀπὸ τὴν ἐργασία ποὺ γίνεται στὴν πόλι αὐτὴ γιὰ τὴν Τέχνη τοῦ κλασσικοῦ χοροῦ.

» Δὲν εἶναι τόσο εὔκολο σὲ 5 λεπτὰ τῆς ὥρας τὰ ὁποῖα τόσον εὐγενῶς μοῦ παρεχωρήθησαν γιὰ τὴν ἐκπομπὴ αὐτή, νὰ δυνηθῶ νὰ σᾶς μεταδώσω τί ἀκριβῶς γίνεται. Πλὴν ὅμως θὰ προσπαθήσω νὰ σᾶς δώσω μιὰ συνοπτικὴ εἰκόνα.

» Στὸ Λονδῖνο σήμερα λειτουργοῦν 5 διάφορα συγκροτήματα κλασσικοῦ μπαλλέττου, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν πέντε ἀπὸ τὰ καλλίτερα θέατρα τῆς μεγαλουπόλεως αὐτῆς: Τὸ «Σάντλερς Γουέλλς Μπάλλετ» σὲ 3 αὐτοτελῆ συγκροτήματα, τὸ «Μπάλλετ Ράμπερτ», τὸ «Ἰντερνάσιοναλ Μπάλλετ» καὶ τὸ «Μετροπόλιταν Μπάλλετ».

Ἐνῶ τὸ Παρίσι ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ θεωρῆται ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ καλλιτεχνικώτερα κέντρα τῆς Εὐρώπης δὲν ἔχει νὰ παρουσιάση παρὰ μόνον τὸ Μπαλλέττο τῆς Ὄπερας καὶ τὸ πρὸ διετίας περίπου ἱδρυθὲν Μπαλλέττο τῶν Ἠλυσίων Πεδίων.

Καὶ τώρα θὰ προσπαθήσω νὰ σᾶς ἀναπτύξω τὴν ἐργασία ποὺ γίνεται στὰ συγκροτήματα αὐτὰ καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖοι ἐργάζονται ἐδῶ οἱ καλλιτέχναι γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὰ ἄριστα ἐκεῖνα ἀποτελέσματα ποὺ ἐπέτυχαν καὶ νὰ κερδίσουν μὲ τὸν τρόπον αὐτόν, γιὰ τὴν Ἀγγλία τὴν πρώτη θέσι στὴν Τέχνη τοῦ χοροῦ.

Τὸ «Σάντλερς Γουέλλς Μπάλλετ» εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα ἱδρύματα τοῦ εἴδους του καὶ συγκεντρώνει τοὺς πλέον φημισμένους καλλιτέχνας τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἱδρύματος αὐτοῦ εἶναι ἡ διακεκριμένη καλλιτέχνις κ. Νινὲτ ντὲ Βαλουᾶ, ἡ ὁποία ὑπῆρξε ἡ πρωτοπόρος τῆς Χορογραφίας ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ τῆς ὁποίας οἱ γνώσεις ὡς διδασκαλίσσης δὲν σταματοῦν εἰς τὴν πλήρη κατάληψιν τοῦ κλασσικισμοῦ καὶ τῆς μουσικῆς. Ἡ κ. ντὲ Βαλουᾶ, σὺν τοῖς ἄλλοις, κατέχει ἐπίσης τὴν γνῶσιν τῆς Ἀνατομίας καὶ μὲ τὴν ἀπαράμιλλον διορατικότητά της κατορθώνει νὰ διαγιγνώσκη καὶ νὰ θεραπεύη καὶ τὶς πιὸ ἀσήμαντες ἀνατομικὲς ἀνωμαλίες, ἕνα δῶρον τὸ ὁποῖον συνέτεινε εἰς τὴν ἀνάπτυξι τοῦ ταλέντου, ἐκεῖ ποὺ τοῦτο ὑπῆρχε, καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν καλλιτεχνῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπὸ διαφορετικὰς συνθήκας δὲν θὰ ἐδημιουργοῦντο λόγω τῶν συμβατικῶν ἀτελειῶν.

» Ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς κ. ντὲ Βαλουᾶ καὶ μὲ τὴν συνεργασίαν τῶν Χορογράφων κ.κ. Λεονὶντ Μασίν, Φρέντερικ Ἄστον, Ρόμπερτ Χέλθ, τῶν πρώτων χορευτριῶν Μαργκὸτ Φονταίν, Μπέριλ Γκρέϋ, Μοῖρα Σῆρερ καὶ Παμέλα Μαίη, τῶν χορευτῶν Μίκαελ Σόμς Τζὼν Χάρτ, Ἄλεξ Γκρὰντ καὶ πολλῶν ἄλλων καλλιτεχνῶν, τὸ συγκρότημα τοῦτο κατορθώνει νὰ παρουσιάζη τὰ καλλίτερα μπαλλέττα τῆς σημερινῆς ἐποχῆς.

» Εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς διότι εἶχα τὴν εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσω τὰ μαθήματα τῶν ἀνωτέρων χορευτριῶν καὶ χορευτῶν ὑπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ διασήμου καθηγητοῦ κ. Πλούτσις, ὁ ὁποῖος εἶναι θῦμα τῆς Ρωσικῆς εἰσβολῆς εἰς τὴν Ρίγα, ὅπου ἦτο διευθυντὴς—χορογράφος τοῦ Κλασσικοῦ Μπαλλέττου στὴν Ὄπερα καὶ τὸν ὁποῖον ἡ κ. ντὲ Βαλουᾶ κατόπιν πολλῶν κόπων κατώρθωσε νὰ ἀνεύρη ὡς πρόσφυγα εἰς τὸ Παρίσι, ὅπως καὶ τὶς πρόβες ὡρισμένων παραστάσεων τὰς ὁποίας τελικῶς εἶδα καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

» Στὴν παρακολούθησί μου αὐτὴ διεπίστωσα γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη ὅτι, μαζὶ μὲ τὴν καθοδήγησι, τὴν καλὴ διδασκαλία καὶ τὴν συνεργασίαν τῶν καλλιτεχνῶν, εἶναι ἐπίσης ἀπαραίτητος ἡ ἐπίμονος καὶ ἐντατικὴ ἐργασία καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸ καθῆκον διὰ τὴν ἀρτίαν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ποὺ ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

» Δυστυχῶς ὁ χρόνος δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἐπεκταθῶ ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῶν ἄλλων συγκροτημάτων τὰ ὁποῖα προανέφερα. Ἀρκοῦμαι ὅμως νὰ εἰπῶ ὅτι καὶ αὐτὰ δὲν ὑστεροῦν κατὰ πολὺ εἰς ἀποτελέσματα καὶ κατορθώνουν ἐπίσης νὰ ἐμφανίζωνται ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀρτίως κατηρτισμένα.

» Τὴν ἐργασίαν αὐτὴν εὐτυχῶς οἱ κάτοικοι τοῦ Λονδίνου ξέρουν νὰ ἐκτιμοῦν δεόντως καὶ ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι τὰ θέατρα ποὺ παρουσιάζουν τὰ μπαλλέττα αὐτὰ εἶνε τόσο κατάμεστα ἀπὸ θεατάς, ὥστε παρίσταται συνήθως ἀνάγκη νὰ προαγοράζωνται τὰ εἰσιτήρια πολλὲς φορὲς καὶ μῆνες ἐνωρίτερον. Πολλὰ ἀπὸ τὰ ἔργα αὐτὰ διαρκοῦν ἀρκετὲς ἑβδομάδες καὶ τὸ «Σλήπιγκ Μπιούτυ» ἐπαίζετο εἰς τὸ «Γκάβεν Γκάρντεν» συνεχῶς ἐπὶ 6 ἑβδομάδες. Ἐκ παραλλήλου τὰ μπαλλέττα αὐτὰ εἶναι περιζήτητα εἰς ὅλα τὰ κέντρα τῆς Εὐρώπης καὶ σύμφωνα μὲ τὶς πληροφορίες τὶς ὁποῖες ἔχω, τὸ μοναδικὸ στὸν κόσμο μπαλλέττο τοῦ «Σάντλες Γουέλλς Μπάλλετ» ἀναχωρεῖ τὸν Σεπτέμβριο διὰ Βρυξέλλας, Πράγαν, Ὄσλο, Κοπεγχάγην καὶ Μάλμετ καὶ θὰ ἐπιστρέψη στὸ Λονδῖνο νὰ ἐπαναρχίση τὰς παραστάσεις εἰς τὸ «Γκάβεν Γκάρντεν» τὸν Νοέμβριο.

Τελειώνοντας θὰ ἤθελα νὰ ἐκφράσω τὴν βαθεῖαν μου εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν μεγάλην καλλιτέχνιδα κ. ντὲ Βαλουᾶ διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν στοργὴν μὲ τὴν ὁποίαν μὲ περιέβαλε καὶ διὰ τὴν προθυμίαν τὴν ὁποίαν ἐπέδειξε εἰς τὸ νὰ μὲ ἐξυπηρετήση εἰς τὸ ἔργον μου.

» Ἐπίσης μεγάλην εὐγνωμοσύνην ὀφείλω εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ B.B.C. διὰ τὴν παραχώρησιν τῆς ἐκπομπῆς αὐτῆς».

ΕΛΛΗ ΖΟΥΡΟΥΔΗ

Ἡ κ. ΕΛΛΗ ΖΟΥΡΟΥΔΗ κατὰ τὴν θερμὴ ὑποδοχὴ ποὺ ἔτυχε ἀπὸ μαθήτριές της κατὰ τὴν ἐπιστροφή της ἀπὸ τὸ Λονδῖνο.

Τὰ τρία λευκὰ ἄλογα

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ

Ξύπνησα τὰ μεσάνυχτα. Ὥρα ἱερή. Ἀλόγων ποδοβολητὸ μοῦ χάλασε τὸν ὕπνο. Ἀγροικάζομαι· — σιωπή! Ζαλισμένος, θέλω νὰ πλαγιάσω πάλι. Γέρνω καὶ μισαποκοιμῶμαι. Τί γλύκα καὶ τί ἀνάπαψη! Πῶς ἤθελα τίποτε πιὰ νὰ μὴ μὲ ταράξη. Πάλι τὸ ποδοβολητό! Σηκώνομαι, ἀνοίγω τὸ παράθυρο ψηλαφητά. Τὸ φεγγάρι ἄξαφνα χτύπησε στὰ μάτια μου. Μὲ θάμπωσε καὶ μὲ συνέφερε. Βλέπω ὄξω. Τί πλημμύρα φωτεινή! Τί ἀτέλειωτη σιγαλινὴ πλημμύρα!

Ὢ ἀπόφαση τρανὴ ποὺ σ' εἶχα διώξει ἀπὸ τὸ νοῦ μου! Ὕπνε προδότη! Στὴ θύρα ἀπόξω ἅμαξα μὲ 3 ἄλογα ζεμένα περιμένει. Ντύνομαι βιαστικὸς καὶ κατεβαίνω. Εἶνε γιὰ μένα ἡ ἅμαξα! Καὶ τ' ἄλογα τὰ ὁλόλευκα εἶνε στὴν προσταγή μου ὅλα! Ποιὸς μοῦ τἄστειλε ; Καὶ τίνος εἶνε τὸ ἅρμα ; Δὲ ρωτῶ. Κι ἀνεβαίνω. Καὶ πιάνω τὰ ἡνία. Ἐγὼ ἡνίοχος, ἐγὼ κι ἀναβάτης. Ἐμπρός! Καὶ ξεκινᾶμε.

Βγαίνομε ἀπὸ τὴ χώρα τρέχοντας γοργὰ καλύτερα πετῶντας. Κανένα θόρυβο δὲν κάνουμε. Κανένα δὲν ξυπνᾶμε. Τὰ σκυλιὰ δὲν κυνηγοῦν τὸ διάβα μας. Καὶ παίρνομε τὸ δρόμο τὸ μεγάλο. Σὲ μιὰ στιγμὴ περνοῦμε τὸν κάμπο τὸν πλατύ. Πόσο κιόλας τὸν ἀφήσαμε πίσω μας : Μὰ τέτοια σκέψη σὲ ζαλίζει. Τὸ τρέξιμο ὅμως μὲ φρενιάζει. Κι' ὅλα τὰ λησμονῶ. Μὲ μεθάει τὸ σκίρτημο τοῦ ἀνέμου τὸ μανισμένο. Ἐμπρός! Λόγια παράτολμα φωνάζω στ' ἄλογα. Δοξάζω τα καὶ τὰ βλαστημῶ. Θέλω νὰ τρέξουν πιὸ πολὺ ἀκόμα. Νὰ κάνουνε φτερὰ καὶ νὰ μὲ συνεπάρουν.

Ἐμπρός! Ἡ μάστιγα σκληρὴ πέφτει στῶν ἀλόγων τὰ κορμιά. Κι' αὐτὰ θεριεύουν τὴν ὁρμή τους τὴν παλληκαρίσια. Φαίνονται σὰ νὰ παραβγαίνουν μεταξύ τους στὴν τρεχάλα κι ὄχι νὰ δουλεύουνε σὲ ξένη προσταγή. Φρυμάζουν ἄγρια. Φωτιὲς πετοῦν τὰ πέταλά τους σὲ κάθε βῆμα. Ἀχνοὺς βγάνουνε σὰν καμίνια τὰ ρουθούνια τους. Ἐμπρός!

Τώρα βρισκόμαστε σ' ἀνήφορο. Ἀπαλὰ ὁ δρόμος ἀνεβαίνει κι ἀγκαλιάζει τὸ βουνό. Κι ἀνεβαίνομε κ' ἐμεῖς μαζί του. Κι ἀνεβαίνομε γοργὰ σὰ νἆταν ἴσωμα. Εἶνε παιγνίδι στ' ἄλογα τ' ἀδάμαστα τέτοιο ταξίδι. Κι ἀνεβαίνομε. Θέλω νὰ κάμω πιὸ στρωτὸ τὸ βῆμα τῶν ἀλόγων. Λυπῶμαι τὴν παλληκαριά τους τὴν ἀνίκητη. Ἀφήνω ἀργὴ τὴ μάστιγα. Χαλαρώνω τὰ ἡνία. Καὶ προχωροῦμε τόσο ἥμερα, τόσο εὐτυχισμένα! Ἄξαφνα τὸ ἕνα τ' ἄλογο, τ' ἀριστερὸ δείχνει σημάδια νὰ κουράστηκε. Κόβω περισσότερο τὴ φόρα τῶν ἀλόγων. Χαϊδευτικὰ λόγια τοὺς κράζω νὰ μαλακώσω τὸ θυμό τους. Γλυκὸ τραγοῦδι σιγοτραγουδῶ. Τίποτε! Τ' ἄλογα δὲν ξεγελιῶνται. Πάντα τὸ βῆμα τους ἀκράτητο.

Τώρα ὁ δρόμος γίνεται σκληρότερος: Ὁ ἀνήφορος ἀνηφορίζει πιὸ πολύ. Τὰ δέντρα γύρω μας πυκνώνουνε. Σκεπάζουν ἀπὸ πάνου μας τὸν οὐρανό. Μᾶς κρύβουν τὸ φεγγάρι. Θολώνουν τὴ λευκότητα τοῦ δρόμου ποὺ φάνταζε ὡς τότε ἀπάτητος, παρθένος δρόμος, στὴ λάμψη τοῦ φεγγαριοῦ. Τ' ἄλογα κουρασμένα ἀγκομαχοῦν. Βάνουν τὰ δυνατά τους. Εἶνε ἡ κρίσιμη στιγμὴ τοῦ ἀγῶνα τους. Παλαίβουν πιὰ γιὰ τὴ ζωή τους. Φαίνονται νὰ καταλαβαίνουν πόσο εἶν' ὁ σκοπός τους κακοτίχειρος. Νοιώθω κι ἐγὼ τὴ θανάσιμη ἀγωνία τους.

Ἄξαφνα σώνεται ὁ ἀνήφορος ὁ φοβερός. Εἴμαστε τώρα σὲ βουνόκαμπο πλατύχωρο, γυμνὸ καὶ χωρὶς σύνορο τριγύρω. Μᾶς λούζει ἀπὸ πάνου τὸ φεγγάρι ἐλεύτερο. Τὰ δεντρωμένα πλάγια χάθηκαν. Οἱ ἴσκιοι οἱ σκιαχτεροὶ ἔμειναν πίσω. Ὅλα τὰ λησμονῶ. Τί ἀναγάλλιαση! Ἐμπρός! Τ' ἄλογο τ' ἀριστερὸ βογγάει. Τρέμει ἐνῶ τροχάζει, ὁλόσωμο. Φαίνετ' ἕτοιμο νὰ πέση. Μέσ' στὴν ὁλόγλυκη σιωπὴ τῆς νύχτας, ποὺ μοῦ περνάει τὴν ψυχὴ στὴν παρουσία τοῦ φεγγαριοῦ τὴν ἄλαλη, τὸ λιγωμένο, τὸ μισόπνοο βογγητὸ τοῦ ἀλόγου ἀκούγεται βαρὺ σὰ νὰ βγαίνη ἀπὸ τὴ γῆ. Τ' ἄλογο μιλεῖ!

— Ὁ δρόμος ἤτανε μακρύς! Ἀργὰ τὸ νοιώθουν οἱ στερνές μου δυνάμες. Ὁ λογισμός μου ὁ ὁλούστερος, πῶς δὲ θὰ σώσω ἀντάμα μὲ τ' ἀδέρφια μου στοῦ ταξιδιοῦ τὸ τέρμα, μοῦ σφάζει τὴν ψυχὴ χειρότερα κι ἀπὸ τὸ θάνατο ποὺ μὲ ζυγώνει. Ἐγὼ ἤμουν τ' ἄλογο τ' ἀκάματο, τ' ἄλογο τῆς ἀγλύκαντης Δουλειᾶς! Ὁ ἀργάτης ὁ ἡμερόδουλος κι ὁ νυχτοπάτης. Ἔφαγα τὴ νειότη μου δουλεύοντας τὸν ἀφέντη τὸν ἀχόρταστο καὶ σύντροφό μου τὸν ἄνθρωπο τὸν τύραννο. Ἔτρεξα φορτωμένος, ὤργωσα νηστικὸς ἀλώνισα μεσημέρια ὁλάκερα δεμένος στοῦ πετράλωνου τὸ στῦλο, τὸ στιγερό. Τώρα γιὰ τὸ δρόμο αὐτὸν ἦταν οἱ δυνάμές μου ξένες. Ἡ φύση μου ἡ βαρύθυμη δὲν ταίριαζε στὴ δική σας τὴ φτερόποδη παλληκαριά. Πεθαίνω ἀδέρφια!

Καὶ πέφτει τ' ἄλογο! Δὲν εἶνε νὰ λυπηθῆ κανεὶς τὸ θάνατό του. Πρέπει νἆσαι σκληρός, κράζω στὸν ἑαυτό μου. Γιατὶ κι ἡ ὥρα δὲ σὲ περιμένει. Κατεβαίνω καὶ κόβω τὰ λουριά. Καὶ πηδάω πάλι στ' ἁμάξι. Καὶ τρέχω τώρα μὲ δυὸ ἄλογα. Ὤ, τὰ εὐγενικά, τὰ γενναιόκαρδα ἄλογά μου! Ἡ στιγμὴ ποὺ ξεψυχοῦσε ὁ σύντροφός τους ἔδωκε σ' αὐτὰ καινούργια δύναμη. Ὁ ταπεινὸς ὁ λογισμός τους ἔμπαινε στὸ δικό μου λογισμό. Ἔνοιωθαν τί ἤθελα καὶ τί ζητοῦσα. Οἱ πυρωμένες τους ψυχὲς εἴχανε πάρει ἀπὸ τὴ φλόγα τῆς ψυχῆς μου. Ὢ ἀγαπημένα μου πιστά μου ζῶα! Ἀδερφικὰ συντρόφια τῶν ὀνείρων μου! Τάχα ἐσεῖς μὲ φέρνετε ὅπου κάποια μοῖρα φτονερὴ σᾶς φέρνει ἢ τάχα ἐγὼ σᾶς ὁδηγάω στὴ βουλή μου καὶ στὴν παράβολη τὴν τόλμη μου : Θὰ ἰδοῦμε.

Ἐμπρὸς καὶ πάλι! Καὶ πάντα ἐμπρός! Χυθήκαμε στὸν κάμπο τὸν ἀτέλειωτο μὲ δίψα νὰ τὸν φᾶμε. Τὸ φεγγάρι κρύφτηκε πίσω ἀπ' τὸ βουνό, ποὺ ἀντίκρυ μας ἀρχίζει νὰ γράφεται θεόρατο. Βουνὸ ἀπάνου στὸ βουνό. Καὶ πρέπει κι αὐτὸ νὰ τ' ἀνεβοῦμε! Κι εἴμαστε κοντὰ στὰ πρόποδά του. Καὶ σὲ λίγο θ' ἀρχίση πάλι, ἀνήφορος, ἴσως πιὸ τρομερὸς ἀπὸ τὸν ἄλλον. Ἡ νύχτα μᾶς πλακώνει σκυθρωπή. Ψυχρὸς ἀγέρας μᾶς παγώνει. Ὁ δρόμος σβήνει, χάνεται μέσ' στὸ σκοτάδι, σὰν ποτάμι ποὺ στειρεύει ἀπόλιγο ὅσο προχωρεῖ. Ἕνας φόβος ποὺ δὲ λέγεται γραπώνει κάθε ψυχὴ γενναία τέτοια στιγμή. Κ' ἐδῶ τώρα κάθε ψυχὴ γενναία θὰ δοκιμαστῆ.

Πρέπει λέω μὲ τὸ νοῦ, θάρρος νὰ δώσω στ' ἄλογα. Νὰ πάρω κι ἐγὼ καρδιὰ [illegible] γα χαϊδεύ [illegible] νυστάζει. [illegible] βαίνει στ [illegible] ρά. Καὶ [illegible] θὰ βγάλ [illegible] δισταγμὸ [illegible] τρομάζει. [illegible] ρου ἀλόγ [illegible] λοί! Θὰ [illegible] εἶνε! Κι [illegible] μοντας, [illegible] μεθυσμέν [illegible]

— Ἡ [illegible] θάρρος μ [illegible] περνοῦσε [illegible] μου. Ἐγὼ [illegible] χάϊδευτο [illegible] Τ' ἄλογο [illegible] ὑποταγὴ [illegible] μαλακότη [illegible] λατρευτὲς [illegible] ψη καὶ δ [illegible] πήδησα, [illegible] νου μου [illegible] προστόλι [illegible] μωραίνομαι [illegible] ὅσο τὸ τέ [illegible] ταξιδιοῦ [illegible] Θὰ πέθνησ [illegible] να. Καὶ [illegible] το, ἀλλὰ [illegible] στὴ δύνα [illegible] Στὴν περ [illegible] κατάρα! [illegible] δὲν ἤμουν [illegible] λον τρόπ [illegible]

(Συνέχεια στὴ Σελίδα 16)

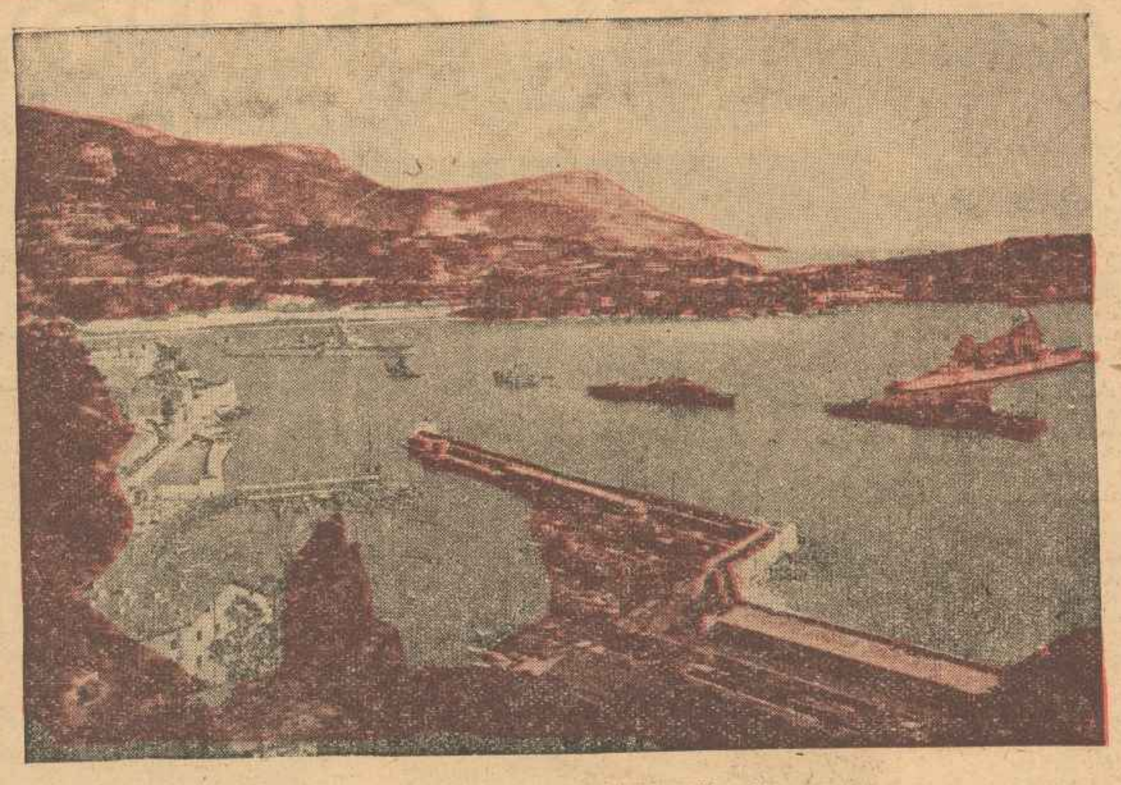

Ἕνα ἀπ' τὰ προάστεια τῆς Νικαίας : ἡ Βιλλεφράν.

Ἡ παραλία τῆς Νικαίας

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ
κ. ΝΙΚ. ΛΑΪΟΥ

(Η ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΑΝΗΣ ΑΚΤΗΣ)

Ἀτέλειωτη σειρὰ τ' αὐτοκίνητα, διασχίζουν τὸ φαρδὺ φειδίσιον δρόμο, ποὺ κάθε τόσο χάνεται μέσ' τὸ πέλαγος τῶν λουλουδιῶν καὶ τῶν δένδρων, καὶ ποὺ ὁδηγεῖ στὸν ἐπίγειο παράδεισο, ποὺ ὀνομάζεται Κυανῆ Ἀκτή.

Τὰ κάλλη τῆς στεριᾶς σταματοῦνε ἐκεῖ ἀκριβῶς ποὺ ἀρχίζουν οἱ ὀμορφιὲς τῆς θάλασσας. Μιὰ πελώρια λευκὴ γιρλάντα — τὸ κῦμα ποὺ παιγνιδίζει πότε ἁπαλὰ καὶ πότε ἀγριεμένα στὴν ἀμμουδιὰ — πλαισιώνει τ' ὁλοπράσινο τῆς στεριᾶς, ποὺ σὲ ποικίλα εἴδη, παρουσιάζει χιλίων εἰδῶν ἐξωτικὰ τοπία, μπροστὰ στὰ ἔκπληκτα μάτια τοῦ ἐπισκέπτη.

Κολπίσκοι, ἀκρωτήρια, χερσόνησοι, μικρὰ νησάκια πνιγμένα μέσ' τοὺς ἀνθοὺς καὶ τὸ πράσινο, διαδέχονται τὸ ἕνα πιὸ ὡραῖο ἀπ' τ' ἄλλο καὶ παντοῦ βίλλες, μέγαρα, μεγαλοπρεπῆ ξενοδοχεῖα, ἀπείρων ρυθμῶν, ποὺ ἱκανοποιοῦν καὶ τὶς πιὸ ἰδιότροπες προτιμήσεις.

Χιλιάδες, σὲ κάθε ἀκρογιαλιὰ παραδίνονται στὸ ἁπαλὸ χάδι τῆς θάλασσας, ποὺ γαλανή, καταγάλανη, σκορπάει πνικτικὴ τὴ φρεσκάδα της, ἀνακατεμένη μὲ τὰ μῦρα τοῦ πεύκου καὶ τόσων ἀνθῶν ποὺ ἄφθονα κι' ἐπιμελημένα, καλλιεργοῦνται σὲ κάθε ἄδεια σπιθαμὴ γῆς.

Νίκαια!! Ἡ μεγαλύτερη πόλη τῆς ἀκτῆς, πραγματικὴ νύφη τῶν κυμάτων. Ὁλοκάθαρη, μὲ τὰ πελώρια μέγαρά της καὶ τοὺς γραφικοὺς δεντροφυτεμμένους δρόμους της, συγκεντρώνει ὅλες τὶς ἐποχὲς χιλιάδες ἐπισκέπτες Γάλλους καὶ ξένους, ποὺ ἔρχονται νὰ χαροῦν ἔστω καὶ γιὰ λίγο τὰ θέλγητρά της ποὺ τόσο σπάταλα χαρίζει στὸν καθένα.

Σειρῆνες, νύμφες καὶ γοργόνες, ὅλων τῶν χρωμάτων κι' ἐθνικοτήτων μέσ' στὰ πολύχρωμα κι ἐξωφρενικὰ μαγιὼ, γεμίζουν τὴν ἀκτή. Μιὰ βαβυλωνία ἀπὸ ἐπικλήσεις, ἐπιφωνήματα, γέλια, σ' ὅλες τὶς γλῶσσες τοῦ κόσμου, δημιουργοῦν μιὰ εὐχάριστη ἀτμόσφαιρα ξεγνοιασιᾶς.

* * *

Ἀπ' τὶς ἐξέδρες, ἐρωτιδεῖς μ' Ἀπολλώνια κορμοστασιὰ καὶ περίσσια θέλγητρα, τεντώνουν σὲ πλαστικὲς πόζες τὸ κορμί τους, ἐπιθεωρώντας ταυτόχρονα τὴν ἀκτὴ γιὰ νὰ διαπιστώσουν ἂν κάνη ἐντύπωσι ἡ φυσιογνωμία τους. Κάτω ἀπ' τὶς τέντες γέροι ἀπόμαχοι τῆς ζωῆς μὲ νοσταλγικὴ ματιά, ἀπολαμβάνουν τὴ πρωϊνὴ φρεσκάδα.

Κι' ἀπὸ παντοῦ καινούργια κύματα ἐπισκεπτῶν κατακλύζουν τὰ ξενοδοχεῖα τὰ κέντρα, τοὺς δρόμους καὶ τὰ Τουριστικὰ γραφεῖα, ποὺ τόσο ἀφθονοῦν ἐδῶ, καὶ ποὺ μὲ πελώριες ἐπιγραφὲς διαφημίζουν τὰ μέσα καὶ τὰ τουριστικὰ κέντρα ποὺ διαθέτουν.

Κι' ὅταν ὁ ἥλιος θὰ γύρη ὁλοκόκκινος πρὸς τὴ δύση, ὅλοι οἱ φίλοι τῆς θάλασσας καὶ τῆς ἡσυχίας, ὅσοι θέλουν νὰ νοιώσουν τὴ γαλήνη θ' ἀφήσουν τὸ βλέμμα τους λεύτερο νὰ ξεκουραστῆ στὸ ἁπαλὸ χάδι τῆς καταγάλανης θάλασσας καὶ τοὺς λογισμούς τους νὰ ταξιδέψουν μακρυά, στοὺς τόπους τῶν ὀνείρων των, θὰ βροῦν πάντα, μ' ἕνα ἐλάχιστο τίμημα, μιὰ πολυθρόνα στὴν ἀκτή. Χιλιάδες τέτοιοι ξεκουράζουν κάθε βράδυ τ' ἀποσταμένα μέλη τους κι' ἐλέγχουν ἢ ἀνανεώνουν τὶς σκέψεις των, μὲ τὴ συντροφιὰ τῆς παρηγορήτρας θάλασσας.

Κι' οἱ ἄλλοι!!! Γιὰ ὅσους ἡ ζωὴ ἀρχίζει τὸ σούρουπο ζευγάρια, ἀπ' τὴν καμαριέρα καὶ τὸν ὑπαίθριο πωλητὴ παγωτῶν, ὡς τὸ βαρῶνο καὶ τὸν Ἄγγλο ἀριστοκράτη, θὰ στριμωχτοῦν στὴ πίστα τοῦ «Μεντιτερανὲ» ἢ στὴ σάλα τοῦ «Καζινὸ Μουνισιπάλ», γιὰ νὰ λικνιστοῦν στοὺς παθητικοὺς ἤχους τοῦ ταγκὸ ἢ νὰ ἀλληλοεξοντωθοῦν στὸ τράνταγμα τοῦ σουΐγκ. Φανταχτερὰ νούμερα χορευτὲς καὶ τραγουδιστὲς σ' ὅλα τὰ κέντρα, τραβοῦν κάθε βράδυ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ.

* * *

Πάνω ἀπ' ὅλα συγκινεῖ ἡ ἐμφάνισις τοῦ μικροῦ Μαέστρου — 9 χρονῶν — Πιερίνο Γκάιμπα, ποὺ διευθύνει ὁλόκληρη ὀρχήστρα. Ὁ πόλεμος κόντηνε πολὺ τὴν ἀπόστασι τῶν τάξεων. Ὁ πόλεμος, τὸ κοντὸ παντελόνι καὶ τὰ κοντὰ μανίκια. Πουθενὰ δὲν ὑπάρχει καθιερωμένο ἔνδυμα.

Τὸ παθητικὸ ταγκὸ τοῦ τραγουδιστῆ, θὰ προφτάσουν τὰ πρῶτα λεωφορεῖα τουριστικά, ποὺ ἀσφυκτικὰ γεμᾶτα, ξεκινοῦν γιὰ τὶς γύρω ἀκρογιαλιὲς καὶ τὶς Ἄλπεις.

Λίγα σιδερένια παλούκια μπροστὰ στὴ θάλασσα, εἶναι ὅ,τι ἀπέμεινε ἀπ' τ' ἄλλοτε μεγαλόπρεπο Καζίνο, ποὺ ἦτανε στερεωμένο ὁλόκληρο μέσα σ' αὐτή. Τὸ χάλασαν οἱ Γερμανοί, κατὰ τοὺς μὲν γιατὶ τοὺς ἐμπόδιζε τὴν ὁρατότητα ὅταν ὑπῆρχε κίνδυνος ν' ἀποβιβαστοῦν οἱ Σύμμαχοι, καὶ κατ' ἄλλους γιὰ νὰ πάρουν τὶς σιδερένιες βάσεις.

Παραμυθένιες καὶ ξωτικὲς εἶναι οἱ νύχτες γλεντιοῦ, ποὺ κάθε τόσο ὀργανώνονται στὴ Νίκαια. Δὲν περνάει μῆνας ποὺ νὰ μὴ γίνη μιὰ τέτοια. Ἁμάξια κατάφορτα ἀπὸ λουλούδια μὲ συμβολικὲς παραστάσεις, παρελαύνουν τὸ βράδυ στὴν πιὸ κεντρικὴ λεωφόρο τῶν Ἄγγλων. Μέσα ἀπ' τ' ἀνθοστολισμένα ἁμάξια χαμογελαστὰ κουκλίστικα κεφάλια κοριτσιῶν, σκορποῦν τὴν εὐθυμία παντοῦ μοιράζοντας λουλούδια. Βροχὴ ἀσταμάτητη ὁ χαρτοπόλεμος κι' οἱ σερπαντίνες καὶ σὲ χίλια σχήματα, ὅλη τὴ διάρκεια τῆς γιορτῆς, τὰ πυροτεχνήματα καταυγάζουν τὸν οὐρανό.

* * *

Πουθενὰ θυμὸς ἢ ἀγανάκτησις. Σὲ θερμοπαρακαλεῖ ὁ ἀστυνομικὸς νὰ τοῦ δείξης τὸ διαβατήριό σου. Ἀρκεῖται ὁ τελώνης στὶς διαβεβαιώσεις σου πὼς δὲν ἔχεις τίποτε τ' ἀπαγορευμένο στὶς βαλίτσες σου. Εὐγενέστατος ὁ εἰσπράκτωρ τοῦ λεωφορείου. Παντοῦ ἡ εὐγένεια ἀφοπλίζει καὶ καὶ τὸν πλέον ἰδιότροπο κι' ἀπαιτητικό.

Μὲ τὸ μειδίαμα στὰ χείλη, ἐργάζονται, χορεύουν, διασκεδάζουν, πειράζονται ἀκόμα, στὴν εὐτυχισμένη αὐτὴ ἀκτή.

Μέσα ἀπ' τὸ δημόσιο κῆπο τοῦ Μασσενὲ τὶς μέρες αὐτὲς ἀκούγονται βρυχηθμοὶ λιονταριῶν. Ἔκπληκτοι οἱ ἀνίδεοι στηλώνουν τ' αὐτιά τους ν' ἀκούσουν πιὸ καλά. Ἔχει σταθμεύσει ἐκεῖ τὸ περίφημο Τσίρκο Μπουγκλιόν. Εἶναι ἕνα ἀπ' τὰ πιὸ προσφιλῆ θεάματα τῶν Γάλλων.

Στὴν προέκτασι τῆς παραλίας, μικρὰ προάστεια, μὲ βίλλες καὶ σπίτια, κυριολεκτικὰ πνιγμένα μέσ' τὴν ἐξωτικὴ βλάστησι, φιλοξενοῦν κείνους ποὺ προτιμοῦν ἕναν πιὸ ἥσυχο παραθερισμό, σὲ μιὰ πιὸ ἀποτραβηγμένη ἀκρογιαλιά. Λιμανάκια ποὺ στὰ ἥσυχα νερά τους ἀράζουν κόττερα, θαλαμηγοὶ καὶ μικρὲς βαρκοῦλες. Ὅλη ἡ ἀκτὴ ὡς τὶς Κάννες ἀπ' τὸ ἕνα μέρος κι' ὡς τὰ Ἰταλικὰ σύνορα ἀπ' τ' ἄλλο εἶναι γεμάτη ἀπὸ παρόμοιες παραμυθένιες τοποθεσίες.

Κάθε ἐποχὴ ἔχει τὴν ξεχωριστὴ ὥρα της στὴν Κυανῆ Ἀκτή, τώρα ποὺ σὲ λίγο θὰ τελειώση τὸ καλοκαῖρι. Θ' ἀρχίση ἡ χειμερινὴ περίοδος ποὺ συγκεντρώνει πιὸ πολὺ κόσμο, ἰδίως ἀπ' τὰ βόρεια κράτη καὶ τὴν Ἀγγλία. Τότε θ' ἀλλάξη κι' ἡ σκηνοθεσία κι' ἡ χαρούμενη ζωὴ θὰ μεταφερθῆ στὰ σαλόνια τῶν μεγάλων ξενοδοχείων ποὺ μεγαλόπρεπα ὑψώνονται στὴν ἀκτὴ καὶ τῶν Καζινό. Μὰ πάντα ὑπάρχει χαρὰ γιὰ τὸν κάθε ἐπισκέπτη, πλούσιο ἢ φτωχό. Ἡ Κυανῆ Ἀκτὴ σκορπάει τόσο σπάταλα τ' ἀγαθά της!

ΝΙΚ. Ι. ΛΑΪΟΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Τὸ Μόντε Κάρλο

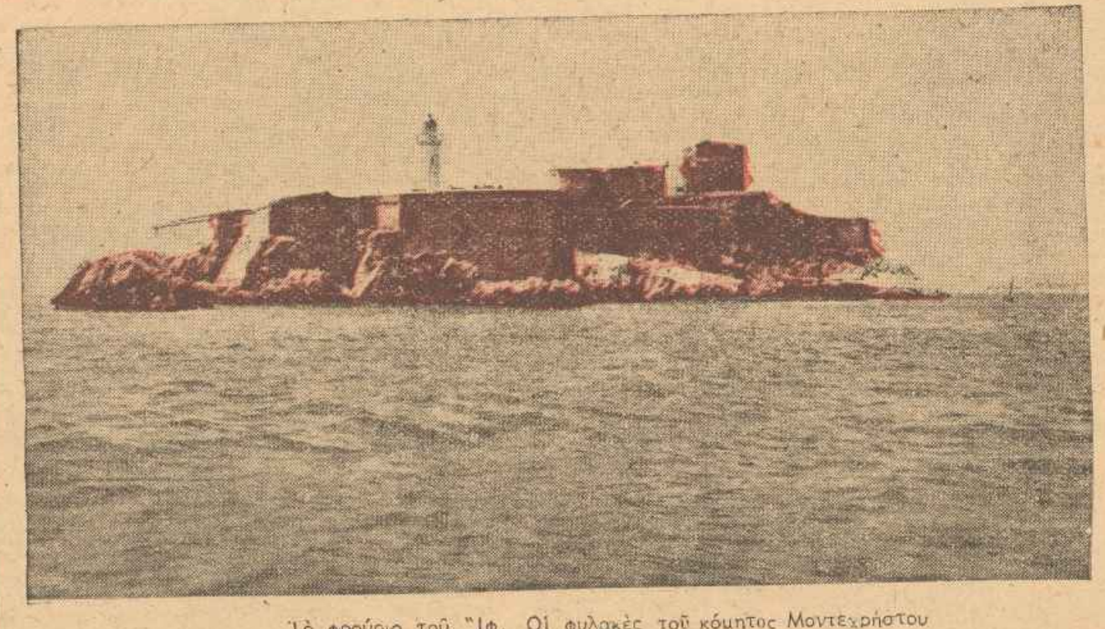

Τὸ φρούριο τοῦ Ἴφ. Οἱ φυλακὲς τοῦ κόμητος Μοντεχρήστου

Ἀνέκδοτα ΑΠΟ παντοῦ

Ἕνας πτωχὸς ποιητὴς ἤθελε νὰ στείλη 12 τριαντάφυλλα σὲ μιὰ Παρισινὴ ἠθοποιό. Τὰ χρήματά του ὅμως ἔφτασαν μονάχα γιὰ 11. Τότε ὁ ποιητὴς ἔγραψε στὴν κάρτα του: «Σᾶς στέλνω 11 τριαντάφυλλα. Ἐσεῖς εἶσθε τὸ δωδέκατο...».

* * *

Μπροστὰ στὴν τεχνητὴ λίμνη μὲ τοὺς ἱπποποτάμους, ἡ σύζυγος ἐρωτᾶ τὸν ἄνδρα της:

— Ἆρα γε αὐτὸς ὁ ἱπποπόταμος εἶνε ἀρσενικὸς ἢ θηλυκός;

Ὁ σύζυγος τῆς ἀπαντᾶ :

— Νομίζω πὼς αὐτὸ θὰ ἐνδιέφερε μόνον ἕναν ἱπποπόταμο!..

* * *

Ἕνας Γερμανὸς εἶχε μερικοὺς καλεσμένους στὸ σπίτι του. Ἕνας Ρῶσσος στρατιώτης παρουσιάστηκε μὲ τὸ πολυβόλο :

— Θέλω ποῦρα τσιγάρα καὶ κρασί.

— Δυστυχῶς δὲν ἔχουμε τίποτε ἀπ' αὐτά.

Σὲ λίγο ὁ Ρῶσσος στρατιώτης ἐπανέρχεται φορτωμένος :

— Σᾶς ἔφερα νὰ πιῆτε καὶ νὰ καπνίσετε.

Ὁ στρατιώτης κάθησε στὴν παρέα τῶν Γερμανῶν καὶ ἄρχισε νὰ πίνη μαζί τους.

Μετὰ 5 λεπτὰ ἕνας Ἀμερικανὸς παρουσιάστηκε καὶ εἶπε δείχνοντας τὸν Ρῶσσο στρατιώτη :

— Ἦρθε στὴν καντίνα μας καὶ μὲ τὴν ἀπειλὴ τοῦ πολυβόλου μ' ἀνάγκασε νὰ τοῦ δώσω τὸ κρασὶ καὶ τὰ ποῦρα ποὺ σᾶς ἔφερε!... Εἶνε στὰ καλά του;...

* * *

Ὁ κύριος στὴ γυναῖκα του:

— Ἂν ἔχω δουλειὰ τὸ βράδυ καὶ ἀναγκαστῶ ν' ἀργήσω θὰ σοῦ στείλω ἕνα σημείωμα.

Ἡ σύζυγος εἰρωνικὰ :

— Μὴν κάνης αὐτὸν τὸν κόπο. Τὸ ἔλαβα ἤδη. Μόλις αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἔπεσε χάμω ἀπὸ τὴν τσέπη σου !

* * *

— Μιὰ μέρα ὁ Οὐγκὼ ἔλαβε ἕνα γράμμα ποὺ ἀπηυθύνετο «Στὸν μεγαλύτερο ποιητὴ τῆς ἐποχῆς».

Ὁ Οὐγκὼ, χωρὶς ν' ἀνοίξη αὐτὸ τὸ γράμμα, τὸ ἔστειλε στὸν Λαμαρτῖνο, ὁ ὁποῖος τὸ... ἐπέστρεψε στὸν ποιητὴ τῆς «Παναγίας τῶν Παρισίων».

ΝΟΥΒΕΛΛΕΣ ΤΟ ΦΟΒΕΡΟ ΔΙΛΗΜΜΑ ΜΙΑΣ ΠΑΛΗΑΣ ΑΓΑΠΗΣ —του— 1947

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, μετὰ τὴν ἐξέτασι καὶ τοῦ τελευταίου ἀρρώστου μου, πῆγα νὰ διαβάσω τὴν ἀπογευματινὴ ἐφημερίδα. Ἔγραφε πάλι γιὰ τὸν Μπὸμπ Ντονάτο. Τὸν κατηγοροῦσαν ὅτι ἀπήγαγε τὸ ἀγοράκι ἑνὸς κοσμηματοπώλη γιὰ ν' ἀποσπάση λύτρα ἀπὸ τὸν πατέρα του. Πῶς ἦτανε δυνατὸ νὰ κάνη ἕνα τέτοιο πρᾶγμα ὁ Μπὸμπ; Κι' ὅμως, ἡ ἐξαφάνισί του, ἐνίσχυε τὶς ὑποψίες τῆς ἀστυνομίας, ποὺ τὸν ἀναζητοῦσε ἤδη τέσσερις μέρες. Ἤξερα ὅτι ὁ Μπὸμπ εἶχε πάρει τὸν κακὸ δρόμο καὶ πὼς ἔκανε ἕνα χρόνο στὴ φυλακή, γιὰ κάποια ἀπάτη, ἀλλὰ ποτὲ δὲν τὸν φανταζόμουν ἄξιο τοῦ ἐγκλήματος γιὰ τὸ ὁποῖο τὸν κατηγοροῦσαν.

Ὁ Μπὸμπ μὲ εἶχε ἀγαπήσει πολύ. Πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια, εἴχαμε περάσει μαζὶ τὸ καλοκαῖρι τῆς τελευταίας φοιτητικῆς μου χρονιᾶς, αὐτὸς ἐγὼ καὶ ἡ φίλη μου Μύριελ. Ποτὲ δὲ θὰ ξεχάσω τὴν ἀπελπισία ποὺ ἐκυρίεψε τὸν Μπὸμπ, τὴ βραδυὰ ποὺ σ' ἕνα χορὸ ἀρνήθηκα τὴν πρότασί του νὰ γίνω γυναῖκα του. Σηκώθηκε κι' ἔφυγε, μὲ μιὰ ἔκφρασι ἀνθρώπου ,ποὺ ἀκολουθοῦσε κηδεία. Ἡ Μύριελ μοῦ εἶπε τότε :

— Ἂν ὁ Μπὸμπ δὲν ἐσπούδαζε μηχανικός, ἀλλὰ γιατρός, ὅπως ἐσύ, ὡρισμένως θὰ τὸν ἔπαιρνες. Δὲν βλέπεις καὶ δὲν ἐνδιαφέρεσαι παρὰ μόνο γιὰ τὴν ἐπιστήμη σου. Φοβᾶμαι πὼς κάποια μέρα θὰ τὸ μετανοιώσης...

Ἴσως νὰ μὴν εἶχε ἄδικο ἡ φίλη μου ἡ Μύριελ...

Ὁ Μπὸμπ δὲν ἐτελείωσε ποτέ τὶς σπουδές του. Ἀφ' ὅτου χωριστήκαμε, ἔμαθα νέα του, μονάχα ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες. Αὐτὰ τὰ νέα ἦτανε πολὺ δυσάρεστα... Πῶς μποροῦσα νὰ προβλέψω, σὰν ἀντίκρυσα γιὰ τελευταία φορὰ τὸ πικρὸ χαμόγελο, ὅτι αὐτὸς ὁ τόσο τρυφερὸς νέος, ποὺ εἶχε μιὰ ψυχὴ ποιητῆ θὰ γινόταν γκάγκστερ; Μὰ τί θὰ ὠφελοῦσε πιὰ νὰ σκέπτωμαι τὰ θλιβερὰ αὐτὰ πράγματα ;

* * *

Ἐκείνη τὴ στιγμή, ἀντήχησε τὸ κουδοῦνι τῆς ἐξώπορτας τοῦ σπιτιοῦ μου. Ἡ ὥρα ἤτανε πολὺ προχωρημένη κι ἔνοιωσα ἕνα ἀόριστο φόβο. Ὡστόσο, ἡ σκέψις ὅτι μποροῦσε νὰ ἔχη ἐπειγόντως τὴν ἀνάγκη μου κανένας ἀπὸ τοὺς ἀρρώστους μου, μ' ἔκανε νὰ πατήσω τὸ κουμπὶ τῆς ἐξώπορτας. Σὲ λίγο παρουσιάστηκε μπροστά μου ἕνας καλοντυμένος ἄντρας. Οἱ ὦμοι του ἤτανε κυρτωμένοι κι' ἔδειχνε πὼς τὸν κατεῖχε κάποια ταραχή.

— Τί θέλετε ; τὸν ρώτησα.

Ἔβγαλε τὰ γυαλιά του, μὲ κύτταξε μελαγχολικὰ στὰ μάτια καὶ ψιθύρισε :

— Ἤλπιζα πὼς θὰ μ' ἀναγνωρίσετε...

— Λυποῦμαι, ἀλλὰ δὲν σᾶς ἀναγνωρίζω.

— Εἶμαι ὁ Μπὸμπ Ντονάτο !

— Περᾶστε στὸ γραφεῖο μου, τοῦ εἶπα.

Ξαπλώθηκε σὲ μιὰ πολυθρόνα, σὰν ἄνθρωπος ἀποκαμωμένος. Τὸν λυπήθηκα τόσο, ὥστε δὲν τὸν φοβόμουν πιά.

— Σαρλότ, ἔχω τέσσερις μέρες νὰ κοιμηθῶ καὶ εἶμαι νηστικός. Δὲν σᾶς βρίσκεται λίγο ψωμὶ νὰ φάω ;

— Περιμένετε μιὰ στιγμὴ νὰ σᾶς φέρω ὅ,τι ὑπάρχει.

Εὐτυχῶς εἶχα δυὸ σφιχτὰ αὐγά, τυρὶ καὶ γάλα. Τὰ ἔβαλα σ' ἕναν δίσκο μαζὶ μὲ ψωμὶ καὶ τοῦ τὰ πῆγα.

Ἔφαγε μὲ βουλιμία καὶ χοντρὲς σταγόνες ἱδρῶτα κυλοῦσαν ἀπὸ τὸ μέτωπό του, μὰ δὲν τὶς ἐσκούπιζε, ἴσως γιατὶ τὸ μαντήλι του δὲν θἄταν ἀρκετὰ καθαρό. Τοῦ ἔτεινα τὸ δικό μου καὶ τοῦ εἶπα :

— Ἡ ὄψι καὶ τὸ χρῶμα σας δείχνουν πὼς εἶστε ἄρρωστος.

— Τὸ ξέρω. Ὑποφέρω ἀπὸ τὴν καρδιά μου. Ἔχω συχνὰ ταχυπαλμίες...

Τοῦ ἔπιασα τὸ χέρι. Εἶχε 120 σφυγμούς.

— Θἄθελα νὰ σᾶς ἐξετάσω.

— Ὄχι ἀμέσως. Προτιμῶ νὰ κάνω πρὶν ἕνα μπάνιο, μοῦ ἀπήντησε.

— Θὰ σᾶς τὸ ἑτοιμάσω ἀμέσως.

Ὅταν ἔκανε τὸ μπάνιο του ,φαινόταν κάπως πιὸ ξεκούραστος. Μοῦ χαμογέλασε μελαγχολικὰ καὶ μ' ἀκολούθησε ἀμίλητος στὸ ἰατρεῖο μου.

— Μὴ φοβῆσθε! Δαγκώνει ἀλλὰ δὲν εἶνε...κακός!

— Ἐκεῖνο τὸ βράδυ τοῦ χοροῦ, ὁ Μπὸμπ μοῦ πρότεινε νὰ γίνω... γυναῖκα του...

Τὸν ἐξέτασα μὲ προσοχή.

— Ἔχω χάλια, ἔ ; μὲ ρώτησε .

— Τὰ νεῦρα σας εἶναι πολὺ κουρασμένα. Αὐτὰ εἶναι ποὺ προκαλοῦν ἀνωμαλίες στὴ λειτουργία τῆς καρδιᾶς σας. Καὶ τὸ συκώτι σας εἶνε διωγκωμένο... Φαίνεται πὼς πίνετε πολλὰ σπίρτα.

— Αὐτὸ εἶνε ἀλήθεια. Πίνω πάρα πολύ. Μὰ θἄθελα νὰ σᾶς πῶ κάτι ἄλλο, Σαρλότ. Ἐδιαβάσατε ἐφημερίδες ; Πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι ἔκανα πραγματικὰ ἐκεῖνα ποὺ μοῦ ἀποδίδουν. Αὔριο θὰ παρουσιαστῶ αὐθόρμητα. Αὔριο, γιατὶ ἀπόψε δὲν ἀντέχω, Σαρλότ. Θἄθελα νὰ κοιμηθῶ, νὰ κοιμηθῶ ὡς τὸ πρωΐ, ἔστω καὶ μιὰ φορὰ μονάχα... Κρατῆστε με στὸ σπίτι σας ἀπόψε !... Σᾶς προξενῶ φρίκη, ἔ ;

— Καὶ τὸ ἀγοράκι ποὺ ἐκλέψατε τί τὸ ἐκάνατε ;

— Θέλετε νὰ μὲ παραδώσετε στὴν Ἀστυνομία ;

— Θὰ ἔπρεπε, μὰ δὲν τὸ κάνω. Πλαγιᾶστε τώρα νὰ ξεκουραστῆτε...

— Εὐχαριστῶ !, ψιθύρισε, καὶ γέρνοντας τὸ κεφάλι στὸν ὦμο του, ἀποκοιμήθηκε ἀμέσως στὴν πολυθρόνα τοῦ ἰατρείου μου ὅπου καθόταν ἀκόμη. Ἔκανε δροσιὰ καὶ τὸν ἐσκέπασα μὲ μιὰ κουβέρτα. Ἡ ἀναπνοή του ἦταν κανονική. Ἔσβησα τὸ φῶς καὶ βγῆκα ἀπὸ τὸ ἰατρεῖο κλειδώνοντάς τον μέσα ἐκεῖ.

* * *

Τὴν κούρασί μου εἶχε διαδεχθῆ ἡ ἀνησυχία. Συναισθανόμουν ὅτι μὲ τὸ νὰ δώσω ἄσυλο σ' αὐτὸν τὸν κακοποιό, ἔγινα συνένοχος στὸ ἔγκλημά του. Ἂν εὕρισκαν τὸν Μπόμπ στὸ σπίτι μου, θὰ τὴν εἶχα πολὺ ἄσκημα. Ἂν πάλι τὸν παρέδιδα στὴν Ἀστυνομία, οἱ συνεργάτες του θὰ σκότωναν τὸ ἀγοράκι τοῦ κοσμηματοπώλη. Ἀλλὰ δὲν ἦταν μόνο αὐτὸς ὁ κίνδυνος ποὺ μὲ συγκρατοῦσε στὸ νὰ καταγγείλω τὸν Μπόμπ. Πῶς μποροῦσα νὰ προδώσω τὴν ἐμπιστοσύνη ποὺ μοῦ ἔδειξε ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ποὺ ἐπὶ πλέον, ἦτανε καὶ ἄρρωστος; Τὰ νεῦρα του δὲν ἄντεχαν στὴ σκληρὴ ζωὴ ποὺ ἔκανε. Ἡ εὐαισθησία του, τὸν σκότωνε... Εἶχε ἀπόλυτη ἀνάγκη γιατροῦ καὶ ἤμουν ἡ μόνη ἀπὸ τὴν ὁποία μποροῦσε νὰ ζητήση τὶς ἰατρικὲς μου φροντίδες.

Πρὸς τί ὅμως νὰ ψεύδωμαι στὸν ἑαυτό μου; Ὁ Μπὸμπ αἰσθανόταν τὸν ἑαυτό του χαμένο κι ἦρθε σὲ μένα ποὺ ἤμουν ἡ ἀρχικὴ αἰτία τοῦ χαμοῦ του. Βέβαια ἤμουν ἐλεύθερη νὰ τὸν ἀποκρούσω ὅταν μοῦ εἶχε ζητήσει νὰ συνδέσωμε τὴν τύχη μας. Ἄρα, δὲν στάθηκα ἔνοχη ἀπέναντί του. Κι' ὅμως ἤμουν ἔνοχη γιὰ κάτι : Τὸ ὅτι δὲν σκέφτηκα τότε, πὼς δὲν πρέπει νὰ χτυπάη κανένας κατάκαρδα τ' ἀδύνατα πλάσματα, ὅτι δὲν ἔκανα σωστὰ νὰ τὸν ἐγκαταλείπη στὴν πιὸ μαύρη ἀπελπισία, δίχως καμμιὰ στοργή, ἀφοῦ κανένας ἄλλος ἀπὸ ἐμᾶς ποὺ ξέρουμε πόσο εἶναι ἀδύνατα, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τοὺς δώση αὐτὴ τὴ στοργή...

Ὅταν ξημέρωσε, ἄκουσα τὸν Μπὸμπ νὰ τραγουδῆ, μέσα στὸ ἰατρεῖο.

* * *

Τοῦ ἑτοίμασα τὸ γάλα του καὶ ὅταν τοῦ τὸ πῆγα, μοῦ εἶπε :

— Τώρα ποὺ κοιμήθηκα, αἰσθάνομαι πολὺ καλλίτερα. Εἶμαι σχεδὸν σὲ φόρμα πάλι...

— Ἂν τὸ θελήσετε, θὰ μπορέσετε γρήγορα νὰ συνέλθετε ἐντελῶς. Ἀρκεῖ νὰ πάψετε νὰ πίνετε καὶ ν' ἀρχίσετε νὰ παίρνετε τακτικὰ τὰ φάρμακα ποὺ πρέπει. Θὰ σᾶς γράψω ἀμέσως μιὰ συνταγή.

— Μὴν τὴ γράψετε Σαρλότ. Θὰ μπορούσατε νὰ ἐκτεθῆτε ἂν εὕρισκαν ἀπάνω μου αὐτὴ τὴ συνταγή σας. Ἄλλωστε, ὅπως σᾶς εἶπα καὶ χτὲς τὸ βράδυ, εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ παραδοθῶ στὴν Ἀστυνομία. Θὰ ἤθελα ὅμως προηγουμένως νὰ ἐπιστρέψω τὸ ἀγοράκι στοὺς γονεῖς του καὶ καταλαβαίνετε πὼς αὐτὸ δὲν εἶναι εὔκολο... Ἐγκατέλειψα τ' αὐτοκίνητό μου χτὲς τὸ βράδυ, ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι, ἀπὸ φόβο μὴν ἀναγνωριστῶ. Ἔχω κρύψει τὸ παιδὶ σ' ἕνα μέρος ποὺ δὲν ἀπέχει οὔτε μιὰ ὥρα ἀπὸ δῶ. Ἀλλ' ἂν ἡ Ἀστυνομία πάη νὰ τὸ πάρη μὲ τὴ βία, ὡρισμένως οἱ συνένοχοί μου θὰ τὸ σκοτώσουν.

— Τότε Μπόμπ, νὰ πᾶμε οἱ δυό μας, μὲ τὸ δικό μου αὐτοκίνητο, τοῦ ἐπρότεινα ἐγώ.

— Θὰ τὸ κάνετε αὐτό, Σαρλότ ;

— Θὰ τὸ κάνω, παρ' ὅλο ποὺ εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνο. Πάντως μὴ χάνουμε καιρό. Προτιμῶ νὰ ξεκινήσωμε ἀμέσως. Θὰ ὁδηγήσω ἐγώ.

— Δὲν μ' ἐμπιστεύεστε ;

— Σᾶς δίνω τὸ κλειδί μου, γιὰ νὰ δῆτε ὅτι ναί.

— Ἐπιστρέψτε καὶ τὸ περίστροφό μου ποὺ μοῦ ἐκρύψατε χτὲς τὸ βράδυ. Καλύτερα νἆμαι ὡπλισμένος, γιὰ τὴν περίπτωσι ποὺ αὐτοὶ θὰ ἠρνοῦντο νὰ μοῦ δώσουν τὸ παιδάκι.

Σὲ λίγο ξεκινήσαμε. Ὡδηγοῦσα ἐγὼ καὶ ὁ Μπὸμπ καθότανε χάμω στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ αὐτοκινήτου. Εἶχα γύρει κατὰ τέτοιο τρόπο τὸν καθρέφτη, ὥστε νὰ μπορῆ νὰ βλέπη τί συνέβαινε στὸ δρόμο ποὺ διασχίζαμε.

Ἦταν καθαρὴ τρέλλα τὸ νὰ διαθέσω τὸ αὐτοκίνητό μου γιὰ ἕναν γκάγκστερ καὶ μάλιστα νὰ τὸ ὁδηγήσω ἡ ἰδία. Ἐκινδύνευα ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη νὰ πέσω στὰ χέρια τῶν συνενόχων του ἢ τῆς Ἀστυνομίας. Ἔπρεπ ὅμως νὰ τελειώνη αὐτὴ ἡ ἱστορία, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐξηρτᾶτο ἡ ζωὴ ἑνὸς ἀθώου παιδιοῦ.

Κάποια στιγμή, ὁ Μπὸμπ μοῦ εἶπε :

— Σταματῆστε ἐδῶ καὶ περιμένετέ με. Ἂν ἀκούσετε λιγώτερους ἀπὸ τρεῖς πυροβολισμούς, φύγετε ὁλοταχῶς, ἀπὸ τὴν δεξιὰ διακλάδωσι τοῦ δρόμου. Φοβᾶστε ;

— Κάνετε ὅσο μπορεῖτε πιὸ γρήγορα !

Περίμενα ἐπὶ δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας, ποὺ μοῦ φάνηκαν αἰῶνες. Ὁ Μπὸμπ ἐγύρισε κρατῶντας τὸ παιδὶ στὰ χέρια του. Ἦταν ἤρεμος, ἄρα δὲν τσακώθηκε μὲ τοὺς συνενόχους του. Μπῆκε στ' αὐτοκίνητο καὶ μοῦ εἶπε :

— Πᾶμε τώρα. Εὐτυχῶς μὲ πίστεψαν, ὅτι πρόκειται νὰ εἰσπράξω τὰ λύτρα καὶ μοῦ παρέδωσαν πρόθυμα τὸ παιδί. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ μ' ἀνησυχεῖ εἶναι πὼς ἂν παραδώσω τὸ παιδὶ στὴν Ἀστυνομία καὶ μὲ ἀναγνωρίση κανένας ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς, θὰ μὲ συλλάβη ἀμέσως καὶ δὲν θὰ πιστέψη ὅτι ἤμουν πραγματικὰ ἀποφασισμένος νὰ παρουσιαστῶ αὐθορμήτως στὴν Ἀσφάλεια. Τί μὲ συμβουλεύετε νὰ κάνω, Σαρλότ ;

— Θὰ σᾶς πάρω μαζί μου στὸ Νοσοκομεῖο ὅπου ὑπηρετῶ. Εἶναι νωρὶς ἀκόμη καὶ ἡ αἴθουσα ἀναμονῆς δὲν θἄχη κανένα. Κρυφθῆτε ἐκεῖ μέσα κι' ὅταν παρουσιαστῆ κάποιος ἀπὸ τὸ προσωπικό, πῆτε ὅτι θέλετε τὸν Προϊστάμενο τοῦ Παιδιατρικοῦ Τμήματος. Εἶναι γέρος καὶ καλόκαρδος ἄνθρωπος, τόσο ἐπιεικὴς καὶ συμπονετικός, ὥστε δὲν ἀμφιβάλλω πὼς θὰ σᾶς βοηθήση, ὅταν τοῦ ἐξηγήσετε μὲ εἰλικρίνεια περὶ τίνος πρόκειται.

— Καὶ μὲ ποιό τρόπο νομίζετε ὅτι μπορεῖ νὰ μὲ βοηθήση ;

— Ἁπλούστατα, μὲ τὸ νὰ σᾶς χρησιμεύση ὡς μάρτυρας, ὅτι θελήσατε πραγματικὰ νὰ παραδοθῆτε στὴν Ἀστυνομία, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ κλεμμένου παιδιοῦ, στοὺς γονεῖς του. Τὸ γεγονὸς ὅτι παραιτεῖσθε τῶν λύτρων καὶ ἡ αὐθόρμητη παράδοσί σας θὰ ἐλαφρύνανε πολὺ τὴ θέσι σας. Θὰ σᾶς παρακαλέσω ὅμως ν' ἀφήσετε νὰ περάση κανένα τέταρτο τῆς ὥρας καὶ κατόπιν νὰ ζητήσετε νὰ μιλήσετε στὸν Προϊστάμενο τοῦ Παιδιατρικοῦ Τμήματος. Εἶναι προτιμώτερο νὰ μὴ συμπέση ἡ ἐνέργειά σας αὐτὴ μὲ τὴν ἄφιξί μου στὸ Νοσοκομεῖο. Καλύτερα λοιπὸν νὰ μ' ἀφήσετε τὸν καιρὸ ν' ἀναλάβω πρῶτα τὴν ὑπηρεσία μου καὶ ὕστερα νὰ μιλήσετε τοῦ γιατροῦ. Ἄλλως τε εἶναι τόσο νωρὶς ἀκόμη, ὥστε κανένας ἀπὸ τὸ προσωπικὸ τοῦ Νοσοκομείου δὲν θὰ μπῆ στὴν αἴθουσα ἀναμονῆς, πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας.

— Εὐχαριστῶ, Σαρλότ ! Εὐχαριστῶ μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά ! Πόσο καιρὸ λέτε νὰ μὲ βάλουνε στὴ φυλακή ;

— Δὲν ξέρω, Μπόμπ. Εὔχομαι ὅμως ν' ἀπολυθῆτε πολὺ γρήγορα καὶ νὰ ζήσετε πιὰ σὰν τίμιος ἄνθρωπος.

— Θέλω νὰ σᾶς κάνω μιὰ τελευταία ἐρώτησι, Σαρλότ: Ὅταν βγῶ ἀπὸ τὴ φυλακή, θὰ μπορῶ νὰ ξανάρθω στὸ σπίτι σας ;

— Γιὰ νὰ κάνετε τί, στὸ σπίτι μου, Μπόμπ ;

— Ἐπειδὴ δὲν ἔχω κανέναν ἄλλον στὸν κόσμο ἀπὸ σᾶς Σαρλότ!.. Ὤ! μὴ νομίζετε πὼς ἐλπίζω νὰ μ' ἀγαπήσετε ποτέ !... Θέλω ὅμως νὰ σᾶς βλέπω κάποτε, ἔστω καὶ μιὰ φορὰ τὸ χρόνο μονάχα !...

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἐφτάσαμε στὸ Νοσοκομεῖο. Εὐτυχῶς δὲν ὑπῆρχε κανένας στὴν εἴσοδο καὶ τὸ παιδὶ εἶχε ἀποκοιμηθῆ στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Μπόπ.

* * *

Ὅταν κατέβηκε ἀπὸ τ' αὐτοκίνητο καὶ μοῦ ἔτεινε τὸ χέρι, ὁ Μπὸμπ ψιθύρισε :

— Ὠρβουάρ, Σαρλότ, ἐλπίζω γρήγορα!

Γιὰ μόνη ἀπάντησι, τοῦ εἶπα ἁπλᾶ :

— Φιλῆστε με, Μπόμπ !

Τὴ στιγμὴ ποὺ ἀπομακρυνόταν ἔνοιωσα τὰ μάγουλά μου ὑγρά... μὰ δὲν κατάλαβα ἀμέσως ἂν ἦταν ἀπὸ τὰ δικά μου δάκρυα ἢ ἀπὸ τὰ δικά του... Ἀργότερα ὅμως, ἐπείσθηκα πὼς ἦταν ἀπὸ τὰ δάκρυα καὶ τῶν δυό μας... Μ' ἔκανε νὰ τὸ καταλάβω αὐτό, ἡ πικρὴ μετάνοιά μου σὰν σκέφθηκα τὴν παράλειψί μου νὰ πάρω μιὰ ραδιογραφία τῆς καρδιᾶς τοῦ Μπόμπ.

Ἀπὸ τὶς ἀπογευματινὲς ἐφημερίδες ἔμαθα ὅτι ὁ Μπὸμπ παραδόθηκε στὴν Ἀστυνομία. Ὁ Τύπος ἔγραψε εὐνοϊκὰ γι' αὐτὸν μετὰ τὴ χειρονομία του νὰ ἐπιστρέψη τὸ παιδὶ στοὺς γονεῖς του καὶ νὰ τεθῆ ὁ ἴδιος στὴ διάθεσι τῆς Δικαιοσύνης. Ὁ τόνος τῶν ἐφημερίδων ἀναμφιβόλως θὰ ἐπηρέαζε τὴν Κοινὴ Γνώμη. Ἄλλωστε καὶ τὸ ἀδίκημα τοῦ Μπόμπ, ἦτανε σὰ νὰ μὴν εἶχε γίνει, ἀφοῦ ἐφρόντισε νὰ τὸ ἐπανορθώση ἐπιστρέφοντας τὸ παιδὶ στοὺς γονεῖς του, δίχως νὰ πάρη τὰ λύτρα ποὺ εἶχε ζητήσει. Ἡ Δικαιοσύνη δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ τὰ λάβη ὑπ' ὄψιν της αὐτά...

Ἄραγε, σὲ πόσο καιρὸ ὁ Μπὸμπ θὰ μοῦ κάνη τὴν ἐπίσκεψι ποὺ μοῦ ὑποσχέθηκε γιὰ τὴ μέρα ποὺ θ' ἀποφυλακιστῆ ;...

ΖΑΝ ΠΡΕΒΩ

Η ΝΕΑ ΕΞΕΛΙΞΙΣ

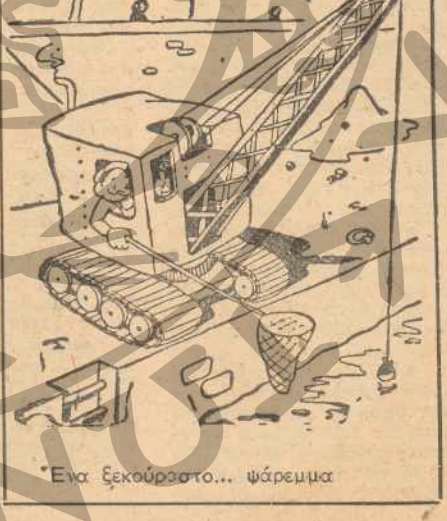

Ἕνα ξεκούραστο... ψάρεμμα

ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ

ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΡΑΪΧ

Τὸ πολύκροτο βιβλίο τοῦ ΖΑΝ ΜΠΑΡΝΤΑΝ

6ον

Ἡ Στραγκμύλλερ κάλεσε τὸν ταγματάρχη, τεχνικὸν σύμβουλο τοῦ Νικολάϊ τοῦ ἔτεινε τὸ περίστροφό της, καὶ αὐτὸς αὐτοκτόνησε μπροστά της γιὰ τὸ κακὸ ποὺ ἔκαμαν στὴν πατρίδα του, τὰ ἐσφαλμένα συμπεράσματά του περὶ τοῦ νέου ὅπλου.

* * *

Ὅταν μᾶς εἰδοποιοῦσαν ἀπὸ τὴ Βέρνη, ὅτι ἐθεάθη ἐκεῖ ἡ Φρωϋλάϊν Ντόκτορ, δὲν ἐπρόκειτο περὶ τῆς Στραγκμύλλερ ὅπως νομίζαμε τότε, ἀλλὰ περὶ ἄλλης κατασκόπου τῆς Γερμανίας, δηλαδὴ τῆς ἀριστοκράτιδος ἐρωμένης τοῦ Δουκὸς τοῦ Μπρώνσβιγκ, ἡ ὁποία ἐνεφανίζετο ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ γιὰ νὰ διευκολύνεται στὶς μετακινήσεις της. Ἡ Γερμανὶς αὐτὴ κατάσκοπος, ποὺ ἐξετέλει χρέη συνδέσμου ἀπὸ Ἑλβετίας στὶς γειτονικὲς χῶρες, ὑπῆρξε πράκτωρ μετρίας ἀξίας, στὴν ὁποίαν κακῶς ἀπεδόθησαν τὰ σημαντικὰ κατορθώματα ἄλλων συναδέλφων της.

* * *

Ἡ κατάσκοπος ἡ ὁποία ἀξίζει ἀναντίρρητα τὸν τίτλο τῆς μεγαλυτέρας κατασκόπου τῆς Γερμανίας, ἦτο ἡ Λέσερ, ἡ ὁποία ἔδρα πάντα αὐτοπροσώπως εἰς τὰς χώρας τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος της. Σὰν τὴν Στραγκμύλλερ (τὴν Φρωϋλάϊν Ντόκτορ), καὶ ἡ Λέσερ, ἔγινε κατάσκοπος ἀπὸ ἔρωτα. Ἐξειλίχθη δὲ εἰς ἄσσον τῶν Γερμανίδων κατασκόπων, γιατὶ ἔχασε κάθε λόγον ὑπάρξεως, ὅταν στερήθηκε τοῦ μοναδικοῦ της ἔρωτος, καὶ μὲ τὸν θάνατο τοῦ ἀγαπημένου της, κάθε ἐλπίδος νὰ ξαναβρῆ τὴ χαρὰ στὴ ζωή της...

Κόρη ἑνὸς πλουσίου ἐμπόρου, ἡ Λέσερ ποὺ σπούδαζε στὸ καλλίτερο παρθεναγωγεῖο τοῦ Βερολίνου, ὅταν ἦταν 16 χρόνων, γνωρίσθηκε μὲ τὸν ἀξιωματικὸ τῆς Φρουρᾶς φὸν Βύνανκ. Τὸν ἀγάπησε ἀμέσως, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀποπομπή της ἀπὸ τὸ πατρικὸ σπίτι, ὅταν ἡ Λέσερ ἔφερε στὸν κόσμο, ἕνα παιδὶ νεκρό, καρπὸ τῶν ἐρώτων της. Ὅταν ὁ ἀξιωματικὸς θέλησε νὰ τὴν νυμφευθῆ, ὁ συνταγματάρχης του δὲν τοῦ ἔδωσε τὴν σχετικὴ ἄδεια. Τότε ὁ φὸν Βύνανκ ζήτησε καὶ πέτυχε νὰ μετατεθῆ σ' ἕνα σύνταγμα λιγώτερο ἀριστοκρατικὸ ἀπὸ τὸ προηγούμενο. Τὸ σύνταγμα ὅμως αὐτό, ποὺ ὑπηρετοῦσε στὴν Ἀνατολικὴ Πρωσσία δὲν ὑπεχρέωνε τοὺς ἀξιωματικούς του νὰ κάνουν τὴν πολυδάπανη ζωὴ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ συν)τος τῆς Φρουρᾶς, στὸ ὁποῖο ὁ φὸν Βύνανκ ἀνῆκε προηγουμένως. Ἡ Λέσερ παρέμεινε στὸ Βερολῖνο ὅπου καὶ προσελήφθη ὡς στενογράφος εἰς τὰ ἐκεῖ γραφεῖα τῶν ἐργοστασίων πολεμικῆς Βιομηχανίας Κρούπ.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ ὑπέρογκα χρέη τοῦ φὸν Βύνανκ — τὰ ὁποῖα ἠρνήθη νὰ πληρώση ἡ οἰκογένειά του, λόγῳ τοῦ δεσμοῦ του μὲ τὴν Λέσερ — ἀνάγκασαν τὸν ἀξιωματικὸ νὰ παραιτηθῆ ἀπὸ τὸ στρατό· Ὁ συν)ρχης Νικολάϊ, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Γερμανικῆς Κατασκοπείας ποὺ ἦτο φίλος του, προσεφέρθη νὰ βοηθήση τὸν φὸν Βύνανκ νὰ βγῆ ἀπὸ δύσκολη θέσι ποὺ βρισκόταν. Ὁ Νικολάϊ τὸν συνέστησε στὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν γερμανικῶν ὑπηρεσιῶν κατασκοπείας ἐν Γαλλίᾳ καὶ Βελγίῳ. Μετὰ 15 μέρες ὁ φὸν Βύνανκ ἔφερνε εἰς πέρας τὴν πρώτην ἀποστολὴν ποὺ τοῦ ἀνετέθη δοκιμαστικῶς καὶ μετὰ τρεῖς μῆνες εἶχε ἤδη πληρώσει ὅλα του τὰ χρέη. Διετάχθη νὰ παρακολουθήση τὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα τὰ ὁποῖα κατεσκεύαζαν οἱ Βέλγοι πέριξ τῆς Ἀμβέρσης. (Θὰ μποροῦσε νὰ γραφῆ ἕνα ὁλόκληρο βιβλίο περὶ τοῦ πῶς ὁ Βύνανκ κατώρθωσε νὰ κλέψη τὰ σχεδιαγράμματα τοῦ λοχαγοῦ Τουρναί). Ὁ πρώην ἀξιωματικὸς ἔφυγε γιὰ 'κεῖ ἀλλ' ὄχι μόνος του. Τὸν συνώδευε ἡ Λέσερ, ἡ ὁποία καὶ τὸν βοήθησε πολὺ χάρις εἰς τὸ ταλέντο της στὴν ζωγραφική, ποὺ τῆς ἐπέτρεπε νὰ σχεδιάζη κάθε τοπογραφικὴ παρατήρησι ποὺ ἔκαμνε ὁ ἐραστής της. Ὀλίγον ἀργότερα ἀνετέθη εἰς τὸν φὸν Βύνανκ νὰ καταρτίση ἕνα λεπτομερὲς σχεδιάγραμμα τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν πρὸς τὴν Σαρλβὶλ καὶ τὸ Βερντέν.

Ἐπὶ δυὸ ἑβδομάδες ἡ Λέσερ καὶ αὐτὸς πῆγαν ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριό. Οἱ ἀγαθοὶ κάτοικοι στοὺς ὁποίους αὐτοὶ οἱ δῆθεν ζωγράφοι, δὲν ἐκίνησαν καμμιὰ ὑποψία, ὑπεδέχοντο μὲ ἐγκαρδιότητα τὸ ζεῦγος τῶν κατασκόπων ποὺ κατώρθωσε νὰ συλλέξη ἀνενόχλητο τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐχρειάζοντο, ὅσον ἀφορᾶ τὸ σιδηροδρομικὸ δίκτυο.

Μιὰ μέρα ὅμως ποὺ ἡ Λέσερ ἔκαμνε μόνη τὸν περίπατό της δῆθεν εἰς ἀναζήτησιν τῆς ἐμπνεύσεως, ἕνας κυνηγὸς παρουσιάστηκε μπροστὰ στὴ «ζωγράφο». Τῆς ἀπηύθυνε μερικὰ κομπλιμέντα γιὰ τὴν ὀμορφιά της, καὶ δὲν ἐδίστασε νὰ τῆς δώση κάθε πληροφορία ποὺ τοῦ ἐζήτησε σχετικὰ μὲ τὴν τοποθεσία στὴν ὁποία εὑρίσκοντο. Ταυτοχρόνως ὅμως ὁ ἀβρὸς αὐτὸς κυνηγός, ἐφρόντισε νὰ μὴ χάση ἀπὸ τὰ μάτια του τὴν «ζωγράφο», ἡ ὁποία παρὰ τὰ ἄψογα γαλλικά της, τοῦ ἐκίνησε ἀμέσως τὶς ὑποψίες, μὲ τὸ περιεχόμενο τῶν ἐρωτήσεών της. Ὁ κυνηγὸς εἰδοποίησε ἀμέσως τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια τῆς Γαλλίας καὶ ὁ ἀστυνόμος Βαναὶζ ἄρχισε τὴν παρακολούθησι τῆς Λέσερ καὶ τοῦ ἐραστοῦ της, εἰς κάθε των μετακίνησι. Μιὰ μέρα ποὺ πῆγαν στὸ Μοόν, ποὺ ἦτο μεγάλος συγκοινωνιακὸς κόμβος, ὁ φὸν Βύνανκ καὶ ἡ Λέσερ, ἀντελήφθησαν ὅτι κάποιος τοὺς παρακολουθοῦσε. Ἔπρεπε νὰ προσπαθήσουν νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὴν παγίδα. Ἀπεφάσισαν λοιπὸν νὰ πάρουν τὸ τραῖνο στὴν Σαρλβὶλ γιὰ τὸ Ἰρσόν, τὸ ταχύτερο. Ὅταν ὅμως μπῆκαν στὸ σταθμό, ἀντελήφθησαν διάφορα ἄτομα νὰ κόβουν βόλτες καὶ νὰ παρακολουθοῦν τὰ πρόσωπα ποὺ κατηυθύνοντο πρὸς τὴ γραμμὴ τοῦ τραίνου. Ἡ Λέσερ ἔκρινε ὡς μοναδικὸ τρόπο διαφυγῆς των, νὰ τρυπώσουν στὸ μπουφφὲ τοῦ σταθμοῦ, ὅπου καὶ κρύφτηκαν ἐπὶ ὧρες, ὥσπου νὰ χαλαρωθῆ ἡ ἐπιτήρησις τῶν ταξιδιωτῶν. Ὅταν ἀντελήφθησαν ὅτι τὰ ἄτομα ποὺ παρακολουθοῦσαν τὴν κίνησι ἐντὸς τοῦ σταθμοῦ, ἀπεχώρησαν, ἡ Λέσερ καὶ ὁ φὸν Βύνανκ, βγῆκαν ἀπὸ τὴν κρύπτη τους καὶ ἔσπευσαν νὰ πάρουν ἕνα ἄλλο τραῖνο ἀντὶ ἐκείνου ποὺ εἶχαν προηγουμένως κατὰ νοῦν. Μπῆκαν στὸ συρμὸ ποὺ προωρίζετο γιὰ τὸ Μποάν τοῦ Βελγίου καὶ κατώρθωσαν νὰ διέλθουν τὰ σύνορα, δέκα λεπτὰ πρὶν οἱ τελωνοφύλακες λάβουν τὸ τηλεγράφημα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας ὅτι ἡ Λέσερ καὶ ὁ φὸν Βύνανκ, ποὺ περνοῦσαν ὡς ζωγράφοι, μὲ ψευδώνυμον, κατεζητοῦντο καὶ ἔπρεπε νὰ κρατηθοῦν.

Ἀπὸ τὸ Μποάν, τὸ ζεῦγος τῶν κατασκόπων κατηυθύνθη στὸ Μπωρίγκ καὶ κατόπιν εἰς τὸ Ντινάν. Κατώρθωσαν νὰ φθάσουν στὴν πατρίδα των, σιδηροδρομικῶς καὶ μέσῳ Λιέγης, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφτασαν νὰ χαροῦν ποὺ τὴν ἐγλύτωσαν. Γιατὶ τὸ ἴδιο βράδυ, ὁ φὸν Βύνανκ, εἰς τὸ ξενοδοχεῖο τῆς Κολωνίας ὅπου κατέβηκε τὸ ζεῦγος, κατελήφθη ἀπὸ ἰσχυροτάτους πόνους στὴν κοιλιά. Ὁ γιατρὸς διέγνωσε ὀξεῖαν κρίσιν σκωληκοειδίτιδος καὶ διέταξε τὴν ἄμεσο μεταφορά του στὸ Νοσοκομεῖο γιὰ νὰ ἐγχειρισθῆ ἄνευ χρονοτριβῆς. Ὁ κατάσκοπος ὑπέκυψε πάνω στὸ χειρουργικὸ τραπέζι. Τὸ πλῆγμα ἦταν συντριπτικὸ γιὰ τὴν Λέσερ. Ἡ διανυκτερεύουσα ὑπηρεσία τοῦ Νοσοκομείου, ἀπὸ σεβασμὸ στὸν πόνο τῆς συντρόφου τοῦ φὸν Βύνανκ, δὲν τῆς ἐζήτησε τὰ στοιχεῖα του δεδομένου ἄλλωστε ὅτι ἡ Λέσερ τοὺς ἔδωσε τὴν διεύθυνσι τῆς οἰκογενείας του, γιὰ νὰ τὴν εἰδοποιήσουν τηλεγραφικῶς.

Περὶ τὶς πρωϊνὲς ὧρες ἡ Λέσσερ θυμήθηκε, ὅτι ὁ ἐραστής της, τῆς εἶχε ζητήσει νὰ εἰδοποιήση πάραυτα ἐν περιπτώσει ἀτυχήματός του, τὴν Γερμανικὴν Ὑπηρεσίαν Πληροφοριῶν μέσῳ κάποιου ἀτόμου ὀνόματι Ματέσιους, ποὺ διέμενε στὴν Χερβαστράσσε τοῦ Βερολίνου.

Καθ' ἣν στιγμήν, ἡ Λέσερ κατευθυνόταν στὸ τηλεγραφεῖο γιὰ νὰ εἰδοποιήση αὐτὸν τὸν Ματέσιους περὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἐραστοῦ της, τὸ Νοσοκομεῖο τηλεγραφοῦσε στὴν οἰκογένεια τοῦ φὸν Βύνανκ καὶ ὁ νεκρὸς κατάσκοπος ἐτοποθετεῖτο ἐντὸς φερέτρου.

Μετὰ δυὸ μέρες, ἔφθασε στὴν Κολωνία, ὁ ἀδελφὸς τοῦ κατασκόπου. Ὅταν ἡ Λέσερ τὸν ἀντίκρυσε, διέκρινε στὰ μάτια του ὅλο τὸ μῖσος ποὺ τῆς ἔτρεφε ἡ οἰκογένεια τοῦ ἐραστοῦ της. Ὁ ἀδελφός του, ποὺ τὴν θεωροῦσε ὡς αἰτίαν τοῦ ξεπεσμοῦ του, τῆς ἀπηγόρευσε ν' ἀκολουθήση τὴν ἐκφορὰν τοῦ φὸν Βύνανκ. Ἡ Λέσερ, μὴ μπορῶντας ν' ἀνθέξη σ' αὐτὴ τὴν ταπείνωσι, μετὰ τὴν ἀπελπισία ποὺ τῆς προξένησε ὁ θάνατος τοῦ ἐραστοῦ της, ἐγύρισε στὸ ξενοδοχεῖο της μὲ τὴν ἀπόφασι ν' αὐτοκτονήση. Τὴν στιγμὴ ὅμως ποὺ ἀκουμποῦσε τὸ περίστροφο στὸν κρόταφό της, κάποιος χτύπησε τὴν πόρτα τοῦ δωματίου της. Ἦταν ἕνας ἀξιωματικὸς ποὺ ἐπιθυμοῦσε νὰ τῆς μιλήση ἀμέσως. Ὁ ἀξιωματικὸς αὐτός, τὴν συνελυπήθη, καὶ κατόπιν τῆς ἐζήτησε τὰ ἔγγραφα ποὺ ὁ φὸν Βύνανκ εἶχε ἀναλάβει νὰ παραδώση ἰδιοχείρως στὸν Ματέσιους. Ἡ Λέσερ θυμήθηκε τότε, ὅτι ὁ ἐραστής της ἔφερε πάντοτε πάνω του τὰ σχεδιαγράμματα τὰ ὁποῖα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πληροφοριῶν ποὺ συνέλεγαν οἱ δυό τους, ἐσχεδίαζε αὐτή.

— Πρέπει νὰ σπεύσωμε, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ τοῦ φὸν Βύνανκ, νὰ τὰ πάρωμε μέσα ἀπὸ τὴ φόδρα τοῦ σακκακιοῦ του, εἶπε ἡ Λέσσερ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς τῆς Κολωνίας, ἀκολουθούμενος ἀπὸ ἀρκετοὺς ἀξιωματικοὺς ἐπῆγε στὴν ἐκκλησία καὶ διέκοψε τὴν νεκρώσιμο ἀκολουθία, διὰ νὰ κατάσχη τὸ πτῶμα τοῦ κατασκόπου!

Ὅταν τὰ ἔγγραφα ἀφῃρέθησαν ἀπὸ τὸ σακκάκι τοῦ νεκροῦ, τὸ λείψανον τοῦ φὸν Βύνανκ ἀπεδόθη καὶ πάλιν εἰς τοὺς οἰκείους του, ἡ δὲ Λέσερ διετάχθη ἀπὸ τὸν ἀξιωματικὸν ποὺ τὴν ἐπεσκέφθη στὸ ξενοδοχεῖο νὰ ἀναχωρήση ἀμέσως γιὰ τὸ Βερολῖνο. Ὤφειλε νὰ συναντήση τὸ ταχύτερο τὸν ἀρχηγὸ τῶν Μυστικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Γερμανίας. Ὅταν τοῦ ἐξήγησε λεπτομερῶς τί ἐσήμαιναν τὰ σχεδιαγράμματα τοῦ φὸν Βύνανκ, τὰ ὁποῖα ἡ ἴδια εἶχε σχεδιάσει, αὐτὸς τὴν ἔστειλε στὸ Λουγκάνο διὰ νὰ συνέλθη ἀπὸ τὴν ἰσχυρὴ συγκίνησι, ποὺ ἐπέρασε.

Κατόπιν ἡ Λέσερ, διετάχθη νὰ μεταβῆ στὸ Μιλᾶνο καὶ νὰ συλλέξη πληροφορίες σχετικὲς πρὸς ὡρισμένα ἀμυντικὰ ἔργα ποὺ ἑτοίμαζαν οἱ Ἰταλοὶ στὴν πρωτεύουσα τῆς Λομβαρδίας. Ἐδόθη πρὸς τοῦτο εἰς τὴν Λέσερ, δεκαπενθήμερη προθεσμία. Ἡ δαιμόνια κατάσκοπος ἔφερε εἰς πέρας τὴν ἀποστολήν της, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχαν ἀποτύχει οἱ προκάτοχοί της Γερμανοὶ πράκτορες. Ἔκτοτε, ἐπὶ 51 μῆνας, ἡ Λέσερ προσέφερε ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες εἰς τὰς Μυστικὰς Ὑπηρεσίας τῆς Γερμανίας. Ἦταν ἡ μόνη πράκτωρ των ἡ ὁποία εἶχε δικαίωμα εἰσόδου εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον.

Τὸν Αὔγουστον τοῦ 1915 τῆς ἀνετέθη, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Ι — 4 — Γ ἡ ἀρχηγία τμήματος τῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν τῆς Γερμανίας εἰς τὸ Δυτικὸν Μέτωπον.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ : Στὸ προσεχές.

Μπορεῖτε νὰ μᾶς ρωτᾶτε

Ὁ «ΑΓΝΩΣΤΟΣ Χ.» ἀπαντᾶ σ' ὅλες τὶς ἀπορίες σας καὶ σᾶς δίνει συμβουλὲς γιὰ ὅ,τι σᾶς ἐνδιαφέρει. Γράψατε : Περιοδικὸν «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ», διὰ τὸν «Ἄγνωστον Χ.», Ἐλ. Βενιζέλου 41 (Μέγ. Νικολούδη), Ἀθήνας. Θὰ ἔχετε συντόμως τὴν ἀπάντησι.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Γ. ΑΛΗΤΗΝ (Πάτρας) : Εὐχαριστῶ, τοὺς διεβίβασα.

ΝΙΚΟΝ ΛΟΥΠΙΩΤΗΝ (Ἰωάννινα) Πολὺ σύντομα θὰ δημοσιευθῆ ἕνα ἀπὸ τὰ δικά σας. Αὐτὸ ποὺ προτιμᾶτε θὰ τὸ προσέξωμε.

ΣΤΕΛΙΟΝ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΝ : Ἐπῆρα τὰ χειρόγραφά σας. Ἔχουν πολλὲς ἀρετὲς καὶ πηγαία ἔμπνευσι. Τὰ παρέδωσα ἐγκαίρως στὴν κριτικὴ ἐπιτροπή.

ΙΩ. ΤΣΑΚΩΝΑΝ : Τὸ ρητὸν ποὺ ἔδωσα ἐγὼ ἐκφράζει μία ὄψι, μόνον τοῦ πολυπλεύρου ζητήματος. Τὶς ἄλλες ὄψεις καὶ τὶς διάφορες φάσεις μᾶς τὶς δίδει ἡ πεῖρα καὶ οἱ ἑκάστοτε ψυχολογικὲς καταστάσεις.

ΑΛΕΞ. ΚΡΟΜΜΥΔΟΠΟΥΛΟΝ (Νέον Φάληρον) : Ἐλήφθησαν καὶ τὰ δύο. Θὰ ἔχετε ἀκόμη λίγη ὑπομονή, ὥσπου νὰ ἔλθη ἡ σειρά τους. Ἡ διεύθυνσις τοῦ κ. Σπ. Μ. εἶνε Μουρούζη 10.

ΓΕΡ. ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΑΤΟΝ : Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ θερμά σας λόγια καὶ νὰ εἶσθε βέβαιος ὅτι θὰ συνεχίσουμε.

ΣΤΑΜ. ΑΝΤΥΠΑΝ (Χαλάνδρι) : Τὸ «κακοθέμελο σπίτι» ποὺ ἐνθυμίζει τὸ ὕφος τοῦ μακαρίτη Στεφάνου Δάφνη τὸ ἐπῆρα καὶ τώρα εὑρίσκεται ὑπ' ὄψιν τῆς κριτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐμένα μοῦ ἄρεσε.

ΑΛΕΞ. Κ. ΚΟΥΖΟΥΠΗΝ (Χίον): Καλὸ τὸ «ἀπὸ τὸ σκοτάδι στὸ φῶς». Ἡ κριτικὴ ἐπιτροπὴ τὸ ἔχει στὰ χέρια της. Τὸ «ὁ φιλόσοφος» ἀκατάλληλο ἂν καὶ καλὰ γραμμένο. Εἶναι ὅμως μεγάλο.

ΝΙΚ. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΝ : Ἀνάλογα μὲ τὴν ἡλικία σας εἶνε πολὺ καλὸ καὶ ἐλπίζω νὰ ἐγκριθῆ καὶ νὰ δημοσιευθῆ. Προσέξατε τὴν ὀρθογραφία σας. Εἶνε σπουδαῖο ζήτημα γιὰ νὰ ἐπιτύχετε παρακάτω στὴ ζωή σας.

ΝΟΡΑΝ Λ. Τ. Π. : Τὸ ἀπὸ 21)7 γράμμα σας εἶνε τὸ πρῶτο. Νὰ ἀπευθυνθῆτε ἐκ μέρους μου στὸ κατάστημα τῆς «Φίλιππος» ὁδὸς Κοραῆ 7 καὶ νὰ ζητήσετε ἐκ μέρους μου τὸν κ. Βασ. Καλαμπόκη. Θὰ συνεννοηθῆτε μαζί του γιὰ τὰ ζητήματα ποὺ σᾶς ἀπασχολοῦν.

Δ. ΣΤΑΜΕΛΟΝ: Θὰ ἔλθη ἡ σειρὰ τοῦ «Σταχνίσου». Τώρα εἶνε στὴν κριτικὴ ἐπιτροπή. Ἐπίσης καὶ τοῦ «Ἄνοιξη».

«ΑΓΝΩΣΤΗ ΝΤΙΖΕΖ» : Δὲν σᾶς συμβουλεύω νὰ πᾶτε καὶ νὰ ταλαιπωρηθῆτε ἐκεῖ ποὺ μὲ ρωτᾶτε. Εἶνε τυχοδιωκτισμὸς τῆς κακῆς ὥρας αὐτὸ ποὺ γίνεται καὶ ἐκμετάλλευσις τῆς ἀφελείας τῶν νέων. Χρειάζεσθε νὰ σᾶς ἀκούση κάποιος εἰδικὸς ποὺ νὰ σᾶς πῆ γιὰ τὰ ἐλαττώματά σας καὶ γιὰ τὰ προσόντα σας. Νὰ πᾶτε στὸ κατάστημα Γρ. Κωνσταντινίδη (Στοὰ Ἀρσακείου) νὰ ζητήσετε τὸν ἴδιον καὶ νὰ πῆτε ἐκ μέρους μου τὴν περίπτωσί σας. Ἀπὸ ἐκεῖ πρέπει νὰ ξεκινήσετε.

Γ. ΒΕΝΕΤΣΙΑΝΟΝ (Ρόδον) : Ἀριστοτεχνικὴ ἡ μετάφρασις τοῦ σοννέττου. Θὰ δημοσιευθῆ σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ προσεχῆ φύλλα.

«ΤΡΕΙΣ ΦΑΝΑΤΙΚΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ» : Ἀραιὰ καὶ ποῦ οἱ σταθμοὶ Λονδίνου καὶ Παρισίων μεταδίδουν ἑλληνικὰ τραγούδια ἢ ἑλληνικὴ μουσικὴ στὶς ὧρες τῶν σχετικῶν ἐκπομπῶν. Αὐτὸ ὅμως γίνεται σπανίως διότι κανένας δὲν ἐφρόντισε νὰ ἐπιτύχη τὴν ἐπὶ ἀμοιβαιότητι μετάδοσιν. Σπουδαῖο ζήτημα ποὺ χρειάζεται ἐνέργεια. Γιὰ τὸ ἄλλο ζήτημα —τῶν σταυρολέξων— ἔχετε δίκηο καὶ θὰ τὸ φροντίσουμε.

Μ. : Αὐτὸ ποὺ προτείνετε εἶνε δυσεφάρμοστο καὶ δαπανηρό. Τὸ χειρόγραφό σας τὸ παρέδωσα.

ΒΑΣ. ΦΕΡΤΑΚΗΝ : Τὸ σταυρόλεξο θὰ δημοσιευθῆ μὲ τὴ σειρά του. Τὸ ποίημα θὰ κριθῆ ἀπὸ τὴν ἁρμοδία ἐπιτροπή.

«ΕΔΩ ΛΟΝΔΙΝΟΝ» (Χαλκίς) : Ἡ διεύθυνσις τοῦ Μίκυ Ρούνεϋ εἶνε:

Metro Goldwin Mayer, Studios
Cuauer City Callifornia U.S.A.

Τοῦ Σάρλ Μπουανιέ εἶνε :

Enterprise Productions Studios films Corpor. Hollywood
California U.S.A.

Δὲν ξέρει κανένας των ἑλληνικά. Ἡ εὐχή σας γιὰ τὸ «Ἐδῶ Ἀθῆναι» εἶνε καὶ εὐχή μας.

ΠΑΤΣΕΛΗΝ — ΣΤΡΟΓΓΥΛΗΝ, (Μυτιλήνη) : Διεβίβασα εἰς τοὺς ἁρμοδίους τὴν παράκλησί σας, ποὺ ἔχει ὀρθὴ λογικὴ καὶ ἐφαρμόσιμος. Θὰ τὴν μελετήσουν.

Α. ΓΥΦΤΟΝ (Κρήτην) : Ἐὰν ἐννοεῖτε τὴ δραματικὴ σχολὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου οἱ ἐξετάσεις γίνονται στὸ τέλος τοῦ μηνός. Χρειάζονται γνώσεις Γυμνασίου, ἡλικία ὄχι μεγαλύτερη τῶν 20 ἐτῶν καὶ ἀπαγγελία σ' ἕνα πεζὸ κείμενο καὶ σ' ἕνα ποίημα.

Σ. Κ. (Κεφαλληνία) : Θὰ προσέξουμε ὥστε τὸ ὄνομα νὰ εἶνε σωστὸ στὰ καινούργια ποὺ θὰ δημοσιευθοῦν.

ΛΥΧΝΟΝ Θ. Ζ. : Ἐπαινῶ τὴν ὡραία προσπάθειά σας καὶ νομίζω ὅτι μὲ αὐτὲς τὶς ἀρχὲς καὶ τὴν ἐπιμονὴ ποὺ δείχνετε θὰ προοδεύσετε στὴ ζωή. Τὰ δυὸ ποιήματά σας τὰ διάβασα μὲ προσοχή. Μοῦ ἄρεσαν καὶ τὰ ἔδωσα διὰ νὰ κριθοῦν.

ΘΕΟΦ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΝ (Θεσσαλονίκη) : Καὶ τὰ ἄλλα θὰ δημοσιευθοῦν μὲ τὴ σειρά τους. Γιὰ τὰ ποιήματα ποὺ μοῦ ἐστείλατε πρὸς μελοποίησι σᾶς ἀπάντησα σὲ προηγούμενο φύλλο.

Κ. ΓΟΥΔΑΝ : Θὰ ἔχετε σύντομα ἀπάντησι γιὰ τὰ ποιήματά σας ἀπὸ τὴν κριτικὴ ἐπιτροπή. Σχολὴ καλλιγραφίας δὲν ὑπάρχει. Μόνος σας πρέπει νὰ ἐξασκηθῆτε μὲ ἐπιμονὴ καὶ ἐπιμέλεια. Μὲ πεῖσμα.

ΣΑΠΦΩ : Τὸ χειρόγραφό σας ἐλήφθη. Λίγο μεγαλούτσικο. Πάντως τὸ ἔδωσα στὴν κριτικὴ ἐπιτροπή.

ΗΡΩ Μ. ΤΡΑΚΑ : Τὰ μέσα Αὐγούστου ἐπέρασαν. Πάντως περιμένω, διότι ἀντιλαμβάνομαι ὅτι κάποιο ἐμπόδιο θὰ ἔτυχε.

Γ. ΜΙΚΕΛΕΝΗΝ : Τὶς τεχνικὲς βελτιώσεις ποὺ ὑποδεικνύετε τὶς ἔχουμε ὑπ' ὄψει μας καθὼς καὶ τὰ προφανῆ μειονεκτήματα. Θὰ κάνουμε ὅ,τι μποροῦμε, διότι οἱ παρατηρήσεις σας εἶνε ὀρθές. Τὸ σταυρόλεξο ἐδημοσιεύθη.

ΓΡ. ΓΚΟΤΣΟΠΟΥΛΟΝ (Κυπαρισσία) : Σᾶς ἀπήντησα στὸ προηγούμενο φύλλο ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχουν τὰ παράπονά σας. Μένει μόνον τώρα ἡ δημοσίευσις. Θὰ ἱκανοποιηθῆτε συντόμως. Τὸ τελευταῖο «Σ' ἀφίνω γειά» ὡραῖο ἀλλὰ λίγο μακρό.

ΓΙΑΝΝΗΝ ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟΝ (Πειραιᾶ) : Τὰ δυὸ ποιήματά σας εἶνε ὡραῖα καὶ μοῦ δίνουν τὴν εὐκαιρία νὰ σᾶς συστήσω νὰ ἐπιμείνετε τὶς προσπάθειές σας. Θὰ ἔχετε ἀκόμη καλύτερα ἀποτελέσματα.

«ΜΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ» (Μηλιές) Ἐστάλησαν τὰ δύο φύλλα στὴ διεύθυνσι ποὺ ἐγράψατε.

Φ. Σ. Τ. Ἑλληνικὴ Δωδεκάνησος: Οἱ στίχοι σας ἐδόθησαν διὰ νὰ κριθοῦν καὶ θὰ ἔχετε σύντομα τὴν ἀπάντησι.

ΙΩ. ΧΑΤΖΗΜΑΝΩΛΑΚΗΝ (Πειραιᾶ) : Δὲν πρέπει νὰ τὸ λέτε ἄτεχνο γιατὶ ἐνῶ τὸ εὑρῆκα καλό. Θὰ ἔλθη ἡ σειρά του.

ΓΙΟΥΛΗΝ Μ. Γ. : Δὲν ξέρω νὰ ὑπάρχη μετὰ τὸ Γυμνάσιο ἄλλη σχολή, ἀφοῦ σεῖς ἀποκλείετε τὸ Πανεπιστήμιο τὴν Ἀνωτάτη Ἐμπορικὴ τὴν Πάντειο κλπ. Κάποια ἀπὸ αὐτὲς πρέπει νὰ διαλέξετε, διότι ἔχουν ἀξία καὶ τὰ διπλώματά τους. Κάθε ἄλλη προσπάθεια σημαίνει ἁπλὸ πασάλειμα καὶ θὰ ἔχη ἄσχημες συνέπειες γιὰ τὴ ζωή σας ὕστερα. Οἱ γνώσεις ἀποκτῶνται μὲ κόπους, μὲ μόχθον, μὲ μελέτη μὲ γενναιότητα. Ἀκοῦστε με καὶ θὰ ὠφεληθῆτε.

ΑΝΑΡΒΑΝ (Πάτρας) : Θὰ ἱκανοποιηθῆ σύντομα ἡ ἐπιθυμία σας. Πολὺ περισσότερο διότι ἔχετε ταλέντο, ἱκανότητες δημιουργικὲς καὶ φαντασία.

ΚΩΝ. ΔΑΝΙΗΛΙΔΗΝ (Κατερίνη) Οἱ στίχοι ἐδημοσιεύθησαν τοῦ μὲν ἐμβατηρίου «Πίνδος» στὸ ὑπ' ἀριθ. 39 φύλλο τοῦ «Ἐδῶ Ἀθῆναι», τὸ δὲ «Γιὰ μιὰ καινούργια Ἑλλάδα» στὸ ὑπ' ἀρ. 49 φύλλο. Ζητῆστε τὰ φύλλα ἀπὸ τὸ ἐκεῖ Πρακτορεῖον.

«Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ Χ.»

Σύντομα διηγήματα

Μέσα στὸ τρὰμ

Ἡ μέρα ἄρχισε ἐντελῶς κανονικά. Ὁ δρόμος ἦταν ὅπως συνήθως, οἱ ἄνθρωποι ἔμοιαζαν ὅπως ὅλες τὶς μέρες, ὁ κόσμος εἶχε τὴ συνηθισμένη του ὄψι, ὅλα φαινόντουσαν κανονικά. Ἡ ὥρα ἦταν 8 τὸ πρωΐ. Στεκόμουν, ὅπως κάθε μέρα στὴ στάσι τοῦ τρὰμ καὶ περίμενα.

Τὸ τρὰμ ἦρθε ἀρκετὰ γεμᾶτο καὶ ἀνέβηκα. Ἀπέναντί μου ἦταν ἕνας καθηγητὴς μὲ γένεια δίπλα του ἕνας μαθητὴς καὶ δίπλα σὲ μένα ἕνα ὄμορφο κορίτσι. Ὅλα ἦσαν ἐν τάξει. Ἡ τυπικὴ καὶ συνηθισμένη καθημερινὴ εἰκόνα.

Καὶ κατόπιν ἄρχισε...

Δὲν κατάλαβα ἀμέσως τί ἦταν, ἀλλὰ μιὰ ἀνησυχία μὲ κατέλαβε. Κάτι δὲν ἦταν κανονικό. Ὁ εἰσπράκτωρ ἦρθε καὶ μοῦ ἔδωσε μιὰ σπρωξιά. Ὁ ἄνθρωπος κρατοῦσε ἕνα ψαλίδι στὸ χέρι. Μάλιστα ἕνα ψαλίδι. Προχώρησε στὸ μαθητὴ καὶ τοῦ ἔκοψε τὸ νύχι τοῦ μικροῦ του δάχτυλου. Κατόπιν γύρισε στὸν καθηγητή. Ὁ καθηγητὴς ἔβγαλε πρόθυμα τὸ ἀριστερό του γάντι, ὕψωσε τὸ χέρι του στὸν ἀέρα, καὶ ὁ εἰσπράκτωρ τοῦ ἔκοψε τὸ ἕνα τρίτο ἀπὸ τὸ κιτρινισμένο ἀπὸ τὸν καπνὸ νύχι του.

Μετὰ ἔπιασε τὸ δείχτη τοῦ ὡμορφου κοριτσιοῦ. Χρὰμ, ἔκανε τὸ ψαλίδι κι ἕνα κομμάτι κόκκινου νυχιοῦ ἔπεσε στὸ παντελόνι μου.

Αἰσθάνθηκα μιὰ ἐλαφρὰ πνευματικὴ ἀδιαθεσία.

— Ἕνα εἰσιτήριο, παρακαλῶ ! εἶπα μὲ γενναιότητα καὶ ἅπλωσα τὸ χέρι μου μὲ μερικὰ λεπτά. Ὁ καθηγητὴς κούνησε τὸ κεφάλι του μὲ ἀποδοκιμασία καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἐπιβάτες μὲ κύτταξαν, σὰ νὰ πήδησε κάποιος βάτραχος ἀπὸ τὸ στόμα μου. Ὁ εἰσπράκτωρ πῆρε τὰ λεπτά, μοῦ ἔκοψε ὅλα τὰ νύχια τοῦ ἀριστεροῦ μου χεριοῦ καὶ προχώρησε.

— Συγγνώμην εἶπα στὸν κύριο μὲ τὰ γένια, καὶ σκούπισα τὸν ἱδρῶτα ἀπὸ τὸ πρόσωπό μου. Συγγνώμην, δὲν καταλαβαίνω...

— Σούτ! εἶπε ὁ καθηγητής, τώρα πρέπει νὰ μασήσω τὴ μαστίχα μου !

Κύτταξα τοὺς ἀνθρώπους γύρω μου.

— Μάλιστα, εἶπαν αὐτοί. τώρα πρέπει νὰ μασήση τὴ μαστίχα του.

Ὁ καθηγητὴς ἔβαλε στὸ στόμα του ἕνα κομμάτι μαστίχας, μεγάλο σὰν καρύδι καὶ τὸ μάσησε· Σὲ λίγο τράβηξε μὲ τὸ δεξί του χέρι ἀπὸ τὸ στόμα του μιὰ μαστιχένια κλωστή, ὡς μισὸ μέτρο καὶ ἄρχισε νὰ τὴν τσιμπᾶ μὲ τὸ ἀριστερό του σὰ νὰ ἤτανε χορδὴ ἅρπας. Ὁ μαθητὴς τὸν συνώδευε μὲ μιὰ φυσαρμόνικα. Ἡ ὡραία δεσποινὶς πήδησε τότε στὰ γόνατά του καὶ ἄρχισε νὰ τραγουδᾶ·

Σὲ μιὰ χορδὴ ἀπὸ μαστίχα
μιὰ σερενάτα πρωινὴ
εὐχαριστεῖ ὅλον τὸν κόσμο...

Τὰ μάτια μου πετάχτηκαν ἔξω ἀπὸ τὶς κόγχες τους, τὸ μυαλό μου δὲ δούλευε καλά.

— Σταθῆτε, φώναξα καὶ ἔσυρα τὸ κορδόνι·

Μὰ ἀντὶ αὐτὸ νὰ χτυπήση τὸ κουδοῦνι, ἄνοιξε μιὰ τρύπα στὴν ὀροφή. Μὰ τρύπα ἀπὸ τὴν ὁποία ἄρχισε νὰ τρέχη ζεστὸ νερό. Ὁ εἰσπράκτωρ ἔτρεξε ἀμέσως κάτω ἀπὸ αὐτὴ τὴ βρύση, ἔκαμε μιὰ ὑπόκλισι κι' ἔμεινε λίγο, ὥς που ἔγινε μούσκεμα. Ἕνας - ἕνας τότε ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες πῆγε μὲ τὴ σειρά του κάτω ἀπὸ τὸ νερὸ καὶ μούσκευε τὸ καπέλλο του καὶ τὸ παλτό του, ἐνῶ οἱ ἄλλοι τραγουδοῦσαν :

Ἕνα μπάνιο μέσα στὸ τρὰμ
τὸ παίρνει ὁ καθένας εὐχαρίστως...

Ἦρθε καὶ ἡ δική μου σειρά. Μὰ ἐγὼ ἔκαμα ἀπεργία.

— Κύριε, μοῦ εἶπε τότε ἕνας ψηλὸς ἄντρας. Θέλετε νὰ κάμετε πνεῦμα; Εἶστε λοιπὸν τρελλός ;

— Ἐγὼ πνεῦμα! Ἐγὼ τρελλός!

— Ἔξω ἐβρυχήθη ὁ ψηλὸς ἄντρας. Νὰ πάρετε τὸ φάκελλό σας! Μοῦ ἔβαλε στὰ χέρια ἕνα μπλὲ φάκελλο καὶ μὲ ἐλαφρὸ σπρώξιμο μὲ ἔβγαλε ἔξω ἀπὸ τὸ βαγόνι.

Κατέβηκα στὸ δρόμο.

Κύτταξα γύρω μου, κι' ἔκαμα ν' ἀρχίσω νὰ τρέχω σὰν τρελλός, ὅταν θυμήθηκα τὸ φάκελλο. Τὸν ἄνοιξα· Μέσα ἦταν ἕνα χαρτονόμισμα καὶ ἕνα χαρτὶ μὲ μιὰ φίρμα.

«Κοσμο» — «ἑταιρία κινηματογραφική» ἔγραφε τὸ χαρτί.

Νέα ἐπιθεώρησις : «Μία πόλις σηκώνει κεφάλι». Πρόβα σκηνῆς 27 : «Μέσα στὸ τρὰμ». Ἀμοιβὴ κομπάρσου δολλάρια 5.

Λ. ΦΙΣΕΡ

Περίεργα ἀπὸ παντοῦ

Ἡ πάλη ἐναντίον τῶν ἐντόμων ποὺ καταστρέφουν τὰ φυτὰ καὶ τὶς διάφορες καλλιέργειες προσλαμβάνει μέρα μὲ τὴν μέρα μεγαλύτερη σπουδαιότητα, γιατὶ ἀδιάκοπη εἶνε καὶ ἡ ἐμφάνισις νέων ἐχθρῶν. Μόνον μὲ τὴν καταστροφὴ καὶ ἐλάττωσι τῶν τρομερῶν ἐχθρῶν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξασφαλίσωμε τὴν ὕπαρξί μας.

Στὴν πάλη αὐτὴ χρησιμοποιοῦνται μέσα φυσικὰ καὶ μέσα τεχνητά, στὰ ὁποῖα ἀποκρυσταλλώνονται αἱ πρόοδοι τῆς βιολογίας, τῆς χημείας καὶ τῆς φυσικῆς. Ὑπάρχουν ἀκόμη τὰ λεγόμενα ἀγροτικὰ μέσα, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν παρακώλυσι τῆς δράσεως τῶν βλαβερῶν ἐντόμων. Στὸ κεφάλαιο μάλιστα αὐτὸ ὁ Ἰταλὸς φυτοπαθολόγος, Ἕκτωρ Μαλενόττι, κατέληξε σὲ συγκεκριμένα καὶ σπουδαιότατα συμπεράσματα.

Γενικῶς, ἡ πάλη κατὰ τῶν ἐντόμων καὶ παρασίτων γίνεται μὲ ἐντομοκτόνο σκόνη, ἢ μὲ ὑγρὰ διὰ τῶν ὁποίων ἐμποτίζεται τὸ χῶμα καὶ προκαλεῖται ἀσφυξία στοὺς βλαβεροὺς ὀργανισμούς.

Στὶς ἐντατικὲς καλλιέργειες καὶ πρὸ παντὸς στὶς καλλιέργειες ὀπωροφόρων, ὁ ἀγώνας ἐναντίον τῶν ἐντόμων ποὺ γίνονται πιὸ βλαβερά, ἐνεργεῖται μὲ τὸ χέρι ἢ μὲ ἀντλίες ποὺ ἐκτοξεύουν τὰ ἐντομοκτόνα σὲ μεγάλο ὕψος. Στὴν Ἀμερικὴ ἔγιναν, προσφάτως, στὶς διάφορες περιοχὲς πειράματα ψεκασμῶν τῶν δένδρων ἀπὸ μεγάλου ὕψους μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα. Στὴ Σουηδία, ὅπου τὴν ὀπωροπαραγωγὴ στὴ νῆσο Βισινγκσὸε κατέστρεψαν ποικίλα παράσιτα ἐχρησιμοποιήθησαν γιὰ τὸν ψεκασμὸ ἑλικόπτερα ἐπίτηδες κατασκευασμένα ποὺ κατεβαίνουν σὲ χαμηλὸ ὕψος καὶ ψεκάζουν τὴν προσβεβλημένη περιοχὴ μὲ μιὰ νέα ἐντομοκτόνο σκόνη. Ἡ σκόνη αὐτὴ ἔχει βάσιν ὀργανική, κατὰ δὲ τοὺς Σουηδοὺς ἡ ἀποτελεσματικότης της στὰ τρία χρόνια ποὺ τὴν χρησιμοποιοῦν εἶναι μοναδική. Δὲν ὑπῆρξεν ἔντομο, παράσιτο ἢ σκουλήκι ποὺ νὰ μπορέση ν' ἀντισταθῆ στὴν ἐπίδρασί της.

* * *

Πρὸ 60.000.000 ἐτῶν ζοῦσε σὲ διάφορα σημεῖα τῆς Γῆς ἕνα ἑρπετὸν ὀνομαζόμενον δεινόσαυρος. Τὰ ἴχνη του βρίσκονται ἀποτυπωμένα σὲ ἀνθρακοφόρα στρώματα καὶ ἀπολιθωμένα σπήλαια. Μαζὶ βρίσκονται τμήματα τοῦ σκελετοῦ του, πελώρια κόκκαλα καὶ τεράστια δόντια ποὺ ἔδωσαν ἀφορμὴ νὰ δημιουργηθοῦν οἱ θρῦλοι γιὰ δράκους, γίγαντες καὶ τέρατα. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες ἀναζητοῦν λείψανα τῶν δεινοσαύρων καὶ ἀνασυγκροτοῦν ὁλοκλήρους σκελετοὺς γιὰ τὰ μουσεῖα Φυσικῆς Ἱστορίας, ἀκόμη δὲ λείψανα τοῦ σαρκοβόρου τυραννοσαύρου καὶ τοῦ φυτοσαύρου ποὺ, ὡς πιστεύεται, ὑπῆρξε ὁ πρόγονος τοῦ δεινοσαύρου καὶ τοῦ σημερινοῦ κροκοδείλου.

Οἱ Ρῶσοι ἐπίσης ἐπιστήμονες ἑτοιμάζονται νὰ κατευθύνουν πολυμελῆ ἀποστολὴ στὴν Ἔρημο τοῦ Γκομπὶ τῆς Ἐξωτερικῆς Μογγολίας. Ὁ ἀρχηγός της Ἰβὰν Ἀντώνοβιτς Ἐφρέμωφ, συνέλεξε τὸν παρελθόντα χειμῶνα στὸ Γκομπὶ 7 τόννους ὀστῶν δεινοσαύρου καὶ ὡς πιστεύεται, τὸ ἑρπετὸν τοῦτο ἔζουσε στὴν Ἀσία πολὺ μετὰ τὴν ἐξάλειψί του στὴν Ἀμερική. Πιστεύεται ἀκόμη ὅτι τὸ τελευταῖο καταφύγιο τῶν δεινοσαύρων ἦταν ἡ Μογγολία, ὅταν ἡ ὑπόλοιπος Ἀσιατικὴ Ἤπειρος εἶχε κατακλυσθῆ ἀπὸ τὰ νερὰ τῆς πλημμύρας.

Ὁ κ. Ἔντγουϊν Κόλμπερτ, ὁ ὁποῖος τώρα κάμει ἀνασκαφὰς στὸ Νέο Μεξικὸ γιὰ ν' ἀνακαλύψη λείψανα δεινοσαύρων, τυραννοσαύρων καὶ φυτοσαύρων παρέχει τοὺς ἀκολούθους λόγους γιὰ τὴν ἐξάλειψι τοῦ δεινοσαύρου : α) Τὶς ἐπιδημίες, β) τὴν μεταβολὴ τοῦ κλίματος, γ) τὴν ἐχθρότητα μὲ ἄλλα πιὸ εὐκίνητα θηλαστικά.

Πάντως, ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐξώντωσε τὸν δεινόσαυρο, γιατὶ ἡ ἐμφάνισίς του στὴ Γῆ χρονολογεῖται πολὺ ἀργότερα, μετὰ τὴν ἐξάλειψι τοῦ δεινοσαύρου.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ «ΤΗΣ ΤΣΕΠΗΣ»

Πῶς παρακολουθεῖτε μιὰ ἐκπομπὴ ἀπ' ὅπου κι' ἂν βρεθῆτε χάρις σὲ μιὰ τελευταία ἀμερικανικὴ ἐφεύρεσι

Στὴν Ἀμερικὴ — ποῦ ἀλλοῦ φυσικά ; — λανσάρεται τώρα τὸ μικροσκοπικώτερο ραδιόφωνο τοῦ κόσμου. Εἶναι τὸ ραδιόφωνο τῆς τσέπης, ποὺ ἔχει μῆκος 10 ἑκατοστομέτρων καὶ πλάτος 5, τὸ δὲ βάρος του δὲν ὑπερβαίνει τὰ 200 γραμμάρια. Ὁ κάτοχός του μπορεῖ νὰ τὸ βάλη στὴν τσέπη του ἢ στὸν χαρτοφύλακά του. Ἡ ἐν λόγῳ συσκευή, εἶναι ἐφωδιασμένη μὲ ἀκουστικό, τὸ ὁποῖο τοποθετεῖται στ' αὐτὶ τοῦ ἀκροατοῦ. Μεταξὺ τῶν εὐεργετημάτων τῆς νέας αὐτῆς ἐφευρέσεως εἶναι καὶ αὐτό : Οἱ κάτοχοι τῆς καινούργιας ραδιοφωνικῆς συσκευῆς, θὰ μποροῦν νὰ κάμνουν οἱανδήποτε ἄχαρη ἐργασία, ὑπὸ μουσικὴν ὑπόκρουσιν ποὺ θὰ τοὺς καθιστᾶ ἀνεκτότερην τὴν ἀγγαρεία των. Τοῦτο δέ, ἔστω καὶ ὑπὸ κακὰς καιρικὰς συνθήκας, ποὺ δὲν ἐπηρεάζουν ποσῶς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ραδιοφώνου τῆς τσέπης.

Ἐξ ἄλλου, ὅταν μιὰ μητέρα εἶναι ἀναγκασμένη νὰ συνοδεύη τὸ γυιόκα της στὸν κινηματογράφο καὶ ἡ μητέρα αὐτὴ ἀρνεῖται νὰ συγκινηθῆ ἀπὸ τὶς περιπέτειες ποὺ κάπου — μπού, δὲν ἔχει παρὰ νὰ παρακολουθήση μιὰ συναυλία τῆς ἀρεσκείας της χάρις εἰς τὸ ραδιοφωνάκι τῆς τσέπης ποὺ θὰ φέρη ἐπάνω της. Τὸ ἴδιο μπορεῖ νὰ κάμουν γιὰ νὰ διασκεδάσουν τὴν πλῆξι τους καὶ ὅσοι ταξιδεύουν.

Ἂς μὴ νομισθῆ ὅτι ἡ ἐφεύρεσις αὐτὴ ἀποτελεῖ ἀποκλειστικότητα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ὑπάρχει καὶ ἕνας Γάλλος κατασκευαστὴς ραδιοφώνων τῆς τσέπης. Ὀνομάζεται Ὁράτιος Οὖρμ καὶ ἐφρόντισε νὰ ἐφοδιασθῆ μὲ δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας. Ὁ Οὖρμ εἶναι παιδὶ τῆς Μονμάρτρης. Ἂν εἶχε γεννηθῆ Ἀμερικανός, θὰ ἦτο ἤδη δισεκατομμυριοῦχος. Ἀλλ' ὁ Οὖρμ ἀρκεῖται στὸ νὰ εἶναι ποιητής, ἀφοῦ ἐγεννήθη καλλιτέχνης. Μουσικὸς τὸ ἐπάγγελμα, ὁ Οὖρμ ὠνειρεύθηκε νὰ παίξη κάποια μέρα γι' ἀκροατὰς σκορπισμένους στὰ τέσσερα σημεῖα τοῦ κόσμου. Αὐτὸ ἀπετέλει χίμαιραν κατὰ τὸ 1913. Καὶ ὅμως ὅπως θὰ πεισθῆτε, εἶχε ἤδη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παύσει νὰ εἶναι κάτι τὸ ἀπίστευτο. Ὁ ἴδιος ὁ Οὖρμ βεβαιώνει σχετικῶς :

— Κατὰ τὸ 1913 εἶχα κατασκευάσει ἕνα δέκτην, μὲ τὸν ὁποῖον ἐλάμβανα τὰ σήματα τοῦ ἠχητικοῦ ὡρολογίου ποὺ ἦτο ἐγκατεστημένον εἰς τὸν Πύργον τοῦ Αἴφελ. Μὲ τὸν δέκτη μου ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον εἶχα ὀνομάσει «ὀντοφών», συνέλαβα μιὰ ἄγνωστη φωνὴ ποὺ ἐπανελάμβανε πολλὲς φορὲς τὴ φράσι : «Ἀλλό... ἀλλό... ἂν μ' ἀκοῦτε, τηλεφωνῆστε ἀμέσως εἰς τὸν Χ».

» Κατενθουσιασμένος, ἔσπευσα νὰ τηλεφωνήσω στὸν ὑποδειχθέντα ἀριθμό. Ἐπρόκειτο περὶ ἑνὸς στούντιο, προδρόμου ἃς ποῦμε, τῶν σημερινῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν. Σὲ λίγο πῆγα ἐκεῖ καὶ ἔπαιξα.

Εἰς τὸν τομέα τῆς ραδιοφωνίας τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ γεγονὸς εἶνε τὴν ἀξίαν τῆς πτήσεως τοῦ Μπλεριὸ ὑπεράνω τῆς Μάγχης.

»Ὁ πύργος τοῦ Αἴφελ ἤρχισε τὰς πρώτας ραδιοφωνικὰς ἐκπομπάς του τὸ 1921, ἀλλ. ὁ ἀκροατής των ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ κάμη χρῆσιν ἀκουστικῶν, πρᾶγμα ποὺ τὸν ἠνάγκαζε νὰ κάθεται ἀπέναντι τοῦ ραδιοφώνου, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀτελέστατον ἀκόμη».

Ἀξίζει ν' ἀναφέρωμε ὅτι ὁ Γάλλος ἐφευρέτης τοῦ ραδιοφώνου τῆς τσέπης, ἔχει μέχρι τοῦδε στὸ ἐνεργητικό του 83 διπλώματα εὑρεσιτεχνίας. Ὁ Οὖρμ, ὁ ἀκούραστος αὐτὸς ἄνθρωπος, ἀπησχόλησε τὸ πνεῦμα του, μὲ τὶς πιὸ ἑτερόκλητες ἀναζητήσεις. Ἐφεῦρε ἀλληλοδιαδόχως, ἀπὸ τῆς ἀντιασφυξιογόνου προσωπίδος του, κατὰ τὸ 1916, καὶ τῆς μηχανῆς του αὐτομάτου διανομῆς παιγνιοχάρτων, μέχρι τῆς σημερινῆς ἐπινοήσεώς του τοῦ ραδιοφώνου τῆς τσέπης, ἄπειρα χρήσιμα μέσα ἁπλουστεύσεως τῶν ὅρων τῆς οἰκοκυρικῆς. Ἀλλὰ σὰν γνήσιος καλλιτέχνης, ὁ Οὖρμ ἔκαμε καὶ ἀνακαλύψεις εὐεργετικὰς διὰ τὸν τομέα τῆς Τέχνης, ὡς λ.χ. ἡ βελόνα γραμμοφώνου ἀπὸ καλάμι, ποὺ συντελεῖ εἰς τὴν μείωσιν τῆς ὀξύτητος τοῦ ἤχου.

Ὁ ἄσσος αὐτὸς τῶν ἐφευρετῶν κατοικεῖ σ' ἕνα παμπάλαιο σπίτι τῆς Γαλλικῆς πρωτευούσης τὸ ὁποῖο ἐστέγασε προσωπικότητες, ἀπὸ τοῦ Λὰ Φονταὶν μέχρι τοῦ δουκὸς τῆς Βουργουνδίας. Τὸ σπίτι αὐτὸ τοῦ Οὖρμ ὁμοιάζει πρὸς μουσεῖον. Ἔχει μιὰ πλούσια συλλογὴ γιγαντιαίων [illegible]. Ὡραιότατες πεταλοῦδες ἐξωτικὰ πτηνὰ κ.ἃ. πολὺ ἐνδιαφέροντα πράγματα.

Ἐπάνω στὸ γραφεῖο τοῦ καταπληκτικοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐχρημάτισε καὶ ταχυδακτυλουργὸς ἀκόμη, ὑπάρχει ἕνα χειρόγραφο βιβλίο 700 σελίδων. Εἶναι τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Οὖρμ, τὰ ὁποῖα μόλις ἐτελείωσε ὁ πολυμήχανος αὐτὸς Μονμαρτρέζος. Εἰς τὰς πολυαρίθμους σελίδας του ὁ Οὖρμ ἀναπολεῖ τὰς ἀναμνήσεις του ἀπὸ τὴν Παρισινὴν ζωὴν τοῦ αἰῶνος μας κατὰ τὰ 47 ἔτη τοῦ ὁποίου, ὁ δαιμόνιος αὐτὸς ἐφευρέτης ὑπῆρξε εἷς τῶν πρωτοπόρων τῆς προόδου.

ΜΑΤΙΛΝΤ ΕΠΙΝ

— Αὐτὸς εἶνε μὲ τὴ γυναῖκα του... Λένε μάλιστα ὅτι εἶνε... ἔγκυος!

(Τοῦ κ. Σ. Πολενάκη)

— Σῶσε τον, γιατὶ ἔχει ἀπάνω του τὰ εἰσιτήρια τῆς ἐπιστροφῆς μας !

ΜΑΝΤΟΝΝΑ ΤΟΥ Χόλλυγουντ

Τοῦ ΜΩΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

21ον

Πρὸ παντὸς ὅμως σκεφτόταν τὴ Διάνα μὲ τὸ αἴσθημα τοῦ ἀπελπισμένου ἐραστοῦ. Ἡ κατάστασίς της στὴ νεαρὴ σκέψι της καὶ στὴν ἔξαλλη νοοτροπία της ἔπαιρνε τραγικὲς διαστάσεις. Καὶ μέσα στὴν ἀπόγνωσί της διερωτᾶτο : «Τί ἦρθα νὰ κάνω στὸ Χόλλυγουντ ; Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ εἶνε ὁ Σὰμ ποὺ ἂν μάθη ὅτι εἶμαι ἐδῶ, θὰ μὲ στείλη ἀμέσως πίσω στὴν Ἀγγέλα. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ εἶνε ἡ Διάνα κοντὰ στὴν ὁποία ἤλπιζα νὰ βρῶ καταφύγιο ἐνῶ αὐτὴ ἀρχίζει μιὰ νέα περιπέτεια μ' ἕνα ἥρωα τῆς Βρεταννικῆς Ἀεροπορίας Κανεὶς δὲν μὲ θέλει. Κανεὶς δὲν σκέπτεται τί ὑποφέρω.»

Κύτταξε μιὰ φωτογραφία τῆς Διάνας ποὺ τὴν εἶχε πάρει μαζί της καὶ τὴν εἶχε τοποθετήσει πάνω σ' ἕνα τραπεζάκι καὶ δίπλα της ἕνα ἀνθοδοχεῖο στὸ ὁποῖο θὰ ἔβαζε λουλούδια. Κύτταξε καὶ τὸ δῶρο ποὺ εἶχε φέρει γιὰ τὴν Διάνα : μιὰ χρυσῆ ταυτότητα μὲ τὴν ἀφιέρωσι: «Πάντα δική σου!»

Ἡ Ραχήλ, ποὺ ἦταν τὸ πρῶτο της δῶρο μὲ κάποια ἀξία, ἔγραφε ἕνα σωρὸ ἀφιερώσεις. Ὅπως αὐτές, π. χ. : «Μοῦ ἀνήκεις», «Ἡ καρδιά σου εἶνε δική μου» «Στὴ Διάνα τῶν ὀνείρων μου», «Σκέψου ἐκείνη ποὺ σ' ἀγαπᾶ», «Ἡ ζωή μου ἀρχίζει μαζί σου». Κατόπιν ἔσχισε ὅλα ἐκεῖνα τὰ χαρτιὰ καὶ περιωρίστηκε στὴν πιὸ ἁπλὴ καὶ πιὸ εἰλικρινῆ ἀφιέρωσι.

Ἡ ζέστη τοῦ μεσημεριοῦ κι ἡ κούρασις τὴν ἀποκοίμισαν. Ξύπνησε στὶς 4. Δὲν πεινοῦσε. Δὲν μποροῦσε μάλιστα νὰ βάλη μπουκιὰ στὸ στόμα της. Αἰσθανόταν πολὺ βαρειὰ τὴν καρδιά της καὶ ἡ ἀναπνοή της ἦταν πολὺ δύσκολη. Ἔβλεπε τὸ δωμάτιο ἐκεῖνο σὰν μιὰ ἀπὸ τὰ ἑκατομμύρια τῶν κυψελῶν ποὺ εἶνε ὅλες ἴδιες καὶ ἀπαράλλακτες. Ἔβλεπε τὸν γαλάζιο οὐρανὸ ἀπὸ τὸ παράθυρό της καὶ τῆς φαινόταν βαρὺς σὰν μολύβι. Ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς θλίψεώς της ἡ Ραχὴλ διηρωτᾶτο μὲ ἀγωνία πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ νοιώθη κανεὶς τὸν ἑαυτό του τόσο μοναχὸ σὲ μιὰ πόλι, ὅπου οἱ μυρμηγκιὲς τῶν ἀνθρώπων πήγαιναν κι ἔρχονταν, βλέπαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, διαγκωνίζονταν στὰ πεζοδρόμια. Πῶς μποροῦσε κανεὶς νὰ νοιώθη τὸ αἴσθημα τῆς παγερῆς μοναξιᾶς μὲ ἀνθρώπους δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ἐπάνω καὶ κάτω ;

Καὶ τὸ τηλέφωνο ἀκόμα ἦταν κι' αὐτὸ βουβὸ καὶ δὲν ἐννοοῦσε νὰ τῆς πῆ λίγα λόγια παρηγοριᾶς. Μέσα στὴν ἀπόγνωσί της τῆς ἦλθε ἡ σκέψις νὰ πάρη τὸ τηλέφωνο καὶ νὰ καλέση τὸν πατέρα της. Σκέφθηκε ὅμως τὴν ἔκρηξι τοῦ θυμοῦ τοῦ Σὰμ μαθαίνοντας ὅτι ἦταν ἐκεῖ καὶ μάλιστα μὲ ψευδώνυμο καὶ σ' ἕνα ταπεινὸ ξενοδοχεῖο τῆς λεωφόρου Χόλλυγουντ. Τί σκάνδαλο ἀλήθεια!.. Νὰ καλέση τὴν Διάνα τὴν πολυαγαπημένη της ; Ν' ἀκούση τὴ φωνή της, ποὺ θὰ ἦταν στενοχωρημένη, γιατὶ τὴν ὥρα ἐκείνη θὰ βρισκόταν στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Ἄγγλου ἀξιωματικοῦ; Ἄρχισε καὶ πάλι νὰ κλαίη μὲ λυγμοὺς ἔχοντας τὸ κεφάλι της χωμένο στὸ μαξιλάρι. Ἐκεῖ τὴν πῆρε ὁ ὕπνος. Ἕνας ὕπνος γεμάτος ἀπὸ ἐφιάλτες...

* * *

Ἡ Ραχὴλ ξύπνησε τρομαγμένη ἀπὸ μερικὰ δυνατὰ κτυπήματα ποὺ ἄκουσε στὴν πόρτα της. Κάποιος κτυποῦσε ἐπίμονα μὲ τὶς γροθιές του στὴν πόρτα. Ἡ Ραχὴλ σηκώθηκε καὶ πῆγε ν' ἀνοίξη. Στὸ κατώφλι τῆς πόρτας εἶδε μιὰ μικρόσωμη ξανθὴ γυναίκα μὲ μποῦκλες στὰ μαλλιά της. Φοροῦσε ἕνα μαντὼ ταξιδιοῦ κι ἀνδρικὰ παντελόνια. Φαινόταν συγχισμένη καὶ ἀπελπισμένη ταυτοχρόνως.

— Ὤ, μὲ συγχωρῆτε!.. Δὲν μένει πιὰ ἐδῶ ἡ Νίνα ;

— Δὲν ξέρω, εἶπε ἡ Ραχήλ. Νοίκιασα αὐτὸ τὸ δωμάτιο σήμερα τὸ πρωΐ.

— Ὥστε ἡ Νίνα θἄφυγε χωρὶς νὰ μὲ εἰδοποιήση!... Τὴν ἄθλια! Αὐτὸ εἶνε τὸ εὐχαριστῶ. Καὶ νὰ μοῦ τὸ κάνη ἐμένα αὐτό ;...

Ἡ ἀηδία ποὺ ἐξέφραζε τὸ πρόσωπο τῆς γυναίκας ἐκείνης ἦταν πολὺ κωμική. Φαινόταν πολὺ φλύαρη καὶ δὲν ἐπιθυμοῦσε τίποτ' ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ βρῆ τὴν εὐκαιρία νὰ ἐξωτερικέψη ὅ,τι εἶχε μέσα της.

— Καὶ τώρα ἐσεῖς κάθεσθε ἐδῶ;

— Κι ἐσεῖς κάθεστε ἐδῶ ; ρώτησε ἡ Ραχήλ.

— Ναί, εἶμαι γειτόνισσά σας. Μένω στὸ νούμερο 304. Ἔρχομαι ἀπὸ τὰ Πάλμ Σπρίγκς. Ἤθελα νὰ δῶ τὴν Νίνα γιὰ ἕνα τσὲκ 17 δολλαρίων ποὺ μοῦ χρωστᾶ. Κι ἐνῶ ἐγὼ τὴ γυρεύω, αὐτὴ ἡ βρῶμα τὤσκασε χωρὶς νὰ πῆ κουβέντα. Ἔλα ὕστερα νὰ κάνης καλὸ σὲ μιὰ τέτοια φιλενάδα σου!

Αὐτὴ ἡ οἰκειότης ποὺ ἔδειχνε ἡ γυναίκα ἐκείνη ἐνεθάρρυνε τὴ Ραχὴλ νὰ συνεχίση τὴν συζήτησι. Αἰσθανόταν τὸν ἑαυτό της τόσον ἀπομονωμένο ὥστε ἡ ἀπρόοπτη παρουσία καὶ ἡ φλυαρία τῆς γυναίκας ἐκείνης τῆς φαίνονταν σὰν παρηγοριά. Καὶ χωρὶς νὰ χάση καιρὸ ἡ Ραχὴλ αὐτοσυστήθηκε :

— Λέγομαι Ρόζι Σέλτον. Μπορεῖτε νὰ περάσετε μέσα. Εἴμαστε γειτόνισσες καὶ φαίνεται πῶς ἦταν τῆς Μοίρας νὰ γνωριστοῦμε.

— Κι ἐγὼ λέγομαι Σίρλεϋ Οὐέμπστερ. Θέλω μόνο νὰ φρεσκαρισθῶ λίγο γιατὶ ἔκανα ἕνα ταξίδι τριῶν ὡρῶν μὲ αὐτοκίνητο... Ἂν θέλετε στὶς 7 νὰ φᾶμε μαζί.

* * *

Ἡ Ραχὴλ κι ἡ Σίρλεϋ εἶχαν ἐγκατασταθῆ μπρὸς σ' ἕνα τραπέζι πάνω στὸ ὁποῖο ἦσαν τοποθετημένα δυὸ πιάτα μὲ μαρουλοσαλάτα, μὲ φέτες ἀνανὰ κι ἄσπρο τυρί. Αὐτὸ ἦταν τὸ τέλειο γεῦμα γιὰ ὅσες θεωροῦσαν τὸν ἑαυτό τους μέλλοντας ἀστέρας τοῦ κινηματογράφου. Οἱ φίλες τῆς Σίρλεϋ ἔλεγαν γι' αὐτήν : «Τρώγει στὴ φούχτα καὶ σὲ γδύνει μέχρι τὸ κόκκαλο»! Κι αὐτὸ ἦταν ἀλήθεια. Ἡ Σίρλεϋ εἶχε μιὰ χρυσὴ καρδιὰ γιὰ τὶς γυναῖκες καὶ μιὰ ψυχὴ διαβόλου γιὰ τοὺς ἄνδρες. Κι ἐνῶ ἦταν ἕτοιμη πάντοτε νὰ πέση καὶ στὴ φωτιὰ ἀκόμα γιὰ τὶς φίλες της, ξεζούμιζε τὰ πορτοφόλια τῶν ἀνδρῶν καὶ μέχρι τὸ τελευταῖο δολλάριο.

Ἡ Σίρλεϋ ἦταν 25 χρονῶν. Ξανθὴ σὰν τὸ μέλι. Τὸ μικρό, ὡραῖο κι ὁλοστρόγγυλο πρόσωπό της ἦταν κατάστικτο ἀπὸ κουκίδες καὶ τὰ γαλάζια μάτια της ἔδειχναν ὅλη τὴν γλυκύτητα τοῦ μικροῦ κοριτσιοῦ ποὺ κάνει τὴν προσευχή του πρὶν κοιμηθῆ. Μόνο ποὺ ἡ προσευχὴ τῆς Σίρλεϋ ἦταν ἡ ἑξῆς : «Θεέ μου! φανέρωσέ μου σήμερα ἕναν χοντρὸ γέρο ποὺ νὰ μὲ ἀγκαζάρη γιὰ ἕνα ρόλο πρωταγωνιστρίας». Ὡστόσο ἡ Θεία Πρόνοια ἐδίσταζε πάρα πολὺ καὶ δὲν εἰσήκουε τὶς παρακλήσεις τῆς Σίρλεϋ κι ἐπὶ δύο χρόνια στὸ Χόλλυγουντ τώρα δὲν τῆς ἔδιναν παρὰ μόνο ρόλους ἀσήμαντους καὶ ἀνώνυμους.

Παραπονιώταν στὴν Ραχὴλ ἡ ὁποία τὴν ἄκουγε μὲ μεγάλη προσοχή.

— Ἄχ ἀγαπητή μου τῆς ἔλεγε. Δὲν μπορεῖς νὰ φαντασθῆς τί κόλασις εἶνε αὐτὸ τὸ Χόλλυγουντ! Τί φοβερὴ καὶ μεγάλη παγίδα γιὰ μᾶς τὶς ἀνόητες! Δυὸ χρόνια τώρα στριφογυρίζω ἀνάμεσα στὰ πόδια τῶν σκηνοθετῶν κι ὅ,τι μέχρι τῆς στιγμῆς εἶπα μπρὸς στὸ μικρόφωνο εἶνε : « Ζήτω ὁ τσάρος! ».

— Ὡστόσο εἶνε ἕνας ρόλος.

— Ἄ ὄχι δά! Δὲν εἶνε καθόλου ρόλος γιατὶ εἴμασταν 2400 κορίτσες ποὺ φωνάξαμε ἐκεῖνο τὸ « Ζήτω ὁ τσάρος!» μπρὸς σ' ἕνα Κρεμλῖνο καμωμένο ἀπὸ χαρτόνι καὶ ποὺ γιὰ

Ὁ μάντης:— Τί μέλλον ἔχετε καὶ μοῦ ζητᾶτε τὴν κόρη μου σὲ γάμο ; !

Θεατρικὲς πρῶτες

« Ὁ ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας»

Στὸ θέατρο «Μακέδο»

Κάποιος συνοικιακὸς θίασος, ποὺ 'παιζε ἀπ' τὴν ἀρχὴ τοῦ καλοκαιριοῦ μπροστὰ σ' ἀδειανὲς καρέκλες, ἀνέβασε, διαδοχικά, γιὰ νὰ τραβήξει κόσμο, ὅλα τὰ νεοελληνικὰ θεατρικὰ ἔργα ποὺ μέσα στὰ δεκαπέντε τελευταῖα χρόνια σημείωσαν ἀξιόλογη σειρὰ παραστάσεων. Ὅταν ἐξάντλησε τὸν κατάλογο τῶν ἔργων ποὺ φανταζότανε πὼς θὰ «πιάσουν», θυμήθηκε, πάνω στὴν ἀπελπισία του, ἕνα παλιὸ κωμειδύλλιο, τὴν «Γκόλφω» τοῦ Περεσιάδη. Ἡ ἔμπνευσή του στάθηκε θαυματουργή. Κάθε βράδυ τὸ «νοήμον Κοινὸν» τῆς συνοικίας σχηματίζει οὐρὰ μπροστὰ στὸ ταμεῖο τοῦ θεάτρου καὶ κάθε μέρα τὸ γεγονὸς διαφημίζεται στὰ φύλλα τῆς θεατρικῆς στήλης ὅλων τῶν ἐφημερίδων, ἀποδιδόμενο στὴ στροφὴ τῆς προτίμησης τοῦ ἀθηναίου θεατῆ πρὸς τὰ παλιὰ κωμειδύλλια. Ἡ γνώμη τούτη τῶν θεατρικῶν ρεπόρτερς φαίνεται πὼς παράσυρε καὶ τὸ θίασο τῆς «Ἑταιρίας Ἑλληνικοῦ Θεάτρου», πείθοντάς τον ν' ἀνεβάσει τὴν περασμένη Παρασκευὴ στὸ θέατρο «Μακέδο» τὸν «Ἀγαπητικὸ τῆς Βοσκοπούλας».

Τὸ κωμειδύλλιο τοῦ Δημ. Κορομηλᾶ ἀποτελεῖ χωρὶς ἄλλο σταθμὸ στὴν ἱστορία τοῦ νεοελληνικοῦ θεάτρου. Πρὶν ἀπ' αὐτὸ παιζόντουσαν οἱ τραγωδίες τοῦ Βασιλειάδη, τοῦ Βερναρδάκη καὶ τοῦ Ἀντωνιάδη, μὲ τὰ ἱστορικὰ καὶ μυθολογικὰ θέματα, μὲ τοὺς ἀφόρητους καθαρευουσιάνικους στίχους καὶ τοὺς ἀτέλειωτους ρητορικοὺς μονόλογους. Ὁ συγγραφέας τοῦ «Ἀγαπητικοῦ» παράτησε ὅλα αὐτὰ καὶ θέλησε νὰ παρουσιάσει ἕνα κομμάτι ἀπ' τὴ ζωὴ τοῦ τόπου του καὶ τοῦ καιροῦ του. Μὰ δὲν εἶχε τὶς δημιουργικὲς ἱκανότητες νὰ τὴν ἀποδώσει πλαστικὰ καὶ νὰ τὴ μεταπλάσει ποιητικά. Τὸ ἔργο του εἶνε ἕνα ἀπίθανο καὶ συμβατικὸ κατασκεύασμα, φοβερὰ ἐπηρεασμένο κι ἀπὸ τὸ ρωμαντισμὸ ποὺ τότες κυριαρχοῦσε σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς τέχνης τοῦ λόγου. Τόσο ποὺ σήμερα μόνο στὸ δραματολόγιο τοῦ «Ἐθνικοῦ» θὰ 'χε τὴ θέση του, ὄχι βέβαια γιὰ ν' ἀντικαταστήσει, σὰν τὴ «Βαβυλωνία», τὸ μοναδικὸ ἑλληνικὸ τῆς χρονιᾶς ἔργο, μὰ γιὰ νὰ παίζεται κι' αὐτὸ μέσα σὲ μιὰ σειρὰ παραστάσεων, σ' ἕνα εἰδικὸ φέστιβαλ, ποὺ κάθε τόσο θὰ ἐπαναλαμβάνονταν καὶ θὰ παρουσίαζε τοὺς διαδοχικοὺς σταθμοὺς τῆς δραματικῆς παραγωγῆς.

Τὸ ἀνέβασμά του ἀπ' τὸ θίασο τοῦ κ. Καρούσου εἴταν ὁλότελα ἄσκοπο καὶ καμιὰν ἀπήχηση δὲν βρῆκε στὸ κοινό, ὅπως ἀποδείχτηκε ἀπ' τὴν ἀδειανὴ πλατεία τῆς προχτεσινῆς πρώτης. Εὔχομαι νὰ μὴν εἶνε καὶ καταστροφικὸ γιὰ τὸ θίασο, ποὺ τόσες καλὲς προθέσεις ἔχει γιὰ τὴ ντόπια παραγωγὴ καὶ μὲ τόση εἰλικρίνεια καὶ πίστη κράτησε τὶς προγραμματικές του ὑποσχέσεις. Ἀκόμα καὶ τὸν «Ἀγαπητικὸ τῆς Βοσκοπούλας» μᾶς τὸν παρουσίασε ἀρκετὰ φροντισμένα, παρ' ὅλα τὰ φτωχικὰ μέσα ποὺ διαθέτει. Οἱ ἠθοποιοὶ κατάβαλαν, ὁ καθένας χωριστά, κάθε προσπάθεια γιὰ τὴν ἀπόδωση τοῦ ρόλου τους, κ' οἱ πιὸ πολλοί, ὅπως οἱ κ.κ. Καροῦσος, Γ. Βλαχόπουλος, Ζ. Νέζος κ' οἱ κυρίες Λ. Καπλάνη, Α. Ραυτοπούλου καὶ Κυβέλη Μυράτ, σημείωσαν ἀξιόλογες δημιουργίες, μὰ γενικὰ ἔλλειψε ἀπ' τὴν παράσταση ὁ ρυθμὸς ποὺ θὰ τὸν ἔδινε ἡ παρουσία ὑπεύθυνου σκηνοθέτη.

Γ. Ι. ΦΟΥΣΑΡΑΣ

Οἱ θησαυροὶ τοῦ Χαμίτ

5ΟΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐπεδοκίμασε τὴ στάσι τῶν στρατιωτῶν καὶ τοὺς κάλεσε νὰ ξαναγυρίσουν στοὺς στρατῶνες των. Τοὺς χαιρέτισε μὲ τὸ ξίφος καὶ πρόσθεσε :

« —Χαρῆτε παιδιά μου, ρίξτε μερικὲς ντουφεκιές».

Ἐνθουσιασμένοι οἱ στρατιῶτες ἔφυγαν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο καὶ ἀκολούθησε ἕνα τοιήμερο ντουφεκίδι μὲ ἀρκετὰ θύματα καὶ περισσότερη ἀνησυχία. Ταυτοχρόνως, μιὰ ἄλλη ἐπιτροπὴ στρατιωτῶν ἐπέδιδε στὸν Σεϊχουλισλάμη ἔγγραφο μὲ τὶς ἀκόλουθες ἀξιώσεις: α) Καθαίρεσις κάθε ἀξιωματικοῦ ποὺ δὲν τηρεῖ τὰ θρησκευτικά του καθήκοντα, β') προσήλωσις τῆς κυβερνήσεως στὴν θρησκεία.

Ἀλλὰ τί ἐγίνονταν οἱ νεότουρκοι καθ' ὃν χρόνον ἐξετυλίγοντο τὰ γεγονότα ; Ἐκαιροφυλάκτουν καὶ κατηύθυναν ἔντεχνα, ἕνα κίνημα ποὺ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι εἶχαν ὑποκινήσει. Γι' αὐτὸ ἄφησαν νὰ σφαγῆ ἀπὸ τὸ πλῆθος στὴν πόρτα τῆς Βουλῆς ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, διότι τάχα εἶχε παραβιάσει τὸ πνεῦμα τοῦ Ἱεροῦ Νόμου. Ἄφησαν ἀκόμη νὰ σφαγοῦν ἕνας δροῦσος βουλευτὴς καὶ ἕνας Ἕλλην ἀξιωματικὸς ὁ μόνος ποὺ ὑπηρετοῦσε στὸν τουρκικὸ στρατό. Ὁ ἀπόγονος τοῦ προφήτου Μωάμεθ, ὁ πολὺς Σαντὶκ πασᾶς ἐσκοτωνόταν τυχαῖα μὲ τὸν ὑπηρέτη του, καθὼς ἔβγαιναν ἀπὸ τὸ σπίτι του.

«Πολλὲς φορὲς διηρωτήθην, λέγει ὁ Γάλλος Μπορέ'γ, πῶς μπόρεσε ὡστόσο νὰ μεταδοθῆ ἀπὸ στρατῶνα σὲ στρατῶνα, ἀκόμα καὶ στὰ πολεμικὰ πλοῖα, χωρὶς κανένας ἀρχηγὸς νὰ ὑποψιασθῆ τὰ συμβαίνοντα. Καὶ τὸ πρᾶγμα γίνεται ἀκόμη περισσότερο θαυμαστό, ὅταν λάβουμε ὑπ' ὄψι μας ὅτι στὴν χαμιτικὴ Τουρκία ὅλα ἦσαν σπιοῦνοι καὶ σπιουνιά. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶνε ὅτι οἱ Νεότουρκοι ἤξεραν τί ἤθελαν καὶ τί ἔκαναν. Ἄφησαν τὰ πράγματα νὰ διανύουν τὸν δρόμο τους, γιὰ νὰ φθάσουν ἐκεῖ ποὺ ἤθελαν αὐτοὶ νὰ φθάσουν.»

Ἡ στάσις θὰ κατέληγε στὸν ἐκθρονισμὸ τοῦ Ἀβδοὺλ Χαμὴτ τὸν ὁποῖον δὲν εἶχαν λόγους πιὰ νὰ φοβοῦνται. Καὶ ποὺ θ' ἀπογύμνωναν μὲ τὴ συνεργασία τῆς γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ ἕνα ποσὸ τριάντα πέντε ἑκατομμυρίων μάρκων ποὺ εἶχε κατατεθειμένα στὴν γερμανικὴ Τράπεζα. Ταυτοχρόνως παραποιῶντας τὴ μορφὴ τοῦ ἀντιδραστικοῦ κινήματος ἐφόρτωναν σ' αὐτὸ τὴν ὑπόθεσι τῶν σφαγῶν τῶν Ἀδάνων. Μὲ τὴν ἴδια αἰτία οἱ Νεότουρκοι ἐδικαιολογοῦσαν τὴν κήρυξι τῆς καταστάσεως πολιορκίας ποὺ τοὺς ἐπέτρεπε νὰ παραβιάζουν χωρὶς καμμιὰ ἀντίρρησι ὅλες τὶς φιλελεύθερες διατάξεις τοῦ Συντάγματος. Ἡ τυραννία τοῦ νεοτουρκικοῦ κομιτάτου «Ἕνωσις καὶ Πρόοδος» θὰ μποροῦσε νὰ στηθῆ χωρὶς ἐμπόδια ἐναντίον τοῦ Κοινοβουλίου τοῦ Σουλτάνου, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν ὑπουργῶν. Ἡ τυραννία αὐτὴ θὰ ἔφθανε μέχρι τοῦ σημείου ὥστε τὸ κομιτάτο νὰ ὁρίση πόσα μέλη ἀποτελοῦσαν τὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκογένεια καὶ ποιὰ ἦσαν τὰ δικαιώματά τους. Δὲν τοὺς ἐπετρέπετο νὰ ἐξέρχωνται ὅταν ἤθελαν, νὰ ἐκλέγουν τοὺς ὑπηρέτας των, νὰ δέχωνται ὅποιον ἤθελαν. Μάταια διεμαρτύροντο πὼς δὲν ὤφειλαν νὰ δίνουν λογαριασμὸ τῶν πράξεών των παρὰ μόνο στὸν Σουλτᾶνο, ποὺ ὡς ἀρχηγὸς ἤλεγχε τὶς πράξεις τους. Κανεὶς δὲν τοὺς ἄκουγε καὶ πολὺ λιγώτερο ὁ σουλτᾶνος Μεχμὲτ Ρεσὰτ ποὺ διεδέχθη τὸν Χαμὴτ μετὰ τὴν ἐκθρόνισί του συνεπείᾳ τοῦ ἀντιδραστικοῦ κινήματος ποὺ περιγράψαμε. Ἄλλωστε ὁ Ρεσὰτ καὶ νὰ ἤθελε δὲν μποροῦσε νὰ κάνη τίποτε, ἀφοῦ καὶ σ' αὐτὸν ἐπέβαλαν ἀναριθμήτους ἐξευτελισμούς, χωρὶς ποτὲ νὰ τολμήση νὰ διαμαρτυρηθῆ καθ' οἱονδήποτε τρόπον. Μόλις ἀνῆλθε στὸν θρόνο τοῦ ἀφήρεσαν ὅλους τοὺς παληούς του ὑπηρέτες. Μὲ τὴν σκέψι ὅτι μποροῦσαν νὰ συνωμοτήσουν ἐναντίον τοῦ καθεστῶτος, τὸ κομιτᾶτο τοὺς ἐξαπέστειλε στὴν Μικρασία χωρὶς νὰ τοὺς ἐπιτρέψη νὰ πάρουν ἔστω καὶ ἕνα πουκάμισο καὶ τοὺς ἀντικατέστησε μὲ ἀνθρώπους τῆς ἐκλογῆς του. Γυρίζοντας ἀπὸ τὸ Σεραϊσκεράτο, ὅπου κατὰ τὸ ἔθιμο ἐδέχθη τὸν ὅρκο πίστεως τοῦ στρατοῦ, ὁ νέος Σουλτᾶνος διεπίστωνεν ὅτι εἶχαν ἐπωφεληθῆ τῆς ἀπουσίας του, γιὰ «νὰ ἐκκαθαρίσουν» τὸ παλάτι.

Ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπουργοὶ δὲν βρίσκονταν σὲ καλύτερη μοῖρα. Ἔπεφταν ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον, χωρὶς φαινομενικὴ αἰτία καὶ χωρὶς νὰ προβάλλη μιά ὁποιαδήποτε δικαιολογία. Ὁ Χιλμὴ πασᾶς καὶ ἄλλοι πρωθυπουργοὶ παρητοῦντο τὴν ἴδια τὴ στιγμὴ ποὺ ἔπαιρναν ψῆφο ὁμόφωνο σχεδὸν ἐμπιστοσύνης στὴν Βουλή. Μὲ τὸν Χιλμὴ πασᾶ ἦταν τὸ ἕβδομο ὑπουργεῖο ποὺ κατέρρεε μυστηριωδῶς.

Ταυτοχρόνως ἡ μυστικὴ αὐτὴ ἐξουσία, ποὺ κανόνιζε τὰ πάντα, ἐπέβαλλε ἀφάνταστη τρομοκρατία στὴν Μακεδονία. Ἡ τυραννία τοῦ Χαμὴτ ὠχριοῦσε μπρὸς στὴν τυραννία τῶν Νεοτούρκων. Ἀπέραντες ἐκτάσεις ἐρημώθηκαν, χωριὰ ξεθεμελιώθηκαν, οἰκογένειες ξεκληρίστηκαν καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος τοῦ κομιτάτου ἄρχισε μὲ τέτοια λύσσα, ποὺ ὁ φόβος ἐξοντώσεως τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης ἐπετάχυνε τὴν ἕνωσι τῶν βαλκανικῶν κρατῶν, ποὺ ἔτσι ἀντιμετώπισαν μαζὶ τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1912 τὴν νεοτουρκικὴ ἀπειλή.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ καταπίεσις τῶν διαφόρων φυλῶν τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας ἐπροκαλοῦσε ἀλλεπάλληλες ἐπαναστάσεις. Ἡ ἐξέγερσις τοῦ Χωρὰν μετεδίδετο στοὺς Βεδουΐνους τῆς Κυρηναϊκῆς. Ὁ ἰμάμης Γιαχιὰ ἐπαναστατοῦσε στὴν Ὑεμένη, ὁ Σεινταλῆ πολιορκοῦσε τὸ Ἀσσίρ, οἱ Ἀλβανοὶ ξανάπιαναν κι αὐτοὶ τὰ ὅπλα, κι' ὅ,τι ἄφησε ὄρθιο ἡ διπλωματικὴ εὐστροφία τοῦ Χαμὴτ κατέρρεε πατα/γωδῶς.

Στὸ σημεῖον αὐτὸ τερματίζεται ἡ γενικὴ εἰκὼν τῆς Τουρκίας τοῦ Χαμὴτ μέχρι τοῦ ἐκθρονισμοῦ του. Στὸ κεφάλαιο ποὺ παραθέτομεν κατωτέρω, θὰ παρακολουθήσουν οἱ ἀναγνῶσται τοῦ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» τὰ παρασκήνια τῆς τουρκικῆς ἱστορίας ἐπὶ Χαμὴτ καὶ τῆς ζωῆς τῶν διαφόρων φυλῶν ποὺ ἀποτελοῦσαν τὸν πληθυσμὸ τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας καὶ τὰ μέσα ποὺ ἐχρησιμοποίησε ὁ Χαμὴτ γιὰ νὰ φθάση στὴν συσσώρευσι τῆς μεγαλυτέρας περιουσίας τοῦ κόσμου ποὺ διεκδικοῦν σήμερα χιλιάδες κληρονόμων, ἑκατοντάδες δικηγόρων καὶ δεκάδες ἑταιριῶν.

ΜΕΡΟΣ Β'
Η ΖΩΗ ΕΠΙ ΧΑΜΗΤ

Οἱ σουλτᾶνοι τῆς Τουρκίας καὶ ἰδιαίτερα ὁ Χαμήτ, μιμούμενοι τοὺς Ἄραβας χαλίφας, ἐπροσπαθοῦσαν νὰ περιβάλλωνται ἀπὸ ἀναρίθμητους ὑπαλλήλους, ντυμένους μὲ χρυσοκέντητες μεταξωτὲς στολές. Ἦταν ἕνα ἀληθινὸ ὄργιο χρυσαφιοῦ ἀσημιοῦ καὶ περιέργων χτενισμάτων. Οἱ ἴδιοι οἱ Τοῦρκοι εἶχαν μιὰ χαρακτηριστικὴ παροιμία γιὰ νὰ ἐκδηλώνουν τὸν θαυμασμό τους : « Ὁ πλοῦτος εἶνε τῶν Ἰνδιῶν, τὸ πνεῦμα τῆς Εὐρώπης, μὰ ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν Ὀθωμανῶν». Οὔτε στὰ βυζαντινὰ ἀνάκτορα, οὔτε στὰ παλάτια τῆς Βαγδάτης, οὔτε στὸ Κάϊρο, οὔτε στὶς Βερσαλλίες τὴν ἐποχὴ τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ'' δὲν ἦταν στὴν ὑπηρεσία ἑνὸς καὶ μόνου ἡγεμόνος τόση συρροὴ ὑπαλλήλων, ὑπηρετῶν καὶ δούλων. Τὸ καταπληκτικώτερο ὅμως εἶνε ὅτι στὸ τουρκικὸ παλάτι τοῦ Τὸπ Καποῦ κανεὶς δὲν ἦταν καθαρόαιμος Τοῦρκος. Εἴκοσι χιλιάδες περίπου ἦσαν τὰ ἄτομα ποὺ ζοῦσαν στὸ Τὸπ Καποῦ καὶ φανάζεται κανεὶς ποιὰ ποσὰ ἐχρειάζοντο γιὰ τὸν ἱματισμό, τὴ διατροφὴ καὶ γιὰ τὴν μυθικὴ πολυτέλεια τοῦ χαρεμιοῦ.

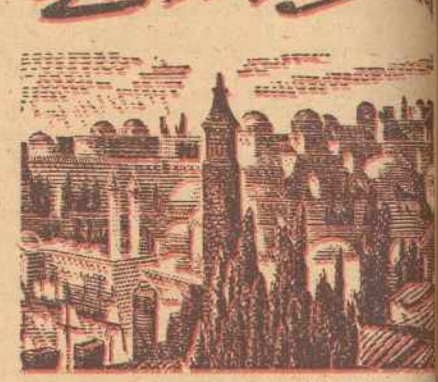

Κατ' ἀρχὴν στὴ σουλτανικὴ Τουρκία δὲν γινόταν διάκρισις μεταξὺ τοῦ Μιρί, δηλαδὴ τοῦ δημοσίου ταμείου, καὶ τοῦ Χαζνέ (δηλαδὴ τοῦ ταμείου τοῦ παλατιοῦ). Ὁ Σουλτᾶνος ἦταν κύριος τῶν πάντων. Μόνον στὴν θρησκεία δὲν μποροῦσε ν' ἀσκήση τὴν ἐπιρροή του. Ἔτσι δὲν μποροῦσε νὰ θίξη τὴν περιουσία τῶν τζαμιῶν, τὰ βακούφια, οὔτε καὶ σὲ κληροδότημα δημοσίας ὠφελείας, ἐφόσον ἐβασίζετο στὸ θρησκευτικὸ πνεῦμα. Μέχρι τῆς καταστροφῆς τῶν γιανιτσάρων (1826) ἡ Τουρκία ἀποτελοῦσε θεοκρατικὸ κράτος. Οἱ θρησκευτικοὶ νόμοι ἦσαν ἡ βάσις τῆς νομοθεσίας. Ὁπωσδήποτε ὁ Σουλτᾶνος ἦταν κύριος τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν ὑπηκόων του, εἰς ὅ,τι δὲν ἀφοροῦσε τὰ βακούφια.

Κατὰ τὸ πρότυπο τοῦ παλατιοῦ εἶχε ὀργανωθῆ ἡ ἐμφάνισις τοῦ κονακιοῦ, δηλαδὴ τοῦ διοικητηρίου στὴν ἐπαρχία. Ὁ βαλῆς (διοικητὴς) ἦταν ἀπόλυτος κυρίαρχος στὴ περιοχή του. Εἶχε τὴν ἰδιαίτερη σωματοφυλακή του, τὸ στρατό του, εἰσέπραττε φόρους καὶ ἐκανόνιζε τὴν φορολογία. Ἐπωλοῦσε ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ ὑπουργήματός του καὶ κατέβαλλε στὴν Ὑψηλὴ Πύλη κάθε χρόνο ἕνα ὡρισμένο ποσό.

Ὅταν ὅμως ἕνας βαλῆς ἐπίεζε ὑπὲρ τὸ δέον τοὺς πληθυσμοὺς καὶ ἔφθαναν παράπονα στὸ παλάτι, ἂν ὁ βαλῆς αὐτὸς δὲν εἶχε προστάτες, ἐστέλλετο ἕνας «καπουτζῆς» ἐφωδιασμένος μ' ἕνα φιρμάνι καθαιρέσεώς του. Συνήθως τὸ αὐτοκρατορικὸ φιρμάνι, τὸ λεγόμενο Χάτζ, δὲν περιωρίζετο σὲ ἁπλῆ καθαίρεσι, ἀλλὰ καὶ τὸν καθαιρούμενο καὶ σὲ ἀποκεφαλισμό. Κ'αὐτὸς στὴ θέα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐγγράφου ἔκλινεν εὐλαβῶς τὸ κεφάλι.

Μετὰ τὴ θανάτωσι, τὸ θησαυροφυλάκιο προέβαινε στὴν κατάσχεσι τῆς περιουσίας του.

Εἶνε φυσικὸ σὲ μιὰ τέτοια διοικητικὴ ὀργάνωσι καὶ τὰ κατώτερα ὄργανα νὰ φαίνωνται σκληρὰ καὶ αὐταρχικά. Μιὰ ἰδέα τῆς ζωῆς τῶν πολιτῶν μᾶς δίνει ἡ ὀργάνωσις τῆς ἀστυνομίας.

Ἂν συνέβαινε κάποιος νὰ δολοφονηθῆ ἢ νὰ πεθάνη ἀπὸ τυχαῖο καὶ φυσικὸ θάνατο, ὁ καδῆς ἢ ὁ ἰμάμης πήγαιναν ἐπὶ τόπου γιὰ νὰ καταρτίσουν τὸ πρακτικὸ τοῦ θανάτου. Ὑπεχρέωναν τὸν κάτοχο τοῦ σπιτιοῦ μπρὸς στὸ ὁποῖο διεπράχθη τὸ ἔγκλημα νὰ πληρώση «τὸ τίμημα τοῦ αἵματος».

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ περιουσία τοῦ Χαμήτ. — Ἕνας ἀστρονομικὸς ἀριθμός.

χιόνι ἔρριχνε ἄσπρο κομφετί... Μὲ συγχωρεῖς, ξεχνάω... Στὸ διάστημα ποὺ ἔπεφτε αὐτὸ τὸ χιόνι εἶπα δυὸ φορὲς «Μπρρρ!».

— Μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους 2400 μουζίκους ;

— Ἄ, ὄχι. Στὸ σημεῖο αὐτὸ σημείωσα κάποια πρόοδο. Ὅσοι φωνάξαμε «Μπρρρ!» εἴμασταν μόνο 725. Κι αὐτὸ γιατὶ εἴμασταν κακοντυμένοι. Οἱ ἄντρες ποὺ φοροῦσαν βαρειὲς γοῦνες κάτω ἀπὸ ἕνα ἥλιο ποὺ ζεμάτιζε τὰ πάντα, δὲν κρύωναν καὶ δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ φωνάξουν «Μπρρρ!». Σοῦ τὸ ξαναλέω, ἀγάπη μου εἶνε ἕνα βρωμοεπάγγελμα... ἐκτὸς πιά...

— Τί ἐκτὸς πιά ;

— Ἐκτὸς πιὰ ἂν εἶσαι ἡ φιλεναδίτσα κάποιου διευθυντοῦ ἑταιρίας. Τότε τὸ πρᾶγμα ἀλλάζει ὁλότελα... Ἄκουσε θὰ κάνω μιὰ ἀνόητη ὑπόθεσι. Φαντάσου πρὸς στιγμὴν ὅτι εἶσαι ἡ κόρη ἑνὸς ἀπ' αὐτοὺς τοὺς μαχαραγιάδες τοῦ σινεμά. Θέλεις νὰ γυρίσης μιὰ ταινία; Αἱ λοιπὸν θὰ τὴ γυρίσης. Σοῦ τὸ λέω σίγουρα. Οὔτε αὐτοὶ οἱ σάτυροι οἱ σκηνοθέτες μὰ οὔτε καὶ κανένας ἄλλος θὰ σ' ἐμποδίση ἀπὸ τοῦ νὰ γυρίσης μιὰ ταινία δική σου... Κι ἂν ἀκόμα εἶσαι ἄσχημη σὰν μαϊμοῦ οἱ μακιγιαρίστες θὰ σὲ κάνουν μιὰ ὠμορφ ὰ ὀριζινάλ! Κι ἂν ἀκόμα ἡ φωνή σου εἶνε σὰν τῆς κουκουβάγιας, οἱ διαφημίσεις θὰ σοῦ βροῦν μιὰ ξεχωριστὴ προσωπικότητα ἔστω κι ἂν ἀκόμα δὲν μπορῆς ν' ἀρθρώσης τὴ φράσι «Ἀνοίξτε τὴν πόρτα!» Ὁ σκηνοθέτης θὰ χαλάση χίλια μέτρα ταινίας καὶ θὰ ἐπαναλάβη τὸ γύρισμα δέκα ὀκτὼ φορές. Ὁ Διάβολος νὰ σκάση στὸ διάστημα τῶν 18 γυρισμάτων θὰ μπορέσης νὰ προφέρης τὸ «Ἀνοίξτε τὴν πόρτα!». Δυστυχῶς ὅμως οὔτε σὺ οὔτε ἐγὼ εἴμαστε κόρες κάποιου ἀπὸ τοὺς μεγάλους μογγόλους τοῦ σινεμά...

Ἡ Ραχὴλ ἄκουγε μὲ προσοχή. Ἡ σκληρὴ εἰρωνεία τοῦ διαλόγου τοῦ χαριτωμένου καὶ καλόκαρδου ἐκείνου ναυαγίου τοῦ στούντιο τὴν συγκινοῦσε βαθύτατα. Ἡ Ραχὴλ ὑπὸ τὸ προσωπεῖο τῆς Ρόζι τὴν ρώτησε :

— Τότε γιατί μένεις ἐδῶ στὸ Χόλλυγουντ, Σίρλεϋ ;

— Γιατὶ ὅλα τὰ πράγματα ἐδῶ εἶνε σὰν λαχεῖο, σὰν ρουλέττα... Ποντάρεις πενῆντα φορές, χάνεις ἄλλες τόσες καὶ στὶς πενῆντα καὶ μία βγαίνει τὸ νούμερό σου...

— Ἔχεις καλὸ πράκτορα ;

Ἡ Σίρλεϋ τὴν στραβοκύτταξε.

— Γιὰ ποιάν μὲ περνᾶς ; Γιὰ τὴν Τζίντζερ Ρότζερς ἢ γιὰ τὴ Λάνα Τάρνελ ; Ἔχω πολλὲς προσφορὲς ἀπὸ μικροπράκτορας ποὺ μοῦ λένε : «Μικροῦλα μου πανέμορφη, θὰ σὲ λανσάρω. Ἔλα ἀπόψε νὰ φᾶμε μαζὶ σπίτι μου. Θὰ σὲ συστήσω σὲ κάποιο φίλο μου ποὺ κάνει τὶς προσλήψεις μιᾶς μεγάλης ἑταιρίας.» Σὺ βέβαια σὰν ἀφελὴς πρωτάρα σ' αὐτά, πηγαίνεις στὸν κάπρο αὐτόν. Ἐκεῖ συναντᾶς τὸν βοηθὸ κάποιου τρίτου φωτογράφου ποὺ ἔχει φέρει μαζί του καὶ τὴ φιληνάδα του. Μετὰ τὸ δεῖπνο αὐτοὶ οἱ κύριοι φέρνουν τὴ συζήτησι γύρω ἀπὸ τὸ ὄνομα ἑνὸς Γάλλου συγγραφέως ποὺ τὸν λὲν Πιὲρ Λιοὺϊ ἢ Λούντβιγκ ἢ Λούϊς. Μὲ λίγα λόγια σᾶς μιλοῦν γιὰ ἕνα συγγραφέα ποὺ ἔχει γράψει ἕνα σενάριο μὲ τὸν τίτλο «Καλὸς Βασιληᾶς». Φυσικὰ πέφτεις στὸν λάκκο καὶ ρωτᾶς περὶ τίνος πρόκειται. Οἱ δύο κάπροι ποὺ περιμένουν τὴν ἐρώτησί σου, ἀρχίζουν νὰ σοῦ ἐξηγοῦν καὶ σοῦ λὲν ὅτι ἡ ἱστορία ἐκείνη ἐξελίσσεται σ' ἕνα βασίλειο ὅπου ὅλος ὁ κόσμος περπατεῖ γυμνός. Καὶ τότε οἱ δυὸ ἐκεῖνοι καλοὶ ἄνθρωποι γιὰ νὰ ὑπογραμμίσουν τὰ ὅσα λένε ἀρχίζουν νὰ βγάζουν τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο τὰ ροῦχα τους... Ἂν βέβαια δὲν εἶσαι καλὰ μορφωμένη φεύγεις τρεχάτη καὶ δὲν βλέπεις τὸ τέλος τῆς περιπετείας ἐκείνης. Τὴν ἄλλη μέρα συναντᾶς τὸν τέως μέλλοντα πράκτορα στὸ δρόμο ποὺ κάνει πὼς δὲν σὲ βλέπει. Ἄχ Ρόζι μου! δὲν ξέρεις τί σοῦ εἶνε αὐτοὶ οἱ πράκτορες τοῦ Χόλλυγουντ. Ὅταν θὰ γίνω ἀστέρας θὰ ἔχω βέβαια κάποιον πράκτορα, ἀλλὰ θὰ εἶνε εὐγενικός, καλός, λεπτός. Μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν ἔχω συναντήσει παρὰ μόνο ἐμπόρους... λευκῆς σαρκός! Καὶ δὲν μοῦ λές, Ρόζι εἶνε πολὺς καιρὸς ποὺ σέρνεσαι στὰ πεζοδρόμια αὐτά ;..

Ἡ Ραχὴλ δίστασε. Παρὰ τὴν συμπάθειά της πρὸς τὴν Σίρλεϋ καταλάβαινε ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ τῆς πῆ τὴν ἀλήθεια. Ὅσο καιρὸ θὰ ἔμενε στὸ Χόλλυγουντ, θὰ ἔπρεπε νὰ κρατήση τὸ προσωπεῖο της.

— Μόλις ἦρθα, εἶπε. Δὲν ἔχω κανένα. Κατοικοῦσα σὲ μιὰ φίλη μου κοντὰ στὴ Νέα Ὑόρκη. Μάζεψα τὶς οἰκονομίες μου κι ἦρθα ἐδῶ γιὰ νὰ δοκιμάσω τὴν τύχη μου.

— Τὸ θάρρος σου θὰ κρατήση μέχρις ὅτου τελειώσουν τὰ χρήματά σου. Πόσα δολλάρια εἶνε τὰ κεφάλαιά σου ;

— Χίλια τετρακόσια δολλάρια.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ : Στὸ ἐπόμενο.

ΤΑ ΤΡΙΑ ΛΕΥΚΑ ΑΛΟΓΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ Σελίδα 11)

μου ἔμεινε πίσω ἀπὸ τῆς νίκης τὸ γοργὸ φτερούγιασμα. Πεθαίνω!

Καὶ τ' ἄλογο ἔπεσε καὶ πέθανε. Ἄξιος ὁ θάνατός του ! Δὲν πειράζει. Τώρα δὲν ἔχομε καιρὸ νὰ χάνωμε. Ἡ ἀστροφεγγιὰ χύνει θαμπότερο τὸ φῶς της γύρω μας. Ὁ Αὐγερινὸς προβαίνει ἀπὸ μιὰν ἄκρη τοῦ Βουνοῦ. Σὲ λίγο ξημερώνει. Ἐμπρός! Πηδῶ καὶ ρίχνω πέρα τὰ λουριά. Καὶ λευτερώνω τ' ἄλογο, τὸ ζωντανὸ ἀκόμα, ἀλλοίμονό μου ! Ἀγκαλιάζω τὸ λαιμό του, καὶ βρίσκομαι στὸ γυμνὸ κορμί του διάσκελα. Ἔλα ἐσὺ τώρα, σύντροφε τελευταῖε καὶ πιστέ, σ' αὐτὸν τὸν πόλεμο, ποὺ λίγες τὸν καταπιάστηκαν καρδιὲς σὰν τὴ δική μου. Τὸ δρόμο αὐτόν, ποὺ μένει ἀκόμα, θὰ τὸν τρέξης σὰ νὰ μὴν ἔτρεξες καθόλου ὡς τώρα! Βλέπεις ἀπάνου στὸ βουνὸ ἕνα παλάτι νὰ λευκάζη; Ἐκεῖ θὰ πᾶμε οἱ δυό. Μᾶς περιμένουν! Καὶ πρέπει νὰ σοῦ πῶ, πὼς εἶναι στοίχημα περίδοξο ποὺ ἔχομε βάλη. Ἂν μποῦμε στὸ παλάτι πρὶν μᾶς εὕρη ἡ μέρα, εἴμαστε νικητές. Γιατὶ νικάει ὅποιος τὴ νύχτα τρέξη, καὶ μπῆ μέσ' στὸ παλάτι πρὶν ξημερωθῆ.

Μέσα ἐκεῖ θὰ σμίξη μιὰ παρθένα μὲ στεφάνια στὰ χέρια ἀμάραντα, ποὺ ἀνασταίνει ἡ μυρουδιὰ κ' ἡ ὄψη τους. Ποὺ ζωντανεύει δυὸ φορὲς ὁ ἄνθρωπος ποὺ τ' ἀποκτήση. Αὐτὴ εἶν' ἡ Νίκη, τῆς Αἴγλης ἀδερφή, τοῦ Ἥλιου ἀγαπημένη θυγατέρα. Καὶ Βασιλεύει ἐκεῖ, μέσ' τὸ κρυστάλλινο παλάτι της. Καὶ κοιμᾶτ' ἐκεῖ. Κι' ἅμα ξυπνήση ὁ κόσμος γύρω της γελάει καὶ χαίρεται. Καὶ φεύγουν τὰ ὄνειρα καὶ τὰ φαντάσματα μπροστά της ἅμα ξυπνήση. Κι' ὁ νειὸς ποὺ φτάση ἐκεῖ, μ' ἕνα φιλὶ δική του θὰ τὴν κάμη. Καὶ θὰ φιληθῆ κι' αὐτός. Καὶ θὰ τῆς πάρη τὰ στεφάνια, χάρισμα τὰ μαγεμένα ποὺ μ' αὐτὰ ὕστερα κόσμους θὰ χαλάση καὶ θὰ χτίση. Ἐμπρός !

Τ' ἄλογο στέκεται καὶ διανογέται. Φαίνεται ἡ στάσι του γεμάτη συλλογή. Αὐτὸ ὅμως βάσταξε μιὰ τῆς στιγμῆς στιγμή. Κι ἡ ἀπόφασί του δείχνεται ἄξαφνα στὴ χαίτη, στὰ ματιὰ καὶ στὴ πνοή του. Καὶ τότε πρὶν κινήση, τ' ἄλογο μιλεῖ. Μιλεῖ καὶ κάνει ἀπὸ τώρα τὸ Βράχο νὰ τρομάζη. Τ' ἄλογο μιλεῖ!

— Ἐγὼ εἶμαι τ' ἄλογο τ' ἀταίριαστο τῆς πρωτογέννητης Φωτιᾶς! Ἔρχομαι ἀπὸ τὰ δάση τὰ βαθιὰ κι' ἀπὸ τὶς ἄσωστες πεδιάδες. Εἶμαι ἡ πνοὴ ζωντανεμένη ποὺ ξεφεύγει ἀπὸ τὶς ὑπόγειες τρύπες τῶν στοιχειῶν τῶν ἀλυσοδεμένων. Ὁ δοῦλος ὁ ἐλεύτερος ποὺ σπάζω αἰώνια τὰ δεσμά μου. Ἅμα θυμώσω, ἐμένα στέγη δὲ μὲ γνώρισε, μήτε χαλινάρι ταπεινό. Τὸ χαλινάρι ὅμως ἐγὼ τ' ἀγάπησα, ἅμα θελήσω νὰ βάλω τὸ στοχασμὸν ἀφέντη στὴν ὁρμή μου. Κ' εἶναι σκληρὴ αὐτὴ σὰν τὸν πυρόλιθο ποὺ τὸ ι μάχεται καὶ τὸ ξανάφτει. Χαίρεται κκαὶ στὸ δροσόπαγο καὶ στὸ λιοπύρι μὲ τὸν ἴδιο λόγο. Κι' ἂν μὲ φλογίζει ἐμένα ἀπόφασι τρανή, ποὺ γεννιέται μέσα μου αὐτόβουλη καὶ ξεπετιέται, ὅμως παρόμοια προσταγὴ σὰν τούτη ποὺ θέλω τώρα νὰ πληρώσω, μπορεῖ κ' ἐμὲ τὸν ἴδιο ν' ἀνθρακώση. Ὅμως δὲ σημαίνει αὐτό. Θὰ γίνη ὅ,τι θὰ γίνη !

— Ἐμπρός !

Γενάρης 1905

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ

«ΓΚΙΟΥΖΕΛ ΙΣΜΙΡ»

Πῶς εἶναι σήμερα ἡ Σμύρνη.-Αἱ ἐντυπώσεις ἀπὸ μιὰ ἐπίσκεψι τοῦ συνεργάτου μας κ. ΚΩΣΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

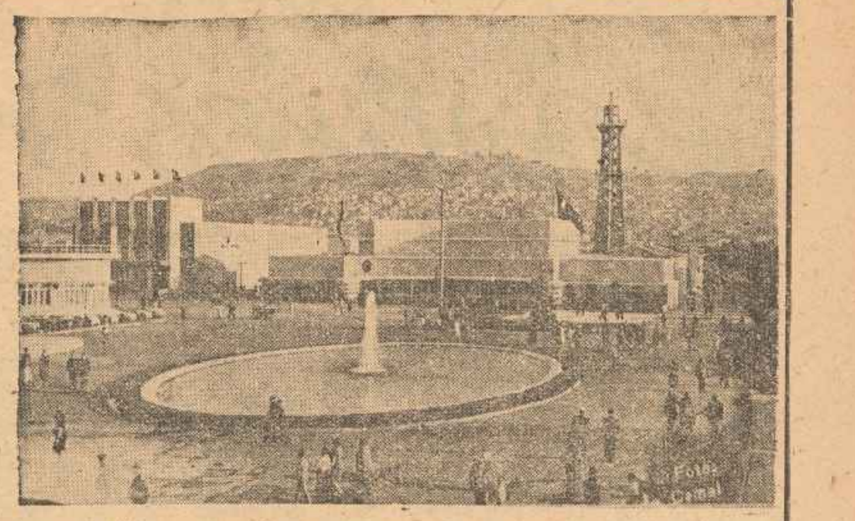

Μιὰ φωτογραφία τῆς Ἐκθέσεως τῆς Σμύρνης.

> *«...Στὶς πλαγιὲς καὶ στοὺς κάμπους σου, Ἰωνία,*
> *ὁ λογισμός μας ὁδεύει καὶ τρέχει,*
> *στῶν ματιῶν τοὺς ὁρίζοντες*
> *βασιλεύουν οἱ ἀσύγκριτες δύσες σου...»*

Τὴ δειλινὴ ὥρα ποὺ τὸ κάτασπρο τούρκικο πλοῖο, τὸ «Ἐτρούσκ», μᾶς φέρνει ἀπ' τὴ Σταμπούλ στὴ Σμύρνη, ὁ μεγάλος κόλπος τῆς πατρίδας τοῦ Ὁμήρου παίρνει τὰ πιὸ ἐξωτικὰ ροδομενεξεδένια χρώματα καὶ χιλιάδες τζάμια τῶν σπιτιῶν τοῦ «Ἀπάνω Μαχαλᾶ» ψηλὰ πρὸς τὸ Κάστρο τοῦ Πολύκαρπου, χρυσοφωτίζονται ἀπ' τὸν ἥλιο ποὺ γέρνει σὲ μιὰν ἀποθέωσι μεγάλου πανηγυριοῦ, γιὰ νὰ ὑποδεχτοῦνε λὲς ὁλόκαρδα, τοὺς νοσταλγοὺς προσκυνητάς...

Ὁλόδροση ἡ Σμύρνη μὲ τὸν «ἰμπάτη» της, ποὺ μὲ τὸ δυνατὸ φύσημά του δὲν κυματίζει τὴ θάλασσά της μὰ τὴν κάνει παράξενα νὰ χορεύη παιχνιδίζοντας καὶ ν' ἀργοκουνᾶ τὶς ἀνατολίτικες βάρκες, τὰ καράβια κι ὅλα τὰ πλεούμενα, ὄξω ἀπ' τὸ λιμάνι της.

Καθὼς μπαίναμε στὴν Ἱστορικὴ πολιτεία, ἀκούσαμε τὰ πρῶτα Ἑλληνικά... ἀπὸ τὸν οὐρανό! Ἦταν κάτι γκρίζα πουλιὰ μεγάλα σὰν περιστέρια, οἱ «δεκοχτοῦρες». Ποὺ ἀντὶ γι' ἄλλο κράξιμο, κοπανᾶνε σὲ συνέχεια — νᾶνε τὸ κελάϊδισμά τους ; — καθαρὰ τὴ λέξη : «—Δεκοχτώ—Δεκοχτώ—Δεκοχτώ!».

Οἱ πρῶτοι φίλοι Τοῦρκοι ποὺ μᾶς ὑποδέχτηκαν, μᾶς χαιρέτησαν μὲ τὸν καινούργιο χαιρετισμό τους ποὺ μοιάζει στὴν ἔννοια μὲ τὸ δικό μας «Γειά—Χαρά!». Τὸ γλυκόηχο : «—Γκιουλὲ Γκιουλέ!».

Ἡ προκυμαία τῆς Σμύρνης, τὸ περίφημο «Καΐ» της, μὲ τὰ παληὰ δαντελλωτά της δίπατα σπίτια καὶ τὰ τζαμωτὰ μπαλκόνια τους — λές, κυρίες μὲ μόδες τοῦ παληοῦ καιροῦ — ἔχει τὰ τελευταῖα χρόνια στολιστῆ μὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ φοίνικες, ποὺ ἐπερίεψαν καὶ σκιάζουν σὰ στρογγυλὲς βεντάγιες τὰ πεζοδρόμιά της. Τὰ τράμ μὲ τ' ἀλογάκια στὴ Σμύρνη καὶ στὸ Κορδελιό ἀνήκουν πιὰ στὴν ἱστορία. Στὴ θέση τους κυκλοφορεῖνε ὁλοκαίνουργα πολυτελῆ λεωφορεῖα, πολλὰ μὲ διπλᾶ βαγόνια, π' οὔτε τὰ ὠνειρευτήκαμε στὴν Ἀθήνα!

Κι οἱ γκαμῆλες κι αὐτὲς ἀνήκουν πιὰ στὸ παρελθόν. Καμμιά τους δὲν κυκλοφορεῖ στὴ Σμύρνη. Καὶ μονάχα λιγοστὲς στὰ μέσα χωριά.

Ἡ καταπράσινη στὴν ἐπιφάνειά της ἀπὸ ξεῤῥιζωμένα φύκια θάλασσα τοῦ κόλπου, ξεσπάει ὁλοένα ἁπαλὰ στὸ πλακόστρωτο χαμηλὸ «Καΐ», ὅπου στὴν ἄκρη του ξυπόλητοι «ἐρασιτέχναι ἁλιεῖς» στὴ σειρά, παιδόπουλα καὶ γέροι ψαρεύουν ἔ ὧρες μὲ τὶς «ἀρμιθιές» τους καὶ συχνὰ σπαρταρᾶνε στὰ χέρια τους ἀσημένια κεφαλόπουλα κι ἄλλα ψάρια.

Τὰ «Βαποράκια» τ' ἄσπρα, ποὺ φέρνουν στὸν «Καρσὶ-Γιακᾶ» ὅπως λένε κι ἀλλοιῶς τὸ χιλιοτραγουδισμένο Κορδελιό, εἶνε ὡραιότατα, μεγάλα, μὲ τρία πατώματα ταράτσες κι' αἴθουσες, μὲ ἀναπαυτικὲς πολυθρόνες ραδιόφωνο, καφενεῖο. Μὲ 15 γρόσια — 300 δραχμὲς — τὸ εἰσιτήριο κάνει κανεὶς μ' αὐτὰ ἕνα δροσερώτατο ταξιδάκι, παίρνοντας κι ἕνα δροσιστικὸ ποτὸ μ' ἄλλα 15.

Κόσμος καὶ κόσμος πάντα στὰ βαποράκια. Οἱ Τοῦρκοι καὶ οἱ γυναῖκες τους, σοβαροί, εὐγενικοί, λιγομίλητοι. Ἀλλὰ οἱ « Λεβαντῖνοι » μὲ τίς... μπερδεμένες ὑπηκοότητες, πολὺ διασκεδαστικοὶ καθὼς κελαϊδοῦνε τὰ «Ἑλληνικά»(;) τους — ἀνύποπτοι ὅτι εἶνε κι ἄλλοι ποὺ τοὺς καταλαβαίνουν στὸ βαπόρι — σ' ἕνα... κοκτέϊλ ἀπὸ πέντε γλῶσσες!

Οἱ «χαριτωμένοι» αὐτοὶ Σμυρνηοὶ ξεπεσμένοι σήμερα ἀπόγονοι πλούσιων ξένων οἰκογενειῶν, λένε δυνατὰ τὰ οἰκογενειακά τους καὶ κουτσομπολεύουν στὴ γλῶσσα μας, μὲ φράσεις σὰν τὶς ἀκόλουθες ποὺ σημειώνω πιστά :

— Ρεμόν, κιὲλ νουβέλ; Ἰτ ἴς ὄουφουλ! Ἴχασα τὸ Μπαυλιὲ κὶ πῆρα ἀλαφίνε τὸ παπορἀκι. Κοντροστάρισα παρσκὲ ὁ Μπελεντιὲς μὲ τὸν ἰντζινιέρη ἰκάνανε βὲρ-σελᾶμ τὸ κοντρόλο στὸ γιοπί. Ὀλοῦρμεν; Ἡ Πωλίνα ἦρχε ἀπτὰ σπιτάλια μὲ τὸ μπεμπέ τσης. Μόρνιγγ μάνταμ Γιαρμίντ. Ἀπτὴ φουὰρ ἰρχούσαστε; Καλὲ ἰδίκατε τσὶ Ἕλληνοι στὸ παβιγιόν τσις ; Ἐξποζάρουνε ντὲ μπὲλ σώζ. Καλὲ ἰδί... ρεγκάρντ... τὸ Ντάντριο μὲ τὸ Βιντορᾶ! ἀμπιγέ... κατσαδῶροι! Μπονααμπάκ... Τσὶ ξέρομε βεραμέντε τί κάτσα κάνουνε μὲ τσὶ μαντινοῦτες τσις... στὴν πλὰζ τῆς Ἰντζιραλτῆ... Νέ ἰσέ... Γιαγκὶν στὸ πόπολο κι αὐτοὶ μὸν σὲρ... κέφι γιαπάρσιν...».

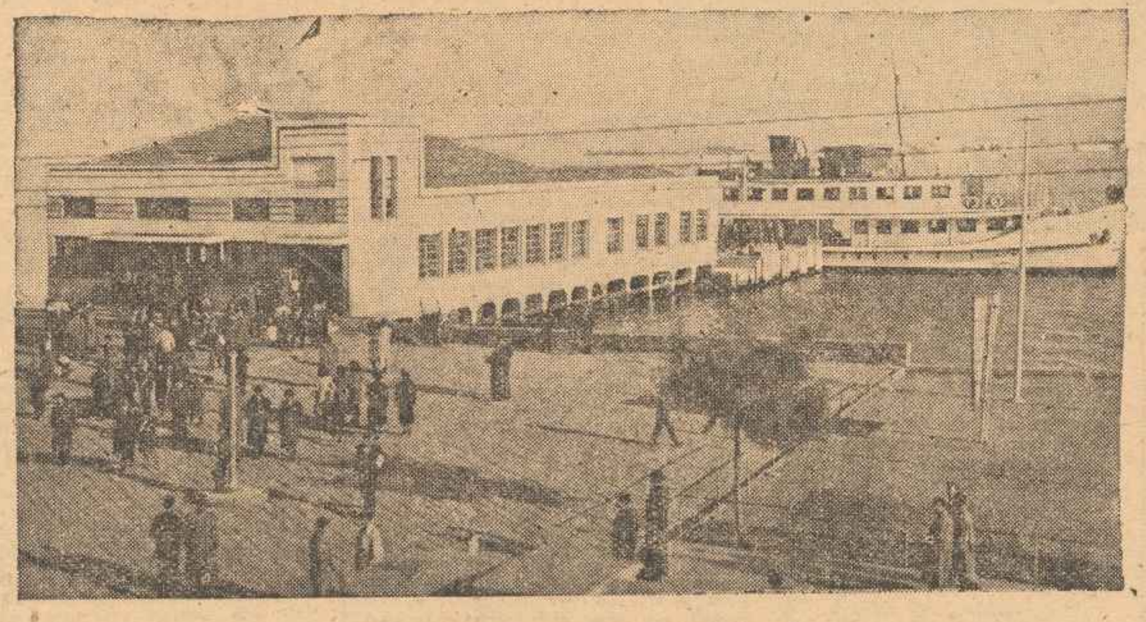

Ἡ κεντρικὴ ἀποβάθρα ὅπως εἶνε σήμερα

♥ ♥ ♥

Οἱ καινούργιες γειτονιὲς τῆς Σμύρνης ἀσύγκριτες σ' ὀμορφιά. Ἐπαύλεις μὲ βεράντες ὁλόγυρα μέσα σὲ ὁλάνθιστα περβόλια μὲ μπανανιὲς καὶ δέντρα μεγάλα κάθε λογῆς. Πεζοδρόμια φαρδειὰ μὲ πλακάκια γκρίζα καὶ λεωφόροι ἀσφαλτοστρωμένες. Κηπούπολι σωστή! Κι ἕνα χάρμα τὸ πελώριο «Κουλτοὺρ Πὰρκ» τὸ θαυμάσια δασωμένο στὸ κέντρο τῆς καμμένης πόλεως. Ὠργανώθηκε ἀπὸ σπουδαίους ἀρχιτέκτονες κήπων ἐδῶ καὶ δεκάξη χρόνια. Ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα πάρκα τῆς Εὐρώπης. Μὲ ψηλὰ δέντρα, μεγάλες τεχνητὲς λίμνες καὶ σιντριβάνια φωτεινά, ἀτέλειωτες λεωφόρους ἀπὸ μουριές, ποὺ τὰ κλωνάρια τους δένονται ψηλὰ σὲ στοὲς πλατάνια, πεῦκα, ἰτιές, καβάκια κυπαρισσένια καὶ πλούσια χαλιὰ ἀπὸ χλόη μὲ μπουκέτα λουλουδισμένων φυτῶν παντοῦ, μὲ θαυμάσιο φωτισμὸ τὰ βράδυα.

Κι' ἀπορεῖ κανένας πῶς γιγαντώθηκαν ἔτσι μέσα σὲ λίγα χρόνια τόσες χιλιάδες δέντρα, ποὺ δείχνουν αἰωνόβια, στὸν ἴδιο χῶρο, ὅπου βρισκόντουσαν χτὲς ἀκόμα τόσες πυκνοκατοικημένες γειτονιές!

Μὰ εἶνε ἄφθονο τὸ νερὸ καὶ αἰώνων τὸ λίπασμα ἐκεῖ κάτω...

Στὸ βάθος τῶν ἀτέλειωτων πάρκων ἕνα ὅραμα ὑψώνεται : ὁ λόφος μὲ τὸ Κάστρο.

Κι' ἡ εἰκόνα ἡ ἀσύγκριτη μοῦ φέρνει στὸ νοῦ αὐτοὺς τοὺς νοσταλγικοὺς στίχους :

«...Οἱ καλαμιὲς μὲ κράζουν τοῦ
(Μέλη
κι ἀπὸ ψηλὰ μοῦ γνέφει τὸ βουβὸ
(κάστρο...
Προσκυνητὴς καὶ ἱκέτης σιμώνω
τῶν προπατόρων βωμῶν καὶ ἑστιῶν·
στὴν ἱερὴ τοῦ Πολυκάρπου ἀπιθώνω
(τὴν κώχη
τῆς λατρείας τὰ σύμβολα :
Ἀττικὸ χῶμα καὶ σποδὸ τῶν προ-
(γόνων,
—φωνὲς μυστικῶν κόσμων—».

Οἱ στίχοι αὐτοὶ κι οἱ ἄλλοι ποὺ στολίζουν — πολύτιμα πετράδια — τὴν ἐντύπωσή μου αὐτὴ ἀπ' τὴ Σμύρνη, εἶνε ἀπὸ τὴν ἀνέκδοτη ἀκόμα συλλογὴ «Ἰωνία» τοῦ φίλτατου Σμυρναίου ποιητῆ Νίκου Τουτουντζάκη.

♥ ♥ ♥

Ἡ Διεθνὴς Ἐμποροπανήγυρις τῆς Σμύρνης ἁπλώνεται σ' ἕνα κομμάτι ἀπ' τὸ μεγάλο αὐτὸ «Κουλτοὺρ Πάρκ», ὅπου ὑπάρχουνε ἀκόμα ἀνοιχτὰ θέατρα, γυμναστήρια, σχολεῖα ζωολογικοὶ κῆποι κι ἄλλα ἱδρύματα μέσα σὲ πυκνοδασωμένες ἐκτάσεις.

Ἡ Ἔκθεση, ποὺ γίνεται κάθε χρόνο τέλη Αὐγούστου μὲ τέλη Σεπτεμβρίου, παρουσιάζει μεγάλα καὶ μικρὰ ὡραιότατα περίπτερα, ποὺ θάλεγε κανεὶς πὼς βρίσκεται σ' Ἔκθεση τοῦ Παρισιοῦ ἢ τῆς Νέας Ὑόρκης.

Καὶ μονάχα τὰ μεγάφωνα τοῦ πάρκου μὲ τοὺς μακρόσυρτους ἀμανέδες ποὺ καβουρντίζουν ὁλοένα, σοῦ χαλοῦν τὴν ἐντύπωσι καὶ σὲ ξαναφέρνουν στὴ λαγγεμένη Ἀνατολή.

Πάλι ὅμως κάπου-κάπου ἡ... Βέμπο, ἡ Δανάη ἡ Μέντρη, μὲ τὰ τραγούδια τους «Λόντρα, Παρίσι...» κι ἄλλα ἀπὸ δίσκους, ἀντηχοῦν ἀπ' τὰ μεγάφωνα σ' ὅλη τὴν Ἔκθεση, καὶ δίνουν τὴ χαρὰ στὰ πλήθη ποὺ τ' ἀκοῦνε...

Ἀνάμεσα στὰ περίπτερα ἐννέα ξένων Κρατῶν τὸν περισσότερο κόσμο τραβάει τὸ Ἑλληνικό. Καὶ καθὼς ὅλοι ὁμολογοῦνε εἶνε τὰ πιὸ καλλιτεχνικὰ βαλμένο, παρ' ὅλη τὴν δωρικὴν ἁπλότητά του. Τὸ διωργάνωσε ἡ Γενικὴ Γραμματεία Τουρισμοῦ ἁρμοδία γιὰ τὶς Ἐκθέσεις μας, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος στὴ Σμύρνη.

Στὸ περίπτερο ποὺ εἶνε μόνιμο, ἐκτίθεται ὅλη ἡ ἐθνική μας παραγωγή, ἡ βιομηχανία μας, ἡ βιοτεχνία, ἡ λαϊκή μας Τέχνη, ἡ ἀγγειοπλαστική. Ἡ Γεν. Γραμματεία Τουρισμοῦ ἐκθέτει μεγάλες φωτογραφικὲς εἰκόνες, μὲ τοπία κι ὡραῖες Ἑλληνίδες μ' ἐθνικὲς ἐνδυμασίες, χάλκινα ἀντίγραφα ἀρχαίων ἀγαλμάτων, πολυτελεῖς τουριστικὲς ἐκδόσεις κι ἄλλα. Οἱ ἐπίσημοι στὰ ἐγκαίνια ἔμειναν ἀρκετὴ ὥρα στὸ ἑλληνικὸ Περίπτερο ἐκφράζοντες τὸν θαυμασμό πὼς ἡ Πατρίδα μας ποὺ πέρασε ἀπὸ τόσες συμφορὲς πολέμου καὶ κατοχῆς, κατορθώνει πάλι νὰ δείχνη τόση ζωντάνια καὶ νὰ παρουσιάζη τόσο ἀξιοζήλευτα βιομηχανικὰ ἐκθέματα! Ξεχωριστὰ ἄρεσαν στοὺς Τούρκους Ὑπουργούς, στὸν Νομάρχη, τὸ Δήμαρχο Σμύρνης, τοὺς Ἄγγλους ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς τοῦ ναυλοχοῦντος στὴ Σμύρνη θωρηκτοῦ «Λεάντερ», τοὺς ξένους πρεσβευτὰς καὶ προξένους, δημοσιογράφους καὶ ἄλλους τὰ ὡραιότατα βάζα τοῦ Κεραμεικοῦ, τῆς Ἑταιρίας Λιπασμάτων τοῦ καλλιτέχνου Γ. Ἰσιδώρου, τὰ κασμήρια Κύρτση—Λανερά, τὰ ὑποδήματα Ἀδελφῶν Θεοδοσιάδη, τὰ κονιὰκ κι ἄλλα ποτὰ τῶν Ἀδελφῶν Μεταξᾶ, Ναθαναὴλ, Β. Κτήματος Τατοΐου, Ἀχαΐα—Κλάους τὰ χαλύβδινα εἴδη ἑταιρίας «Χάλυψ»—Βιδάλη, τὰ θαυμάσια κουκουλάρικα, κεντήματα καὶ κομψοτεχνήματα «Ἀπόρων Γυναικῶν», «Ἑλληνικῶν Τεχνῶν», Ἀλευρᾶ — Λεβίδη Νίνας Τζαίην, Κ. Κράκαρη κλπ.

Στὸ ἑλληνικὸ Περίπτερο ἐκθέτουν ἀκόμα πολλοί, ὅπως ὁ Ζόναρς, Φλόκας, Παυλίδης, Σοκολάτες. Ὁ «Κύκνος» κονσέρβες. Ἡ ἑταιρία «Ἀκρόπολις» συλλογὴν πλουσίαν τῶν ἑλληνικῶν μαρμάρων· ἡ «Ἀττικὴ» μέλι· ὁ Παπαδόπουλος μπισκότα· ὁ Λυδάκης μανεκὲν βιτρινῶν καὶ παιχνίδια. Οἱ Ἀδελφοὶ Παυλίδη καλλυντικά. Ἡ ἑταιρία «Φαρὲλ» φάρμακα, ἡ ἑταιρία «Ντελίτσια» μουστάρδα, ὁ Νόϊος κοσμήματα. Ὁ Παπαστράτος κι ὁ Καραβασίλης σιγαρέττα· ὁ Βουδέρης κι ὁ «Παρθενών» εἴδη ἀλουμινίου, ἡ «Ἐλβιέλα» ἐλαστικά, ὁ Παπαδάκης ὡραῖα ὑποδήματα σχοίνινα γιὰ πλάζ, ἡ Πειραϊκὴ—Πατραϊκὴ βαμβακερὰ καθὼς καὶ ὁ Βελισσαρόπουλος. Τὸ «Σισμανόγλειον» μιὰ σειρὰ ἀπὸ ὡραῖες εἰκόνες τοῦ μεγάλου Σανατορίου, οἱ παραγωγοὶ Χίου ἕνα πλούσιο δειγματολόγιο προϊόντων μαστίχης καὶ ἄλλα.

Ὁ τουρκικὸς Τύπος ἀφιέρωσε ἐνθουσιώδεις στῆλες γιὰ τὸ Περίπτερο τῆς «Ἀδελφῆς Ἑλλάδος».

Τὰ πλήθη τῶν ἐπισκεπτῶν ἔκαναν οὐρὰ ὡς τὰ μεσάνυχτα τὶς πρῶτες μέρες γιὰ νὰ ἰδοῦν τὰ ἑλληνικὰ ἐκθέματα. Πολλοὶ ἀπ' τὸ λαὸ δάκρυζαν καθὼς περνοῦσαν μπροστὰ ἀπ' τὰ ἑλληνικὰ τοπία. Νοσταλγία ; Ἀνάμνηση ; Ποιὸς ξέρει ;

Ἀπ' τ' ἄλλα ξένα Περίπτερα, τὰ ὡραιότερα ἦταν τοῦ Ἰρὰν — μὲ θαυμαστὰ παλαιὰ χαλιὰ — τῆς Γαλλίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας. Ἡ Γιουγκοσλαυΐα κι ἡ Βουλγαρία εἶχαν δαπανήσει ὑπέρογκα ποσὰ γιὰ τὰ περίπτερά τους, παραγεμισμένα μὲ πολλὰ ἀπανωτὰ ἐκθέματα ἕνα εἶδος καταστημάτων τροφίμων. Μὰ δὲν εἶχαν οὔτε γιὰ ἰδέα τὴ μεγάλη κίνηση τοῦ ἑλληνικοῦ.

Μόλις οἱ Τοῦρκοι καθὼς περνοῦσαν ἀπ' τὴ λεωφόρο, ἀντίκρυζαν τὴν ἐπιγραφὴ «ΓΙΟΥΝΑΝΙΣΤΑΝ» — ποὺ θὰ πῆ Ἑλλάδα — κι ἔβλεπαν τὴν πελώρια γαλανόλευκη νὰ κυματίζη ψηλὰ στὸ λευκὸ κρυστάλλινο Περίπτερό μας πλάϊ στὴν τουρκικὴ σταματοῦσαν πρόσχαρα, ἄλλαζαν κατεύθυνση κι ἔτρεχαν νὰ μποῦν στὴν οὐρὰ γιὰ νὰ χαροῦνε τὸ ἑλληνικὸ Περίπτερο!...

♥ ♥ ♥

Στὸ ἴδιο «Κουλτοὺρ Πὰρκ» ὁ θίασος τοῦ Δήμου Σμύρνης ἔπαιζε σὲ τουρκικὴ μετάφραση κάθε βράδυ τὴν τραγωδία τοῦ Εὐριπίδη «Οἰδίπους» σ' ἕνα ὡραιότατο, ἀρχαίου τύπου, ἀνοιχτὸ θέατρο. Κι ἀληθινὰ ἡ παράσταση ἦταν ἄψογη καὶ ἡ ἠθοποιΐα τῶν Τούρκων καλλιτεχνῶν μ' ἔκανε νὰ ριγήσω ἀπὸ συγκίνηση.

Ὅτον μὲ τὸν διευθύνοντα τὸ Γενικὸ Προξενεῖο μας κ. Στρατογιαννάκη πῆγα στὰ παρασκήνια νὰ σφίξω τὸ χέρι τῶν πρωταγωνιστῶν καὶ νὰ τοὺς πῶ λίγα θερμὰ λόγια γιὰ τὴν ὡραία τους προσπάθεια μαζεύτηκαν ὅλοι γύρω μου, οἱ ἠθοποιοὶ τοῦ θιάσου, ὁ σκηνοθέτης, τὰ μέλη τοῦ ἀρχαίου Χοροῦ, τῆς ὀρχήστρας, οἱ τεχνῖτες τῆς σκηνῆς ὅλοι, κι ἔδειξαν ἕνα ἐξαιρετικὸ ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὸν καλλιτεχνικὸ χαιρετισμὸ ποὺ τοὺς ἔφερνε ἡ Ἀθήνα. Μὲ ρωτοῦσαν ὁλοένα γιὰ τὰ θέατρά της καὶ μὲ βεβαίωσαν στὸ τέλος πὼς εἶναι πολὺ εὐτυχισμένοι ποὺ παίζουν ἀρχαία ἑλληνικὴ τραγωδία, κι ὅτι σύντομα θὰ δώσουν καὶ τὴν «Ἠλέκτρα» ποὺ μελετοῦν ἀπὸ καιρό. Μεταξύ τους γνώρισα καὶ μιὰ χαριτωμένη Τουρκάλα ἠθοποιό, τὴ Ρουκιγιέ ποὺ καθὼς ἔμαθα πέρυσι εἶχε σημειώσει ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία παίζοντας τὸ ρόλο τῆς Εὔας στὸ «Φυντανάκι» τοῦ Χόρν σὲ τουρκικὴ διασκευή.

♥ ♥ ♥

...Ἀργὰ τὸ βράδυ καθὼς τὸ βαποράκι μᾶς φέρνει λικνιστὰ ἀπ' τὸ Κορδελιὸ στὴν Πολιτεία τὴν ἀναμμένη ποὺ τὰ φῶτα της τρεμουλιάζουν στὸν καθρέφτη τῆς ἀλαφροκυματισμένης τῆς θάλασσας, καὶ τὴ δείχνουν σὰ μιὰ φανταστικὴν ὀπτασία, ἔρχεται πάλι ὁ Σμυρναῖος ποιητὴς στὴ θύμησή μου γιὰ νὰ τραγουδήση νοσταλγικὰ τὶς ἀσύγκριτες ὡμορφιὲς τῆς Ἰωνίας...

«...Ἀργὰ — ὅταν τὸ ἀργοπορημένο σούρουπο
κυνηγημένο ἀπ' τῆς Νύχτας τὸ γοργόποδο ἄτι
τ' ἀχνὰ διασκελίζει τῆς δύσης κράσπεδα,
τὴν ὥρα τούτη,
ποὺ ἡ πένθιμη ξανοίγει αὐλαία
καὶ τυραννικὰ τῆς ἀγωνίας τὸ δρᾶμα
προβάλλει, στὴ σκηνὴ τῆς ψυχῆς,
ἐσένα στοχάζομαι, Σμύρνη πατρίδα...
...Τ' ὄνομά σου Ἰωνία, προσευχὴ καὶ τραγοῦδι μου
καὶ νανούρισμα στὰ παιδιὰ καὶ στὰ ἐγγόνια...»

ΚΩΣΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Τὰ παλιὰ σπίτια τῆς Προκυμαίας τῆς Σμύρνης πρὸς τὴν Μπέλλα Βίστα

ΔΩΔΕΚΑ Ἐρωτικὲς νύχτες

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΡΑΜΑ ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΑΣΗΜΟ ΓΑΛΛΟ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΖΑΝ ΛΕΤΡΑΖ

15ον

ΔΩΔΕΚΑΤΗ ΝΥΧΤΑ

Η ΝΥΧΤΑ ΔΙΧΩΣ ΕΠΑΥΡΙΟΝ

Ἡ Ρετζίνα ἐπωφελήθηκε ἀπ' τὴ συζήτησι τῶν καλεσμένων της καὶ πῆγε στὴ βεράντα τῆς βίλλας της γιὰ νὰ πάρη λίγη δροσιά.

Ἡ Σεπτεμβριανὴ αὐτὴ εὐχάριστη νύχτα ἀνάγγελνε ἕνα πρόωρο φθινόπωρο. Ἀπ' τὴν ὑγρὴ καὶ λαμπερὴ ἀκρογιαλιὰ φυσοῦσε ἕνας ἄνεμος γεμᾶτος ὀμίχλη. Μὰ ὁ ἀέρας ἦταν ἀκόμα γλυκός. Ἡ Ρετζίνα μονάχη ἀπελάμβανε τὴ βραδυά.

Τὸ κουδοῦνι ποὺ ἀκούστηκε στὴ γρίλλια τοῦ κήπου τὴν ἔκανε ν' ἀνατριχιάση. Ἦταν ἐκεῖνος;

Εἶχε πῆ στὴν καμαριέρα της:

—Ὅταν ἔρθη ὁ κ. Φρέντ, νὰ μὲ εἰδοποιήσης μὲ διακριτικότητα καὶ νὰ τὸν μπάσης στὸ μπουντουάρ μου.

Δὲν ἦταν ὅμως αὐτός. Χαμογέλασε μὲ εἰρωνικὴ διάθεσι. Ἦταν κουρασμένη. Περίμενε τὸν Φρέντ ἐδῶ κι ὀχτὼ μέρες. Γιατὶ θαρχόταν ἀπόψε; Ἀπὸ τὸν ἐξώστη ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ σαλόνι καὶ εἶδε ἀπὸ μακρυὰ τοὺς καλεσμένους της. Πῶς ἀνεχόταν ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀδιάφορους, ὅλους αὐτοὺς τοὺς ξένους;

Θυμήθηκε τὸ πρόσφατο παρελθόν. Λίγα χρόνια πρίν. Διάβαζε νωχελικὰ ξαπλωμένη στὴν πολυθρόνα. Φοροῦσε ἕνα φόρεμα ἀνοιχτόχρωμο, ποὺ ἀγκάλιαζε τὸ σφιχτοδεμένο κορμί της. Ἦταν ὡραία. Ὅλοι οἱ ἄντρες τὴν κύτταζαν μὲ πάθος. Ἕνας ἔφηβος, σχεδὸν παιδί, εἶχε φτάσει τρέχοντας στὴν ἀμμουδιά. Ἐρχόταν ἀπ' τὸ τέννις καὶ οἱ μυῶνες του φαίνονταν κάτω ἀπ' τὸ πουλόβερ. Ἡ λεπτὴ καὶ κανονικὴ ὠμορφιὰ τοῦ προσώπου του ἦταν καταπληκτική. Ἔμοιαζε σὰ ζὲν - πρεμιέ. Ἡ Ρετζίνα θαύμασε τὰ νειάτα του καὶ τὴ ζωτικότητά του.

Κάποια μέρα ἀπὸ ἀνία, πῆγε νὰ πάρη τὸ τσάϊ της στὴ λέσχη τοῦ τέννις. Τὸν εἶδε. Καὶ πάλι, ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες τὸν ξαναεῖδε στὴν ἐκκλησιά, κι' ἀργότερα στὶς λεωφόρους, στὸ Καζίνο, στὸ σπίτι της.

Ὁ Φρέντ ἦταν γυιὸς ἑνὸς πλούσιου βιομήχανου. Ζοῦσε κατὰ τὸ κέφι του διασκεδάζοντας καὶ ξοδεύοντας τὸ χρῆμα. Ὁ Φρέντ μόλις εἶχε πάρει τὸ δίπλωμα τοῦ γυμνασίου. Μὰ τὸν ἑπόμενο χρόνο δὲν ἦταν πιὰ παιδί. Κι ἀπὸ τότε εἶχε μεγαλώσει κατὰ ἕξη χρόνια. Ἦταν εἴκοσι πέντε χρονῶν. Μὰ καὶ ἡ Ρετζίνα εἶχε μεγαλώσει ἕξη χρόνια. Ἦταν τριάντα πέντε χρονῶν.

Ἐδῶ καὶ ὀχτὼ μέρες δὲν εἶχε πάει σπίτι της. Ἡ Ρετζίνα ἀναστέναζε. Τὸν ἀγαποῦσε καὶ τὸν ποθοῦσε μὲ πάθος.

Μὰ νὰ τώρα καθὼς κάθεται στὴν ταράτσα ἡ καμαριέρα της τὴν εἰδοποιεῖ πὼς ὁ Φρέντ εἶνε ἐκεῖ στὸ μπουντουάρ της. Φαίνεται δύσθυμος. Φορεῖ σμόκιν καὶ εἶνε δίχως καπέλλο. Ἡ βροχὴ τοὔχει κολλήσει τὰ μαλλιά. Γιατὶ δὲν ἦρθε μιὰ ὁλόκληρη βδομάδα; Τὰ μάτια του εἶνε κουρασμένα καὶ τὸ ὕφος του γεμᾶτο ἀναίδεια.

— Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι δίχως παλτὸ καὶ καπέλλο· Τί ἀνοησία· Φαίνεσαι πολὺ κουρασμένος Φρέντ.

Μὲ τὰ χέρια στὶς τσέπες τὴν κυττάζει μὲ εἰρωνικὸ χαμόγελο:

— Σὲ παρακαλῶ, ὄχι σκηνὲς ζηλοτυπίας.

Ἡ ἀπάντησις παγώνει τὴ Ρετζίνα.

— Κάθισε, Φρέντ.

— Εἶδα στὸ σαλόνι, κάτω, πὼς ἔχεις μαζέψει ὅλη τὴ γερουσία. Ἀκόμα καὶ τὸν ἐφημέριο. Ἄλλως τε πέρασα νὰ σὲ δῶ μιὰ στιγμὴ καὶ θὰ φύγω.

— Εἴμαστε τώρα μονάχοι.

Καὶ ἡ Ρετζίνα μὲ κοκεταρία:

— Βλέπεις, Φρέντ, ἂν εἶχες ἔρθη νωρίτερα θὰ σοῦ δίνα τὴ χρυσὴ ταμποκέρα ποὺ τόσο σ' ἄρεσε, μὰ δὲν θὰ σοῦ τὴ δώσω.

Αὐτὸς δὲ συζητεῖ, μονάχα ἀπαιτεῖ.

— Νὰ τὴ δῶ.

Ἡ Ρετζίνα ἀνοίγει ἕνα συρτάρι καὶ τοῦ τὴ δίνει.

— Τί ἠλίθια ποὺ εἶσαι καϋμένη. Χάραξες τὸ μονόγραμμά μου. Ἂν θελήσω νὰ τὴν πουλήσω, δὲν θὰ πιάσω οὔτε τὰ μισά.

Ἡ ταμπακιέρα χάνεται στὴν πίσω τσέπη τοῦ παντελονιοῦ. Ὁ Φρέντ ἀγνοεῖ κάθε ἠθικὸ νόμο. Ζῆ ὅπως τοῦ ἀρέσει, ζῆ εἰς βάρος τῶν γυναικῶν ποὺ τὸν κυνηγοῦν.

— Διάβολε, λέγει ξαφνικὰ ὁ Φρέντ, τὰ χάλια σου ἔχεις ἀπόψε.

Τούτη τὴ φορὰ τὸ πλῆγμα εἶνε βαρύ. Θυμᾶται πὼς δὲν πῆγε στὸν καθρέφτη της νὰ ξαναφτιάση τὸ πρόσωπό της. Ἡ Ρετζίνα κυττάζεται μὲ τρόμο καὶ πουδραρίζεται.

— Θἄλεγε κανεὶς πὼς ἔκλαψες, ἐξακολουθεῖ ὁ Φρέντ. Καλύτερα θὰ κάνης νὰ βάψης τώρα τὰ μαλλιά σου ξανθά. Τὰ μαῦρα δὲ σοῦ πᾶνε.

Ἡ Ρετζίνα δὲν ἀπαντάει. Εἶνε ἕτοιμη νὰ λιποθυμήση. Ὁ Φρέντ εἶνε σκληρός, ἀμείλικτος.

— Ἀμὲ τὸ ντεκολτέ σου; Τί ἀνάγκη νὰ δείχνης τόσο πολὺ τὰ στήθη σου καὶ τὰ μπράτσα σου. Καλύτερα νὰ φορᾶς μακρυὰ μανίκια καὶ φορέματα ποὺ κλείνουν.

Ἡ Ρετζίνα θἄθελε νὰ σηκωθῆ, νὰ φύγη, μὰ κάθεται. Γιατί; Κυττάζει σὰν χαμένη τὸν ἀναιδῆ αὐτὸν νέον ποὺ διασκεδάζει μαζί της καὶ τῆς μιλεῖ τόσο σκληρά. Τῆς θυμίζει τὴ διαφορὰ τῆς ἡλικίας τους.

Ἀπόψε καταλαβαίνει ἀόριστα πὼς ὁ Φρέντ θέλει νὰ διακόψη μαζί της κάθε δεσμό. Καὶ ὅμως ἡ παρουσία του, περισσότερο ἀπ' τὰ χάδια του τῆς εἶνε ἀναγκαία.

Ὁ Φρέντ γελάει τώρα σαρκαστικά.

— Ὑποφέρεις, ἔ, «γριά» μου. Ἤσουνα, βλέπεις, ὡς τώρα συνηθισμένη νὰ κάνης τοὺς ἄλλους νὰ ὑποφέρουν... Λένε πὼς κάποιος φουκαρᾶς αὐτοκτόνησε γιὰ τὰ χάδια σου καὶ πὼς ἐσένα δὲ δάκρυσε οὔτε τὸ μάτι σου. Βρὲ τὸν βλάκα! Λὲς καὶ λείπουν οἱ γυναῖκες. Χθὲς μοῦ διηγόντανε αὐτὴ τὴν ἱστορία... Καθένας μὲ τὴ σειρά του... Τὰ λέω λιγάκι ὠμά. Τί νὰ σοῦ κάνω, ἐγὼ εἶμαι λίγο παληάνθρωπος. Δίχως ἄλλο θὰ σκέπτεσαι πὼς εἶμαι ἕνα κτῆνος. Τὸ προτιμῶ αὐτό, παρὰ ν' αὐτοκτονήσω γιὰ μιὰ γυναῖκα. Ἀπὸ γυναῖκες ἄλλο τίποτα. Φαντάσου ὅτι μιὰ γριὰ κόμησσα μοῦ προσφέρει μιὰ λίρα τὴ βραδυὰ γιὰ νὰ πλαγιάζω μαζί της. Τὴν ἔστειλα φυσικὰ στὸ διάβολο. Ἐμένα μὲ διασκεδάζουν οἱ γυναῖκες ποὺ κλαῖνε. Ἦρθε τώρα ἡ σειρά σου. Χαίρω ποὺ ἡ μοῖρα μὲ ἔταξε νὰ ἐκδικηθῶ ὅλους τοὺς βλάκες ποὺ τοὺς ἔκανες νὰ ὑποφέρουν. Τί τὰ θέλεις, Ρετζίνα, ἔτσι εἶμαι πλασμένος.

Ἡ Ρετζίνα ἁπλώνει τὰ μπράτσα της ἱκετεύοντάς τον νὰ πάψη. Ὁ Φρέντ ἀδιαφορεῖ ὁλότελα. Ἔχει γνωρίσει τὴν κόρη — μόλις δέκα ἑφτὰ χρονῶν — ἑνὸς πολυεκατομμυριούχου ποὺ τοῦ εἶπε νὰ διακόψη κάθε γυναικεῖο δεσμὸ γιὰ νὰ τὸν παντρευθῆ.

Ὁ Φρέντ ἔφυγε. Ἡ Ρετζίνα σωριάστηκε σ' ἕνα σοφὰ λιπόθυμη. Ἔπειτα σιγὰ - σιγὰ συνέρχεται. Τέλειωσαν ὅλα. Τέλειωσε κι αὐτή. Μὲ τί αὐταπάτες ζοῦσε ἐδῶ κ' ἕνα χρόνο. Κι' ὅμως θὰ τῆς ἄρεσε τόσο νὰ ζήση ἀκόμα μὲ τὸν ἔρωτα μὲ τὴν ὠμορφιά, μὲ τοὺς πόθους της.

Μονάχα νὰ περίμενε πολὺν καιρὸ τὰ ὄνειρα μιᾶς ἐρωτικῆς φυγῆς· Ἄφησε τὴν ὥρα νὰ περάση. Πέφτοντας πάνω στὰ ἔπιπλα τρικλίζοντας, ἡ Ρετζίνα πάει στὴν κρεββατοκάμαρά της. Ἀνοίγει τὸ συρτάρι τοῦ κομοδίνου της. Τὸ περίστροφο εἶνε γεμᾶτο καὶ ἡ Ρετζίνα ἔζησε πάρα πολύ.

Ἀκούεται ἕνας πυροβολισμός..

Κάτω στὴν αἴθουσα οἱ καλεσμένοι γελοῦν παίζοντας μπρίτζ.

ΤΕΛΟΣ

ΑΥΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ!

Γιὰ νὰ ἐξασφαλίσετε καλὴ ἐπιδερμίδα δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ καθαρίζετε τὸ πρόσωπόν σας μὲ μίαν οἱανδήποτε κρέμαν ἀλλὰ πρὸ παντὸς νὰ τὸ ἐλευθερώνετε ἀπὸ τὸ ΡΟΥΖ τὴν ΠΟΥΔΡΑ τὸν ΙΔΡΩΤΑ μὲ μίαν ΑΓΝΗ ΚΡΕΜΑ ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΑΖ τὴν ΙΔΑΝΙΚΩΤΕΡΗ κρέμα «ντεμακιγιάζ» καὶ φτιαγμένη ἀπὸ τὰ ἁγνότερα ὑλικά, εἶνε ἡ κρέμα MIREILLE, ποὺ σᾶς προσφέρει τὸ φαρμακεῖον

ΓΕΡ. ΓΕΡΟΛΥΜΑΤΟΥ

Βουκουρεστίου 2

Περιέχει:

1ον) Huile d'amande douces
2ον) Lanoline anydre
3ον) Cire blanche
4ον) Blanc de baleine
5ον) Es de roses

Ζητήσατε την ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ φαρμακεῖον

ΓΕΡ. ΓΕΡΟΛΥΜΑΤΟΥ

Βουκουρεστίου 2.

Οἱ νέοι σοῦ γράφουν

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΓΥΡΙΣΜΟΥ

Ἔγερν' ὁ ἥλιος πιὰ στὴ δύση ἀργοσάλευτος
κι' ἐμεῖς ἀπὸ τὸ γλέντι, τὸ μεθῦσι, ξαναμμένοι
τοῦ γυρισμοῦ τὸ δρόμο πίσω πήραμε
μὲ τὴ χαρὰ μὲς στὴ ψυχή μας θρονιασμένη

Σὰ μεθυσμέν' ἀργοσαλεύαν τ' αὐτοκίνητα
κι' ἕνα τραγοῦδι γέμιζε τὴν πλάσι:
χαρὰ στὰ νιᾶτα ποὺ γλεντοῦν καὶ χαίρουνται
τὴ γρήγορη ζωὴ ποὺ θὰ περάση.

Καὶ σὺ ὅλο χάρη, ποιὸς νὰ τὄλεγε,
πὼς θἄσουν ἔτσι πεταχτὴ δροσιὰ γεμάτη
μὲ τὴ θωριά σου σὰν τριαντάφυλλο
καὶ τὴ λαλιὰ ποὺ χάϊδευε σὰν τὴν πνοὴ τοῦ μπάτη.

Εἶχες μεθύσει ἀπ' τὴ χαρά, μὲ μιὰ πέτσινη λαχτάρα
που τὸ τραγοῦδι σου ξέσχιζε μὲς στ' ἄλλα χωριστὸ
κι' ἔμοιαζε σὰν ἀντίλαλος ποὺ τὴ ψυχὴ λυγάει,
ἤτανε σὰν κελάϊδημα ὀρθάνοιχτο, ἐρωτικό.

Κι' ἐγὼ στὴν ἄκρη ἀκούμπισα πικραμένος σώπαινα
σὰν κάτι στὴν ψυχή μου νἄγε φτάσει...
τὸ ξέρεις! —δηγέ, μὴ βιάζεσαι
τοῦ γυρισμοῦ ἡ ὥρα μὴ περάσει.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ

Μ' ΑΓΑΠΑΣ;

Ἤθελα πάντα νὰ βρῶ μιὰ κατάλληλη εὐκαιρία γιὰ νὰ μιλήσουμε κάπως σοβαρότερα ἀπ' ὅ,τι μιλᾶμε συνήθως. Ἡ εὐκαιρία αὐτὴ ἴσως νὰ ἔχη παρουσιασθῆ ἤδη καὶ νὰ τὴν ἀφήσω ἀνεκμετάλλευτη. Ὅπως κι' ἂν ἔχουν τὰ πράγματα, θὰ ἐπωφεληθῶ τώρα.

Τὸ ἐρωτηματικὸ ποὺ τώρα βλέπω στὰ γαλάζια μάτια σου εἶναι σχηματισμένο μέσ' στὸ μυαλό μου ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἐπρόσεξα ὅ,τι κι ἐσὺ μ' ἐπρόσεξες. Συχνὰ ἀπὸ τότε ἀναρωτιέμαι ἐὰν κι ἐσὺ μ' ἀγαπᾶς ἢ τὸ ἐνδιαφέρον σου γιὰ μένα ἔχει ἁπλᾶ κίνητρα φιλικῆς συντροφιᾶς. Ἔλα ὅμως ποὺ ἐγὼ ἀδιάσειστες ἀποδείξεις ὅτι δὲν συμβαίνει, δὲν μπορεῖ νὰ συμβαίνη τὸ τελευταῖον αὐτό: Μπορεῖ τὸ ἐνδιαφέρον σου νὰ εἶναι αὐστηρὰ φιλικὸν ὅταν κάθε φορὰ ποὺ χαιρετιόμαστε ἡ χειραψία μας εἶναι θερμότερη καὶ μακρύτερη ἀπ' ὅ,τι θ' ἀπαιτοῦσε ἕνας φιλικὸς χαιρετισμός: Εἶναι τόσο θερμὴ ποὺ θερμαίνει ἀκόμη καὶ τὰ χέρια μου ποὺ εἶναι σχεδὸν πάντοτε κρύα.

Ὕστερα εἶναι αὐτὲς οἱ δυὸ ματιές σου, γιὰ τὶς ὁποῖες ποτὲ δὲν μπόρεσα νὰ καταλάβω ἐὰν τὸ χρῶμα τους τὸ ἐδανείστηκαν ἀπὸ τὴ γαλήνια θάλασσα ἢ ἀπὸ τὸν ἀνέφελον οὐρανόν! Μὲ κοιτᾶνε μὲ τόσα γλυκὰ ὑπονοούμενα, ὥστε μοῦ δίνουν τὸ δικαίωμα νὰ κάνω μερικὲς σκέψεις οἱ ὁποῖες ὅμως δὲν γνωρίζουν ποτὲ τὸν ἔξω κόσμον ἐπειδὴ δὲν βγαίνουν ἀπὸ τὰ χείλη μου τουλάχιστον ὅσο εἶμαι ξύπνιος.

Τρίτη ἀπόδειξι εἶνε οἱ συχνὲς συναντήσεις μας, συναντήσεις ποὺ κι οἱ δυὸ ἐξ ἴσου ἐπιδιώκουμε, πάντοτε σὲ εὐρὺ κύκλον εἴτε σὲ κανένα χορό, εἴτε σὲ ἐκδρομή, εἴτε στὸ σινεμά, τὸ προστατευτικὸ σκοτάδι τοῦ ὁποίου μᾶς ἐπιτρέπει νὰ κρατᾶμε τὰ χέρια μας... Μ' ἀγαπᾶς λοιπόν;

Ἐπειδὴ ὅμως μετὰ τὰ «ὑπὲρ» πρέπει νὰ ἐξετάσουμε καὶ τὰ «κατά», θὰ πρέπει ν' ἀναφέρω τὶς τόσες φορὲς ποὺ μοῦ εἶπες ὅτι εἶσαι θεία μου στὰ χρόνια. Φαίνεσαι νὰ ξεχνᾶς ὅτι ὁ ἔρως χρόνια δὲν κυττᾶ. Τί πειράζει ἐὰν ἔτυχε νὰ γεννηθῆς πέντε χρόνια ἐνωρίτερα ἀπὸ μένα; Αὐτὸ οὔτε ἐσένα σὲ κάνει γριὰ οὔτε ἐμένα μπέμπη. Θὰ ἦταν καλύτερα ἐὰν ἡ ἡλικία μας ἦταν ἀντίστροφη, ἀλλὰ πρέπει κανεὶς νὰ συνταυτίζεται μὲ τὸ περιβάλλον, δὲν στὄπα αὐτὸ τόσες φορές; Γιατὶ νὰ μοῦ ἐπαναλαμβάνης κάθε τόσο ὅτι εἶσαι πολὺ μεγαλύτερή μου: Δὲν μ' ἀγαπᾶς λοιπόν;

M. N. P.

ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ Ο ΣΠΑΡΑΓΜΟΣ

Τὴν τρελλὴ τὴν ἀγάπη μου ὦ, κρυφὲ (μου καϋμέ,
σ' Ἀπριλιάτικο λούλουδο μιὰν αὐγὴ (θ' ἀντικρύσης,
σὲ ρυάκι π' ἀνάλαφρο στὰ χαλίκια (κυλᾶ,
στὴν καρδούλα μιᾶς φρέζιας ποὺ (γλυκὰ θὰ μυρίσης.

Τὸ κουφό μου παράπονο μιὰ νυχτιὰ (παγερή,
σὲ τραγοῦδι ἀπόκοσμο θὰ σοῦ ψάλλη (τὸ κῦμα
κι' ὁ ἀγέρας σὰ μήνυμα θὲ νὰ 'ρθῆ (θλιβερό,
τῆς καρδιᾶς μου τ' ἀνείπωτο, νὰ σοῦ (φέρη τὸ κρῖμα.

Δ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΡΕΒΑΣ
(Ἀμαλιάς)

Η ΓΟΛΕΤΤΑ

Μακρυὰ 'πὸ ξένα στὴ φρικτὴ μο(ναξιὰ
θυμοῦμαι πάντα τὰ φλογερά μας φι(λιὰ
κοντὰ στῆς θάλασσας τὸ γλίσχρο ἀ(φρὸ
στῆς πούλιας τὸ μεσουράνημα
τῶν πετεινῶν τὸ πρωτολάλημα
στὸ μεμεξεδένιο τῆς ἀγάπης μας βωμό.

Τραγοῦδι καὶ κλάμα ντουέτο θερμὸ
λάμνες ἐγίνονταν ἐκεῖ στὸ γιαλὸ
πανὶ τὰ φιλιά σου γολέτα ἡ καρδιά (σου
σύντομ' ἀρμένιζε στῆς ματιᾶς σου (τ' ἀγέρι
στῆς χαρᾶς τὸ λιμάνι γοργὰ νὰ μὲ (φέρη
σκλάβα, βασίλισσα στὴν ἀγκαλιά σου

Μὰ ἀστραπὲς καὶ βροντὲς ξεπροβάλ(λουν 'κεῖ πέρα
κεραυνοὶ τρομεροὶ σχίζουν βαθειὰ (τὸν αἰθέρα
μαῦρο νέφος προβάλλει ἐμπρός μου (βαρὺ
καὶ καλύπτει τοῦ Φάρου τὸ φῶς ἀν(τικρύ,
τοῦ Χάρου ρομφαία ἐνσκύπτει πικρὴ
κτυπᾶ τὴ γολέτα σκορπᾶ τὴ θανή.

ΔΙΑΝΑ — ΜΑΡΙΛΙΑ «Σωτηρία»

«ΝΥΧΤΙΑΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΙ»

Στὸ βαθύσκιο τὸ πλατάνι,
σὰν ὁ ἥλιος πιὰ μαυρίζει
τὰ τριγύρω τὰ βουνά,
κι' ὁ τσοπάνος τὰ ἀρνιὰ
στὸ λιβάδι κατεβάζει
ὅταν πέσει ἡ νυχτιά,
ἕνας ἄνθρωπος σκυμμένος
καὶ βαθειὰ συλλογισμένος
μὲ τὸ δάχτυλο σκαλίζει
καὶ τὸ χῶμα ἀναγυρίζει...
Μιὰ βαθειά, πικρὴ του σκέψι
τοῦ μιλᾶ, τοῦ ψιθυρίζει
πὼς μιὰ μέρα, ὅπως τώρα
θὲ νὰ γίνη κι' αὐτὸς χῶμα
σὰν καὶ τοῦτο ποὺ σκαλίζει.
Τὸ πλατάνι ἀπὸ πάνω
τὰ πυκνὰ κλαδιά του ἀνοίγει
καὶ θαρρεῖς πὼς λίγα ἄστρα
ἀγκαλιάζει καὶ τὰ πνίγει...

Κ. ΜΑΚΑΪΣ.

ΣΤΡΟΦΕΣ

Κυλοῦν οἱ ὧρες πένθιμες κι' ὁ πόνος (μ' ἀφανίζει
τῆς νιότης μου τὰ βήματα τὰ σέρνω (κουρασμένα
μιὰ τῆς κατάντιας μου στιγμὴ πάντα (θὰ μοῦ θυμίζη
πρῶτες ἐλπίδες κι' ὄνειρα ποὺ φαί(νονται χαμένα.

Ἀργοδιαβαίνουν ἀπὸ τὸ νοῦ εἰκόνες (σκοτισμένες
κι' ἀπὸ τὰ θάμπη τὰ παληὰ ζητῶ νὰ (ξεχωρίσω
ὁράματα ποὺ θάλασσαν Μορφὲς ἀγα(πημένες
ποὺ μὲ καλοῦν ἀπὸ τὸ βυθὸ τῆς Λή(θης νὰ γυρίσω.

Ἀγάλι - ἀγάλι ἡ ΜΟΙΡΑ μου ἀθέλη(τα μὲ σέρνει
στοῦ πεπρωμένου τὸ στρατὶ ἀφανισμέ(νο πλάσμα
π' ἀκούγεται ἀπόκοσμο κάποιο βιολὶ (νὰ στέλνη
τὶς τελευταῖες του στροφὲς στὸ κύ(κνειό μου ᾆσμα.

ΝΙΚΟΣ ΚΡΗΤΙΚΙΔΗΣ

ΣΕ ΕΙΔΑ
(Στὴν Μ. Μιχ.)

Ἐχτὲς σὲ εἶδα!
ἤσουνα σὰν ρόδο τοῦ Ἀπρίλη
Κι' ἔφυγες μὲς στὸ δείλι
σὰν κάτι ξωτικό.

Ἤσουνα ζαλισμένη!
ἀπ' τῆς χαρᾶς τὴν ξενιτειὰ
κάτω ἀπ' τὴν μπλὲ σου τὴν ποδιὰ
πετοῦσες στὰ οὐράνια.

Πετοῦσες κι' ἤσουνα τρελλὴ
ἀπ' τὰ χαρᾶς τὴν παρακάλη
μὰ ἐγὼ ποὺ σ' εἶδα ἔκλαψα
μέσα στοῦ πόνου τὴν κραιπάλη.

. . . .

Μικρή μου! ἤσουν ξένιαστη
γιατὶ δὲν ἀγαπᾶς
Μ' ἄλλους ποὺ σ' ἀγαπήσανε
Αὐτοὺς δὲν τοὺς ρωτᾶς:

Ι. ΚΥΡ..

ΜΗΝ ΚΛΑΙΣ..
(Γραμμένο γιὰ τὴν Α.Ξ.)

Μὴν κλαῖς...
ποὺ τώρα φεύγεις μακρυὰ
σὲ κόσμους ἄγνωστους νὰ πᾶς
στὰ ξένα
Ἀφοῦ γλυκὰ θὲ νὰ κτυπάη
μιὰ καρδιὰ
γιὰ σένα...

Μὴν κλαῖς...
τὰ ἀλόγλυκά μου τὰ φιλιὰ
θὰ σοῦ τὰ φέρνει εὐλαβικὰ
τ' ἀγέρι.
Μὰ ἴσως ξεχάσης κάποια μέρα
τὰ παλιὰ

. . . .

ποιὸς ξέρει:

ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΟΥΡΣΑΝΩΦ
Νέα Σμύρνη.

ΜΕ ΤΟΝ ΙΣΚΙΟ ΜΟΥ ΑΝΤΑΜΑ...

Περπατοῦσα σὲ μιὰ θεία ἀκρογιαλιὰ
Σὲ μιὰ φύση λουλουδένια φωτεινὴ
Καὶ ξυπνοῦσαν κάτι ὄνειρα παληὰ
Νοσταλγίες γιὰ μιὰ χώρα μακρινή.

Περπατοῦσα μὲ τὰ ὄνειρα πικρὰ
Στὸ σκοτάδι τῆς νυχτιᾶς χαμένα
Ἄχ! τὰ δάκρυα σταλάζανε πικρὰ
Ὡς τὰ μύχια τῆς ψυχῆς Ὠϊμένα!.

Ἔχω φθάσει στὴ χρυσὴ τὴν ἐκκλησιὰ
Θὲ νὰ δώσω στὸ Θεό μου κάποιο (τάμα
Ἔχω ζήσει τὴ χαρὰ κι' ἀπελπισιὰ
Καὶ θὰ φύγω... μὲ τὸν ἴσκιο μου ἀν(τάμα!.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ Β. Π.

ΑΙ ΩΡΑΙ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ

ΩΡΑ	ΣΤΑΘΜΟΣ	ΚΥΜΑΤΑ
07.00 — 07.15	Λονδῖνον Ἑλληνικά	41.75—31.50—25.30—31.56
7.30 — 7.45	Βελιγράδι Ἑλληνικά	31.16
08.00 —	Παρίσιοι Γαλλικά	25.1
08.30 — 08.43	Λονδῖνον Γαλλικά	48 56—11.61—31 50—25.30
09.00 — 09.16	Λονδῖνον Γαλλικά	31.88 (25 20) (31.48)
09.16 — 09.30	Λονδῖνον Ἀγγλικά (Ἀναμετάδοσις Ἀμερικῆς)	31 88 (31 43) 25.30 (25.20) 31 50 (31.48) 25 30 (25 25)
09.30 — 09.45	Λονδῖνον Γαλλικά (Ἀναμετάδοσις Ἀμερικῆς)	31.50 (31.48) 25.30 (25,25)
10.00 — 10.15	Λονδῖνον Γαλλικά	31 80-24 49
13.30 — 14.00	Λονδῖνον Γαλλικά	19 68 25 25—31 38
13.30 — 13.45	Παρίσιοι Γαλλικά	31.50
13.30 — 13.45	Παρίσι Ἑλληνικά	31.50—19 6—25.3—41 3
13.45 — 14.00	Λονδῖνον Ἑλληνικά	31 50—25.30. 19 61 30.96
14.15 — 14 30	Λονδῖνον Ἀγγλικά	31.16
13 45 — 14.00	Βελιγράδι Ἑλληνικά	31.50—25.18
15 30	Λονδῖνον Ἀγγλικά	41.01—31 88—25.49
18 15 — 18.30	Λονδῖνον Ἀγγλικά (Ἀναμετάδοσις Ἀμερικῆς)	19.70—25.30—16.88
18.30	Μόσχα Ἑλληνικά	30 30—25 17—19.75
19 00 — 19.30	Λονδῖνον Ἀγγλικά	16.75
19.15	Καναδᾶς Γαλλικά	31
19 30	Ἄγκυρα Ἑλληνικά	25.31
19.30	Παρίσιοι Γαλλικά	31
20 00	Ἄγκυρα Γαλλικά	31 50—25 30—19—19—41.30
20.00 — 20 30	Λονδῖνον Ἑλληνικά	19.70—25.30—16 88
20.30 — 20 45	Μόσχα Ἑλληνικά	49 18
20 45 — 21 00	Βελιγράδι Ἑλληνικά	38
20.45 — 21 00	Τίρανα Ἑλληνικά	
21.30 — 21.45	Φωνὴ τῆς Ἀμερικῆς Ἑλληνικά	13 — 16 — 19
21 40 — 21.55	Σόφια Ἑλληνικά	32 — 39
22.00 — 22.15	Λονδῖνον Ἀγγλικά	11.75—30 96—31 01—25.42
22.00 — 22.15	Μόσχα Ἑλληνικά	19 70—25 23
24 00 — 24.15	Λονδῖνον Ἀγγλικά	48.54—41 61
01 00 — 01 15	Λονδῖνον Γαλλικά	48 54-41-61

ΑΥΡΙΑΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ο ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

«Μετὰ τοῦτο, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα τετέλεσται, κλίνας τὴν κεφαλήν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα» (Ἰωάννου, ΙΘ' 6—11 καὶ 13—20 καὶ 25—28 καὶ 30—35). Ἐν μέσῳ δίσκου πλήρους ἐξ εὐωδῶν βασιλικῶν ἐναποτεθειμένος ὁ Τίμιος Σταυρὸς τοῦ Κυρίου θὰ περιαχθῆ σήμερον εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ θὰ ἐπακολουθήση ἡ βραχεῖα ἀλλὰ συγκινητικὴ εἰδικὴ τελετή, ἡ ἀναπαριστῶσα τὴν ὕψωσιν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 629 μ.Χ. ἔτους.

Κατάνυξις βαθεῖα θὰ δημιουργηθῆ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ παρακολουθήσουν τὴν θείαν Λειτουργίαν σήμερον, τόσον κατὰ τὴν ὥραν τῆς σεμνῆς ταύτης πλὴν ἄκρως ἐπιβλητικῆς τελετῆς, ὅσον καὶ βραδύτερον ὅταν θὰ ἀναγνωσθῆ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὰ γεγονότα, τὰ λαβόντα χώραν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ μαρτυρίου τοῦ Θεανθρώπου.

Ἡ ἡμέρα εἶνε ὄντως μεγάλη! Διότι ἐνθυμίζει τὰ δραματικὰ γεγονότα τῆς Μ. Παρασκευῆς καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ θυσίαν τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

«Κλίνας τὴν κεφαλήν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα»! Θυσία θεϊκή· συγκατάβασις ἄρρητος, μακροθυμία, τὴν ὁποίαν ἀδυνατεῖ νὰ βαστάση ἡ πεπερασμένη διάνοια τοῦ ἀνθρώπου! Ὕψος δυσανάβατον ἐλέους, βάθος δυσθεώρητον οἰκτιρμῶν!

«Παρέδωκε τὸ πνεῦμα»! Καὶ εὐθὺς ἀνεγνωρίσθη ἡ θεία Αὐτοῦ καταγωγὴ καὶ ἡ θεία Αὐτοῦ φύσις, ἀκριβῶς ἀπὸ ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀνεμένετο ὀλιγώτερον. Ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης ἐν Ἀθήναις βλέπων τὸν σεισμὸν καὶ τὸ σκότος, τὸ ὁποῖον ἐκάλυψε πᾶσαν τὴν γῆν, ἐδήλωσεν ὅτι ἀσφαλῶς κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην «Θεὸς ἔπασχεν», ὁ δὲ Ἑκατόνταρχος ὅστις ἐφρούρει τὸν Ἰησοῦν καὶ τοὺς μετ' Αὐτοῦ κρεμασθέντας κακούργους, ἀνεφώνησε, τύπτων τὰ στήθη: «Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος»!

Ἡ ὁμολογία τοῦ εἰδωλολάτρου Ρωμαίου Ἑκατοντάρχου ἦτο προάγγελος τῆς ὁμολογίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ ἐπακολουθήση, ὅτι συντόμως κατόπιν, τὰ Ἔθνη ταῦτα τὰ εἰδωλολατρικὰ θὰ ἐδέχοντο τὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων καὶ θὰ προσήρχοντο εἰς τὴν ποίμνην τὴν χριστιανικήν, κατάπληκτα ἀπὸ τὸ παράδοξον τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ συνάμα καὶ ἀπὸ τὴν ἀνωτερότητα καὶ τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς.

Δὲν πρόκειται νὰ προσφέρη ὁ Παῦλος σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἐζήτουν οἱ Ἰουδαῖοι, οὐδὲ τὴν θύραθεν σοφίαν, τὴν ὁποίαν ἐζήτουν οἱ Ἕλληνες. Θὰ προσφέρη Χριστὸν Ἐσταυρωμένον, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὴν εἰλικρινῆ δήλωσιν τοῦ ἰδίου τοῦ Παύλου, θὰ εἶνε: «Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρία, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸς Θεοῦ δύναμις καὶ Θεοῦ σοφία». Τοιοῦτον θὰ εἶνε τὸ κήρυγμα τὸ ὁποῖον θὰ αἰχμαλωτίση τὰ πλήθη, θὰ σαγηνεύση τοὺς σοφούς, θὰ γοητεύση τοὺς τὰ πρῶτα φέροντας εἰς τὴν διανόησιν καὶ εἰς τὴν κοσμικὴν τάξιν: Χριστὸς Ἐσταυρωμένος! Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐκ μητρὸς ἀνάνδρου τεχθείς, καταδεξάμενος νὰ ἐμπτυσθῆ, νὰ κολαφισθῆ, νὰ μαστιγωθῆ, νὰ καθηλωθῆ ἐπὶ ξύλου καὶ νὰ ἀποθάνη ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ Κόσμου! Αὐτὸ εἶνε τὸ κήρυγμα: Μία μωρία, δηλαδὴ ὡς ὁμολογεῖ καὶ ὁ Παῦλος, κατὰ τὴν θύραθεν γνῶσιν. Καὶ ὅμως, «διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος ἐσώθησαν οἱ πιστεύσαντες». Ἐνώπιον τῆς μωρίας αὐτῆς κατεπλάγη πᾶσα ἡ ἀνθρωπίνη γνῶσις καὶ σοφία, ἐσίγησε πᾶσα εὐγλωττία καὶ πᾶσα ρητορική, κατεστάλη πᾶσα ἔπαρσις, ἐξεμηδενίσθη πᾶσα ἀλαζονεία! Ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ, ἐξέπεμψεν ἀστραπάς, ὡς ἐκ τοῦ σκότους νεφέλης, αἱ ὁποῖαι κατηύγασαν καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὴν διάνοιαν καὶ τὴν νοοτροπίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Μάτην κοπιάζουν οἱ ζητοῦντες νὰ καταπολεμήσουν τὸν Λόγον τοῦ Σταυροῦ! Διηνεκῶς κοπιάζοντες καὶ μοχθοῦντες ἀλλὰ καὶ διηνεκῶς ἡττώμενοι καὶ ἀστοχοῦντες, συντελοῦν ἁπλῶς ὥστε αἱ παραφωνίαι καὶ αἱ ἀπελπιδες αὐτῶν κραυγαὶ νὰ ἀποδεικνύουν ἔτι τρανότερον ὅτι ὁ Λόγος οὗτος εἶνε: «τοῖς σωζομένοις δύναμις Θεοῦ». Καὶ θὰ δικαιοῦταί τις νὰ ἐρωτᾶ πάντοτε μετὰ τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν, ἐνώπιον τῆς συντριπτικῆς ἥττης τῶν ἀπίστων: «Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεύς; Ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου;».

Ἂς προσκυνήσωμεν σήμερον πίστει καὶ πόθῳ τὸ Ξύλον τοῦ Σταυροῦ, τὸ ὅπλον κατὰ τῶν ἐναντίων, κατὰ βαρβάρων, κατὰ ἀπίστων. Ἂς ἀντλήσωμεν ἐξ αὐτοῦ θάρρος καὶ δύναμιν δοξάζοντες τὸν ἐπ' αὐτοῦ προσπαγέντα Χριστόν, παρέχοντα τὴν συμμαχίαν αὐτοῦ: «Ὅπλον Εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον»!

ΣΤΥΛ. Γ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Ἐξοντώθη ὁ ΜΑΤΟΥΣΚΑ ὁ δυναμιτιστὴς τῶν τραίνων

Ὁ Ματούσκα, ἤ—ὅπως εἶχε ἀποκληθῆ — ὁ «δυναμιτιστὴς τῶν τραίνων» ἐξοντώθη πλέον ὁριστικῶς. Ἕνα ἀνακοινωθὲν τῆς Ἀστυνομίας τῆς Βουδαπέστης ποὺ ἐξεδόθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν διὰ νὰ καθησυχάση τὴν τρομοκρατημένη Κοινὴ Γνώμη τῆς Οὐγγαρίας, αὐτὸ τουλάχιστον βεβαιώνει. Πῶς ὅμως ἔγινε ἡ ἐξόντωσίς του;

Ὅπως εἶνε γνωστόν, ὅταν ὁ Ματούσκα συνελήφθη καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον, ἐνεκλείσθη εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Βὰκζ ἀπ' ὅπου δὲν ἐπρόκειτο νὰ βγῆ παρὰ νεκρός. Πῶς λοιπὸν ὁ λησμονημένος αὐτὸς φοβερὸς κακοῦργος ξαναῆλθε στὴν ἐπιφάνεια ἔπειτα ἀπὸ τόσα χρόνια; Νά τί ἀποκαλύπτουν οἱ οὐγγρικὲς ἐφημερίδες αἵτινες ἀσχολοῦνται ἐκ νέου μὲ τὸν Ματούσκα καὶ ἀφιερώνουν ὁλόκληρες στῆλες στὴν ἐγκληματικὴ του δρᾶσι κατὰ τὰ πρὸ τοῦ Πολέμου ἔτη:

Κατὰ τὴ μάχη τῆς Βουδαπέστης, ὁ δυναμιτιστὴς τῶν τραίνων ἐδραπέτευσε ἀπὸ τὶς φυλακὲς τοῦ Βὰκζ καὶ μέσα στὴ γενικὴ ἀναστάτωσι ποὺ ἐπικρατοῦσε τότε, κανεὶς δὲν τὸν ἀνεζήτησε. Τὸ γεγονὸς εἶχε λησμονηθῆ ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους, ἴσως γιατὶ ἐπιστεύετο ὅτι, διὰ λόγους ἀσφαλείας ὁ Ματούσκα μετεφέρθη εἰς ἄλλας φυλακὰς τοῦ ἐσωτερικοῦ, ὅταν ἕνα ὡραῖο πρωΐ ἡ εἴδησις τῆς δραπετεύσεώς του ἐπεβεβαιώθη ἐπισήμως καὶ ἐπροκάλεσε πανικὸ σὲ ὁλόκληρη τὴν Οὐγγαρία. Ὅταν ἐσημειοῦτο ἕνα σιδηροδρομικὸ δυστύχημα, ὅλοι τὸ ἀπέδιδαν σ' αὐτὸν τὸν καταχθόνιο ἄνθρωπο καὶ αἱ οὐγγρικαὶ Ἀρχαὶ ἐπεκήρυξαν τὸν Ματούσκα.

Ὅταν ὁ Ματούσκα ἐδραπέτευσε, κατέφυγε στὸ σπίτι τῆς κόρης του, ἡ ὁποία ἐπίστευσε στὸν ἰσχυρισμὸ τοῦ πατέρα της ὅτι τοῦ ἐδόθη χάρις. Ὁ δυναμιτιστὴς τῶν τραίνων δὲν ἄργησε νὰ τὴν ἐγκαταλείψη γιὰ νὰ προσπαθήση νὰ μεταβῆ στὴν Ἀμερική, οὕτως ὥστε ν' ἀποφύγη τὸν κίνδυνο νὰ τὸν συλλάβουν. Προηγουμένως ὅμως ὁ Ματούσκα ἐκυριεύθη ἀπὸ νοσταλγίαν νὰ ξαναδῆ τὸ σπίτι ὅπου ἔζησε ἄλλοτε. Ἡ ἐμφάνισί του στὴν περιοχὴ ἔφτασε γιὰ ν' ἀναστατώση τοὺς κατοίκους της ἐκ τῶν ὁποίων μερικοὶ ἀνεγνώρισαν ἀμέσως τὸν καταχθόνιο δράστη τόσων πολυνέκρων ἀνατινάξεων. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἔσπευσαν νὰ εἰδοποιήσουν τὴν ἀστυνομία ἡ ὁποία καὶ κατεδίωξε τὸν Ματούσκα ποὺ ἀναγκάσθηκε νὰ ριχθῆ στὸ ποτάμι. Οἱ διῶκται του τὸν ἐπυροβόλησαν καὶ ὁ Ματούσκα ἐξηφανίσθη ὑπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ χωρὶς νὰ ἀνευρεθῆ τὸ πτῶμα του. Πιστεύεται ὅτι ἐπνίγη λόγῳ τῶν τραυμάτων του ποὺ τὸν ἐμπόδισαν νὰ κολυμπήση καὶ ὅτι τὸ σῶμα του θὰ παρεσύρθη ἀπὸ τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ.

Τὸ οἰκτρὸ τέλος τοῦ κακούργου Ματούσκα ποὺ εἶχε ἀναστατώσει πρὸ ἐτῶν τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην, ἐπαναφέρει εἰς τὴν μνήμην τὴν ἀνατριχιαστικὴν περίπτωσιν αὐτοῦ τοῦ παράφρονος Οὔγγρου ἐγκληματίου. Κατὰ τὸ 1931 τρία τραῖνα ἀνετινάχθησαν ἀλληλοδιαδόχως στὴν Αὐστρία καὶ στὴν Οὐγγαρία. Ἡ ἀνατίναξις τῆς γραμμῆς ποὺ προκάλεσε τὸν ἐκτροχιασμὸ τῆς Ταχείας Βιέννης—Βουδαπέστης, καὶ τὴν πτῶσι ὁλοκλήρου τοῦ συρμοῦ ἐξ ὕψους 26 μέτρων, στοίχισε τὴ ζωὴ 50 ἀτόμων. Ἐνῶ τὰ συνεργεῖα περιθάλψεως προσπαθοῦσαν ὑπὸ τὸ φῶς τῶν δαυλῶν νὰ ἀποσπάσουν τοὺς τραυματίας ἀπὸ τὰ συντρίμματα τῶν βαγονίων, ἡ Ἀστυνομία συνεκέντρωνε τὰς πρώτας ἐνδείξεις περὶ τῶν αἰτίων τῆς καταστροφῆς. Ἕνα ἄτομο ποὺ παρουσίαζε μιὰ ὕποπτη ταραχή, προκάλεσε πρὸς στιγμὴν τὴν προσοχὴ τῶν Ἀστυνομικῶν. Ἦταν ὁ Ματούσκα, ποὺ περιεφέρετο εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματός του. Ὁ κακοῦργος ὅμως τὴν γλύτωσε, μὲ τὸ νὰ παραστήση ὅτι ἦτο ἐκ τῶν θυμάτων τοῦ δυστυχήματος στὸ ὁποῖο καὶ ὠφείλετο δῆθεν ἡ μεγάλη ταραχή του. Ἐν τούτοις ἕνας ἀστυνομικὸς ἐπιθεωρητὴς τῆς Ἀσφαλείας τῆς Βιέννης, ποὺ πίστευε ἀκραδάντως εἰς τὴν ἐνοχὴν τοῦ Ματούσκα, ἐνήργησε ἐπισταμένην ἔρευναν. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ διαπιστώση, ὅτι ὁ Ματούσκα ἐθεᾶτο πάντοτε εἰς τὸν τόπον τῶν σιδηροδρομικῶν καταστροφῶν κατὰ τὴν περισυλλογὴν τῶν θυμάτων. Καὶ ἐπίσης ὅτι ἠγόρασε κατ' ἐπανάληψιν δυναμίτιδα καὶ ἐκρηκτικὰς ὕλας ἐκ τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν σαμποτέρ.

Ὁ Ματούσκα συνελήφθη. Κατ' ἀρχὰς ἠρνήθη τὴν ἐνοχήν του, ἀλλ' ὑποκύπτοντας σὲ μιὰ ἐξαντλητικὴ ἀνάκρισι, ὁ κακοῦργος ὡμολόγησε τὰ πάντα.

Ἡ σύζυγος καὶ ἡ κόρη του ἐβεβαίωσαν ὅτι ὁ Ματούσκα ἦταν ἕνας φιλήσυχος νοικοκύρης, ὑπόδειγμα θρησκευτικῆς εὐλαβείας. Τότε οἱ ψυχίατροι τὸν ἔθεσαν ὑπὸ παρατήρησιν διὰ νὰ εὕρουν τὴν ἐξήγησι τῶν ἰσχυρῶν κρίσεων ποὺ ἔσπρωχναν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο στὸ ἔγκλημα. Μιὰ ματιὰ στὸ παρελθὸν τοῦ Ματούσκα τοὺς ἔδωκε τὸ κλειδὶ τοῦ αἰνίγματος τῆς παθολογικῆς μανίας καταστροφῆς ποὺ τὸν ἐκυρίευε κάθε τόσο. Κατὰ τὸν παρελθόντα πόλεμον ὁ Ματούσκα ποὺ ὑπηρέτησε εἰς ἕνα σύνταγμα Μηχανικοῦ, εἶχε λάβει μέρος στὴν ἀνατίναξι δέκα γεφυρῶν κ. ἄ. ἔργων τοῦ ὁδικοῦ δικτύου. Ἀπεδείχθη τότε ἕνας πραγματικὸς ἄσσος τῶν... ἀνατινάξεων. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴ τῆς Εἰρήνης ὁ Ματούσκα δὲν ἐλησμόνησε τὴν καταστρεπτικὴν δρᾶσιν του τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἀπεναντίας, ἡ σκέψις του κατείχετο ἔμμονα ἀπὸ τὴν ἀνάπολησιν τῶν ὀλέθρων ποὺ ἐσκόρπισε παντοῦ τὸ πέρασμά του κατὰ τὸν πόλεμο. Οἱ σχετικὲς ἀφηγήσεις του, τὶς ὁποῖες ἔκαμνε μὲ τὴν ἔξαψιν ἀνθρώπου ποὺ εὑρίσκετο ἐκτὸς ἑαυτοῦ, τοῦ προσέδιδαν τὴν ἔκφρασι σαδιστοῦ ποὺ ἀπολαμβάνει τὴν ὀδύνη τὴν ὁποία ὁ ἴδιος ἐπροκάλεσε.

Ἐπάνω σ' αὐτὲς τὶς παθολογικὲς κρίσεις του, ὁ Ματούσκα ἔπαιρνε τὸ βαλιτσάκι του, τὸ ἐγέμιζε ἐκρηκτικὲς ὕλες χωρὶς νὰ γίνη ἀντιληπτὸς καὶ ἐξηφανίζετο, μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι θὰ ἔκαμνε ἕνα ταξίδι γιὰ δουλειές. Ὕστερα ἀπὸ κάθε ἀπουσία του, γινόταν μιὰ σιδηροδρομικὴ καταστροφὴ καὶ κατὰ περίεργη σύμπτωσιν, ὁ Ματούσκα βρισκόταν στὸν τόπο τοῦ δυσδραματισμοῦ της καὶ ἀνεμιγνύετο εἰς τὰ συνεργεῖα περιθάλψεως τῶν θυμάτων της, γιὰ νὰ ἰδῆ ἀπὸ κοντὰ ὅλο τὸ κακὸ ποὺ εἶχε προκαλέσει ὁ ἴδιος.

Ὁ Ματούσκα ἐδικάστηκε στὴν Αὐστρία. Τοῦ ἐπεβλήθη θανατικὴ καταδίκη καὶ ἡ Οὐγγαρία ζήτησε τὴν ἔκδοσίν του ἀπὸ τὴν Αὐστρία, διὰ νὰ τοῦ ἐπιβάλη τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ θανατικαὶ καταδίκαι δὲν ἐξετελοῦντο στὴν Αὐστρία ὁ Ματούσκα ἐγλύτωσε τὸ κεφάλι του, γιὰ νὰ ἔχη προσφάτως τὸ οἰκτρὸ τέλος νὰ πεθάνη ἀπὸ τὰς σφαίρας τῶν διωκτῶν του ποὺ εὐτυχῶς ἀνεγνώρισαν τὸν ἐπικίνδυνον αὐτὸν δραπέτην, πρὶν προλάβη νὰ πραγματοποιήση πάλι μιὰ νέα πολύνεκρη ἀνατίναξι.

Ἡ δακτυλογράφος Μανιέ, μιὰ ἀπὸ τὶς παληὲς ἐρωμένες τοῦ Ματούσκα ποὺ τώρα τὸν πρόδωσε.

ΧΡΗΣΜΟΣ

Τὴ Μοῖρα τὴ μαυρομματοῦσα
Γιατὶ νὰ γεννηθῶ, ρωτοῦσα·
Γιατὶ νὰ ζῶ χωρὶς σκοπό;
Καὶ μοὖπε, πὼς ἂν ἀγαποῦσα
Ποτέ μου δὲ θὰ τὴ ρωτοῦσα·
Τί κρῖμα νὰ μὴν ἀγαπῶ!

Ἀγάπησα κι' ἂν ξεψυχοῦσα,
Τὸ χάρο θὰ προκαλοῦσα
Νὰ ζήσω γιὰ νὰ σ' ἀγαπῶ.
Τώρα ποτὲ δὲ θὰ ρωτοῦσα
Τὴ Μοῖρα τὴ μαυρομματοῦσα
Γιὰ τῆς ζωῆς μου τὸ σκοπό.

ΑΝΤ. Δ.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ Β. Β. C.
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 14-20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΜΗΚΗ ΚΥΜΑΤΟΣ:
Μέτρα: 16.84 19.76 24.80 31.55 49.10

Κυριακὴ 14 Σεπτεμβρίου:

6.30 - Συμφωνικὴ ὀρχήστρα: Ἔλγκαρ, Σήλ, Ρ. Στράους
7.30 Παίζω γιὰ σᾶς
8.00 Εἰδήσεις
8.15 Μουσικὴ Μπαλλέττου
8.45 Περιγραφὴ ἀγώνων κρίκετ.
9.00 Εἰδήσεις
9.45 Λειτουργία.
10.00 Εἰδήσεις
10.15 Ἀθλητικὸ δελτίο
11.30 Τραγοῦδι: Ὁ Ρίχαρντ Τάουμπερ
12.15 Ἐλαφρὰ μουσική.
13.00 Εἰδήσεις
13.15 Ἐπιθεώρησις
14.15 Σερενάτες μὲ τὸν Πήτερ Γιόρκ.
15.00 Εἰδήσεις
15.30 Νέοι Δίσκοι
16.30 Φεστιβὰλ ἀπὸ τὸ Ἄλμπερτ Χώλ
16.45 Οἱ μουσικοὶ τῆς Μονμάρτρης
17.00 Ραδιοφωνικὰ ἐπίκαιρα.
17.30 Ἡ Ὥρα τοῦ Παιδιοῦ
19.00 Βαριετέ
20.00 Εἰδήσεις τοῦ Εἰκοσιτετραώρου
20.15 Τὴν ὥρα τῆς ἀναπαύσεως
21.30 Νέγρικα τραγούδια.

Δευτέρα 15 Σεπτεμβρίου:

7.00 Ὁ Σπιβακόφσκυ καὶ ἡ ὀρχήστρα του.
8.00 Εἰδήσεις
8.15 Τζάζ
8.45 Πιάνο
9.00 Εἰδήσεις
9.15 Ὀρχήστρα
10.00 Εἰδήσεις
10.15 Κατὰ προτίμησιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων
11.00 Συμφωνικὴ Συναυλία: Ἔργα Μπράμς
11.30 Μουσικὴ τὴν ὥρα ποὺ ἐργάζεσθε
12.15 Ὀρχήστρα Τζέϊμυ Λάνσφορντ.
13.00 Εἰδήσεις.
14.15 Ὀρχήστρα Πὼλ Φενουλέ.
15.00 Εἰδήσεις
16.00 «Ἡ μάχη τῆς Ἀγγλίας».
17.00 Ραδιοφωνικὰ Ἐπίκαιρα
17.20 Ὅ,τι ζητήσετε
18.00 Εἰδήσεις
18.15 Βιβλίο Θέατρο Κινηματογράφος
19.00 Οἱ «Ρόμπινσον»
19.15 Ραδιοφωνικὸν Σκέτς
20.00 Εἰδήσεις Εἰκοσιτετραώρου
20.15 Συμφωνικὴ Συναυλία μὲ διευθ. τὸν Τσάρλς Γκρόβς: Προκόφιεφ, Ἄρνελ, Ρεσπίγκι.
21.30 Τζάζ
22.00 Εἰδήσεις
22.15 Ραδιοφωνικὸ σταυρόλεξο.
23.15 Ὀρχήστρα Βαριετέ.

Τρίτη 16 Σεπτεμβρίου:

8.00 Εἰδήσεις
8.15 Ὀρχήστρα Βίκτωρ Σιλβέστερ.
8.45 Πιάνο
9.00 Εἰδήσεις
9.15 Συμφωνικὴ ὀρχήστρα: Μπετόβεν Ρούμπρα, Ἄρλαιντ.
10.00 Εἰδήσεις
10.15 Ἀθλητικὸ δελτίο
10.30 Ὀρχήστρα Νὰτ Ἄλλεν
11.30 Μουσικὴ τὴν ὥρα ποὺ ἐργάζεσθε.
12.00 Ὁμιλία γιὰ τὴν Ἀγγλικὴ γλῶσσα.
12.15 Μουσικὴ Γκέρσβιν
13.00 Εἰδήσεις
13.15 Ὀρχήστρα Βὰν Ἄντομ.
15.00 Εἰδήσεις
16.00 Βαριετέ.
17.00 Ραδιοφωνικὰ ἐπίκαιρα
17.20 Κατὰ προτίμησιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων
18.00 Εἰδήσεις
18.30 Ὅ,τι ζητήσετε
19.15 Τραγοῦδι ὁ Ρίχαρντ Τάουμπερ
19.45 Θεατρικὸ ὄργανο
20.00 Εἰδήσεις Εἰκοσιτετραώρου
20.15 «Ἡ μάχη τῆς Ἀγγλίας»
21.30 Ἀναμετάδοσις θεατρικοῦ ἔργου.
22.15 Ἐπιθεώρησις.
23.45 Συμφωνικὴ Συναυλία μὲ ἔργα Ἔλγκαρ, Σὴλ καὶ Ρ. Στράους.

Τετάρτη 17 Σεπτεμβρίου:

8.00 Εἰδήσεις
8.15 Ὀρχήστρα Τζὼν Μπλόρ.
9.00 Εἰδήσεις
9.30 Συμφωνικὴ Συναυλία: Σοῦμπερτ καὶ Τίππετ.
10.00 Εἰδήσεις
10.30 Ὀρχήστρα Αἴβορ Νοβέλλο
11.00 Παίζω γιὰ σᾶς
11.30 Μουσικὴ τὴν ὥρα ποὺ ἐργάζεσθε
12.00 Ἡ ἐπιστήμη ἐκλαϊκευμένη.
12.15 Θεατρικὸ ὄργανο
13.00 Εἰδήσεις
13.15 Ὀρχήστρα Τζὰκ Σίμψον.
13.45 Φλάουτο ὁ Γκάρεθ Μόρρις.
14.15 Τὴν ὥρα τῆς ἀναπαύσεως.
15.00 Εἰδήσεις
16.00 Βαριετέ
17.20 Κατὰ προτίμησιν τῶν Ἐνόπλων δυνάμεων
18.00 Εἰδήσεις
18.30 Σκωτικὸν ἡμίωρον
19.00 Οἱ «Ρόμπινσον»
19.45 Σερενάτα τοῦ Νότου.
20.00 Εἰδήσεις εἰκοσιτετραώρου
20.15 Εὔθυμος περίπατος.
21.15 Ἀθλητικὸ δελτίο
21.30 Ἐπιθεώρησις
22.00 Εἰδήσεις
22.30 «Ὅ,τι ζητήσετε».
24.00 Ρεσιτὰλ μὲ σονάτες.

Πέμπτη, 18 Σεπτεμβρίου:

7.30 Ὅ,τι ζητήσετε
8.00 Εἰδήσεις
8.45 Περιγραφὴ ἀγώνων κρίκετ.
9.00 Εἰδήσεις
9.15 Ἐλαφρὰ ὀρχήστρα.
10.00 Εἰδήσεις
10.30 Ραδιοφωνικοὶ ρυθμοί.
11.00 Σκωτικὸν ἡμίωρον
11.30 Μουσικὴ τὴν ὥρα ποὺ ἐργάζεσθε.
12.15 Ὀρχήστρα.
13.00 Εἰδήσεις
13.15 Ὀρχήστρα Φέλιξ Κίνγκ.
14.30 Ἀκκορντεόν.
15.00 Εἰδήσεις
15.30 Τζάζ
16.00 Σκωτικὴ Ὀρχήστρα
18.00 Εἰδήσεις
18.30 Ὀρχήστρα
20.00 Εἰδήσεις Εἰκοσιτετραώρου
20.45 «Τὴν ὥρα τῆς ἀναπαύσεως»
21.00 Θεατρικὸ ὄργανο
21.30 Ὀρχήστρα Αἴβορ Νοβέλλο
22.00 Εἰδήσεις
23.15 Μουσικὴ καὶ τραγοῦδι.

Παρασκευὴ 19 Σεπτεμβρίου

8.00 Εἰδήσεις
8.45 Πιάνο.
9.00 Εἰδήσεις
9.30 Ὁ Τζεράλντο μὲ τὴν ὀρχήστρα του
10.00 Εἰδήσεις
10.15 Ἀθλητικὸ δελτίο
11.00 Ἐπιθεώρησις.
11.30 Μουσικὴ τὴν ὥρα τῆς ἐργασίας
12.15 Ὅ,τι ζητήσετε
13.00 Εἰδήσεις
14.15 Μουσικὴ χοροῦ
15.00 Εἰδήσεις
15.15 Οἰκονομικαὶ προβλέψεις
17.20 Συναυλία μὲ ἔργα Γκλίνκα, Μπετόβεν.
18.00 Εἰδήσεις
19.15 Εἴκοσι ἐρωτήσεις
20.00 Εἰδήσεις Εἰκοσιτετραώρου.
20.15 Ἀθλητικὸ δελτίο
20.45 Κατὰ προτίμησιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων
22.00 Εἰδήσεις
22.15 Ραψωδία

Σάββατον 20 Σεπτεμβρίου:

7.00 Συναυλία μὲ ἔργα Ντὶ Φάλια καὶ Χόουελς.
7.30 Τὴν ὥρα τῆς ἀναπαύσεως
8.00 Εἰδήσεις
8.15 Στρατιωτικὴ Μπάντα.
8.45 Πιάνο.
9.00 Εἰδήσεις
9.15 Σερενάτες
10.00 Εἰδήσεις
10.15 Ἀθλητικὸ δελτίο
10.30 Παληὲς καὶ νέες μπαλλάντες.
11.45 Μουσικὴ τὴν ὥρα τῆς ἐργασίας.
11.00 Ὁμιλία
11.15 Μουσικὴ χοροῦ
Μουσικὴ τὴν ὥρα τῆς ἐργασίας.
11.30 Μουσικὴ τὴν ὥρα τῆς ἐργασίας.
12.30 Ραδιοφωνικοὶ ρυθμοί
13.00 Εἰδήσεις
13.45 Μουσικὴ γκάϊντας
14.15 Ραδιοφωνικὰ ἐπίκαιρα
14.30 Ὀρχήστρα Τζεράλντο
15.00 Εἰδήσεις
15.15 Θεατρικὸ ὄργανο.
15.30 Ὀρχήστρα Αἴβορ Νοβέλλο
18.00 Εἰδήσεις
18.15 Ὀρχήστρα.
18.30 Ὀρχήστρα
20.00 Εἰδήσεις εἰκοσιτετραώρου
20.15 Συμφωνικὴ Συναυλία
21.00 Ἀποτελέσματα ἀγώνων φούτμπωλ
22.00 Εἰδήσεις
22.15 Ἡ Ὥρα τῶν ἐργατῶν.
23.15 Ὀρχήστρα Νὰτ Ἄλλεν.
24.00 Σερενάτες.

Τό Σπίτι ἡ Γυναίκα τὸ Παιδί

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Ο ΑΙΣΩΠΟΣ

Ο Αἴσωπος εἶνε ὁ λαϊκώτερος ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας συγγραφεῖς μας, γιατὶ ἔγραψε τὰ περίφημα Παραμύθια του ποὺ δὲν ἔπαψαν νὰ διδάσκουν καὶ νὰ διασκεδάζουν μαζὶ τοὺς ἀνθρώπους, μολονότι μεταχειριζόταν τὰ ζῶα γιὰ ἥρωές του. Ὁ Αἴσωπος λοιπόν, ὁ μεγαλύτερος παραμυθᾶς τοῦ κόσμου, γεννήθηκε στὰ 600 π.Χ. στὸ Ἀμόριο, μιὰ πόλι τῆς Φρυγίας. Ἦταν τόσο ἄσχημος καὶ κακοφτιαγμένος ποὺ ἔμοιαζε, καθὼς λένε, μὲ τουλοῦμι περισσότερο παρὰ μὲ ἄνθρωπο. Ἡ Φύση, γιὰ νὰ τὸν ἀποζημιώση ἴσως γιὰ τὴ φοβερὴ ἀσχήμια του, τὸν εἶχε προικίσει μὲ ψυχὴ ἐλεύθερη καὶ μὲ μεγάλη ἐξυπνάδα, ἐνῷ ἡ Τύχη του τὸν εἶχε καταδικάσει νὰ εἶνε σκλάβος.

Ὁ Αἴσωπος στάθηκε ὁ πρῶτος ποὺ δημιούργησε τὸ εἶδος τῶν ἀλληγορικῶν διηγήσεων μὲ ζῶα. Ὅταν ἤθελε νὰ διδάξη τίποτα ἢ νὰ δώση καμμιὰ συμβουλή, δὲν συνήθιζε νὰ τὰ λέη ἀπ' εὐθείας, ἢ νὰ μεταχειρίζεται ὅπως κάνουν ἄλλοι, παραδείγματα ἀπὸ τὴν Ἱστορία, ἀλλὰ τὰ παρουσίαζε ὅλα σὰν παραμύθια, βάζοντας τὰ διάφορα ζῶα νὰ μιλοῦν ἀναμεταξύ τους. Καὶ στὴν ἀρχαία ἀκόμα ἐποχὴ ἦταν τόσο περίφημος γιὰ τὶς διδακτικὲς καὶ εὐχάριστες ἱστορίες του, ὥστε ὅταν ἤθελαν νὰ ποῦν γιὰ κανέναν πὼς εἶνε ὅλως διόλου ἀγράμματος ἔλεγαν: «Οὔτε τὸν Αἴσωπο δὲν ξέρει!».

Οἱ περιπέτειες τοῦ Αἰσώπου εἶνε ἄπειρες. Ἀφοῦ κατώρθωσε νὰ ἐξαγοράση τὴν ἐλευθερία του ἀπὸ τὸν ἀφέντη του τὸν Ξάνθο, ἔζησε ταξιδεύοντας διαρκῶς σὲ διάφορους τόπους. Ἰδιαίτερα ἔμεινε ἀρκετὸ καιρὸ στὴν Αὐλὴ τοῦ Λυκήρου, βασιλῆᾶ τῆς Βαβυλῶνας. Ἡ σοφία του ἔκανε μεγάλη ἐντύπωσι στὸν Βασιλῆᾶ ὥστε τὸν πῆρε κοντά του καὶ τὸν ἐκτιμοῦσε πολύ. Τέλος κατέληξε καὶ στὴν Αἰγυπτιακὴ Αὐλὴ τῶν Φαραώ, ὅπου ἔμεινε κατενθουσιασμένος ἀπὸ τὶς τιμὲς καὶ τὶς περιποιήσεις. Φεύγοντας ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο γιὰ νὰ ξαναγυρίση στὸ ἀγαπημένο του νησί, τὴ Σάμο, πέρασε καὶ ἀπὸ τοὺς Δελφούς. Ἐκεῖ ὅμως τὸν περίμενε ἡ πιὸ τραγικὴ τύχη. Γιατί οἱ Δελφοὶ ἂν καὶ τὸν ἄκουγαν μ' εὐχαρίστησι νὰ μιλάη, δὲν ἔκαναν τίποτα ὡς τόσο γιὰ νὰ τὸν τιμήσουν καὶ νὰ τὸν περιποιηθοῦν. Καὶ ὁ Αἴσωπος, μὲ τὴν τσουχτερή του εἰρωνεία, τοὺς παρωμοίασε τότε μὲ κούτσουρα ποὺ ἐπέπλεαν στὴ θάλασσα, ποὺ ἀπὸ μακρυὰ φαίνονται πὼς κάτι εἶνε, μὰ ἀπὸ κοντὰ φανερώνονται ὡς ξύλα ἀπελέκητα. Ὅταν τ' ἄκουσαν αὐτὸ οἱ Δελφοί, φοβήθηκαν μήπως ὁ Αἴσωπος ταξιδεύοντας καὶ στὶς ἄλλες πόλεις ἀρχίσει νὰ τοὺς κατηγορῆ. Καὶ σκέφτηκαν νὰ τὸν σκοτώσουν μὲ δόλο. Τὸν κατηγόρησαν λοιπὸν γιὰ νὰ τὸν ἐκδικηθοῦν, ὡς ἱερόσυλο, ὅτι ἔκλεψε τάχα ἕνα χρυσὸ βάζο ἀπὸ τὸ Ἱερὸ τοῦ Ἀπόλλωνα. Μὲ τὴν κατηγορία αὐτὴ τὸν ἔκλεισαν στὴ φυλακή, τὸν καταδίκασαν σὲ θάνατο καὶ σὲ λίγο τὸν ἔρριξαν ἀπὸ ἕνα γκρεμὸ καὶ τὸν σκότωσαν. — Ἔτσι τελείωσε τὴ ζωή του ὁ πρωτότυπος αὐτὸς φιλόσοφος καὶ πατέρας τῶν περιφήμων Αἰσωπείων Μύθων.

ΟΣΑ ΔΕΝ ΕΙΠΕ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ

Οἱ γυναῖκες ποὺ ἔχουν σπυριὰ στὸ πρόσωπο θὰ ἔβλεπαν μεγάλη βελτίωσι ἂν ἔκαναν μιὰ συστηματικὴ κούρα φρουτοφαγίας. Ἡ καλύτερη ὥρα γιὰ νὰ τρώγη κανεὶς φροῦτα στὴν ἀνωτέρω περίπτωσι, δηλαδὴ ἡ ὥρα κατὰ τὴν ὁποία εἶνε πιὸ ὠφέλιμα εἶνε τὸ πρωῒ ποὺ εἴμαστε νηστικοί. Τὰ φροῦτα ποὺ συντελοῦν πολὺ στὴν ἐξάλειψι τῶν σπυριῶν ἀπὸ τὸ πρόσωπο, εἶνε τὰ δαμάσκηνα λυωμένα μαζὶ μὲ σῦκα. Ἐξ ἴσου ὠφέλιμο εἶνε καὶ τὸ νὰ τρῶτε χορτόσουπα ποὺ νὰ περιέχη κατὰ προτίμησι καρόττα, μαροῦλι, λίγες φακές, λίγο σπανάκι, μιὰ πατάτα κι ἐλάχιστο ἁλάτι.

ενα απαραιτητο συμπληρωμα του ταγιερ

Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΠΟΔΟΓΥΡΟΣ ΠΙΘΑΝΟΝ ΝΑ ΕΧΗ ΕΠΙΔΡΑΣΙ ΣΤΗΝ ΜΟΔΑ

Ἂν καὶ ὅλοι περιμένουν τὴ νέα γραμμὴ ποὺ θὰ ἔχουν τὰ φορέματα ἐφέτος, ὑπάρχει ἤδη τουλάχιστον ἕνα βραδυνὸ φόρεμα ποὺ λανσάρεται εἰς τὸ Λονδῖνον, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχη πιθανὸν μεγάλην ἐπίδρασιν εἰς τὰ φορέματα τοῦ χειμῶνος. Πρόκειται περὶ τοῦ πτυχωτοῦ τουρκικοῦ ποδογύρου πάνω στὴν γραμμὴ τοῦ ὁποίου ὁ Χάρτνελλ ἐδημιούργησε δύο ἕως τρία μοντέλλα.

Εἶνε ἀλήθεια ὅτι ἔκαναν τὴν ἐμφάνισί των τὰ μοντέλλα μὲ τὴν πολὺ στενὴ φοῦστα καὶ τὴν ὑψηλὴ καὶ ἀδύνατη σιλουέττα, δὲν εἶχαν ὅμως τόση ἐπιτυχία ὅση ὁ τουρκικὸς πτυχωτὸς ποδόγυρος. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη ἡ δημιουργία αὐτὴ δὲν ἔχη διάδοσιν — εἰς τὴν Μεγ. Βρεταννίαν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξελιχθῆ διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι δὲν ἔχουν οἱ γυναῖκες εὐκαιρίες γιὰ νὰ φορέσουν πολυτελῆ φορέματα — πάντως θὰ ἀφήση τὰ ἴχνη τῆς ἐπιδράσεώς του. Μεγαλυτέρας πιθανότητας ἐπιτυχίας ἔχουν τὰ φορέματα μὲ τὶς πλατειὲς φοῦστες. Δὲν θὰ παύσουν νὰ εἶνε τῆς μόδας ἐπὶ πολὺν καιρό. Ὁπωσδήποτε κάθε σχεδιαστὴς δείχνει τὰς ἰδιαιτέρας προτιμήσεις του — εἰς τὸν Χάρτνελλ ἀρέσουν τὰ λεπτὰ τοῦλια ποὺ δίνουν τὴν ἐντύπωσι τῆς ὁμίχλης. ὁ Στῆμπελ προτιμᾶ τὸ δίχρωμο σιφόν.

Συγχρόνως τὰ φορέματα μὲ πιέτες ἀπεδείχθησαν ἐξαιρετικῶς χρήσιμα καὶ σήμερα εἶνε ἰδιαιτέρως δημοφιλῆ τὰ πρακτικὰ φορέματα. Εἶνε πάλιν τῆς μόδας αἱ ἀντιθέσεις μεταξὺ τῆς ζακέττας καὶ τοῦ φορέματος. Ἡ μόδα αὐτὴ εἶνε σύμφωνη καὶ μὲ τὰς ἀπόψεις τῶν σχεδιαστῶν καὶ μὲ τὰ γοῦστα τῶν πελατῶν. Τὸ καλύτερο μοντέλλο τοῦ τύπου αὐτοῦ εἶνε ἀπὸ μοαρὲ μεταξωτό, χρώματος σαμπανί. Εἶνε μᾶλλον μακρὺ μὲ στρογγυλοὺς ὤμους, τονισμένο στὴ γραμμὴ τῆς μέσης καὶ τῶν ἰσχίων. Τὸ φόρεμα αὐτὸ εἶνε συγχρόνως ἁπλὸ καὶ κάνει λυγερὴ καὶ κομψὴ σιλουέττα.

Τί δὲν ξέρετε γιὰ τὸ μέλι

Αὐτὸ τὸ ὑπέροχο δῶρο τῶν λουλουδιῶν δὲν εἶνε μόνο γευστικό, ἀλλὰ καὶ ὠφελιμώτατο. Συνάμα δὲ μᾶς παρέχει τὴν δυνατότητα νὰ παρασκευάζωμε μιὰ μεγάλη ποικιλία γλυκισμάτων τὰ ὁποῖα εἶνε ἀσυγκρίτως πιὸ ὠφέλιμα ἀπὸ τὰ ζαχαρωτά. Π. χ. μποροῦμε νὰ φτιάσωμε περίφημα γλυκὰ φρούτων μὲ μέλι ἀντὶ ζάχαρης. Ναὶ μὲν θὰ μᾶς κοστίσουν περισσότερο ἀλλὰ θὰ εἶνε καὶ πολὺ πιὸ νόστιμα. Τοῦτο ὑπὸ τὴν προϋπόθεσι ν' ἀφήσωμε τὰ φροῦτα μέσα στὸ μέλι ἕνα ὁλόκληρο 24ωρο πρὶν τὰ βράσωμε, ὁπότε φυσικὰ θὰ πρέπει νὰ προσθέσωμε νεωτέρα δόσι μελιοῦ δεδομένου ὅτι τὰ φροῦτα αὐτὰ θὰ ἔχουν ἤδη ἀπορροφήσει ἱκανὴ ποσότητα τῆς προηγουμένης δόσεως μέσα στὴν ὁποία τὰ ἐβουτήξαμε ἤδη ἐπὶ 24 ὧρες.

Ἄλλα ὡραῖα γλυκὰ μὲ μέλι εἶνε ἡ τούρτα χουρμάδων. Ἰδοὺ ἡ ἁπλουστάτη συνταγή της: Ἀναμιγνύουμε μισὴ ὀκᾶ χουρμάδες λυωμένους δίχως τὸ κουκοῦτσι τους, μὲ 100 δράμια μέλι καὶ 100 δράμια ἄσπρο ἀλεῦρι στὸ ὁποῖο προσθέτουμε καὶ 100 δράμια γάλα. Ψήνουμε τὸ ὅλο μῖγμα σ' ἕνα φοῦρνο μὲ μέτρια φωτιά, τοποθετῶντας το μέσα σὲ φόρμα ἀλειμμένη μὲ βούτυρο. Ἡ φόρμα πρέπει νὰ εἶνε σκεπασμένη κατὰ τὸ ψήσιμο.

Τὸ μέλι ἐξ ἄλλου εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα χωνευτικά, ὅταν αἰσθάνεται κανεὶς τὸ στομάχι του βαρὺ ἀπὸ κάποια δύσπεπτη τροφή. Μιὰ κουταλιὰ τῆς σούπας μέλι θὰ διευκόλυνε πολὺ τὴ χώνευσί του. Ἐπίσης ἐκεῖνοι ποὺ ἔνουν ἐρεθισμένο λαιμό, θὰ αἰσθανθοῦν μεγάλη ἀνακούφισι καταπίνοντας κάθε δυὸ ὧρες μιὰ κουταλιὰ τοῦ γλυκοῦ μέλι, τὸ ὁποῖον ἐθέρμαναν προηγουμένως στὸν ἀχνό. Προσθέτως τὸ μέλι ὠφελεῖ πολὺ τοὺς καπνιστάς, καθόσον ἀποτελεῖ ἄριστον ἀντίδοτο κατὰ τοῦ ἐρεθισμοῦ τοῦ λαιμοῦ καὶ τῶν βρόγχων ἀπὸ τὴν νικοτίνη.

Μερικοὶ Γάλλοι ἰατροὶ συνιστοῦν ἐξ ἄλλου σ' ἐκείνους ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ ἀϋπνίες νὰ πίνουν πρὶν πλαγιάσουν ἕνα ποτήρι γάλα στὸ ὁποῖο νὰ βάζουν κατὰ προτίμησιν δυὸ κουταλιὲς τοῦ γλυκοῦ μέλι, ἀντὶ ζάχαρης.

Τέλος — κάτι ποὺ θὰ φανῆ ἐντελῶς παράκαιρο ἐν ἡμέραις κυνικῶν καυμάτων, — ἀλλὰ ποὺ δὲν βλάπτει νὰ τὸ μάθουν ὅσες συμβαίνει νὰ μὴ τὸ ξέρουν, εἶνε ὅτι τὰ ἐπιθέματα κομπρέσσας μὲ μέλι προκαλοῦν μεγάλη ἀνακούφισι σὲ κείνους ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ χιονίστρες, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἐπιταχύνουν τὸ ἄνοιγμα σπυριῶν καὶ ἀποστημάτων.

ΓΙΑ ΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΕΙΝΕ ΚΟΝΤΕΣ

Πολλὲς γυναῖκες τὸ ἔχουνε καϋμὸ ποὺ εἶνε κοντές. Κι ὅμως ἂν τὸ σῶμα τῶν κοντῶν αὐτῶν γυναικῶν παρουσιάζη κανονικὲς ἀναλογίες δὲν πρέπει ν' ἀπελπίζωνται γιὰ τὸ μικρό τους ἀνάστημα. Καὶ τοῦτο γιατὶ ὑπάρχει τρόπος νὰ δημιουργήσουν τὴν ἐντύπωσι ὅτι εἶνε ὑψηλότερες ἀπ' ὅσο εἶνε πραγματικὰ (φυσικὰ ὄχι ὅταν στέκωνται δίπλα σὲ μια πανύψηλη γυναῖκα).

Οἱ κοντὲς πρέπει νὰ προσέχουν πολὺ στὸ σχέδιο τῶν φουστανιῶν, τῶν ταγιὲρ καὶ τῶν παλτῶν τους, καθὼς ἐπίσης στὸ κτένισμα ποὺ θὰ διαλέξουν. Καλύτερα νὰ φοροῦν κατὰ προτίμησι παλτὰ ποὺ κουμπώνουν, μπροστὰ καὶ ὄχι στὸ πλάϊ. Ν' ἀποφεύγουν τοὺς μεγάλους γιακάδες. Νὰ προτιμοῦν τὰ μυτερὰ ντεκολτέ. Νὰ φοροῦν στενὲς φοῦστες καὶ τὰ φουστάνια τους νὰ ἔχουνε στενὰ μανίκια, χωρὶς σοῦφρες στοὺς ὤμους. Νὰ ἀποφεύγουνε τὰ ξώρραφα παπούτσια. Νὰ φοροῦν φοῦστες μέτριες στὸ μάκρος, γιατὶ τόσο οἱ πολὺ κοντὲς ὅσο καὶ οἱ πολὺ μακρυὲς φοῦστες ἔχουνε τὴν ἰδιότητα νὰ κονταίνουνε τὴ γυναῖκα. Περὶ αὐτοῦ ἄλλωστε θὰ πεισθοῦν οἱ ἴδιες οἱ ἐνδιαφερόμενες ὅταν κυττάξουν ἀπὸ μακρυὰ τὴ σιλουέττα τους μέσα σὲ μεγάλο καθρέφτη.

Μιὰ κοντὴ γυναῖκα πρέπει νὰ ἀποφεύγη τὰ μεγάλα καπέλλα, τὰ ὁποῖα ναὶ μὲν ὑψηλώνουν τὴ γυναῖκα ἀλλὰ καταστρέφουν τὶς ἀναλογίες τῆς σιλουέττας της. Ὅπως ἀναφέραμε καὶ πιὸ πάνω, ἀπαραίτητη προϋπόθεσι γιὰ νὰ μπορέση μιὰ κοντὴ γυναῖκα νὰ δημιουργήση χάρις σὲ ὀπτικὴ ἀπάτη τὴν ἐντύπωσι ὅτι εἶνε ὑψηλότερη, εἶνε νὰ παρουσιάζη τὸ σῶμα της κανονικὲς ἀναλογίες. Τότε μόνο θὰ κατορθώση νὰ ἐξουδετερώση τὸ μειονέκτημα τοῦ μετρίου ἀναστήματός της.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸ κτένισμα, τὸ καλύτερο στὴν προκειμένη περίπτωσι εἶνε νὰ κτενίζη τὰ μαλλιά της πρὸς τὰ ἐπάνω. Καὶ κάτι ἄλλο σημαντικό: Οἱ κοντὲς γυναῖκες πρέπει ν' ἀποφεύγουνε τὰ μπολερὸ καθὼς ἐπίσης νὰ μὴ προσθέτουν στὰ φορέματά τους γαρνιτοῦρες ἄλλου χρώματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ

Διαβαίνει ὁ φτωχὸς ἀργὰ τὴν στράτα
Καὶ ὁλόσκυφτος ζητᾶ ἐλεημοσύνη
Μ' εὐχαὶς καὶ λόγια λυπημὸ γιομάτα,
Κι' ἄλλος τὸν διώχνει κι' ἄλλος κάτι δίνει.

Διαβαίνει κι' ἀπ' τὴν πόρτα τὴν μικροῦλα,
Ποὺ μοναχὴ κεντᾶ στὸν ἀργαλειό της,
Γλυκομματοῦσα ὀρφανὴ πτωχοῦλα,
Π' αὐτὸ 'χει καὶ γιὰ γλέντι καὶ γιὰ βιό της...

Καὶ τῆς ζητεῖ..
Μὰ ἐκείνη ἡ καϋμένη,
Ποὺ λαχταρᾶ μὰ πῶς νὰ βοηθήση!
Τονὲ θωρεῖ... καὶ μὲ λαλιὰ σβησμένη:
« — Πατέρα μου, ὁ Θεὸς νὰ σ' ἐλεήση!»

Μὰ μέσ' ἀπ' τῆς φωνῆς της τὴ τρεμοῦλα
Κι' ἀπὸ τὰ μαῦρα δάκρυα τῶν ματιῶ της
Τοῦ στήθους της τὰ πλοῦτη δίνει οὖλα:
Τὴν λύπη της, τὸν πόνο τὸν καϋμό της...

Καὶ ὁ πτωχὸς διαβαίνει ἀργὰ τὴν στράτα
Κι' ὁλόσκυφτος ζητᾶ ἐλεημοσύνη..
Μὰ τέτοια πλοῦτη, μὲ καρδιὰ γιομάτα,
Κανένας σὰν ἐκείνη δὲν τοῦ δίνει...

(Σμύρνη) ΜΙΧ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Ὅταν τελειώνετε τὸ σιδέρωμα καὶ τὸ σίδερο κρυώση ἐντελῶς τυλίγετέ το μέσα σ' ἕνα γυαλόχαρτο γιὰ νὰ ἀποφύγετε τὸν κίνδυνο νὰ σκουριάση.

= Ὅταν χρωματίζετε τὰ νύχια σας, μὴ βάζετε βερνίκι σὲ ὁλόκληρο τὸ νύχι, ἀλλ' ἀφίνετε τὴν ἄκρη του στὸ φυσικό του χρῶμα, ὁπότε τὰ δάχτυλα δίνουν τὴν ἐντύπωσι ὅτι εἶνε πιὸ μακρυά.

= Τὸ σατὲν κολακεύει πολύ, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσι νὰ ἔχη λεπτὴ σιλουέττα ἐκείνη ποὺ τὸ φορεῖ.

= Τὰ κοντὰ μπολερὸ πηγαίνουν μόνο στὶς γυναῖκες μὲ λεπτὴ μέση.

— Ἂν οἱ τρίχες τῶν μαλλιῶν σας εἶνε φύσει στεγνές, πρὶν λουστῆτε κάμετε μιὰ φριξιὸν μὲ λάδι καὶ μετὰ εἴκοσι λεπτὰ μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε «σαμπουὲν» γιὰ τὸ λούσιμο, χωρὶς νὰ βλάψη τὰ μαλλιά σας.

— Ἂν συμβῆ νὰ σκουριάσουν τ' ἀσημικά σας, οἱ κηλῖδες καθαρίζονται ἐντελῶς μὲ χλιαρὸ ξύδι. Κατόπιν τὰ ξεπλένετε μὲ σκέτο νερὸ καὶ ἀντὶ νὰ τὰ σκουπίσετε, τὰ βάζετε μέσα σὲ πριονίδι.

= Ὅταν πλένετε μεταξωτά, νὰ βάζετε λίγες σταγόνες ξύδι μέσα στὸ νερὸ μὲ τὸ ὁποῖο θὰ τὰ ξεπλύνετε γιὰ τελευταία φορά. Γιὰ τὰ ἄσπρα μεταξωτὰ εἶνε προτιμότερο νὰ χρησιμοποιῆτε μερικὲς σταγόνες ὀξυζενὲ ἀντὶ ξυδιοῦ.

= Γιὰ νὰ μὴ στενεύουνε τὰ μάλλινα κατὰ τὸ πλύσιμο, νὰ βάζετε μέσα στὸ σαπουνόνερο μιὰ κουταλιὰ τοῦ καφέ, ἀμμωνία καθὼς καὶ στὸ τελευταῖο νερὸ μὲ τὸ ὁποῖο θὰ τὰ ξεπλύνετε.

= Οἱ κηλῖδες βγαίνουν ἀπὸ τὰ ἄσπρα πλακάκια ὅταν τὶς τρίψετε μὲ κοπανισμένη ἐλαφρόπετρα.

Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Ἀθηνῶν

ΤΟ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ 14-20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Κυριακὴ

14 Σεπτεμβρίου:

Πρωινὴ ἐκπομπὴ

06.30 **Πρωινὴ μουσικὴ (δ)**
07.00 **Ὁ Σταθμὸς καὶ οἱ ἀκροαταί του**
(Ἡ γνώμη τῶν ἀκροατῶν. — Ἀπαντήσεις σὲ γράμματα καὶ τηλεφωνήματα).
07.15 **Ὥρα — Δελτίον Ἀστεροσκοπείου — Α΄ δελτίον εἰδήσεων**
07.30 **Παληὰ μουσικὴ (δ)**
Κρίστ. Κάννομπιχ (1731-1798): Συμφωνία σὲ σὶ ὕφ. μεῖζ. (Ἀλλέγκρο, Ἀντάντε, Ἀλλέγκρο). Ἡ Δημοτικὴ Ὀρχήστρα τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ Βάλτερ Γκμάϊντλ.
07.50 **Ταξειδιωτικὲς ἐντυπώσεις Ἑλλήνων καὶ ξένων συγγραφέων μὲ τοπικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα**
08.00 **Μετάδοσις τῆς Θείας Λειτουργίας ἀπὸ τὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Μητροπόλεως**

Μεσημβρινὴ ἐκπομπὴ

11.00 **Συμφωνικὴ συναυλία**
Μπερλιόζ: Φανταστικὴ Συμφωνία, ἔργο 14. (Ὀπτασίες καὶ πάθη. Ἕνας χορός. Σκηνὲς στὴν ἐξοχή. Ἡ Πομπὴ πρὸς τὸ μαρτύριο. Τὸ ὄνειρο μιᾶς νύχτας τοῦ Σαββᾶ). Ἡ Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα τοῦ Λονδίνου. Διευθ. ὁ Φέλιξ Βάϊνγκάρτνερ.
Φράνκ: Συμφωνικὲς παραλλαγὲς γιὰ πιᾶνο καὶ ὀρχήστρα. Ἡ πιανίστρια Μάϊρα Ἔσς καὶ ἡ ὀρχήστρα τῆς πόλεως τοῦ Μπέρμινγχαμ. Διευθ. ὁ Μπάζιλ Κάμερον.
Φράνκ: «Ψυχὴ» Συμφωνικὸ ποίημα. Ἡ ὀρχήστρα τῶν Συναυλιῶν Λαμουρέ. Διευθ. ὁ Ἀλμπὲρ Βόλφ.
Ραβέλ: «Τὸ βάλς» χορογραφικὸ ποίημα. Ἡ Συμφωνικὴ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου. Διευθ. ὁ Πιὲρ Μονταί.
12.30 **Καλλιτεχνικὴ ὁμιλία**
12.45 **Ἐλαφρὸ ποικίλο πρόγραμμα (δ)**
Ἐπιλογὴ ἀπὸ βάλς τοῦ Τσάρλυ Ἄνκλιφφ.
«Δὲν ὑπάρχεις ἐσύ» (Ἀνταίφ. Χόππερ).
«Κάποιος νὰ μὲ προσέχη». (Γκέρσουϊν).
«Τζίνγκλ, Τζάνγκλ, τζίνγκλ» (Λαίσσερ, Λίλλυ).
«Σοῦ τραγουδῶ» (Κόουτς).
«Γεσουτίτα» (Ντρέϊκ).
Μελωδίες τοῦ Βίκτωρ Χέρμπερτ.
«Ἕνα φιλὶ μέσα στὴ νύχτα» (Ντὶ Κάρολις).
«Δύο διαθέσεις» (Μάστρελ).
«Βάλε καὶ ἄλλη καρέκλα στὸ τραπέζι» (Νέλσων Κάντ)
(Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προγράμματος μετάδοσις θεατρικῶν νέων).
13.20 **Τὰ ἑλληνικὰ νειᾶτα στὸ στίβο**
13.30 **Ἡ Ὀρχήστρα Κορινθίου. Τραγοῦδι ἡ Στέλλα Γκέκα**
14.00 **Λογοτεχνικὴ ὁμιλία**
14.10 **Μουσικὸ διάλειμμα**
14.15 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**
14.25 **Ἡ ἑβδομὰς τοῦ ἑλληνικοῦ βιβλίου**

Ἐξακολουθεῖ ἡ πώλησις αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλεττῶν ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ. Λυκούργου, ἀρ. 12

ΒΕΡΝΙΚΙΑ ΕΙΣ ΚΟΥΤΙΑ
ΤΙΤΑΝ
5 ΣΩΠΗΝΑΡΙΑ

Ἡ Στέλλα Γκρέκα στὸ πρόγραμμα τῆς Κυριακῆς (ὥρα 13·30)

14.30 **Ἐλαφρὸ πρόγραμμα**
«Λὰ Ροσίτα» ταγκὸ (Ντυπόν).
«Ἀμὸρ» (Σκυλάρ, Ρουΐς) καὶ «Μποροῦσε νὰ σοῦ συμβῆ» (Μπέρκε, Βὰν Χώϋζεν).
«Σκέρτσο Ἀβινιὸν» (Χάμμερ).
Ἐπιλογὴ ἀπὸ μελωδίες τοῦ Κόουλ Πόρτερ.
«Τὸ πάρκο τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τὴν ἄνοιξι», ἰντερμέτζο (Χάϋντν Γούντ).
«Κάτι γιὰ νὰ μὲ θυμᾶσαι μ' αὐτὸ» (Ντήτς, Σβάρτς).
«Νύχτα καὶ μέρα» (Πόρτερ).
15.00 **Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος**

Ἑσπερινὴ ἐκπομπὴ

17.00 **Ἐλαφρὰ ἑλλην. τραγούδια (δ)**
17.15 **Ὥρα σπουδαστῶν**
17.30 **Μελωδίες τοῦ Ὄφφενμπαχ (δ)**
«Παριζιάνικες τρέλλες» Μουσικὴ μπαλέττου. Ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Λονδίνου. Διευθ. ὁ Εὐφραῒμ Κούρτς.
Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὰ «Παραμύθια τοῦ Χόφμαν». Ἡ ἴδια ὀρχήστρα. Διευθ. ὁ Σὲρ Τόμας Μπῆτσαμ.
«Ὁ Ὀρφεὺς στὸν Ἅδη». Εἰσαγωγή. Ἡ ἴδια ὀρχήστρα. Διευθ. ὁ Κόνσταντ Λάμπερτ.
18.00 **Γαλλικὴ ἐκπομπή.**
Ἄριες ἀπὸ ὄπερες
18.30 **Εἰδικὴ ἐκπομπὴ διὰ τοὺς Ἕλληνας τοῦ Ἐξωτερικοῦ**
18.45 **Κρητικὰ τραγούδια, ἀπὸ τὸν ὅμιλο Ν. Παπαδογιάννη**
Συρτὸς Ρεθυμιώτικος.
Σητειακὲς κονδυλιές.
Πεντοζάλι μυλοποταμίτικο.
Συρτὸς Χανιώτικος.
19.00 **Ἐκπομπὴ τῶν Ἐνόπλων μας Δυνάμεων.**
19.20 **Ὥρα ἀκροατῶν**
Ἄρια ἀπὸ τὴν ὄπερα «Τόσκα» τοῦ Πουτσίνι. Ἡ ὑψίφωνος Μαρία Τσεμποτάρι.
Ἡ 6η Οὑγγρικὴ ραψῳδία τοῦ Λίστ. Ὁ πιανίστας Μίσσα Λεβίτσκυ.
«Λώρα», φὸξ - τρὸτ (Ρασκὲν), μὲ τὸν Ζὰν Σαμπλόν.
«Ροῦμι καὶ κόκα - κόλα», ροῦμπα (Σάλλιβαν, Μπαρόν). Ὁ ἴδιος τραγουδιστής.
«Θὰ μείνω γιὰ πάντα κοντά σου» ἀργὸ φὸξ (Ἰακωβίδη — Νικολαΐδη)
«Ἕνα μπουκέττο μενεξέδες» ταγκὸ (Βέλλα, Φωτίδα). Ὁ Φώτης Πολυμέρης.
«Λὲς καὶ δὲν εἶνε ἀλήθεια» ἀμπαινέρα, (Σακελλαρίου Γιαννίδη) καὶ «Σβῆσε τὸ φῶς» (Ραπίτη). Ἡ Σοφία Βέμπο.
19.50 **Ὁμιλία**
20.00 **Μουσικὰ πορτραῖτα**
Τὸ συγκρότημα Ἴνκ Σπότς
«Ἀρχίζω νὰ βλέπω τὸ φῶς» (Ἔλλιγκτον Χάτζες).
«Στὸ καλὸ» (Λέϊν, Μπέϊκερ)
«Ὁ δρόμος τῶν ὀνείρων» (Λιούϊς, Γιάνγκ).
«Ἔτσι πρέπει νὰ εἶναι» (Οὔϊτνεϋ, Κράμμερ).
«Χωρὶς σκέψεις» (Λίβινγκστον Ντέϊβιντ).
20.15 **Ἡ ὥρα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν**
20.30 **Ραδιοφωνικὴ σκηνή**
21.00 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**
21.05 **Μουσικὸ διάλειμμα**
21.15 **Ἡ ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος**
21.30 **Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ τῆς εἰδικῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν ἑλληνικήν**
21.45 **Ἡ ὀρχήστρα «Παλλέϊντιουμ» τοῦ Λονδίνου**
22.10 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**
22.15 **Β΄ δελτίον εἰδήσεων.**
22.30 **Μελοδραματικὴ ἐκπομπὴ (δ)**
Ἡ πρώτη πρᾶξις ἀπὸ τὴν ὄπερα «Κάρμεν» τοῦ Μπιζέ. Συμπράττουν ἡ Ρεϋμὸντ Βισκοντί, ἡ Μάρθα Νεσπουλούς, ὁ Ζὼρζ Τίλλ, ὁ Γκενὼ ἡ Ἀντρὲ Βαβὼν καὶ ἡ Ἀντρὲ Μπερναντὲ μὲ χορῳδία καὶ τὴν ὀρχήστρα τῆς Ὀπερὰ Κωμίκ. Διευθ. ὁ Ἐλὶ Κοέν.
23.15 **Γ΄ δελτίον εἰδήσεων**
23.30 **Μουσικὴ χοροῦ (δ)**
02.00 **Τέλος τῆς ἐκπομπῆς**

Δευτέρα

15 Σεπτεμβρίου:

Πρωινὴ ἐκπομπὴ

06.30 **Ἔναρξις — Ὑγιεινὴ γυμναστική**
06.45 **Πρωινὴ μουσικὴ (δ)**
06.55 **Τὸ δεκάλεπτο γιὰ τὸ «Καθημερινὸ πρωινό μας ξεκίνημα». Ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ζωήν μας καὶ τὴν ὑγείαν μας.**
07.05 **Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς**
07.15 **Ὥρα — Δελτίον Ἀστεροσκοπείου — Α΄ δελτίον εἰδήσεων — Δελτίον Ἀγορανομίας**
07.30 **Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς**
07.45 **Τὸ πεντάλεπτο τῆς Ὑγείας**
07.50 **Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς**
08.00 **Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὸ σπίτι καὶ τὴν Ἑλληνίδα**
08.15 **Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς**
08.45 **Τέλος τῆς πρωινῆς ἐκπομπῆς**

Μεσημβρινὴ ἐκπομπὴ

12.00 **Ἐλαφρὰ μουσικὴ (δ)**
12.15 **Β΄ δελτίον εἰδήσεων**
12.25 **Συνέχεια ἐλαφρᾶς μουσικῆς**
12.40 **Σχολικὴ ὥρα**
12.55 **Συμφωνικὴ τζὰζ (δ)**
13.15 **Γ΄ δελτίον εἰδήσεων**
13.25 **Ὥρα τῶν ἀσθενῶν**
13.40 **Μουσικὲς σελίδες (δ)**
Φράνκ: Τὸ πρῶτο μέρος (Λέντο ἀλλέγκρο νὸν τρόππο) ἀπὸ τὴν Συμφωνία σὲ ρὲ ἐλάσσον. Ἡ ὀρχήστρα Κοντσέρτγκεμπάου τοῦ Ἄμστερνταμ. Διευθύνει ὁ Βίλλεμ Μένγκελμπεργκ.
Λίτολφ: Σκέρτσο ἀπὸ τὸ κοντσέρτο γιὰ πιᾶνο καὶ ὀρχήστρα ἔργο 102. Ἡ πιανίστα Εἰρήνη Σάρρερ καὶ ἡ Συμφωνικὴ τοῦ Λονδίνου. Διευθ. ὁ Σὲρ Χένρυ Γούντ.
Μουλέ: «Τρῦγος». Συμφωνικὴ ὀρχήστρα τοῦ ΕΙΑΡ. Διευθ. ὁ Ἀρμάντο Λὰ Ρόζα Παρόντι.
Ντὲ Φάλλια: Χορὸς ἀπὸ τὸ μπαλλέττο «Ἡ σύντομη ζωή». Ἡ ἴδια ὀρχήστρα. Διευθ. ὁ Βίλλυ Φερρέρο.
14.15 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**
14.25 **Μουσικὸν διάλειμμα**
14.30 **Δ΄ δελτίον εἰδήσεων. — Χρηματιστήριον**
14.45 **Ἐλαφρὸ πρόγραμμα**
«Συμφωνία» (Ἄλστον).
«Βαθυπόρφυρο» (Ντὲ Ρόουζ).
«Ἐπὶ τέλους».
«Γιατὶ περνᾶς χωρὶς νὰ μὲ προσέξης» (Ἔσς, Μισραχί).
15.00 **Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος**

Ἑσπερινὴ ἐκπομπὴ

17.00 **Ἀνακοινώσεις — Ἡ ὥρα τῶν ναυτιλλομένων**
17.15 **Ποικίλη μουσικὴ (δ)**
Ροσσίνι: «Ἡ Ἰταλίδα στὸ Ἀλγέριο» Εἰσαγωγή. Ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Νέας Ὑόρκης. Διευθυντὴς ὁ Ἀρθοῦρος Τοσκανίνι.
Μότσαρτ: Μενουέττο σὲ ρὲ μεῖζ. Ὁ βιολιστὴς Χάϊντς Στάνσκε.
Μπράμς: «Οὑγγρικοὶ χοροὶ» ἀρ. 1 καὶ 3. Ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ Βίλχελμ Φούρτβαίνγκλερ.
17.30 **Σχολικὴ ὥρα**
17.45 **Ποικίλη μουσικὴ (συνέχεια)**
Ντβόρζακ: Σκέρτσο καπριτσιόζο ἔργο 66. Ἡ Συμφωνικὴ τῆς Μιννεαπόλεως. Διευθ. ὁ Εὐγένιος Ὄρμαντυ.
Γ. Στράους: «Φωνὲς τῆς Ἀνοίξεως» βάλς. (Διασκ. Μπάς) Ὁ πιανίστας Βάλτερ Ρέεμπεργκ.
18.00 **Γαλλικὴ ἐκπομπὴ**
Οἰκονομικὸ χρονικό: Τὰ δάση τῆς Γαλλίας. — Ἐλαφρὰ μουσική. — Ἀθλητικὸ χρονικό. — Ἀθλητικὰ νέα.
18.15 **Παληὸ ταγκό (δ)**
18.30 **Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὴν ἑλληνικὴ ὕπαιθρο**
18.40 **Ἐλαφρὰ ἑλλην. τραγούδια (δ)**
19.00 **Ἐκπομπὴ τῶν Ἐνόπλων μας Δυνάμεων**
19.20 **Ἐμβατήρια (δ)**
19.30 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Βουλγαρικήν)**
19.40 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)**
19.45 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Σερβικήν)**
19.55 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)**
20.00 **Μουσικὰ πορτραῖτα**
Τραγούδια τοῦ Μπράμς
«Τὸ φεγγάρι λάμπει πάνω ἀπὸ τὰ βουνά». Ἔργο 106 ἀρ. 1 καὶ «Τραγοῦδι τῆς ἀγάπης» ἔργο 71 ἀρ. 5. Ὁ βαρύτονος Κὰρλ Σμὶτ - Βάλτερ.
«Σαπφικὴ ᾠδὴ» καὶ «ὁ Σιδηρουργὸς». Ἡ μεσόφωνος Εὔα Λέμπενμπεργκ.
«Τσιγγάνικο τραγοῦδι» ἔργο 103. Ὁ τενόρος Βάλτερ Λούντβιχ.
20.15 **Ε΄ δελτίον εἰδήσεων**
20.30 **Ἡ ὀρχήστρα Πέτερ Κρώϋντερ (δ)**
20.45 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**
20.50 **Μελωδίες καὶ ρυθμοί**
21.15 **Ἡ ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος**
21.30 **Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ τῆς εἰδικῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν**
21.45 **Τὸ ντουέττο Κορώνης — Ἀρχοντάκης καὶ δίσκοι**
22.10 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**

Ὁ ἀρχιμουσικὸς κ. Θ. Βαβαγιάννης ποὺ διευθύνει τὴν ὀρχήστρα τοῦ Σταθμοῦ κατὰ τὴν μετάδοσι τοῦ «Πελλέας καὶ Μελισάνθη» τοῦ Φωρὲ τὴν Πέμπτη (ὥρα 22.30).

22.15 **ς΄ δελτίον εἰδήσεων.**
22.30 **Τὰ ἠχητικὰ κύματα Μαρτενὼ**
Ἐκτέλεσις ἀπὸ τὴν δίδα Ζανὶν ντὲ Βαλαὶν μὲ σχετικὴ εἰσήγησι.
23.00 **Καντάδες (δ)**
23.15 **Ζ΄ δελτίον εἰδήσεων**
23.30 **Ἡ Ὀρχήστρα τοῦ Σταθμοῦ μὲ τὸν κ. Β. Κολάσην**
24.00 **Ἐλαφρὰ μουσικὴ (δ)**
«Μικρὸ καλοκαιράκι» (Χέομπερτ, διασκ. Μελαχροινοῦ).
«Ἡ πρώτη μου, ἡ τελευταία μου ἡ μοναδική μου». (Σῆζαρ Γκρῆβερ).
Ἐπιλογὴ ἀπὸ μελωδίες τοῦ Σάλλιβαν.
«Αἰσθηματικὸ ταξίδι» φὸξ - τρὸτ (Γκρὴν, Μπράουν, Χόμμερ).
«Ἀπάχικος χορὸς» (Κλάρκ).
«Ἰρλανδικὸ νανούρισμα», (Σάννου).
«Ἀγαπημένες μελωδίες» μὲ τὴν Πατρίσια Ράσμπορω.
00.30 **Εἰδήσεις σὲ ρυθμὸ ὑπαγορεύσεως**
01.00 **Τέλος τῆς ἐκπομπῆς**

ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

ΚΟΥΪΝΤΕΤΤΟ ΜΕ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Στὴν ὥρα τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν τῆς προσεχοῦς Τετάρτης θὰ ἐκτελεσθοῦν τὰ τρία τελευταῖα μέρη ἀπὸ τὸ Κουϊντέττο μὲ τραγοῦδι τοῦ Καλομοίρη. Τὰ μέρη αὐτὰ εἶνε ἡ «Λήθη», ἐπάνω στοὺς θαυμαστοὺς στίχους τοῦ Μαβίλη, «Ἰντερμέδιο» ἐπάνω σὲ τρία ἑλληνικὰ δημοτικὰ θέματα, καὶ τὸ «Πανηγῦρι» ἐπάνω σὲ λαϊκὰ δίστιχα.

Τὸ Κουϊντέττο μὲ τραγοῦδι εἶναι γραμμένο γιὰ πιάνο, δυὸ βιολιά, βιόλα καὶ βιολοντσέλλο, εἰς δὲ τὰ Β΄ καὶ Δ΄ μέρη προστίθεται μιὰ γυναικεία φωνὴ — μεσόφωνος.

Τὸ Κουϊντέττο μὲ τραγοῦδι ἐγράφη κατὰ τὸ 1911 καὶ ἐξετελέσθη γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν Κουϊντέττο (Μ. Καλομοίρης, Γ. Χωραφᾶς, Μ. Καζάζης, Φιλ. Οἰκονομίδης καὶ Ρ. Γαϊδεμβέργερ) καὶ μὲ σολίστ τὰς κυρίας Φωκᾶ καὶ Σκέπερς. Ἀργότερα ἐξετελέσθη στὸ Παρίσι ἀπὸ τὴν Σπεράντσα Καλὸ καὶ στὴ Βιέννη ἀπὸ τὴν Ἕλενα Νικολαΐδου μὲ μεγάλη ἐπιτυχία, καθὼς καὶ πρὸ χρόνων στὴν Αἴγυπτο ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρα Λαλαούνη.

Καὶ τὰ τρία μέρη ποὺ ἐκτελοῦνται τὴν Τετάρτη 17 Σεπτεμβρίου ἀποτελοῦν ἕνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ ἔργα τοῦ συνθέτη καὶ ἐνδεικτικὰ τῆς ὅλης του προσπαθείας γιὰ τὴ δημιουργία ἑλληνικῆς μουσικῆς.

Τρίτη

16 Σεπτεμβρίου:

Πρωινὴ ἐκπομπὴ

06.30 **Ἔναρξις — Ὑγιεινὴ γυμναστική**
06.45 **Πρωινὴ μουσικὴ (δ)**
06.55 **Τὸ δεκάλεπτο γιὰ τὸ «Καθημερινὸ πρωινό μας ξεκίνημα». Ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ζωήν μας καὶ τὴν ὑγείαν μας.**
07.05 **Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς**
07.15 **Ὥρα — Δελτίον Ἀστεροσκοπείου — Α΄ δελτίον εἰδήσεων — Δελτίον Ἀγορανομίας.**
07.30 **Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς**
07.45 **Τὸ πεντάλεπτο τῆς Ὑγείας**
07.50 **Συνέχ. πρωινῆς μουσικῆς**
08.00 **Οἱ ὡραιότερες ἱστορικὲς καὶ φιλολογικὲς σελίδες**
08.15 **Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς**
08.45 **Τέλος τῆς πρωινῆς ἐκπομπῆς**

Μεσημβρινὴ ἐκπομπὴ

12.00 **Ἐλαφρὰ μουσικὴ (δ)**
12.15 **Β΄ δελτίον εἰδήσεων**
12.25 **Ἐλαφρὰ μουσικὴ (συνέχεια)**
12.40 **Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὸν Ἕλληνα ἐργάτη**
12.50 **Εἰσαγωγές (δ)**
Ὠμπέρ: «Φρὰ Διάβολο». Ἡ Ὀρχήστρα τῆς Γερμανικῆς Ὄπερας τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ Βάλτερ Λοῦτσε.
Ροσσίνι: «Ἡ πολιορκία τῆς Κορίνθου». Συμφωνικὴ ὀρχήστρα τοῦ ΕΙΑΡ. Διευθ. ὁ Ἀρμάντο Λὰ Ρόζα Παρόντι.
Οὐώλλας: «Μαριτάνα». Ἡ Ὀρχήστρα τῆς Γερμανικῆς Ὄπερας τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ Χὰνς Σμὶτ Ἴσσερστετ
13.15 **Γ΄ δελτίον εἰδήσεων.**
13.25 **Δημοτικὰ τραγούδια**
13.40 **Περίπατοι ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα**
13.50 **Κινηματογραφικὲς ἐπιτυχίες (δ)**
«Μαριάννα» ἀπὸ τὴν ταινία «Θὰ εἶμαι ἡ ἀγαπημένη σου». Τραγουδᾶ ἡ Ρόννυ Ὁ Ντέλ.
«Ὁ δρόμος πρὸς τὰ ἄστρα»
«Ἡ καρδιά μου πάει νὰ τρελλαθῆ» ἀπὸ τὴν ταινία «Ἡ πόλις τοῦ Λονδίνου».
«Ἡ ἀγάπη σοῦ κλέβει τὴν καρδιὰ» ἀπὸ τὴν ταινία «Ἡ πονηρὴ Κυρία». Τραγουδᾶ ὁ Τζὰκ Κοῦπερ, ἡ Ντορὶν Λάβεντερ καὶ χορῳδία.
«Ἡ ὀρχήστρα Μακνομέϊρα», ἀπὸ τὴν ταινία «Ὁ δρόμος πρὸς τὰ ἄστρα». Ὁ Τζὰκ Κοῦπερ, ἡ Ρόννυ Ὁ'Ντὲλ καὶ ἡ Ντὰβ μὲ χορῳδία.
«Χάμπστεντ γουέϊ» ἀπὸ τὴν ταινία «Ἡ πόλις τοῦ Λονδίνου». Οἱ ἴδιοι ἐκτελεσταί.
«Τὸ παιδὶ μὲ τὰ φαρδυὰ παντελόνια». Ὁ Τζὰκ Κοῦπερ μὲ χορῳδία.
«Χάμπστεντ γουέϊ» ἀπὸ τὴν ταινία «Ἡ πόλις τοῦ Λονδίνου» μὲ τὴν Ρόννυ Ὁ Ντέλ, τὴν Ἔβελυν Ντάβ, τὸν Τζὰκ Κοῦπερ καὶ χορῳδία.
14.15 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**
14.25 **Μουσικὸν διάλειμμα**
14.30 **Δ΄ δελτίον εἰδήσεων — Χρηματιστήριον**
14.45 **Ἡ ὥρα τῶν ἀκροατῶν Τραγούδια ἀπὸ τὸν Βάσο Σεϊτανίδη**
Τραγούδια ἀπὸ τὸν κ. Βάσο Σεϊτανίδη.
«Ἀγάπα με κρυφὰ» Βάλς. (Σεϊτανίδη).
«Εἶσαι γιὰ μένα τὸ πᾶν στὴ ζωή» ταγκὸ (Μωράκη).
«Ματάκια μου» σλόου (Θεοφανίδη).
«Τὸ τραγοῦδι τῆς Κηφισιᾶς» (Χαιροπούλου).
«Σάν τὸ παληὸ τὸ βαλσάκι» (Καστριώτη).
15.00 **Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος**

Ἑσπερινὴ ἐκπομπὴ

17.00 **Ἀνακοινώσεις**
17.10 **Ἐλαφρὰ ἑλλην. τραγούδια (δ)**
17.30 **Γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος (Ἡ μεταπολεμικὴ Ἕλλην γενεά)**
17.45 **Ἔργα γιὰ τσέμπαλο**
Ραμώ: «Ταμπουρῖνο» καὶ Ντακέν: «Ὁ κοῦκος» (ρόντο). Ἡ Βάντα Λαντόφσκα
Τέλεμαν (1687—1767): Φαντασία σὲ σὶ ὕφ. μεῖζ. Ἡ Ἀλὶ Στάντελμαν.
Πάντρε Μαρτίνι: Γκαβόττα. Ἡ Κορραντίνα Μόλα.
Μότσαρτ: Μενουέττο ἀπὸ τὸν «Ντὸν Τζιοβάννι». Ἡ Βάντα Λαντόφσκα.
Τσιμαρόζα: Ματτουτίνο. Ἡ Κορραντίνα Μόλα
18.00 **Γαλλικὴ ἐκπομπὴ**
Φιλολογικὸ χρονικό: Μά-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΚΟΠΤΙΚΗΣ - ΡΑΠΤΙΚΗΣ
Αἰμ. Καραγιάννη
ΝΙΚΗΣ 54, ΤΗΛΕΦ. 33—398

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται ὅτι, ἡ Κα Καραγιάννη εὑρίσκεται εἰς Παρισίους καὶ παρακολουθεῖ, εἰς τοὺς μεγάλους οἴκους Μόδας, τὰς νεωτέρας ἐξελίξεις τῆς Τέχνης.

Ἡ κ. Καραγιάννη ἐπιστρέφει ἐκ Παρισίων ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου.

Τὰ γραφεῖα τῶν ἐργαστηρίων μας παραμένουν ἀνοικτά, παρέχουν πληροφορίας καὶ ἐνεργοῦν ἐγγραφάς.

ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ καὶ ΝΙΚΗΣ 54
ΤΗΛΕΦ. 33—398

ριο Μενιέ, ὁ Γάλλος ἀνθρωπιστής. — Συμφωνικὴ μουσική

18.15 **Ἐλαφρὸ ποικίλο πρόγραμμα (δ)**

«Μπλοὺζ μέσα στὴ νύχτα» (Μέσσερ Ἄρλεν).

«Καὶ μόνο ποὺ σὲ σκέπτομαι» (Νόουμπλ).

«Θὰ περάσω» (Ἀλὲρτ).

«Σὲ μιὰ μικρὴ ἰσπανικὴ πόλι» (Λιούϊς, Γιάνγκ).

«Καβαλκέϊντ», ἐπιλογὴ (Κάουαρντ. Διασκ. Τζόουνς).

«Ἡ Θάλασσα» Μουσική, στίχοι καὶ ἐκτέλεσις τοῦ Σὰρλ Τρενέ.

«Ἀγαπημένα βάλς». Ἐπιλογή.

«Νό, νό, Νανέτ», ἐπιλογὴ (Γιούμανς Διασκ. Γκόντφρεϋ).

«Ἀγαπημένη πῶς μπορεῖς νὰ ξεχνᾶς τόσο γρήγορα» (Ὤτου Φρὰνκ. Κίνγκ).

«Ἀπ' τὸ λειβάδι στὸ Μέϋφαιρ», ρωμάντσα (Κόουτς).

«Ἀγαπημένε μου», ἀργὸ φὸξ (Ρόμπερτς, Φίσερ).

«Ρωσσικὸ τριαντάφυλλο». (Τσὰρλς. Διασκ. Λίτερ).

«Οἱ παγόδρομοι» βὰλς (Βάλντωϋφελ).

19.00 **Νοτιοαφρικανικὴ ἐκπομπή**

19.15 **Ἡ ὀρχήστρα Χάρρυ Φράϊερ (δ)**

19.30 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Βουλγαρικήν)**

19.40 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)**

19.45 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Σερβικήν)**

19.55 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)**

20.00 **Μουσικὰ πορτραῖτα**

Ὁ Τέντυ Οὐΐλσων καὶ ἡ ὀρχήστρα του.

Ὁ Βιολιστὴς κ. Βύρων Κολάσης ποὺ διευθύνει τὴν ὀρχήστρα τοῦ Σταθμοῦ τὴν Δευτέρα (ὥρα 23·30)

20.15 **Ε΄ δελτίον εἰδήσεων**

20.30 **Ἠπειρωτικὰ τραγούδια ἀπὸ τὸν ὅμιλο Στεφ. Πασχάλη**

«Σταφύλι μοσχοστάφυλο» συρτό.

«Ξενιτεμμένο μου πουλί», τοῦ τραπεζιοῦ.

«Μεργιολόϊ» τοῦ τραπεζιοῦ.

«Τζαμάρα» (Σόλο κλαρίνο)

20.45 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**

20.50 **Μελωδίες καὶ ρυθμοὶ**

21.15 **Ἡ ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος**

21.30 **Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ τῆς εἰδικῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑΣ ΕΚΠΟΜΠΑΣ

Τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Ραδιοφωνίας, εἰς ἀπάντησιν ἀνακριβῶν πληροφοριῶν ποὺ ἐδημοσιεύθησαν τὰς τελευταίας ἡμέρας σχετικῶς μὲ τὴν ἐμβέλειαν τοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν καὶ τὴν σκοπιμότητα τῶν εἰς τὴν γιουγκοσλαυικὴν καὶ βουλγαρικὴν γλῶσσαν ἐκπομπῶν, ἀνακοινοῖ πρὸς τοὺς ἀκροατάς του τὰ ἑξῆς :

1) Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ Σταθμὸς Ἀθηνῶν — προσωρινὸς Σταθμὸς τῶν 10 σήμερον κιλοβάτ — δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξυπηρετήση ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἰδίως τὰς ὀρεινὰς περιφερείας. Δι' αὐτὸ καὶ ἀπὸ τετραμήνου ἔχει ἀρχίσει ἡ σχετικὴ ἐργασία διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Σταθμοῦ ἀπὸ 10 εἰς 70 ΚΒ., ἐργασία ἡ ὁποία θὰ εἶχε συντελεσθῆ ἐὰν δὲν ὑπῆρχον ὡρισμέναι τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς φύσεως ἀνωμαλίαι ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Ὁ σημερινὸς προσωρινὸς Σταθμὸς Ἀθηνῶν δημιουργεῖ πέριξ αὐτοῦ σήμερον 3 ζώνας. Μίαν ζώνην ἀνέτου λήψεως, ὅπου εἶνε δυνατὴ ἡ λῆψις ἡμέραν καὶ νύκτα δι' ἁπλουστάτων δεκτῶν καὶ ἀπηλλαγμένη τελείως παρασίτων. Εἰς τὴν ζώνην αὐτὴν περιλαμβάνονται ἡ Ἀττικοβοιωτία, ἡ Εὔβοια, ἡ Ἀργολιδοκορινθία καὶ ἡ Κυνουρία. Δευτέραν ζώνην ἀνεκτῆς λήψεως, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἡ λῆψις ἐνοχλεῖται μέν, ἀλλὰ εἰς μικρὸν βαθμὸν ἐκ τῶν παρασίτων. Εἰς τὴν δευτέραν αὐτὴν ζώνην περιλαμβάνονται τὰ παράλια τῆς Θράκης, καὶ τῆς Μακεδονίας, ἡ Χαλκιδική, ἡ Θεσσαλία, ἡ Φθιωτιδοφωκίδα, ἡ Αἰτωλία, ἡ Πελοπόννησος, ἡ Κρήτη καὶ αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου. Καὶ τρίτην ζώνην εἰς τὴν ὁποίαν καίτοι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνη ἡ λῆψις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, μετὰ τὴν δύσιν ὅμως τοῦ ἡλίου ἡ λῆψις ὄχι μόνον εἶνε δυνατὴ ἀλλὰ καὶ πολλάκις ἄνετος, ὅπως συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς Σταθμοὺς Μεσαίων Κυμάτων. Εἰς τὰ νότια τμήματα τῶν γειτονικῶν κρατῶν ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὴν ζώνην αὐτήν, ὁ Σταθμὸς Ἀθηνῶν ἀκούεται καλῶς καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν μάλιστα τῆς λήψεως αὐτῆς ὅσον ἀφορᾶ τὰς ἐκπομπὰς διὰ τὰ γειτονικὰ κράτη, προσετέθη καὶ ὁ μικρὸς 2 ΚΒ ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Θεσσαλονίκης, διὰ τοῦ ὁποίου γίνεται — ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη — ἀναμετάδοσις. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἐμβέλεια τοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν. Ἐὰν ὑπάρχουν σήμερον ὡρισμένα παράπονα ἀκροατῶν περιφερειῶν ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὰς δύο πρώτας ζώνας, τοῦτο ὀφείλεται ὄχι εἰς τὸν Ραδιοφωνικὸν Σταθμόν, ἀλλὰ εἰς τὴν κοινὴν κατάστασιν ποὺ εὑρίσκονται λόγῳ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς τὰ περισσότερα δίκτυα παροχῆς ρεύματος τῆς χώρας. Τὰ ὁποῖα εἴτε παρέχουν ἀνεπαρκῆ τάσιν εἴτε προκαλοῦν τοιαύτης ἐντάσεως παράσιτα ποὺ ἐμποδίζουν τὴν λῆψιν τοῦ Σταθμοῦ.

2) Ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰς ξένας γλώσσας ἐκπομπάς. Δηλαδὴ τὴν Σερβικὴν καὶ τὴν Βουλγαρικήν. Τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Ραδιοφωνίας ἀνακοινοῖ ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΑΚΟΜΗ ΦΟΡΑΝ ὅτι : Αἱ ἐκπομπαὶ αὐταὶ εἰς τὴν Σερβικὴν καὶ Βουλγαρικήν, ποὺ ἐξυπηρετοῦν σκοπὸν καθαρῶς ἐθνικόν, ἤρχισαν ἀπὸ τετραμήνου. Ἀντιθέτως δὲ πρὸς ὅ,τι συνέβη εἰς τὸ παρελθόν, ἤρχισαν, ἀφοῦ προηγουμένως παρηκολουθήθη καὶ ἐβεβαιώθη ἐπισήμως ὅτι ἡ λῆψις εἰς τὰς γειτονικὰς Χώρας καὶ ἰδίως εἰς τὰς πρωτευούσας των, εἶνε δυνατὴ καὶ ἄνετος. Αἱ σχετικαὶ ἀπαντήσεις τῶν ὑπευθύνων Ἀρχῶν βεβαιοῦν ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω Χώρας ὅτι αἱ εἰς τὰς ξένας γλώσσας των ἐκπομπαὶ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν ἀκούονται εὐκρινῶς καὶ παρακολουθοῦνται μετὰ ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος. Αἱ ἀπαντήσεις δὲ τῶν παρακολουθήσεων αὐτῶν εὑρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν παντός. Ἐπίσης τὸ Γραφεῖον Πληροφοριῶν τοῦ Λονδίνου ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1947 ἐγνώρισεν εἰς τὸν Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν Ἀθηνῶν πληροφορίας ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν, κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ἐκπομπαὶ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ εἰς Σερβοκροατικὴν γλῶσσαν ἀκούονται εὐκρινῶς. Τέλος, ἐπιστολὴ τοῦ πρώην Πρωθυπουργοῦ τῆς Γιουγκοσλαυΐας καὶ Προέδρου τοῦ Ἐθνικοῦ Γιουγκοσλαυικοῦ Κομιτάτου κ. Γιοβάνοβιτς ἀπὸ τὸ Λονδῖνον πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Ραδιοφωνίας ἀπὸ 29)8)47 γνωρίζει ὅτι αἱ ἐκπομπαὶ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν εἰς τὴν γιουγκοσλαυικὴν γλῶσσαν εἶνε ἐξαιρετικαί. Καὶ παρακολουθοῦνται μετ' ἐνδιαφέροντος ἀπὸ τὸν Γιουγκοσλαυϊκὸν λαόν. Ταῦτα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

(ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ)

21.45 **Μουσικὴ ἀπὸ ὀπερέττες (δ)**

Πλανκέττ : «Οἱ καμπάνες τῆς Κορνεβίλλης», ἐπιλογή. Ἡ Ὀρχήστρα τῆς Γερμανικῆς ὄπερας. Διευθ. ὁ Χάνσγκεωργκ Ὄττο.

Ὄφφενμπαχ : Ἄρια ἀπὸ τὴν ὀπερέττα «Περισόλ». Ἡ ὑψίφωνος Μάγκυ Τέϊτ μὲ ὀρχήστρα.

Μεσσαζέ : Δυὸ ἄριες ἀπὸ τὴ «Βερονίκη». Ἡ ἰδία καλλιτέχνις.

Λεκόκ : «Ἡ κόρη τῆς Μαντὰμ Ἀνγκώ». Ἡ ὀρχήστρα τοῦ θεάτρου Μονναὶ τῶν Βρυξελλῶν. Διευθ. ὁ Μωρὶς Μπαστέν.

Μιλλαῖκερ: «Καρλόττα», βάλς ἀπὸ τὴν ὀπερέττα «Γκασπαρόνε». Ἡ ὀρχήστρα τῆς Γερμανικῆς Ὄπερας τοῦ Βερολίνου. Διευθύνει ὁ Χάνσγκεωργκ Ὄττο.

22.10 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**

22.15 **ς΄ δελτίον εἰδήσεων**

22.30 **Ρεσιτὰλ βιολιοῦ τοῦ τυφλοῦ καλλιτέχνου κ. Α. Ζαχοπούλου**

Μπάχ : Λούρ.

Ρούμπινστάϊν : Ρωμάντσα (Διασκ. Βιενιάφσκυ).

Σιμονέττι : Μαδριγάλι.

Χούμπαϋ : «Ζέφυρος».

Βιενιάφσκυ : «Θρῦλος».

Μπράμς : Οὐγγρικὸς χορὸς ἀριθ. 6.

23.00 **Ἀγγλικὰ λαϊκὰ τραγούδια (δ)**

«Πιὲς στὴν ὑγεία μου μόνο μὲ τὰ μάτια σου» (Κάλκοττ). Ὁ Βαθύφωνος Πὼλ Ρόουμπσων.

«Ὢ ὄχι Τζών» (Σάρπ). Ἡ μεσόφωνος Κοντσίτα Σουπερβία.

«Τὸ τριαντάφυλλο τοῦ Τραλή» (Σπένσερ Γκλόβερ). Ὁ Οὐέμπστερ Μπούθ.

«Τί γλυκειὰ ποὺ εἶνε» (Ντόλμετς). Ἡ Κοντσίτα Σουπερβία.

«Ἄνω Λώρω» λαϊκὸ (Διασκ. Μάρρεϋ). Ὁ τενόρος Σίδνεϋ Μὰκ Γιούαν.

23.15 **Ζ΄ δελτίον εἰδήσεων**

23.30 **Μουσικὴ χοροῦ (δ)**

00.15 **Σερενάτες (δ)**

Καστανιόλι : «Φλωρεντινὴ Σερενάτα». Ἡ ὀρχήστρα Δωματίου τοῦ ΕΙΑΡ. Διευθ. ὁ Τίτο Πετραλία.

Μοσκόφσκυ : Σερενάτα. Ἡ ὀρχήστρα δωματίου τοῦ Χάρρυ Χόρλικ.

Ντρῖγκο : «Τὰ ἑκατομμύρια τοῦ Ἀρλεκίνου». Ἡ συμφωνικὴ ὀρχήστρα τοῦ Β. Β. C.

Κόουτς : «Γιὰ τὴν ἀπόλαυσί σας». Ἐλαφρὰ συμφωνικὴ ὀρχήστρα Διευθύνει ὁ συνθέτης.

00.30 **Εἰδήσεις σὲ ρυθμὸ ὑπαγορεύσεως**

01.00 **Τέλος τοῦ προγράμματος**

Τετάρτη

17 Σεπτεμβρίου :

Πρωινὴ ἐκπομπή

06.30 **Ἔναρξις — Ὑγιεινὴ γυμναστικὴ**

06.45 **Πρωινὴ μουσικὴ (δ)**

06.55 **Τὸ δεκάλεπτο γιὰ τὸ «Καθημερινὸ πρωινὸ μας ξεκίνημα». Ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ζωήν μας καὶ τὴν ὑγείαν μας.**

07.05 **Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς**

07.15 **Ὥρα — Δελτίον Ἀστεροσκοπείου.—Πρωϊνὸν δελτίον εἰδήσεων. — Δελτίον Ἀγορανομίας**

07.30 **Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς**

07.45 **Τὸ πεντάλεπτο τῆς Ὑγείας**

07.50 **Συνέχ. πρωινῆς μουσικῆς**

08.00 **Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὸ σπίτι καὶ τὴν Ἑλληνίδα**

08.15 **Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς**

08.45 **Τέλος τῆς πρωινῆς ἐκπομπῆς**

Μεσημβρινὴ ἐκπομπή

12.00 **Ἐλαφρὰ μουσικὴ (δ)**

12.15 **Β΄ δελτίον εἰδήσεων**

12.25 **Ἐλαφρὰ μουσικὴ (συνέχεια)**

12.40 **Σχολικὴ Ὥρα**

12.55 **Δημοτικὰ τραγούδια καὶ χοροὶ (δ)**

13.15 **Γ΄ δελτίον εἰδήσεων**

13.25 **Ὥρα τῶν ἀσθενῶν**

13.40 **Ἡ ὀρχήστρα Κορινθίου. Τραγοῦδι ὁ Κώστας Μανιτάκης**

14.15 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**

14.25 **Μουσικὸν διάλειμμα**

14.30 **Δ΄ δελτίον εἰδήσεων — Χρηματιστήριον**

14.45 **Ἐλαφρὸ πρόγραμμα**

«Εὔθυμες ἀναμνήσεις», ἐπιλογή

«Γεροποταμέ» (Χάμερσταϊν, Κέρν).

«Κλεῖσε τὰ μάτια σου» (Πέτκηρ).

«Καμπαρὲ» (Σμίτ)

15.00 **Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος**

Ἑσπερινὴ ἐκπομπή

17.00 **Ἀνακοινώσεις—Ὥρα σκακιστῶν**

17.15 **Ἡ ὀρχήστρα Μάρεκ Βέμπερ (δ)**

17.30 **Σχολικὴ ὥρα**

17.45 **Ἐλαφρὰ ἑλλην. τραγούδια (δ)**

18.00 **Γαλλικὴ ἐκπομπή**

Αἱ γέφυραι τῶν Παρισίων.— Ἐλαφρὰ μουσική.

18.15 **Μουσικὴ μπαλλέττου**

Σαὶν—Σάνς : Ἀπὸ τὴν ὄπερα «Σαμψὼν καὶ Δαλιδά». Ἡ Ὀρχήστρα τῆς Κρατ. Ὄπερας τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ Λέο Μπλέχ.

Γκουνώ : Ἀπὸ τὴν ὄπερα «Φάουστ». Ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ Χὰνς Σμὶτ Ἴσσερστετ.

18.30 **Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὴν ἑλληνικὴν ὕπαιθρον**

18.40 **Μουσικὴ μπαλλέττου (συνέχεια)**

Γκλαζουνώφ : Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὶς «Ἐποχὲς τοῦ ἔτους», ἔργο 67 (Χειμώνας. Εἰσαγωγὴ — Ἡ παγωνιά. Ὁ πάγος. Τὸ δωμάτιο. Τὸ χιόνι. —Καλοκαίρι : Βὰλς τῶν στάχεων μὲ τὶς παπαροῦνες. Βαρκαρόλα. Παραλλαγὲς Κόντα. —Φθινόπωρο : Φινάλε. Οἱ Βακχίδες). Ὀρχήστρα. Διευθ. ὁ συνθέτης.

19.00 **Ἐκπομπὴ τῶν Ἐνόπλων μας Δυνάμεων**

19.20 **Ἐμβατήρια (δ)**

19.30 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Βουλγαρικήν)**

19.40 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)**

19.45 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Σερβικήν)**

19.55 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)**

20.00 **Μουσικὰ πορτραῖτα**

Ὁ Πὼλ Οὐάϊτμαν καὶ ἡ ὀρχήστρα του

20.15 **Ε΄ δελτίον εἰδήσεων**

20.30 **Μουσικὸν διάλειμμα**

20.35 **Ὁμιλία**

20.45 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**

20.50 **Μελωδίες καὶ ρυθμοὶ**

21.15 **Ἡ ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος**

21.30 **Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ τῆς εἰδικῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν**

21.45 **Ἡ ὥρα τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν**

Ἔργα Μανώλη Καλομοίρη

22.10 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**

22.15 **ς΄ δελτίον εἰδήσεων**

22.30 **Ἐκλεκτοὶ δίσκοι ἐλαφρᾶς μουσικῆς**

«Ζήλεια», τσιγγάνικο ταγκό. (Γκέϊντ).

«Ὁ Τζόου ἀνάξιος γιὰ κάθε τι» (Καϊλερ, Μπλούμ)

«Δὲν μποροῦμε νὰ εἴμαστε φίλοι ;» (Σουΐφτ, Τζέϊμς).

Βὰλς ἀπὸ τὴν «Πεντάμορφη» (Τσαϊκόφσκυ) ἔργο 66 ἀρ 6.

«Μὴν ἀναστενάζεις πιὰ» (Κάουαρντ).

«Ἔπρεπε νάσαι σύ» (Τζόουνς, Κάαν)

«Εἶσαι ἢ δὲν εἶσαι τὸ μωρό μου ;» (Ὤστιν Τζόρντεν).

«Τραγούδια τῆς ἀγάπης μὲ τὸν Σάντλερ».

Κοντσέρτο γιὰ κλαρινέττο (Ἄρτυ Σῶ)

«Φίλα με» (Σκυλὰρ Βελάσκες).

«Στὸ μονοπάτι» (Γκροφέ)

23.15 **Ζ΄ δελτίον εἰδήσεων**

23.30 **Ἔργα Ραχμάνινωφ**

«Τὸ νησὶ τῶν νεκρῶν». Ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Ν. Ὑόρκης. Διευθυντὴς ὁ Δημ. Μητρόπουλος.

«Ραψῳδία» γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα ἔργ. 43 Σ' ἕνα θέμα τοῦ Παγκανίνι. Παίζει ὁ συνθέτης καὶ ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Φιλαδελφείας μὲ διευθυντὴ τὸν Λεοπ. Στοκόφσκυ.

00.15 **Ἑλληνικὲς δυωδίες**

00.30 **Εἰδήσεις σὲ ρυθμὸ ὑπαγορεύσεως**

01.00 **Τέλος τοῦ ἑσπερινοῦ προγράμματος**

Πέμπτη

18 Σεπτεμβρίου :

Πρωινὴ ἐκπομπή

06.30 **Ἔναρξις — Ὑγιεινὴ γυμναστικὴ**

06.45 **Πρωινὴ μουσικὴ (δ)**

06.55 **Τὸ δεκάλεπτο γιὰ τὸ «Καθημερινὸ πρωινὸ μας ξεκίνημα». Ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ζωήν μας καὶ τὴν ὑγείαν μας.**

Ὁ Βάσος Σεϊτανίδης στὸ πρόγραμμα τῆς Τρίτης (ὥρα 14.45)

07.05 **Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς**

07.15 **Ὥρα—Δελτίον Ἀστεροσκοπείου — Α΄ δελτίον εἰδήσεων — Δελτίον Ἀγορανομίας.**

07.30 **Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς**

07.45 **Τὸ πεντάλεπτο τῆς Ὑγείας**

07.50 **Συνέχ. πρωινῆς μουσικῆς**

08.00 **Οἱ ὡραιότερες ἱστορικὲς καὶ φιλολογικὲς σελίδες**

08.15 **Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς**

08.35 **Τὰ ἑλληνικὰ νειᾶτα στὸ στίβο**

08.45 **Τέλος τῆς πρωινῆς ἐκπομπῆς**

Μεσημβρινὴ ἐκπομπή

12.00 **Ἐλαφρὰ μουσικὴ (δ)**

12.15 **Β΄ δελτίον εἰδήσεων**

12.25 **Ἐλαφρὰ μουσικὴ (συνέχεια)**

12.50 **Ἔργα τοῦ Μέντελσον**

«Τὸ τραγοῦδι τῆς ἀνοίξεως» καὶ «Τὸ τραγοῦδι τοῦ ἀργαλειοῦ» ἀπὸ τὰ «Τραγούδια χωρὶς λόγια». Ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Λονδίνου. Διευθ. ὁ Σὲρ Λάντων Ρόναλντ.

«Στὰ φτερὰ τοῦ τραγουδιοῦ». Ὁ βιολιστὴς Γιάσσα Χάϊφετς.

Σκέρτσο ἀπὸ τὸ Ὀκτέττο σὲ μὶ ὑφ. μεῖζ. Ἡ συμφωνικὴ ὀρχήστρα τῆς Μιννεαπόλεως.

Νυκτερινὸ ἀπὸ τὸ «Ὄνειρο θερινῆς νυκτός». Ἡ συμφωνικὴ ὀρχήστρα τοῦ BBC. Διευθ. ὁ Σὲρ Ἔϊντριαν Μπόουλτ. Κόρνο ὁ Ὤμπρεϋ Μπραίν.

«Ἑβρίδες» εἰσαγωγή. Ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Λονδίνου. Διευθ ὁ Σὲρ Τόμας Μπήτσαμ.

12.40 **Περίπατοι ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα**

13.15 **Γ΄ δελτίον εἰδήσεων**

13.25 **Ἐλαφρὰ ἑλλην. τραγούδια (δ)**

13.40 **Τὸ δεκάλεπτο τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων**

13.40 **Ἡ Ὀρχήστρα τοῦ Σταθμοῦ μὲ τὸν κ. Β. Σκαντζουράκην**

14.15 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**

14.25 **Μουσικὸ διάλειμμα**

14.30 **Δ΄ δελτίον εἰδήσεων.— Χρηματιστήριον**

14.45 **Ὥρα ἀκροατῶν**

15.00 **Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος**

Ἑσπερινὴ ἐκπομπή

17.00 **Ἀνακοινώσεις**

17.10 **Διάσημοι σολίστ (δ)**

Ντομένικο Σκαρλάτι : 2 σονάτες σὲ σὸλ ἔλασσον καὶ σὲ σὸλ μεῖζ. Ὁ πιανίστας Γκιομὰρ Νοβάες.

Μέντελσον : «Ὢ γιὰ τὰ φτερὰ ἑνὸς περιστεριοῦ» (θρησκευτικὸ τραγοῦδι, διασκ. Λούκας) Ὁ βιολιστὴς Μίσσα Ἔλμαν.

Χατσαντουριάν : «Τοκκάτα» Ὁ πιανίστας Μπέννο Μωϋσέγιεβιτς.

Ἀλμπένιθ : «Ἰσπανικὴ σερενάτα». Ὁ βιολοντσελλίστας Γκασπὰρ Κασσαντό.

Λίστ : Σπουδὴ σὲ φὰ ἔλασ. («Λετζιερέτσα»). Ὁ πιανίστας Ἀλφρέδος Κορτώ.

17.30 **Γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος (Ἡ ἑλληνικὴ μεταπολεμικὴ γενεά)**

17.45 **Διάσημοι σολίστ (δ) (Συνέχεια)**

Λεκλαίρ : Σαραμπάντα καὶ ταμπουρῖνο (διασκ. Σαρασάτε) Ὁ βιολιστὴς Γιεχουντὶ Μενουχίν.

Σαὶν - Σάνς : «Σπουδὴ σὲ φόρμα βάλς». Ὁ πιανίστας Ἀλφρέδος Κορτώ.

Πόνσε : «Ἀστράκι» (διασκ. καὶ ἐκτέλεσις τοῦ βιολιστοῦ Γιάσα Χάϊφετς

Παγκανίνι : «Καμπανέλλα» (ἐπεξεργασία γιὰ πιάνο τοῦ Λίστ). Ὁ πιανίστας Κάρλο Βιντοῦσσο.

18.00 **Γαλλικὴ ἐκπομπὴ**

Τὸ τέταρτο τῶν νέων : Τὸ Τζάμπορυ τῆς Εἰρήνης.

18.15 **Ἐλαφρὰ τραγούδια (δ)**

«Τόσο σιγανὰ ἀλλὰ τόσο ὡραῖα» φὸξ τρότ (Γκάννον, Τζέρομ).

«Καὶ ἔτσι ἐρωτεύθηκα» (Ντάγκλας καὶ Σνόουχιλλ)

«Τὸ τέλος τοῦ ταξιδιοῦ», ἀργὸ φὸξ (Τσάρλς, Μίλλερ)

«Καλοκαίρι», ἀργὸ φόξ (Χιούμπερτ, Γκέρσουϊν).

«Ἄσε με νὰ σ' ἀγαπῶ ἀπόψε» (Λάρες, Τουζέ).

18.30 **Εἰδικὴ ἐκπομπὴ διὰ τοὺς Ἕλληνας τοῦ Ἐξωτερικοῦ**

18.45 **Μουσικὸν διάλειμμα**

18.50 **Ὁμιλία**

19.00 **Βρεταννικὴ ἐκπομπὴ**

19.15 **Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Ζὼρζ Μπουλανζὲ (δ)**

19.30 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Βουλγαρικήν)**

19.40 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)**

19.45 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Σερβικήν)**

19.55 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)**

20.00 **Ὁ πιανίστας Βάλτερ Γκίζεκινγκ (δ)**

Ντεμπυσσύ : «Ἡ βουλιαγμένη μητρόπολις», πρελούδιο ἀρ. 10 ἀπὸ τὸ Α΄ βιβλίο.

Σοῦμαν : Δύο μέρη ἀπὸ τὶς «Παιδικὲς Σκηνὲς» («Πάνω στὸ ξύλινο ἄλογο». καὶ «Σχεδὸν πολὺ σοβαρός»)

Ντεμπυσσύ : «Ὀνειροπόλησις».

Ρ. Στράους: «Σερενάτα ἔργ. 17 ἀριθ. 2. (Διασκ. Γκίζεκινγκ).

20.15 **Ε΄ δελτίον εἰδήσεων**

20.30 **Ἀνακοινώσεις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ**

20.35 **Ποντιακὰ τραγούδια, ἀπὸ τὸν ὅμιλο Χρ. Μπαϊρακτάρη**

«Ἀδὰ σὸν κατακέφαλον»

«Θυμιοῦλα γαλαξιδιώτισσα». Κερασοῦντος

«Ὁ Μάραντον» ὁμάλ. Ποντιακὰ δίστιχα

20.45 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**

20.50 **Ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ τοῦ κ. Τσουχλᾶ**

Περγκολέζι: «Νίνα», ἄρια.

Ἀλ. Σκαρλάττι: «Ὢ παῦτε νὰ μὲ πληγώνετε».

Σοῦμπερτ : «Ἡ περιπλάνησις» καὶ «Γιὰ ποῦ;» (ἀπὸ τὴ σειρὰ «Ἡ ὡραία μυλωνοῦ»).

Σοῦμπερτ: «Ἡ πέστροφα».

Ὑραδιέρ: «Ἐλ κοῦρρο μαρινέρο».

Σεγκιδίλλιας τῆς Μάντσας, λαϊκό, ἰσπανικό.

«Ὁ Λύγκος» (Διασκ Βαλτετσιώτη).

Πετρίδη: «Ἡ ἀχτίδα».

21.15 **Ἡ ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος**

21.30 **Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ τῆς εἰδικῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν**

21.45 **Ἀμερικανικὴ ὥρα**

(Ἐκπομπὴ Ἀμερικανικῆς μουσικῆς μὲ συνεργασίαν τῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν τῆς Πρεσβείας τῶν Ἡν. Πολιτειῶν. Νέοι δίσκοι)

22.15 **ς΄ δελτίον εἰδήσεων**

22.30 **«Πελλέας καὶ Μελισσάνθη» τοῦ Μαίτερλινκ**

Κατὰ ραδιοφωνικὴν σκηνοθεσίαν τοῦ κ. Π. Κατσέλλη καὶ μὲ τὴν Συμφωνικὴν Ὀρχήστραν τοῦ Σταθμοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Θεοδώρου Βαβαγιάννη

23.15 **Ζ΄ δελτίον εἰδήσεων**

23.30 **Συνέχεια τῆς μεταδόσεως τοῦ ἔργου «Πελλέας καὶ Μελισσάνθη»**

23.45 **Μουσικὴ χοροῦ (δ)**

00.30 **Εἰδήσεις σὲ ρυθμὸ ὑπαγορεύσεως**

01.00 **Τέλος τοῦ προγράμματος**

Ἐξακολουθεῖ ἡ πώλησις αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλεττῶν ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ. Λυκούργου, ἀρ. 12

ΒΕΡΝΙΚΙΑ ΕΙΣ ΚΥΤΙΑ
ΤΙΤΑΝ
Β ΣΩΛΗΝΑΡΙΑ

Παρασκευὴ

19 Σεπτεμβρίου :

Πρωινὴ ἐκπομπή

06.30 **Ἔναρξις — Ὑγιεινὴ γυμναστικὴ**

06.45 **Πρωινὴ μουσικὴ (δ)**

06.55 **Τὸ δεκάλεπτο γιὰ τὸ «Καθημερινὸ πρωινὸ μας ξεκίνημα». Ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ζωήν μας καὶ τὴν ὑγείαν μας.**

07.05 **Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς**

07.15 **Ὥρα—Δελτίον Ἀστεροσκοπείου — Α΄ δελτίον εἰδήσεων — Δελτίον Ἀγορανομίας**

07.30 **Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς**

07.45 **Τὸ πεντάλεπτο τῆς Ὑγείας**

07.50 **Συνέχ. πρωινῆς μουσικῆς**

08.00 **Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὸ σπίτι καὶ τὴν Ἑλληνίδα**

08.15 **Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς**

08.45 **Τέλος τῆς πρωινῆς ἐκπομπῆς**

Μεσημβρινὴ ἐκπομπή

12.00 **Ἐλαφρὰ μουσικὴ (δ)**

12.15 **Β΄ δελτίον εἰδήσεων**

12.25 **Συνέχεια ἐλαφρᾶς μουσικῆς**

12.40 **Σχολικὴ ὥρα**

12.55 **Ἡ ὀρχήστρα BBC**

13.15 **Γ΄ δελτίον εἰδήσεων**

13.25 **Ἡ ὥρα τῶν ἀσθενῶν.**

13.40 **Μουσικὲς σελίδες (δ)**

Γκραίνερ : «Κομεντιέτα», ἔργ. 82. Μέλη τῆς Ὀρχήστρας τῆς Κρατικῆς Ὄπερας τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ Χέρμαν Ἄμπεντροτ.

Ρέγκερ : Ρωμάντσα σὲ σὸλ μεῖζ. καὶ

Μπράμς: Βὰλς σὲ λὰ μεῖζ. ἀπὸ τὸ ἔργο 39. Ὁ βιολιστὴς Βάλτερ Μπαρύλλι.

Μαντσινέλλι : «Ἡ φυγὴ τῶν ἐρωτευμένων στὴν Κιόγκια», ἀπὸ τὴ σουΐτα «Βενετσιάνικες σκηνές». Ἡ ὀρχήστρα τῆς Σκάλας τοῦ Μιλάνου. Διευθ. ὁ Τζίνο Μαρινοῦτσι.

Λίστ : Παράφρασις κοντσέρτου σὲ θέματα τῆς ὄπερας «Ριγολέττος» τοῦ Βέρντι. Ὁ πιανίστας Ἀλφρέδος Κορτώ

Μπάλφ : «Τὸ κορίτσι τῆς Βοημίας» εἰσαγωγή. Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Τζὼν Μπαρμπιρόλλι.

14.15 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**

14.25 **Μουσικὸ διάλειμμα**

14.30 **Β΄ μεσημβρινὸ δελτίον εἰδήσεων Χρηματιστήριον**

14.45 **Ἐλαφρὸ πρόγραμμα**

«Τόκοῦ» (Κάουαρντ)

«Εἶπα σὲ κάθε μικρὸ ἀστράκι» (Κέρν)

«Ὁπουδήποτε» φὸξ τρότ (Κάαν, Στάϋν)

«Ἀπὸ τὸ λειβάδι στὸ Μέϋφαιρ», βάλς (Ε. Κόουτς).

15.00 **Τέλος τῆς μεσημβρινῆς ἐκπομπῆς**

Ἑσπερινὴ ἐκπομπή

17.00 **Ἀνακοινώσεις —Ἡ ἀνοικοδόμησις τῆς Ἑλλάδος**

17.15 **Ἐπιλογὲς ἀπὸ ὄπερες**

Βέρντι : Ἐπιλογὴ ἀπὸ τὶς ὄπερες «Μάκβεθ», «Αΐντα» «Ἡ δύναμις τοῦ πεπρωμένου», «Ὀθέλλος», «Χορὸς μετημφιεσμένων», «Τροβατόρε», «Τραβιάτα» καὶ «Ριγολέττος». Ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Βερολίνου Διευθ. ὁ Ἔριχ. Ὄρτμαν.

17.30 **Σχολικὴ ὥρα**

17.45 **Ἐλαφρὰ μουσικὴ (δ)**

«Ὁ Πέτρος ἀπὸ τὴν Κούβα» (Νόρμαν, διασκ. Λίτερ).

«Δὲν ἤξερα γιὰ σένα» (Ράσσελ, Ἔλλινγκτον) καὶ «Τάμπλιν Τάμπλγουήντς» (Νόλαν)

Μελωδίες τοῦ Βίκτωρ Χέρμπερτ.

«Δὲν εἶνε ἀλήθεια γλυκειά» (Ἔϊτζερ) καὶ «Λουΐζα» (Ρόμπιν).

18.00 **Γαλλικὴ ἐκπομπὴ**

Τὸ γαλλικὸ βιβλίο.— Συμφωνικὴ μουσική

18.15 **Ἐλαφρὰ μουσικὴ (συνέχεια)**

«Συγγνώμην νόστιμο μικρό» (Ρόουζ) καὶ «Τρέχω πρὸς τὸ μῶλο» (Γκρήν)

Φαντασία ἀπὸ ροῦμπες

Ἐπιτυχία μὲ τὸν Κάρολλ Γκίμπονς

«Γαλάζιος οὐρανός» (Γκίλμπερτ)

18.30 **Ὁμιλία**

18.40 **Ἡ ὑψίφωνος Μάγκυ Τέϊτ καὶ ὁ τενόρος Ζὼρζ Τίλλ**

Χάαν : «Ἐξαίσια ὥρα»

Χάαν : «Ἐὰν οἱ στίχοι μου εἶχαν φτερά» (στίχοι Β. Οὐγκώ)

Ντυπάρκ : «Φυντυλέ» (στίχοι Λεκὸντ ντὲ Λίλ)

Ντυπάρκ: «Ἔκστασις» (στίχοι Λαόρ).

Ντυπάρκ : «Ἡ περασμένη ζωή» (στίχοι Μπωντλαίρ).

Φωρὲ : «Μετὰ ἀπὸ ἕνα ὄνειρο» (στίχοι Μπουσίν).

19.00 **Ἐκπομπὴ τῶν ἐνόπλων μας Δυνάμεων**

19.20 **Ἐμβατήρια (δ)**

19.30 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Βουλγαρικήν)**

19.40 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)**

19.45 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Σερβικήν)**

19.55 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)**

20.00 **Μουσικὰ πορτραῖτα**

Ὁ Ἔντυ Ντάτσιν μὲ τὴν ὀρχήστρα του

«Ἐρωτευμένος μαζί σου» (Χάρτ, Ρότζερς).

«Δὲν εἶνε ὡραῖο δὲν εἶνε θαυμάσιο» καὶ «Σελήνοφως πάνω ἀπὸ τὸ Κεντάκυ» (Μίτσελλ, Πόλλακ).

«Πόσον καιρὸ μπορεῖ νὰ γελᾷ ἡ ἀγάπη» καὶ «Ἡ καρδιά μου εἶνε ἄνεργη» (Ρόουμ)

20.15 **Ε΄ δελτίον εἰδήσεων**

20.30 **Βρεταννικὴ ἐκπομπὴ**

Βραδυνὸ κοντσέρτο

21.15 **Ἡ ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος**

21.30 **Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀμερικῆς τῆς εἰδικῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν**

21.45 **Παληὲς καντάδες ἀπὸ τὴ χορωδία τοῦ κ. Γ. Ἀθανασιάδη**

«Βάλσαμο εἰς τὴν καρδιά μου ρίχνεις» (Μίνωος)

«Τὰ κοραλλένια χείλη σου» (Χατζηαποστόλου)

«Ἡ ψαρόβαρκα, βαρκαρόλα (Λαυράγκα)

«Ἡ Μαργαρίτα» (Χατζηαποστόλου)

«Στῆς νύχτας τὴ σιγαλιά» (Πόγγη)

«Στόμα μὲ στόμα» (Χατζηαποστόλου)

22.10 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**

22.15 **ς΄ δελτίον εἰδήσεων**

22.30 **Ἐλαφρὲς ὀρχῆστρες**

«Τὸ βάλς τοῦ Σεπτέμβρη» (Γκόντουϊν, Λόττερ). Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Ρίτσαρντ Κρήν.

Ἐπιλογὴ ἀπὸ τραγούδια τοῦ Χάϋντυ Γούντ. Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Ἄλμπερτ Σάντλερ

«Τὸ φλὲρτ τῆς μέλισσας» (Ἀουμάντολα). Ἡ ὀρχήστρα Χίλλινγκτων.

«Τὰ χορευτικὰ χρόνια», ἐπιλογή. Ἡ ὀρχήστρα Ντρούρυ Λέϊν.

«Μίλα μου γι' ἀγάπη» (Λενουάρ). Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Τὸμ Τζόουνς.

23.00 **Τραγούδια ἀπὸ τὴν Ἔντιτ Πιὰφ (δ)**

«Κύριε Ἅγιε Πέτρο» (Ἔζ Κοντέ).

«Ἕνας σκοπὸς κυλοῦσε στοὺς δρόμους» βάλς (Σωβινύ)

«Ἱστορίες τῆς καρδιᾶς» (Κοντὲ Μονό)

«Λιμάνια» (Μορέζ, Μονό).

23.15 **Ζ΄ δελτίον εἰδήσεων**

23.30 **Μουσικὴ δωματίου**

Φράνκ: Σονάτα σὲ λὰ μεῖζον γιὰ πιάνο καὶ βιολὶ (Ἀλλεγκρέττο μπὲν μοντεράτο — Ἀλλεγκρέττο κὸν μότο— Ρετζιτατίβο κουάζι φαντάζια — Ἀλλέγκρο). Ὁ πιανίστας Ἀλφρέδο Κορτὼ καὶ ὁ βιολιστὴς Ζὰκ Τιμπώ.

24.00 **Ἐλαφρὰ συγκροτήματα (δ)**

00.30 **Εἰδήσεις σὲ ρυθμὸ ὑπαγορεύσεως**

01.00 **Τέλος τοῦ προγράμματος**

Σάββατον

20 Σεπτεμβρίου :

Πρωινὴ ἐκπομπή

06.30 **Ἔναρξις — Ὑγιεινὴ γυμναστικὴ**

06.45 **Πρωινὴ μουσικὴ (δ)**

06.55 **Τὸ δεκάλεπτο γιὰ τὸ «Καθημερινὸ πρωινὸ μας ξεκίνημα». Ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ζωήν μας καὶ τὴν ὑγείαν μας.**

07.05 **Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς**

Ἐξακολουθεῖ ἡ πώλησις αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλεττῶν ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ. Λυκούργου, ἀρ. 12

Ὁ Κώστας Μανιατάκης στὸ πρόγραμμα τῆς Τετάρτης (ὥρα 13.40)

07.15 **Ὥρα— Δελτίον Ἀστεροσκοπείου — Α΄ δελτίον εἰδήσεων — Δελτίον Ἀγορανομίας**

07.30 **Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς**

07.45 **Τὸ πεντάλεπτο τῆς Ὑγείας**

07.50 **Συνέχ. πρωινῆς μουσικῆς**

08.00 **Οἱ ὡραιότερες ἱστορικὲς καὶ φιλολογικὲς σελίδες**

08.15 **Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς**

08.45 **Τέλος τῆς πρωινῆς ἐκπομπῆς**

Μεσημβρινὴ ἐκπομπή

12.00 **Ἐλαφρὰ μουσικὴ (δ)**

12.15 **Β΄ δελτίον εἰδήσεων**

12.25 **Συνέχεια ἐλαφρᾶς μουσικῆς**

12.40 **Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὸν Ἕλληνα ἐργάτη**

12.50 **Ἐλαφρὰ ἑλλην. τραγούδια (δ)**

13.15 **Γ΄ δελτίον εἰδήσεων**

13.25 **Ἐλαφρὰ μουσικὴ γιὰ πιάνο**

13.40 **Περίπατοι ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα**

13.50 **Τὸ σεξτέττο τοῦ Σταθμοῦ**

14.15 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**

14.25 **Μουσικὸν διάλειμμα**

14.30 **Δ΄ δελτίον εἰδήσεων — Χρηματιστήριον**

14.45 **Ὥρα ἀκροατῶν**

15.00 **Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος**

Ἑσπερινὴ ἐκπομπή

17.00 **Ἀνακοινώσεις**

17.10 **Ἐκπομπὴ τῆς Ρυθμικῆς Λέσχης**

17.30 **Γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος (Ἡ ἑλληνικὴ μεταπολεμικὴ γενεά)**

17.45 **Τραγούδια μὲ τὸν Τίνο Ρόσσι (δ)**

18.00 **Γαλλικὴ ἐκπομπὴ**

Ἑβδομαδιαία πολιτικὴ ἀνασκόπησις. — Συμφωνικὴ μουσική

18.15 **Ἀπογευματινὴ συναυλία (δ)**

Ρεσπίγκι : «Βιλλανέλλα» ἀπὸ τὴ σειρὰ «Παληοὶ χοροὶ καὶ ἄριες». Συμφωνικὴ ὀρχήστρα τοῦ Μιλάνου. Διευθ. ὁ Λορέντσο Μολαγιόλι.

Μπάχ : Κοντσέρτο γιὰ βιολὶ καὶ ὀρχήστρα σὲ λὰ ἔλασσον (Ἀλλέγκρο Ἀντάντε, Ἀλλέγκρο ἀσσάϊ) Ὁ βιολιστὴς Μπρονισλὰβ Χούμπερμαν μὲ τὴ Φιλαρμονικὴ τῆς Βιέννης. Διευθ. ὁ Ντόμπρου.

Τσιουρλιόνις : «Στὸ δάσος», συμφωνικὸ ποίημα. Ἡ Δημοτικὴ Ὀρχήστρα τοῦ Βερολίνου. Διευθυν. ὁ Μαριγιόζιους.

Φρήντμαν : «Σλαβονικὴ ραψῳδία». Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. Διευθ. ὁ Αἴνσλυ Μάρρεϋ.

19.00 **Καναδικὴ ἐκπομπὴ**

19.15 **Μουσικὴ γιὰ κινηματογραφικὸ ὄργανο**

19.30 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Βουλγαρικήν)**

19.40 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)**

19.45 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Σερβικήν)**

19.55 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)**

20.00 **Μουσικὰ πορτραῖτα**

Ὁ βιολιστὴς Γιόζεφ Σίγκετι.

Κράϊσλερ : «Σιτσιλιάνο καὶ Ριγκωντὸν» στὸ ὕφος τοῦ Φρανκέρ.

Μπράχ : «Αὐτοσχεδιασμός».

Ντβόρζακ : Σλαυϊκὸς χορὸς σὲ σὸλ ἔλασ.

20.15 **Ε΄ δελτίον εἰδήσεων**

20.30 **Δημοτικὰ τραγούδια ἀπὸ τὸν ὅμιλο Δημητρίου Βλαχοπούλου**

«Περιβόλι εἶχα πάπια μ'», καλαματιανό.

«Θοδωράκης Γρίβας» (τοῦ τραπεζιοῦ).

«Ἀγγέλω» κραίν' ἡ μάνα σου», τσάμικο.

Συρτό.

20.45 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**

20.50 **Μελωδίες καὶ ρυθμοὶ**

21.15 **Ἡ ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος**

21.30 **Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν τῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν**

21.45 **Ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ τῆς κ. Ἀφροδίτης Πατρέλλη-Σπηλιώτη**

Βέμπερ: Ἄρια ἀπὸ τὸν «Ἐλεύθερο Σκοπευτή».

Μπράμς : «Ἀνώφελη σερενάτα».

Μασσνέ : Ἄρια ἀπὸ τὴν «Μανόν».

Ντελίμπ : Ἄρια ἀπὸ τὴν «Λακμέ».

Φωρὲ : «Τὰ ρόδα τοῦ Ἰσπαχάν».

Φωσέ : «Ἡ πεταλοῦδα καὶ τὰ λουλούδια».

Κορνίλωφ: «Νανούρισμα»

Σπάθη: «Θυμᾶσαι».

Σπάθη: «Δυὸ πουλάκια».

22.10 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**

22.15 **ς΄ δελτίον εἰδήσεων**

22.30 **Τραγούδια ἀπὸ τὴν Μιτσοῦκο**

22.45 **Ἐπιλογὲς ἀπὸ ὀπερέττες (δ)**

Κιούννεκε : «Ὁ ἐξάδελφος ἀπὸ τὸ Ντίγκκοντα». Ἡ Ὀρχήστρα τῆς Γερμανικῆς Ὄπερας τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ συνθέτης.

Φρίμλ : «Ρὸζ Μαρί». Ἡ ἰδία ὀρχήστρα Διευθ. ὁ Χάνσγκεωργκ Ὄττο.

Γ. Στράους: «Μιὰ νύχτα στὴ Βενετία». Ὁ τενόρος Φρέντριχ Ὄϋγκεν Ἔνγκελς μὲ χορῳδία καὶ τὴν ὀρχήστρα τῆς Γερμανικῆς Ὄπερας τοῦ Βερολίνου. Διευθ ὁ Γιοχάνες Σοῦλερ.

Μπάγιερ: «Ἡ μάγισσα κούκλα». Ἡ ἰδία Ὀρχήστρα Διευθ. ὁ Βάλτερ Λοῦτσε.

23.15 **Ζ΄ δελτίον εἰδήσεων**

23.30 **Μουσικὴ χοροῦ (δ)**

00.30 **Εἰδήσεις σὲ ρυθμὸν ὑπαγορεύσεως**

01.00 **Τέλος τῆς ἐκπομπῆς**

ΠΕΝΝΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΘΟΝΗ

Ἡ Τζόαν Κράουφορντ ποὺ ἐδημιούργησε μαζὶ μὲ τὸν Τζὼν Γκάρφιλντ τὴν περίφημη ταινία «Χιούμορεσκ» ἐπιστρέφει στὸ Χόλλυγουντ μὲ τὰ παιδιά της ὕστερα ἀπὸ τριῶν μηνῶν παραμονὴ στὴ Ν. Ὑόρκη. Ἡ νέα ταινία τῆς Τζόαν θὰ εἶνε τὸ «Ποζέστ» μὲ τοὺς Βὰν Χέφλιν καὶ Ράϋμον Μάσσεϋ.

— Ὁ σκηνοθέτης τῆς ταινίας «Ἐπικίνδυνη Διάβασις» Ντέλμερ Ντέϊβς θὰ ἐμφανισθῆ στὴν ταινία του ὡς ὁ νεκρὸς πατέρας τῆς Λώρεν Μπάκωλ!! Δηλαδὴ θὰ δοῦμε μιὰ φωτογραφία του. Ἐπειδὴ στὴν ταινία ὁ πατέρας τῆς Μπάκωλ εἶνε ἕνας καταδικασμένος κακοῦργος, ὁ σκηνοθέτης ἐπροτίμησε νὰ χρησιμοποιήση τὴ δική του φωτογραφία παρὰ νὰ θίξη ἕνα ὁποιονδήποτε ἄλλον ἠθοποιό.

— Ἡ Τζόϋς Ρέϋνολτς ἄρχισε τὶς πρόβες τῶν φορεμάτων της ἑτοιμαζόμενη γιὰ τὴν ταινία «Χάρτινο Λουλοῦδι», στὴν ὁποία θὰ πρωταγωνιστήση μὲ τὸν Ρόμπερτ Χάττον. Σκηνοθέτης τῆς μεγάλης αὐτῆς θεατρικῆς ἐπιτυχίας θὰ εἶναι ὁ Φρέντερικ ντὲ Κόρντοβα.

— Αὐτὴ τὴ στιγμὴ «γυρίζονται» ἓξ μεγάλες ταινίες στὰ στούντιο τῆς Γουώρνερ καὶ ἄλλες πέντε προετοιμάζονται.

Ὁ Μάϊκλ Κούρτις «γυρίζει» τὸ φίλμ «Ἀνύποπτοι» μὲ τὸν Κλὼντ Ραίηνς καὶ τὴν Τζόαν Κώλφιλντ.

Ὁ Φρέντερικ ντὲ Κόρντοβα τὸ «Χάρτινο Λουλοῦδι» μὲ τὴν Τζόϋς Ρέϋναλντς καὶ τὸν Ρόμπερτ Χάττον. Πρόκειται γιὰ μιὰ μεγάλη θεατρικὴ ἐπιτυχία τῶν συγγραφέων Μαίρης Ὄορ καὶ Ρέτζινας Ντένχαμ. Ὁ Ἄλφρεντ ντὲ Λιάγκο «γυρίζει» τὴ «Φωνὴ τῆς Τρυγόνας» ἐνῶ ὁ Λιοῦ Σάϊλερ τὸ «Χουΐπλας» καὶ τέλος τὸ «Χρυσοθῆραι» μιὰ μεγαλειώδης ἐποποιΐα τῆς ἐποχῆς τῆς ἐξορύξεως τῶν χρυσοθηρῶν μὲ τὸν Ἔρρολ Φλὺνν καὶ τὴν Βίβεκα Λίντφορς.

— Ἡ Ἄντζελα Γκρὴν ποὺ πρόκειται νὰ ἐμφανισθῆ στὴν ἔγχρωμη μουσικὴ ταινία «Ὁ χρόνος ὁ τόπος καὶ ἡ γυναῖκα» ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν Ν. Ὑόρκη μὲ τὸν ἄντρα της ἀφοῦ ἔκαμε ἕνα γαμήλιο ταξίδι στὴ Χαβάνα.

— Μόλις ἐπιστρέψει στὸ στούντιο τῆς Γουώρνερ ἡ νέα στὰρ Ντόροθυ Μαλὸν θὰ λάβη μέρος στὴν ταινία «Δύο Μάγκες ἀπὸ τὸ Τέξας» μὲ τοὺς Ντένις Μόργκαν καὶ Τζὰκ Κάρσον, μιὰ μουσικὴ κωμῳδία ποὺ θὰ σκηνοθετήση ὁ Ντέϊβιντ Μπάτλερ. Ἡ ταινία ἑτοιμάζεται πυρετωδῶς διότι ἡ προηγούμενη ταινία τοῦ ζεύγους Μόργκαν —Κάρσον «Ὁ Χρόνος, ὁ Τόπος καὶ ἡ Γυναίκα» ἔχει σπάσει ρεκὸρ εἰσπράξεων εἰς τὸν κινηματογράφον «Στράντ» τῆς Ν. Ὑόρκης. Ἡ ἐμφάνισις τῆς Ντόροθυ Μαλὸν στὸ «Δύο Μάγκες ἀπὸ τὸ Τέξας» εἶνε ἕνα εἶδος ἀνταμοιβῆς γιὰ τὴν καλὴ δημιουργία της στὸ φίλμ τοῦ Χῶμφρεϋ Μπόγκαρτ καὶ τῆς Λώρεν Μπάκωλ «Ὁ Μεγάλος Ὕπνος».

— Ὁ Πὰτ Ὁ' Μπράϊαν καὶ ἡ Κώνσταντς Μπέννετ συμπρωταγωνιστοῦν σὲ μία νέα ταινία ποὺ ἔχει τὸν τίτλο «Τραγικὸ Ναυάγιο» ποὺ ἀρχίζει μὲ ἕνα τραγικὸ ταξίδι μὲ παράξενους κινδύνους καὶ συνεχίζεται μὲ ἕνα δυναμικὸ δρᾶμα.

— Ἡ Τζόαν Φονταίν θὰ ταξιδεύση τὸ 1948 στὴν Ἀγγλία διὰ νὰ γυρίση μιὰ ταινία γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Βρεταννικοῦ Ὀργανισμοῦ παραγωγῆς Ἄρθουρ Ράνκ.

— Ἡ Μάρθα Βίκερς ποὺ ἐμφανίζεται στὸ φίλμ «Ὁ χρόνος, ὁ τόπος καὶ ἡ γυναίκα» θὰ κάνη μίαν 15θήμερον περιοδείαν μὲ προσωπικὲς ἐμφανίσεις εἰς τὰ θέατρα ὅπου προβάλλεται ἡ ταινία της.

— Ἡ Μάργαρετ Λόκγουντ, ἡ περίφημος Ἀγγλὶς πρωταγωνίστρια τοῦ κινηματογράφου, ποὺ εὑρίσκεται τώρα στὴν Ἰταλία, ἀναχωρεῖ ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου γιὰ τὴν Ἀμερική, ὅπου πρόκειται νὰ συμπράξη στὸ γύρισμα μιᾶς ταινίας.

Σ' ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα
ΠΩΛ ΖΕΡΑΛΝΤΥ
ΤΟ ΠΡΕΛΟΥΝΤΙΟ
Ἕνας ὕμνος στὸν μεγάλον ἔρωτα γιομᾶτος πάθος καὶ λυρισμό.
Λογοτεχνικὴ ἀπόδοση Γ. Ι. ΦΟΥΣΑΡΑ
Σ' ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα

Μιὰ τιμητική

Τὴν Παρασκευὴν 19 Σεπτεμβρίου ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς ποιητὴς καὶ κονφερανσιὲ Μίμης Τραϊφόρος, δίδει τὴν τιμητική του βραδιὰ στὴν "Ὀάσι". Στὴν βραδυὰ τοῦ Τραϊφόρου θὰ λάβουν μέρος ὅλοι οἱ ἄσσοι τῆς Ἐλαφρᾶς Σκηνῆς καὶ τοῦ Ἀττικοῦ πνεύματος, συγγραφεῖς, ποιηταὶ εὐθυμογράφοι κλπ. μαζὶ μὲ ὅλες τὶς μεγάλες ξένες ἀτραξιὸν ποὺ ἐμφανίζονται στὴν Ἀθῆνα.

Θὰ διανεμηθοῦν πλουσιώτατα δῶρα καὶ θὰ τραγουδηθῆ σὲ πρώτη ἐκτέλεσι τὸ καινούργιο αἰσθηματικὸ τραγοῦδι τοῦ τιμωμένου «Ἔφυγες».

Πολεοδομικὰ σχέδια
Ἡ πόλις χωρὶς καπνὸ

Εἰς ὅλα τὰ νέα πολεοδομικὰ σχέδια καὶ τὰ σχέδια τῆς δημοτικῆς στεγάσεως καθὼς καὶ εἰς τὰ σχέδια ἀνοικοδομήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ πολέμου καταστραφεισῶν πόλεων, δίδεται πρωταρχικὴ σημασία εἰς τὸ πρόβλημα τοῦ καπνοῦ. Πλὴν τῆς κακῆς ἐπιδράσεως ποὺ ἔχει ἐπὶ τῆς ὑγείας καὶ τῶν αἰσθήσεων ὁ καπνός, καὶ ἡ διαρκῶς αὐξανομένη ἔλλειψις καυσίμων εἰς τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν ἐπιβάλλει μικροτέραν χρῆσιν τοῦ ἄνθρακος.

Ἡ Μεγάλη Βρεταννία σημειώνει σημαντικὴν πρόοδον πρὸς τὸ ἰδεῶδες τῶν πόλεων χωρὶς καπνό. Αἱ κεντρικαὶ καὶ τοπικαὶ κυβερνητικαὶ ἀρχαὶ οἱ ἐπιστήμονες οἱ βιομήχανοι, καθὼς καὶ οἱ εἰδικοί, οἱ ὁποῖοι διεξάγουν ἐρεύνας σχετικὰς μὲ τὴν καύσιμον ὕλην καὶ τὴν στέγασιν, συνεργάζονται ὅλοι διὰ νὰ καταστήσουν ὅλας τὰς πόλεις ὑγιεινοτέρας καὶ ὡραιοτέρας διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ καπνοῦ ὁ ὁποῖος ἀλλοιώνει τὴν ἀτμόσφαιραν. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κινήσεως εἶνε ἡ Ἐθνικὴ Ἑταιρία διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ καπνοῦ. Ὁ σκοπὸς τὸν ὁποῖον ἐπιζητεῖ ἡ Ἑταιρία εἶνε νὰ ἐξασφαλισθῆ εἰς ὅλην τὴν Μεγ. Βρεταννίαν τὸ μέγιστον τοῦ φυσικοῦ φωτὸς καὶ τῆς φυσικῆς ἀτμοσφαίρας ἀποφευγομένης τῆς μολύνσεώς της.

Μία ἀπὸ τὰς σημαντικωτέρας προτάσεις τῆς Ἑταιρίας διὰ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ καπνοῦ εἶνε ἡ δημιουργία «ἀκάπνων ζωνῶν» ἢ ὡρισμένων περιοχῶν εἰς πόλεις ὅπου ἡ καῦσις οἱασδήποτε καυσίμου ὕλης παραγούσης καπνὸν νὰ ἀπαγορεύεται διὰ νόμου. Κατὰ τὸ σχέδιον αὐτὸ ἡ ἀρχικὴ ζώνη θὰ περιλαμβάνη τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ὅπου ὑπάρχουν κυρίως καταστήματα γραφεῖα καὶ δημόσια κτίρια. Ἡ Ἑταιρία ὑποστηρίζει ὅτι διὰ τῆς βαθμιαίας ἐπεκτάσεως τῶν ζωνῶν αὐτῶν ὁλόκληρος μία πόλις καὶ τὰ προάστιά της ἠμποροῦν νὰ ἁπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸν καπνὸν ἐντὸς 10 ἐτῶν.

Ἤδη ἔγινε μία ἀρχὴ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ θαυμασίου αὐτοῦ σχεδίου. Τὸ 1946 ἡ πόλις τοῦ Μάντσεστερ ἐπέτυχε τὴν ἀπαραίτητον ἐξουσιοδότησιν διὰ τὴν δημιουργίαν «ἀκάπνων ζωνῶν» καὶ τὴν μὴ καῦσιν ὑλῶν παραγουσῶν καπνὸν εἰς τὰ καμίνια τῶν βιομηχανιῶν τῶν ἐγκατεστημένων εἰς ἀστικὰς περιφερείας. Ὅλα τὰ νέα βιομηχανικὰ ἐργοστάσια τοῦ Μάντσεστερ τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ καίουν καύσιμον ὕλην πρέπει πρῶτον νὰ ἐγκρίνωνται ἀπὸ τὸ Σωματεῖον τῆς Πόλεως πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς των. Ὁμοίως, ἡ πόλις τοῦ Λονδίνου ἐπέτυχε τώρα καὶ ἐκείνη τὴν ἐξουσιοδότησιν νὰ κάμη νομοθετήματα διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐπιτρέπεται ἡ ἐγκατάστασις εἰς τὰς ἀνοικοδομουμένας περιφερείας μόνον ἐργοστασίων παραγόντων θερμότητα ἡ ὁποία δὲν θὰ προκαλῆ καπνόν.

Ἀποτέλεσμα τοῦ ἔργου τῆς Ἑταιρίας ἦτο ὅτι πολλαὶ ἄλλαι πόλεις τῆς Μ. Βρεταννίας κατέστρωσαν σχέδια διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ καπνοῦ ἀκολουθοῦσαι τὰ πρακτικὰ σχέδια ποὺ ἐφηρμόσθησαν ἀλλαχοῦ. Τὰ σχέδια αὐτὰ ἐπιτρέπουν τὴν δημιουργίαν «ἀκάπνων ζωνῶν», κοινοτικῶν ἐργοστασίων ἠλεκτροπαραγωγῆς εἰς ἐκμεταλλευσίμους περιοχὰς καὶ τὴν ἐγκατάστασιν ἐσχαρῶν βελτιωμένου τύπου εἰς τὰ καινούργια σπίτια διὰ τὴν καῦσιν καυσίμων τὰ ὁποῖα δὲν παράγουν καπνό.

Ἐπίσης τὰ σχέδια τῶν διαφόρων περιφερειῶν τὰ σχετικὰ μὲ τὴν θέρμανσιν ἐξετάζονται ἀπὸ πολλὰς τοπικὰς ἀρχὰς καθ' ὅλην τὴν χώραν. Συμφώνως πρὸς τὰ σχέδια αὐτὰ θερμὸν ὕδωρ θὰ διοχετεύεται εἰς τὰς πολυκατοικίας καὶ τὰς κατῳκημένας περιφερείας ἀπὸ ἕνα κεντρικὸν ἐργοστάσιον τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ χωρὶς νὰ παράγη καπνόν.

ΧΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

ΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ 'στὸ 'Ηλεκτρικό

ΤΟΥ κ. Γ. ΓΚΕΪΒΕΛΗ

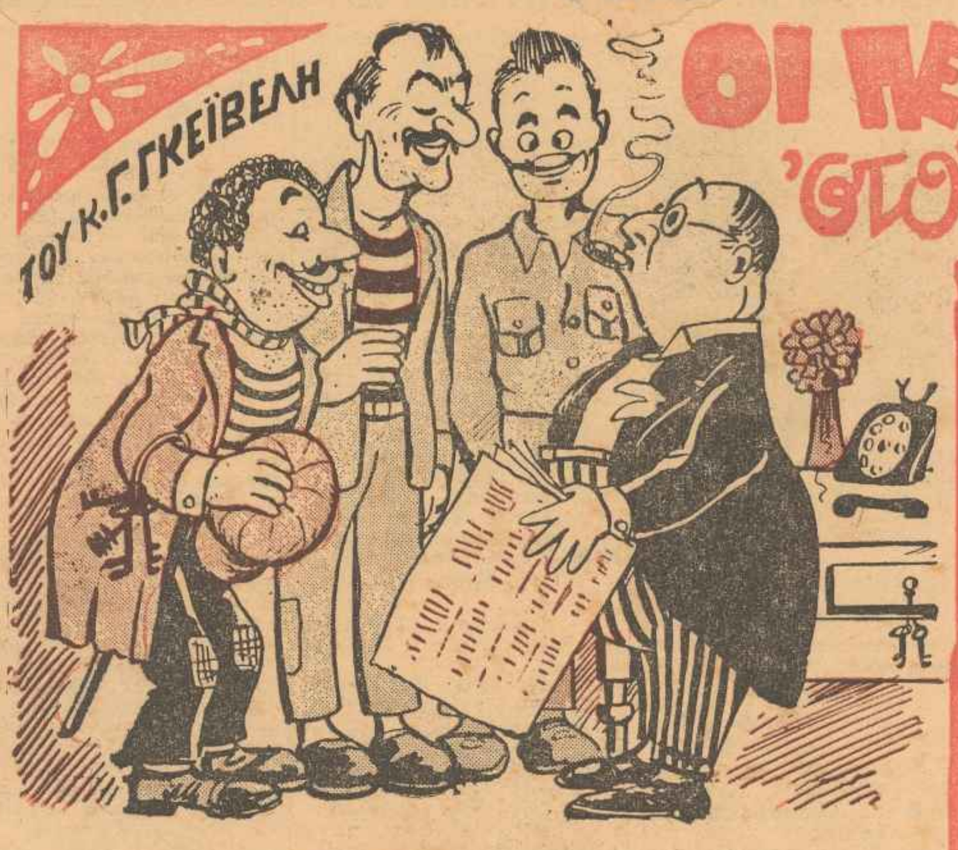

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΣΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ

— Εὐγνωμονοῦμε, γιὰ τοὺς περιορισμοὺς στὸ φῶς, κ. Διευθυντά !

— !!!...!!!

— Ξέρετε εἴμαστε λιγάκι... διορρῆκτες.

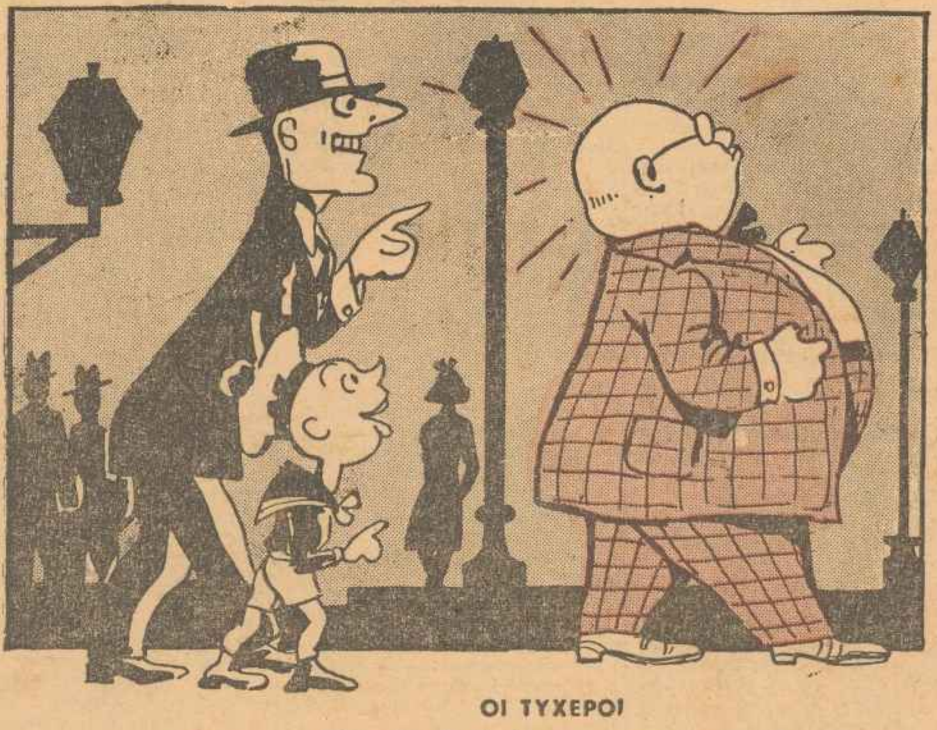

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ

— Εὐτυχῶς, Ριρῆ, ἔχουμε τὸν κύριο καὶ μᾶς φέγγει ..

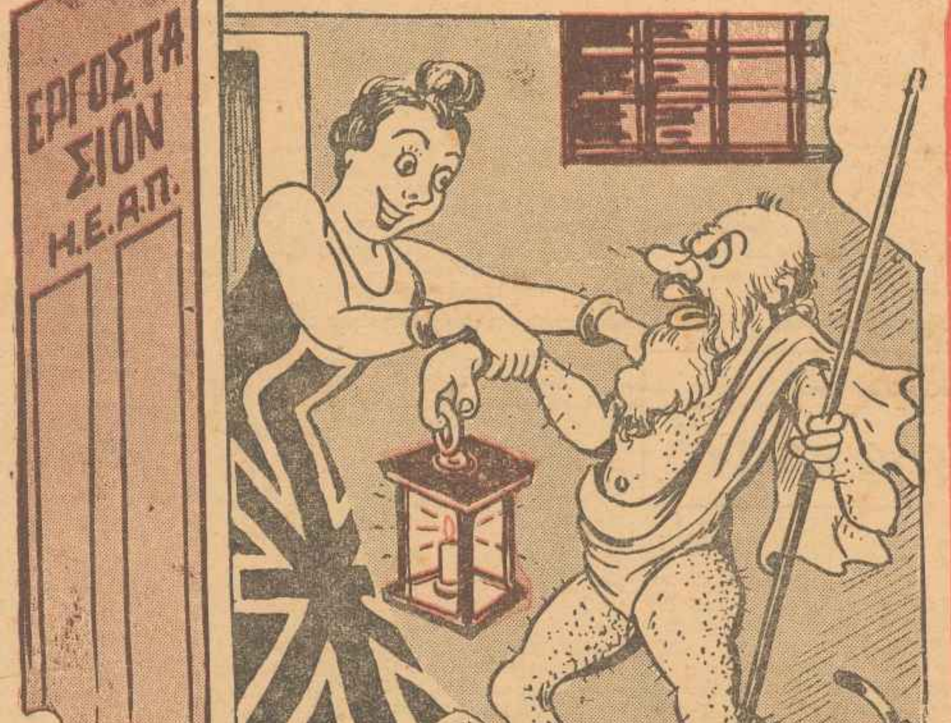

ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΠΡΟΟΠΤΗ ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ

— Ο Διογένης μὲ τὸ φανάρι του !... Σώθηκα !

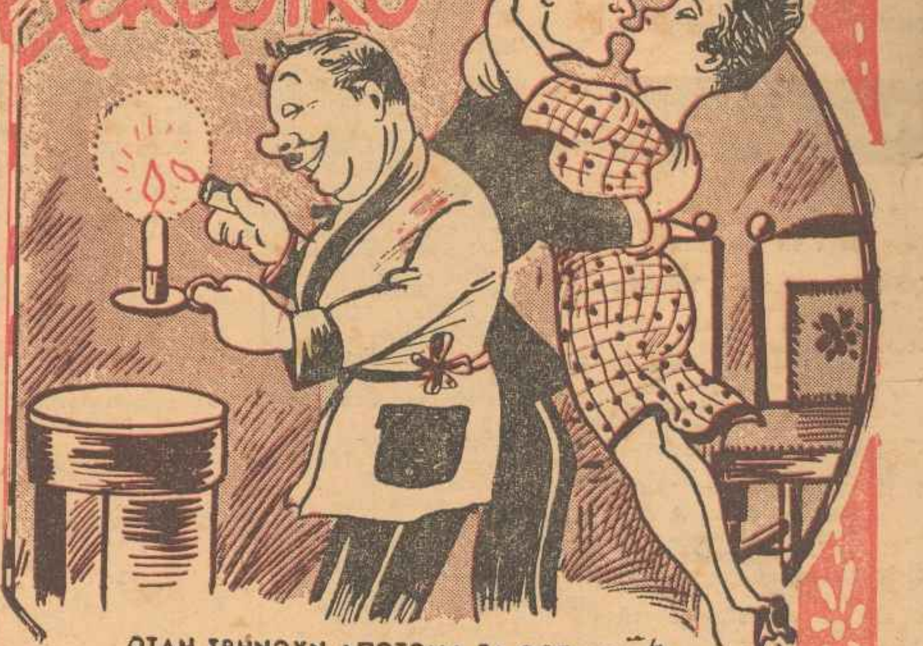

ΟΤΑΝ ΣΒΗΝΟΥΝ ΑΠΟΤΟΜΑ ΤΑ ΦΩΤΑ —

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ:—Καλά, ποὺ ἔχω πάντα ρεζέρβα ἕνα κερί !

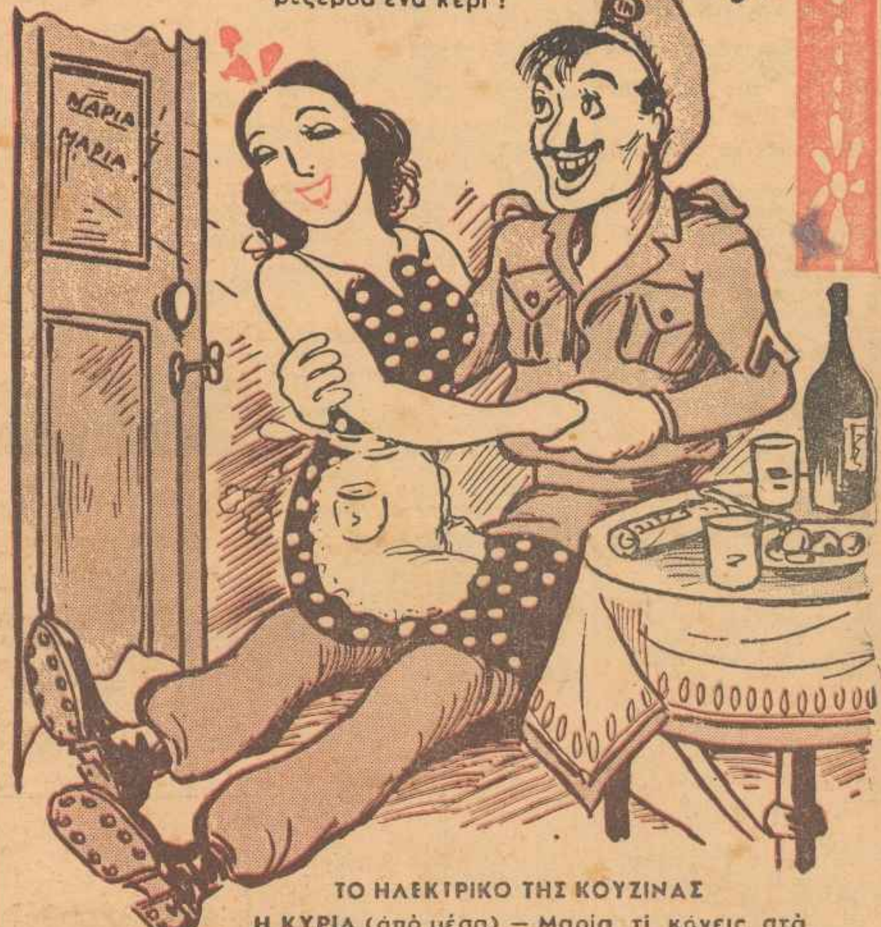

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΤΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

Η ΚΥΡΙΑ (ἀπὸ μέσα) — Μαρία τί κάνεις στὰ σκοτεινά ;

Η ΜΑΡΙΑ — ... Ζητάω τὸν διακόπτη, κυρία !

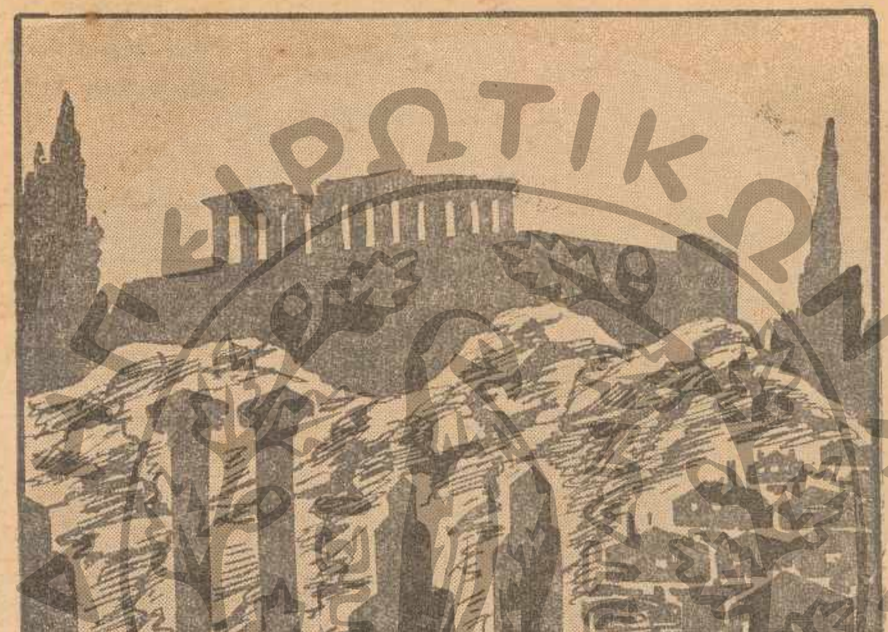

ΑΘΗΝΑΙ Η ΠΟΛΙΣ ΤΩΝ.... ΦΩΤΩΝ